

AUTHOR _____

NO. 192

TITLE _____

'8EN

[MISCHLE]

RR _____

IMPRINT _____

[LISBON, 1492?]

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

CALL NO. _____

GOFF, HEB-35; ACC. 89931

DATE MICROFILMED _____

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A DIVISION OF KODAK CORPORATION

פירוש ספר משלי הנקרא קבונקי :

אמר המחבר ראו שני דברי זה הספר ומשלי וזכורו וזכורו מראשו ועד דגליו. בגלגול עטות נמרצות וכל מיני
 קמוסר. לכל אחי לכל נצר מערים כל פתי אשר לא יפונה אחרי שכירות לבו וענתו. ומחפז
 כל סכל אשר לא יסכל סופו ואחריתו. מנגל שונו צפוי לתלפית הוא בחכמה ובקטנה. וחומה תמימה סבב התור
 ובגסתו חכמות רמיות ומזמות. לא יערבם נפירת תפארה וכל אבן יקרה גבש ורמיות. מנלה
 נמשכות כספו תפוחי וקב הסודות אשר עיקות השבכה סתם ומפתח כתיחים בכל רז חתם. ומכח זה הספר
 זה קסכל דני הקטנה ובעל המדות הטובות. אשר מימי הדעה ממעטת היסועה נפאס שאיכות. אלא ואלמד מני
 שנה בשנה דניו הערבים. ולעמוד ולדעם ערבים. וקבעו עתם בתחלת הקיץ ובמי ספירת העמר י' אז יתעדר
 קבו המקשרר לפשתירי החמר. והנפש המסכלת רובת תחת משאו וקיא יוכבת תחת תמר. וקריחת זה
 הספר באות הזמן קיו תחיק להם לערה. וקיו נכונם ליום מתן התורה. על ק שררע לב להפליג השקיק
 והענין בו וקשת ספרי המפרשים. ישנם גם חדשים. מקם הרב רש"י אשר דניו ערבים כמין. קודם בטבע
 וסועלה זמן. ובעל המשל ופאטי התורה. הרבה ר' אברהם ש' עירא. ואדע הדקדוק ומפירשי המקראי החכם ר'
 קסף ור' זה נא אשר עליהם יאמר על דרך מלגת השיר אס אין קמח אין תרה. והרלבג בעל התעלות.
 דניו כל החכמות כלולות. והחכם רב דעת אשר היה בארץ ישמעאל. ור' ענבו אל חלף הדעת במגדיל.
 המאיר שני העדה בפירוש זה הספר. בענין ובמלות. החכם ר' מנחם המאירי לשון מדברת גדולות.
 ומורכו קוקן בחכמה ונאעם אשר בדורן קיים פירושיו כפלה מים בציון החכם ר' יוסף חיון. ואין ספק
 ודניקם הנקיים מערבים הנכון והנאות מוולת. איש ואיש כפי מדרגתו. האמנה הפי במקדש טעמים שבא
 זה ויקוז כפא המענין לרוב אריכות. וטעמים שבא בקצרה באופן לא יתבאר דברי הספר לשיח נהם דעתו.
 ויזלם בעצמו זאת ראה ראיתו לעד אל גנת דעיקם המעולפים ספר ויקלם. ונה להגם אל פרדם קילה ט
 ת ממדדשי חכמים עליהם השלם. לקט מפעט מושכלותם. ומג טעמי כסף הפרושים הנמצאים באמתחותם.
 גרוש סלל מבחר דעיקם נהפלת הקיער לזה הספר המעלה. אשר נכתם אופיר לא יסולף. ולמה שקיה
 וק טעם קראתי שמו קב ונקי ט קוא אזלי בקב סולת נקייק ממכדני פירושם זל. עירי מנחם זל

א	ואל אפר אבל הוא קבונקי	א	אע ספר אשר שפר משלי
ב	למי שס פה צמו עפי ומתקי	ב	וע מרפא ללב נספה ונכפה
ג	לכל חוטא עלי חטא נ אנקי	ג	ורוב שלם אע מוטק ומעטק
ד	ואערימק למתדפק ודופקי	ד	לכל משפל אע אשפל ואנל
ה	ואנלה רז אשר כפה עתקי	ה	ומי קשכל אע אשקה ואדל
ו	ומעמסות מלצות סוד נאוקי	ו	ואשפך משבצות עעות בחוצות
ז	דרורים ל אסורים ב אוקי	ז	ואומעש ישכנו נאח ואקרא
ח	עלי כסא מכון שבת חסוקי	ח	ודרי טן מאד יעסק ויעסק
ט	צפוקתי וטוב טעמי ועמקי	ט	לזאת כל איש אשר חפץ להשם
י	לקטקו אמוש חכם ונקי	י	לבד יבחר אשר מבחר מפרשים
	צמו רקב קפ הוא קבונקי		שלמות שמו מורה וכלת

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

חיים סר נמנו לפיות חכם בשענו כמון שאמץ אם הכתוש את האויל ונזקווא סכלות קטע והכשיל תאר למי הכל
שקר קד וזוז סכלות קטערי ויש תקוה לתקן סכלותו לא ביאור זה בפסוק שאמץ דאית חכם בשענו תנ ונ
כסיל מן לוי הערה ארבותי שאלו לשכמה קחוטא במה יתכפר וקשיבה מחכמת שלמה חטאים תרדף ב
כלמוד שנקו זה קספר חכמה וסואב שלמה ממעטן קחכמה כמון שאמר וי' נתן חכמו לשלמה ולס כ

החכמה קטשלה קמהונית למדת אי
אליס קבין דרכה וקיא ידע את
אלו חכמה תתאה מושפעת נלמדי וכן
כלמוד טכאשר יסבול מאדם קד געש קנאו
עלש באקנה קוא מונכו כפרת ג נעמיס
למה קתחיל משל נמס שקיא באמצע
קאותות ודוד קתחיל בצלף שקיא בריס
קאותות מלמד שחפש קיין קחכמה
קמציק ר' אדער אומ בריס ור יקושע
בלבוסלמה חתח כריקושע שקלב באינל
קנף ור' אלעזר רמון כלל קסטמו
קלב וקראס ונחלקו קשנת קחכמה
אלעזר אומר לראס מנעט שסס כר
מכ לבב כון שקוא מקוד כל קכזר
אם יקלל זדיין קדין סיגרוס טיאב קש
וכן ציד קדין שקוא סותפ של כר
ד' לעמי נג ומזמק נש
ר' יר אומ ע' עשרים וחמשה שפיר עקיבה ער יר של' זסי ר' ישמעאל און רע ע' ר' ס
כל יוצא כנא ומשעו שקוא מתחט בו זמתחט לעש רמון אחר חטא קתולת

יקנה לו רבין משלו מליצח דברי חכמים
והידת כו יראת יחודה ראשית דעת
חכמה ומסר
שמע בני מוסר אביך
אל תטש תורת אמן : כילוי
הם לראשך וענקים לגרנתך :

צדיק האדם שר פרי יענה וילמ רע
לארשט במלחט אלני הם קנבאים ק
ערה עכמה שנק דאית כן מנעט שמעלת ק
שקחכמה ז' אינוסר כ' זקל בל' מיתריס
אוסר חטא לנשות ול' יטוש תורת אמו שקס
אמץ כן בענתה י' מנעט טענתה
ער בשענו שכלה מנעט אלנהס וט
משל קזק וזה לחיי קפק זר' איו שנ ור' אן שקולחו נפשות כמון ר' מלמק ששנהל ו' ג' קו גו עפתה
אבך ט' רובנע אדם אטפ שקס דש' יסי' בעה של טר' ס' ונה ז' וכן אמ' מ' ז' א' א' מנעט
קן חטר של' אן : קס לראשך הוקמוסר יקי אמן לית חן : וכע' ב' יס של עניי ונוכ
דווער שקוא קציאר ופל' שס שקק עשו טכענת ט ונת ק' ז' אית לטון ר' ג' : וזכר קד' ז'
קצוגרת לפעז שוק ק' יוסר קוא קישרה אל קיפ בריס אס שס קכחות ק' א' יענת קמי' טרות א' ז' קטע
הסכליות ואל קיפ' בעגרת שקס כלי ק' ער ק' ס' דני חכמה למידה ולמוד : א' ב

משלי שלמה . אמרו חול שלש ספרים חבר שלמה . שיר השירים בקטנות . משל בנחורות . קהלת בן קמח
ולקח בכל אמאל הספרים לשון מחולף . שיר השירים לא זכר יחסו כי אם שמו לבד לזות
דברי חסק ונמשל אל מלך ישראל שהנחור מושל בנחורות על כל קאומה ונקהלת אל מלך ברושלם כי בוקנת
לא היתה פחדת על כל כאשר היתה בתחלה . וקראו הקספר משל מטעם שברוב דבריו יש משל ונמשל כמו קחשק
הטובה משל לתורה . וקוונה לעז לדעת
חכמה ומוסר . חכמה רמו
על קשון . ומוסר על
המעשה החשוב . ואמר שבמשלות קאל
מודיע לבריות שון ומעשה . ואמר להבין
אמרי צנה שישר קחדס לשון שיש בתורה
ספרים ואמירות . אשר קטעמי מקן יקר
וצריך קחדס להבין בוק . לקחת מוסר
מוסר כתיח וסמוך להשכל
ורבה שתב לית זה הספר ללמוד מעמו מוס
מקשכל . ולרמוז שתכלית המדינית היא

משלי שלמה בן דוד מלך
ישראל: לדעת חכמה ומוסר
להבין אמרי בנה: לקחת
מוסר השכל צדק ומשפט ומישרים:
לתת לפתאים עזמה לנער דעת ומזמה:
ישמע חכם ויוסף לקח ונבון תחבולות

פועלת המדות הטובות אל לקחת שורה על הטעם . או יורה על למידה ולקחה מאחר שקורנו ודעת חכמה
ומוסר יורה על קלמידה מעצמו וקח מפי ספרי . וצדק יורה על קטן המדו הטובות לפשאו ומשפט
יורה על שפוטת האמת לזולתו . ומישרים על קיושר קראוי בדעות אופניות . או יורה על קשורם בין
לתת לפתאים עזמה . פתי תאר לנפתל בקלות אחר הכלי קומן . ועדמה קוא שם לעומק המחשבה וקרת
פלט בדברים המדיעיים וקוא מקבל לפתיות . ואמר שקטת חים בלמדס זה יתחמו . וכן יקח זה קח
לנערים הנעשים מהאלמויות דעת לברר האמת מן הקשר . ומזמה שקיא עבה לברר קנאה מהמענה . יש
חכם קוא בעל סמיעה שלמד מפי רבו וקוא בקי במה שלמד ונטן מוסף על חכם שימן דבר מתוך
דבר ומוסף על מה שמע . ואמר שקבריו זה הספר לפתאים ולפערים ויושל גם כן לחכמים אשר נאמרו

אלו המעשים מסודרים בחכמה ובתבונה וסייע על קטן אשר להם . וקוא אומרו ויוסף לקח שורה לקח על קטן
החכמה וכן יושל לנטן סיקנה תחבולות שהם דרכים לקוחים בדקות המחשבה מנז למודו בוק הספר . להבין
משל . בחר שכלמוד זה הספר יתן קחדס המקרא שיש בה משל ונמשל . וכן ירעש המלצה שקיא טוב קלסון
ובחיות ויבין דברי החכמים שקיו מדברים בלסון חכמה וכן יתן חדותם . וקמשל קוא בפזינת שיש בוק
נמשל . וקמלצה בערך מתיקות קלסון ודברי חכמים כמו שאמרו בערושין כתיב וקמלצה במשפ טוטת
וקעמן שאלו על רחב קיקן קלך וקשיב שנטל רשות מראש קישיבה וקוא אומרו כתיב במכתב . וקמלצה במשפ
טוטת ירצה שקלך לצי קמלצה אשר שם חכמים דומים למשפ טוטת . ואמר ויחידותם שקוא דבר סתום וקמלצה לא יבא
לא מושכל ולא מנה טובה כמו שיבא קמשל רחיק לוק חדות שמסון . יראת יי . בחר שיראת קשם קיא שקר
וארש קדעת שקוא כולל חכמה ומוסר . או יקיה ראשית מבחר קדעת . כמו ראשית עריסותיכם וירצה
שיראת קשם קוא מבחר קדעת . או יקיה ראשית יורה על קדימה ומעט ללמד שקודס שיתפשט שכלו בדעת
קמופתות ימלא כריסו מהתורה ומעיראת קשם . ואמר חכמו מוסר אויל בוק ירצה שאו הכתות מקבלת העל מוק הספר
אמרם כת קאוילס מבזים קחכמה וקמוסר מטעם שכלם נפסד כי אויל תאר למי שקובר קעמן בחלף מה שקוא

משלי

דרביה דרש קמשי קדרמס מקס נשמים ללכת זקם ויש זקם לסמיס . ומקם זמחיס מלכשי רשפ אכל קס
דרש יסימון קרים וגבעות לזה אלמ שדרש קתרה שלמיס מקמוטם שקס טובים . ושלמיס מצד קסלס שאין
זקם ללסטן ולא כגע רע וקראו דרש קתרה קמטת קחמורות . ונתיבות קמטת קקלות וכן אלמ שקיח עץ חיים
למיחזיקים נה בחוק גמור שיחו בחיים קנפשי יס וכן יאשרו דרש קתרה לתמטם נה שקיח אחזה קטנה כמו חקרן
וחור תמכו ידיו . וכלאן קער שלמה על
סוד אחד מסודות קתרה וקוא בעץ קחי
קוא משל לרבות האדם בקתרה קאל קית
בעטר פ קוקיר בפרש קקודמת על
למוד קתרה . וקתרה הסובבת על
שט עמודים קא חדוש קעלם שקסס חדסו
מקחיין ואפס גמור ובראו בחפט . קב פ
קטרא משגיח בפרטי קעלם על קסגלות
ועל קנסתרות . ומכרישי קדת טועטם על
אלו קב עמודי . לכן אחר שקוקיר על למוד
קתרה אמר יי בחכמה יסד ארץ כלומר
חייבה חכמת לדש קעלם ולעשות יסוד
ומרכז אשר עליו יסבב קגלגל וארץ טול
לכל אשר תחת גלגל קירחי . וכן תקן
קסמי בטבנה ואסיטעפו עליפו בטטפות
מזויפות מכחיכות זק קשרש ועמוד קיים
תהיה קתשונה כך גורה חכמתית וקוא
בראו בחפט וכמו שלם סוכל לקשיח חכמת
כן לל סוכל לקשיח קדברים קמתחייטם
ממענה ווקו אומרו יי בחכמה יסד ארץ .

דַּרְכֵי דָרְכֵי נַעֲסוּ וְכָל נִתְּבַתִּיה שְׁלוֹם:
עֵץ חַיִּים הִיא לַמְּחַזְקִים בָּהּ וְתַמְכָּהּ
מֵאֲשֶׁר: יְחוּה

בַּחֲכָמָה יִסַּד אֶרֶץ בּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתוֹבָה:
בְּדַעְתּוֹ תְּחוּמוֹת נִבְקְעוּ וְיִשְׂרָאֵלִים
יִרְעֻפוּ טָל: בְּנֵא לִילּוּ מֵעַיִנְךָ נֶצֶר
תְּשִׁיחַ וּמְזִמָּה: וַיְהִי חַיִּים לְנַפְשֶׁךָ וְחַן
לְגַרְנֵךָ: אִזְ תֵּלֵךְ לִבְטַח דֶּרֶךְ
וְרַגְלְךָ לֹא תִגְוֶה: אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחָד:
וְשִׁכַבְתָּ וְעַרְבָה שְׁנֵתְךָ: אֵל תִּגְרָא
מִפְּחָד פִּתְאִם

ומשאת רשעים ביתבא :

ברעתו . עתה יוקיר על קעטן קשע וקוא קסגחת קאל על זק קעלם וקשיח ראייה פ דבר צור קוא שקיס גטק
מעל קארץ וקמיס טטעס תחייב שקיח על פט כל קארץ אכל קשס ברעת בקע קתקומות שקוא יסוד קמיס
ואלמ יקוו קמיס אל מקוס אחד ותראה קיעה לקוס קבז קארציים ולכן אמר ירמיקו אשר סמת חול גטל לש וקוו
אומרו ברעת אשר אינמו לל סוכל ברעת בקע קתקומות קפך קטע שקוא ראייה על קקסגחה וכן ברעת שקקיס
שקסרמן לטבע שיש טקור מקוס קולדת קטל ירעפ טל בעת קקיח וקחוס לללם קיוטש כיי שלם תפסד קארץ וימנות
קבז . בני אל ילוו ירז אל יטו אלו קשרשי מענג שפך פ קס שרשי ושקרי לתרה קאלמית . וירחו חיים לנפשך
כלמ קאימן באלו קאימוכות שקס סותפות חיות לנפש כמו קמוון קטוב לעף וקדעות קכוונות קממיתות אונת
דמוון קסס קממית לעף . אז תלך לבטח דרך . אס תשוב לל תפחד . א תירח מפחד . ירצה כשתאמן יסודי קתרה
וקתחלתיק על קאימת תהיה זמוח בדרך שקס דרש קתור וקדרושי אשר אחר קקתחלתי וכן רגלך לל תעוף בעהז פ
קתור תשימור אוקר ולא די בעהז אלא פשתשכב ואסטת אל עמך לל תפחד מן קעטש קרוחט בנהיפסך יקה מן קחקר
כסד בנפרק סמתעטרי קתיקי בנן עדין תעמר ותקנה מזון קסכנה ווקו עבדו ומתיקו גדול וקרא מיתת קדיקים
שינה באמרו ועינה סנתך למיון שיש טטקן פ קשינה מן קחת קחושיס קחטעיס ותפועת קחושיס קטממיס .

משלי

וְגַם אִם יִפְתָּךְ קִתְחִיל בְּמוֹסַר שֹׁאֵם יִפְתָּךְ מִרְשָׁעִים בְּחֻקֹּת לְשׁוֹם אֵל תִּזְכֶּה כְּלִמְדֵה אֵל תִּרְצָה
חֻטִּיִּים כְּמֶן חֻטִּיִּים שֶׁם קִתְחִיר וְאֵל תִּזְכֶּה הֶאֱלֹף בְּמִקּוֹס קִי אִם יִזְכְּרוּ אִם בְּמִקּוֹס כֹּחַ
קִיבֵל: נִזְרָה לֵס לְשֹׁפֵר דֵּם קִטְעָרִים: נִזְרָה: נִמְנֵן עֲבָמִן: לְנִי חָנֵס: קִיבֵל: חֹמֶר שֶׁעֲנִיתִם
אִז יִזְכְּרוּ נִזְרָה לֵס יִיָּקֵף עַל הַמְּאֻרָב בַּעֲבֹר שְׁמִירָת דַּמְיוֹ שֶׁל נִשְׁתָּבֵן וְכֵן נִזְרָה לְנִי שֶׁנִּשְׁקָה וְהַדָּבָר שֶׁלֹּא

בְּנֵי אִם יִפְתָּךְ חֻטִּיִּים אֵל תִּזְכֶּה: אִם
יִזְכְּרוּ לְכֹה אֲתָנוּ נִזְרָה לֵס: שֶׁנִּשְׁקָה
לְנִי חָנֵס: נִזְרָה לֵס: כִּשְׂאוֹל חֵיִם: זֶתֶם
וְתַמִּימִים בְּיַד דִּיבֹר: כֹּה לֵס: קִיבֵל: נִזְרָה
נִמְלֵא בְּתֵנוּ שֶׁלֵל: גֹּדֵלךְ תִּשְׁלַח בְּתוֹכִי
כִּי־אֲחֹר יִהְיֶה לְכֹלֵנוּ: בְּנֵי אֵל תִּלְךְ
בְּדֶרֶךְ אֲתָם מִנְעֵ רִגְלֵךְ מִנּוּ נִבְתָּ
רַגְלֵי־הֶם לְרַע יִרְצוּ וְיִמְהָרוּ לְשֹׁפֵךְ
כִּי חָנֵס מִזֶּה הַר שֶׁתִּבְעֵי בְל
כִּי־הֵם: הַמְּלֵאִם יִזְכְּרוּ
לְנִי־שֶׁתֶם: כֵּן אֲרָחוֹת בְּלִיבֵל
אֲתָם נִשְׁבַּח לֵס

מִכָּל כּוֹף: וְאִמְרֵה חָנֵס בְּ אִפִּי
לֵס לֵס לֵס לֵס לֵס לֵס לֵס לֵס לֵס לֵס לֵס לֵס לֵס
וְיִזְכְּרוּ לְגִוּוֹל מִיָּמִינוּ: נִבְלָעִים כִּשְׂאוֹל:
נִבְלָעִים לְנִי: נִשְׁקָה חֵיִם: כִּשְׂאוֹל
קִיבֵל: חֹמֶר שֶׁעֲנִיתִם אִם: וְתַמִּימִים חֵיִם לְשׁוֹן
כִּי־קִיִּים אֵלֵךְ בְּהַיְוָה אֲלֵמִים נִבְלָעִים כֹּחַ
קִיבֵל: בְּשֹׁפֵר קִיבֵל: כִּשְׂאוֹל אֵלֵךְ וְהַטְּוֶה
בְּחֵן נִבְלָעִים נִבְלָעִים: וְתַמִּימִים נִבְלָעִים וְנִקַּח
אֵת נִבְלָעִים וְכֵן יִזְכְּרוּ לֵס לֵס לֵס לֵס לֵס לֵס לֵס
כְּלִמְדֵה קִיבֵל: וְכֵן נִבְלָעִים לֵס לֵס לֵס לֵס לֵס לֵס
גֹּדֵלךְ תִּשְׁלַח בְּתוֹכִי אִם תִּזְכְּרוּ לְנִי
מִיָּד יִיָּקֵף עַל קִיבֵל: וְאִם תִּזְכְּרוּ
שֶׁנִּשְׁקָה שׁוֹתֵפִי שֶׁם אֲחֵד יִיָּקֵף לְנִי: בְּנֵי אֵל
תִּלְךְ קִיבֵל: לֵס לֵס לֵס לֵס לֵס לֵס לֵס לֵס לֵס
לֵס: וְאִפִּי אֵלֵךְ יִיָּקֵף בְּחֵיִתִּים אֵלֵךְ שֶׁנִּשְׁקָה
קִיבֵל: וְאִפִּי אֵלֵךְ יִיָּקֵף וְלֵס לֵס לֵס לֵס לֵס לֵס לֵס
קִיבֵל: אֵלֵךְ אִפִּי בְּחֵיִתִּים שֶׁנִּשְׁקָה לְנִי קִיבֵל
וְכֵן לֵס לֵס לֵס לֵס לֵס לֵס לֵס לֵס לֵס לֵס לֵס
כִּי־אֲחֹר יִהְיֶה לְכֹלֵנוּ: בְּנֵי אֵל תִּלְךְ
בְּדֶרֶךְ אֲתָם מִנְעֵ רִגְלֵךְ מִנּוּ נִבְתָּ
רַגְלֵי־הֶם לְרַע יִרְצוּ וְיִמְהָרוּ לְשֹׁפֵךְ
כִּי חָנֵס מִזֶּה הַר שֶׁתִּבְעֵי בְל
כִּי־הֵם: הַמְּלֵאִם יִזְכְּרוּ
לְנִי־שֶׁתֶם: כֵּן אֲרָחוֹת בְּלִיבֵל
אֲתָם נִשְׁבַּח לֵס

שִׁמְשֹׁטֶךָ אֵלֵךְ: כִּי רַגְלֵי־קִיבֵל לֵס: יִרְצָה לְעֵשׂוֹת רַע לְעַמִּי וְיִמְנֵן
כִּי־חַ יִזְכְּרוּ: הַרְשֵׁת יִזְכְּרוּ לְכֹרֶת אֶיךָ הֵם עֲבָמִים: וְאִמְרֵה שִׁקְרָה לֵס: וְיִמְנֵן שִׁקְרָה לֵס
שִׁקְרָה: חֻטִּיִּים מִזֹּרֵי עַל הַרְשֵׁת וְחֹמְדֵי קִיבֵל: וְיִמְנֵן חֹמְדֵי קִיבֵל: וְיִמְנֵן חֹמְדֵי קִיבֵל
הַלְבִּטִי בְּחֵיִתִּים הַמְּנֵן יִלְכֵן בְּרֵשֶׁת וּמוֹזָרָה פֶּעַל מִן הַדָּבָר: וְהֵם לְנִי־חֹזֵק לְפָרֵסִי קִיבֵל: שֶׁנִּשְׁקָה
עַתָּה הֵם אֲרָבֵי וְיִזְכְּרוּ לְנִי: חֹזֵק לְפָרֵסִי קִיבֵל: וְיִמְנֵן חֹמְדֵי קִיבֵל: וְיִמְנֵן חֹמְדֵי קִיבֵל
קִיבֵל: כִּי־חַ יִזְכְּרוּ: חֹמְדֵי קִיבֵל: וְיִמְנֵן חֹמְדֵי קִיבֵל: וְיִמְנֵן חֹמְדֵי קִיבֵל
כִּי־חַ יִזְכְּרוּ: חֹמְדֵי קִיבֵל: וְיִמְנֵן חֹמְדֵי קִיבֵל: וְיִמְנֵן חֹמְדֵי קִיבֵל
אֲתָם נִשְׁבַּח לֵס

וְיִזְכְּרוּ לְנִי
חֹמְדֵי קִיבֵל
וְיִמְנֵן חֹמְדֵי קִיבֵל
וְיִמְנֵן חֹמְדֵי קִיבֵל

משלי

כי לחמו לחם רשע יפלג לפריזי בעל רשעת האנשים הרשעים ואמר סבת עשותם הרע הוא מוטט כבד
אכלו מאכל של רשעתות היות מאכלם להמה של הערה ועסקם במצות אינם עושים כן אלא מרתובי
ברשעים וסופם בין חמסים שהיא כפוי לעשת הנכסדות וארח צריקים כלומר דרך קצייקים הוא כחור
אשר בעקר מתחיל להאיר וקולך וגלעד עדי שיקיה קיום נטון

למכרשי הערה כש הקבלה האמיתית
שקם מבאריסאותה צחור קצר ובעמק
השון בזה הצחור תמצא מפר כל ספר
דרך רשעים כאטל ירצה שהקולך
עמך אלו הרשעים נזמן להם
הקולך צדק בזמן חסך ואטל סמוך
בטרות ומכשלות ואינם יטלן לעת בניק
ישלן להשכת קומן והוא משל למכרשי
שרשי הערה האמתיים שאין להם יסוד
לעת הקבל שיש בין האמת לפקר ולכן
יפלו בשיטטי וזופס גדולם בני לרברי
הקשיבה מפת ששכל

האדם מוכן להמך אחר הדעות הנכסדות
וקאמונה תלויה בלב רצה להזכיר האדם
על שמירה השכל להרהר על האמונות
הטובות באופן שיקיה חזק באמונת ומ
ומכרשי מכל מטובה וספק והוא אמרו
לערי שהוא דעי הערה הקשיבה ואלה
יטל חזון אלא יליו מעיניך כלומר לא
תפוד עמך מקום רק שתקיה הכי פריך

על הקשאלו יעמדו תמיד לפניך שער ותימור אותם בתוך לבך ונתן הסבה בזה כי חיים הם למנוצחיהם כלומר
הדברים שאוסר לך הם חיי האדם שהם חיי הנפש והם גב מרפא לכל גשר האדם שהוא רמו לחיים קוממם
מכל משמר גצור לבך רל יותר מכל דני הצריך שמירה אתה צריך לשמור קלב ונתן הסבה בזה ואמר כי
ממנו תצאות חיים כלומר בעבור שמן קלב ימטט חיים ואחר שהיא נכב באופן שממנו יצאו
החיים צריך לשמירה על כל שאר הדברים ועפוק שמירה הוא של יחסונ און בלבט ושל יאמין בנירם הטובים
ושימרים ט האמונות האמתיות כמו חדוש העולם ומעמד הר סיני וכוונא הכר במך עקשות כלומר אר
תעקש דבריך כל דעי פך יהיו דברים אמתיים וכן ולוות שפתט שהוא
מימך ולוות שרשו לוקימנחי קלמד וימ עקשות פה של תהיה א בפה וא בלב ולוות שפתטם קל עגוהשחוק
עיניך לגבוי ביטוי כלומר שונך והשקפתך יהיו לעולם לחוז הדרך האמתית ל הקשות שהמדה האמתית
היא הטובה והקשות הסרשם וקמטיל קלקח המדה הממונעת איש המבט נכר פש
וקשות למיטט לצדדים ואז עטמפך ישיכו ויראו הדרך הישרה שהיא נכרך ולא ישוות לעין ושמאל וקמשר
לנכח הקבלה ורע קאנות הקדושים

כי לחמו לחם רשע ויין חמסים ישתו :
וארח צריקים באור ננה הולך ואור
עד נכון היום דרך רשעים באפלה
לא ידעו במה יבשלו : בני לרברי
הקשיבה לאמרי הט אונך : אלא יליו
מעניך שמרם בתוך לבך : כי חיים
הם למצאיהם ולכל בשרו מרפא :
מכל משמר גצור לבך כי ממנו ת
תוצאות חיים : הסר ממך עקשות פה
ולזות שפרתים הרחק ממך :
עיניך לגבוי
ועפעפך יישרו נגדך :

על הקשאלו יעמדו תמיד לפניך שער ותימור אותם בתוך לבך ונתן הסבה בזה כי חיים הם למנוצחיהם כלומר
הדברים שאוסר לך הם חיי האדם שהם חיי הנפש והם גב מרפא לכל גשר האדם שהוא רמו לחיים קוממם
מכל משמר גצור לבך רל יותר מכל דני הצריך שמירה אתה צריך לשמור קלב ונתן הסבה בזה ואמר כי
ממנו תצאות חיים כלומר בעבור שמן קלב ימטט חיים ואחר שהיא נכב באופן שממנו יצאו
החיים צריך לשמירה על כל שאר הדברים ועפוק שמירה הוא של יחסונ און בלבט ושל יאמין בנירם הטובים
ושימרים ט האמונות האמתיות כמו חדוש העולם ומעמד הר סיני וכוונא הכר במך עקשות כלומר אר
תעקש דבריך כל דעי פך יהיו דברים אמתיים וכן ולוות שפתט שהוא
מימך ולוות שרשו לוקימנחי קלמד וימ עקשות פה של תהיה א בפה וא בלב ולוות שפתטם קל עגוהשחוק
עיניך לגבוי ביטוי כלומר שונך והשקפתך יהיו לעולם לחוז הדרך האמתית ל הקשות שהמדה האמתית
היא הטובה והקשות הסרשם וקמטיל קלקח המדה הממונעת איש המבט נכר פש
וקשות למיטט לצדדים ואז עטמפך ישיכו ויראו הדרך הישרה שהיא נכרך ולא ישוות לעין ושמאל וקמשר
לנכח הקבלה ורע קאנות הקדושים

משלי

ביואל. ככסלך. במעמך ירצה טון שאתה נצוה באמונות האמיתיות קסם ישמור אותך פ השנחת נבקה צודע
אמתת התורה ושמר רגלך בהיות מווימן לפני כלבי. לא בדברים שאתה כסיל נבס קסם ישמרך שומר
פתאים. אל תמנע. ידע עם קעשיר של יחול להעמק לעט ולגרי. וידע עם קחם של ימנע התורה הנקרא
טוב מבטליו קסם הראוי לקיות בעליו תלמידים קבועים ואמץ בהיות לאל ידך לעשות לך בהיות

לך יכולת שאם אין לך לשתן נבקה אין בזה
טון או שמא יבא גם של תכל ולקישק
בעת שיש לו יכולת. לא חס ראית חוקך
חפץ לפיטוב לעטים אל תחלפו ותמנעו
בהיות לאל ידך לפחדילי ועל דרך נסתר
יאמר שראוי לכל בעל חכמה שיאמץ מן
הרוח אשר חנפו אלפים בעת שיבעליות
ראוי לקשעם וזולתו ואמץ מבטליו רמון של
ישלך קחם פטע חכמתו לטע חזירי אכל
מחוייב לקסתרם בהמנע קחול מקמאכל
קטוב לפסק מוע. אל תאמר. יקיר
לכדיע של ידחק

כי יחווה יהיה בכסלך ושמר רגלך
מלכד: אל תמנע טוב מבטליו בהיות
לאלידיך לעשות: אל תאמר לרעהך
לך ושוב ומחר אהזן וישאתך: אל
תחרש על רעהך רעה והוא יושב
לבטח אתך: אל תרוב עם אדם חנם
אם לאנמלך רעה: אל תקנא באיש
חמסו אל תבחר בכל הרביו: כי
תועבת יחווה נלוז ואת ישראלים סודו:
מארת יחווה בבית רשע ונוה צדיקים
יברך: אם ללצים הוא

בדברי טון שיש ברו המיתנות והדברים לך
ואב ומחר אהזן טון שיש עמך ואת קשאל
שקוא שואל מחתך. ויס לפרש אל תאמר
לחברך כשישאל קשאלת קדוה או מגל
כדי יש עמך קבל קקס ולמה אתה תשאל
אותם: ושיעור קהתוב א תאמר לרעך לך
ושב ומחר אהזן וכן א תאמר לו ויש חתך ולמ
תיחוק לעל זה או ירצה שקלה אל יאמר

יליין ולעניים יתן חן

למלה ויש אהך לך קדוה מימון יש אהך האיך צריך למעט שאני חייב לך: אל תחרוש תחשוב אין ראוי לחשוב
לעשות רע לחברו קבטח באהבת פ היא בננה גדולה ואם קמחשנה אהבה כש קמעשק או ירצה של תחשוב
בשרים והוא שרעך גרם לך רעה פ יולע זה אשר אתה חושד יושב באהבתו לכתיח אהך: אל תריב עם אדם לפתלון
ולתירעם עליו. ואמר אם לא נמלך רעה שובן מזה שאם עשק לו רע מותר לריב עמו והוא סותר קמאמר
התרי לך תקום ולא תסור. לזה נאמר אם לא נמלך שער זה קרשע על ואהבת לרעך כמוך ומי שקוא רשע מוקר
לפניו או יאמר אל תריבו ותעשק רע לרש חס. שאם לא תעשק קדרי קוק ינמלך רע לפענש אשר פשית רע למי
של עשאו לך: אל תקנא. אם ראית איש חמס גוול את חברו מצליח בכסו אל תקנא לו למי אהיה כמומו. וכן
אל תבחר להלך בדרכו שקחברה ירגל האדם לכל מדק טובה או מפנה ונתן קטש פ תעבת יא כלו שזק
קמעוה ואיש חמס אינפו מצליח נכסגחת קסם עליו לשיקיה נכסו קיימי פ תעבת קסם קמעקש דרשו והחומס
ואת למק קנלח ואת שרים סודו קסם מגלף אלו קסודות הפרטיות לשכר שקס אקובס לו ומקו קסוד שמארת יא
בבת רשע ירצה קאלה נמרדת שתורה לפתא בבת קרשע ולפ התמיד קבלחת. וקוה דריקים. אפי שיקיה דירק
קלפ ולפ שית והון קסם יתן ברכה נה סיגל וירנה

הרחק מעליה דרכך רצה לנצל אמרי המוסר ואילך הרחק מעל האשה הזרה דרכך רצו גם שיהיה
קצת אצלך לעטור במקום עמידת זאת האשה לפגיע למחוז חפץ ראוי שהרחק
מלאות מדך ואם הוא קצת קצו וישר ואלו די שלם תקרב אלנה אלף אפי' למה שתה מפט שקצת אשר קיח יושבת
בה יטנף הקרעם אלה פן תתן נקם סנה להרחיק האדם עצמו מואת האשה ואילך פן תתן לאחרים קודך עטמו
כח ותקף כעו קוד נהרו אימה וקטעם פן

הרחק מעליה דרכך ואל תקרב אל
פתח ביתה : פן תתן לאחרים הודך
ושנתך לאכזרי : פן ישבעו זרים כחך
ועצבך בבית נכרי : ונהמת באחריתך
בבלות בשרך וישארך : ואמרת איך
שנאתי מוסר ותוכחת נאין לבי :
ולא שמעתי בקול מורי ולמלמד
לא הטיח אונן : כמעט הייתי
בלרע בתוך קהול וערה :

תהן קטטר ונכסוך לנשים אחרי שיהמרו
שאלו האשים הם בעך אשר קוללת באשה
קוונה וקייא ונתה גם כן עם אחרים ואיש
בעך ויעלה נחלקך הנכריים : ושמותך
לסורי כי קשוב עם קורה יסקנן נפשו :
וחיו ובעט בד אחרים שהם קרובי האשה
וכש עם בעלה וכן קדיינים וסופי ארץ
מחוייבים להעטמו בדיון קוא עון פלילי
או ירצה בקודך קיקר והכבוד וירצה
בשמותך כל מה שטרחת ויגעת בשמותך
פן ישבעו הפלים בבעלה המעונה
ואילך שימך מוקם שקוא יטר
את בטו ואין לו כח לנר עמם ואחרים
יסעברו אותם שהם קרובי האשה ואין לאל
ידו לפגים מדיקס : ונקראו הבגים כחו של

הם כמו כחי וראשית אונן ועצבך בבית נכרי כל הדברים אשר עצבת בעמך וטרחת כל ימי חיך הם בבית
כרי ונהמת ירצה עם היות שבעת רתיחת קלחות והמיתת הנחות לא תכיר הרעות אשר עשית לשוב לאל
ונמח אע שבאחריתך ושמי וקמותך ככלות הנשך השמן וכן ככלות שארך שקוא קלחות קשרשי סיוון

עוף וקו קעת שיקרב ויין עמך למשפט על מעשיך הנכוס ותנעך בליאנה גדולה על הרעות שפשת ואברת
זך רל איך שנאתי המוסר שיסרוני קודם המעשה וכן העצבת שקיו מוטחים אותי אחר מעשי הרעם

קיה תכחת בכאן על דרך קובח תפח את עמיתך ומני הם המוטחים אנשי קוראק וקס מורי וקראס בזה קתאר
עמר שקיו מורים לו קדרך אשר ראוי ללכת בה קודם החטא וכן למלמדי קיודעם שחטאתי ומלמדי אונן דרם
קתאונה ל קטית אונן וקרקק במה שאילך בקול מורי כי זון לבו השיאו שאפי' קול המורים ל אנה לשמוע וכש
להשלים דבריו וכן כלי המעשה שהם האוננים ל רצה להטות כמעט הייתי בכל רע הפלים בעגל חטאו
כמעט קט כל הרעות שבעלם עשה חטא נחלש ושתיה חטא במשגל בהרקורים רעם בכל

קעצרות קלות וחמורות ובפרסום חלל שמנו יתקואי אומרו בתוך קהל ועדה או ירצה כמעט שכל העונשים
שבעלם באו עלי מעד חטאתי ופשע ושיערו כמעט קיית נעגש בכל רע ועשו ובפרסום כרי שיכרו שהם
מעטש את הרשעם ולקח נקמת מקס הערה א האשה קואת רמז לנפש הנחמית וצוה לחדם המורכב ממנה
שירחיק מעלה ומצתה רל של ימך אחר התאוות המעטות ובגל שואת האשה קורה רמז לספרי
קמיטם שמטתים שכל האדם נחלקות לפונם וצוה לכל הרחק מעליה דרכך ו מיימות כי שקרא לנפש קצמח

משלי

פֶּלֶם מֵעַגְל רִגְלָךְ כֹּלֹם שֵׁם בְּנֶקֶד כֵּל הַנְּעוּתְךָ שִׁיבִיז בְּמַדָּק בְּמַשְׁקֵל וְזָחַד לְךָ קַמְנוּת קַטְנוּת בְּאוֹתָן
שִׁיבִיז דְרַבְרָךְ נְטִיפוֹת שֶׁהוּא בְּחִירַת הָאִמְנָעֵשׂ מִקְּדֻשָׁתֵי קְצוֹת וְיִרְחִיב קַדִּיטָר בְּזֶק וְאִמְרָ אֵל
הֵט יִמְיָן וְשִׁמְאֵל דְּכַךְ מִשָּׁל בְּמַדָּת מִנְעֵלַת הַכְּדִיבּוֹת נִקְרָא יִמְיָן קֶצֶה הַפְּשׁוּד מִמְנַעַן מִכֵּס שְׁנַמְשָׁךְ מִמְּנַן קֶצֶת טוֹב
שֶׁהוּא מְטִיב לְאִחְרָי וְנִקְרָא שִׁמְאֵל קֶצֶה הַכְּלוּת מִמְנַעַן מִכֵּס שִׁיבִיז פֶּשֶׁק טוֹב כֹּל וְאִמְרָ אֵל לְאִדָּם קַשְׁלָם שֶׁלֹּא יִטָּק
לְקְצוֹת וְאִזְיָהוּ מִבְּנֵי שִׁיבִיז שִׁיבִיז בְּמַנְשִׁיז רַע
כֹּל בְּנֵי לַחֲבַמְתִּי קַקְשִׁיבָה יִזְקִיר עוֹד
בְּקַדְחָקָה קַדָּם מִיִּזְקִי
הַמִּיכּוֹת וְלִמְקַשִׁיב לַחֲבַמְתִּי הַתְּרַק וְלִכְן אִמְרָ
לַחֲבַמְתִּי שֶׁשֶׁב הַמְּדַבֵּר נִעְדוּ לֵאלֹהֵי וְאִמְרָ
לְהַטְנוֹתֵי הֵט אֲזַנְךָ רִמּוֹ לִמְנַעַק הַטוֹב
לְשַׁמּוֹר מִזְמוֹת קִזְקִיר עַל הַמַּחֲשָׁבוֹת
הַטְנוֹתֵי שֶׁהֵט יוֹשֵׁן לְאִדָּם
וְאִמְרָ שִׁמּוֹר מִחֲשָׁבוֹתֶיךָ שֶׁלֹּא יִנְעֵעַ לְךָ הַיּוֹק
מִחֲבַרְתִּי הַרְשָׁעֵשׂ וְהַטְנוֹתֵי הַטְנוֹתֵי וְאִמְרָ
וְדַעַת שֶׁמִּתְּךָ יִנְעוּרוּ כֹלֹמֶר אִם הֵט יִטְעוּ
כִּכְנֵךְ הַתְּרַק וְיִחַלְקוּ עַל הַקְּלָפִי הָאִמִּיתִית
הֵיךְ זָרִיו לְהַשִּׁיב לְהֵט בְּדַעַת וְהַשְׁכִּיל כִּי
נִפְתַּת תִּשְׁפַּנְהָ כִּפְתַּת עֵץ דָּבָשׁ תִּשְׁפַּנְהָ
תּוֹלַנָה קִזְקִירוֹ שִׁיבִיז לְדַעַת הַתְּרַק
כִּי שִׁיבִיז לְהַזְקִיר מִקְּשִׁים הַזְרוֹת אִשֶׁר
דְּבִיקָן עֲבָתָה לְשׁוֹעֲשֵׁשׂ כִּמּוֹ הַדְּבָרִים
הַמְּתַקִּים לְשִׁיךְ וְלִשְׁוֹן וְזִקּוֹ מִשָּׁל לַחֲבַמְתִּי
הַשְׁשָׁרְשׁוֹת עַל הַקְּדָמּוֹת לְקִחוֹת מִקְּשֵׁל
הָאִשׁוּשֵׁי אִשֶׁר יִעֲבֹד לְאִדָּם וְיִמְשָׁךְ אִחְרֵי הַטְנוֹת

פֶּלֶם מֵעַגְל רִגְלָךְ וְכֹל דְרַבְרָךְ יִכּוֹנוּ אֵל
תִּטְיִימִין וְשִׁמְאֵל הַסֵּר רִגְלָךְ מֵרֵעִי בְּנֵי
לַחֲבַמְתִּי הַקְּשִׁיבָה לְתַבּוֹנַתְהֵט אֲזַנְךָ
לְשַׁמּוֹר מִזְמוֹת וְדַעַת שֶׁפְּתִיךָ יִנְצִרוּ
כִּי נִפְתַּת תִּשְׁפַּנְהָ שֶׁפְּתֵי זִרְהוֹ חֲלֵק מִשְׁמָן
חֲבָה וְאַחֲרֵיתָה מֵרָחַק כִּלְעֵנָה חֲדָה
בְּחַרְבֵי פִיּוֹת רִגְלֵיהֶם יִזְרְדוּת מוֹת שֶׁאֵל
צַעֲדֵיהֶם יִתְמַכּוּ אֲרַחֲחִים פִּן תִּפְלֵס
נַעַם מֵעַגְלָתִיחָ לְאִתְדַעַת וְעַתָּה
בְּנֵים שִׁמְעוּ לִי וְאֵל
תִּסְוִרוּ מֵאִמְרֵי פִי

לְהַאֲמִינֵשׁ וְיִמְאִסֵּם בְּדַעַת הַקְּוִחוֹת מִהַקְּלָפִי הָאִמִּיתִית לְהוֹתֵם לְמַנְעַל מִהַשְׁכִּיל וְאַחֲרֵיתָה מֵרָחַק דַּעַת הַתְּכִלִּית
הַמְּוַשֵּׁשׁ מִדְּבָרֵי הָאִשָּׁה הַזְרוֹת מֵרָחַק כִּלְעֵנָה הַטְנוֹת הַמְּתַקִּים הַנְּרָחֵק בְּתַחֲלִיתָהּ וְכֵן
הָאִדָּם כְּחַרְבֵי פִיּוֹת וְזִקּוֹ מִשָּׁל לַחֲבַמְתִּי הַחֲשָׁבוֹת שֶׁמִּפְּסִידִים הַנְּפֵשׁ בְּדַעַת בְּעֵלֵם הַנְּמַשֵּׁלֵם לְדְבָרִים הַמְּרִי וְלֹא עוֹד אֵל
בְּחַרְיִסֵּת הַדַּעַת הָאִמִּיתִית שֶׁהוּא מִיִּתֵּת הַנְּפֵשׁ בְּאִמְרָתֵי רִגְלֵיהֶם יִזְרְדוּת מוֹת יִרְצֵה שֶׁרַגְלֵי הָאִשָּׁה הַזְרוֹת מִתְּעַבְּקוֹת
לְהַזְזִי הַקּוֹלֵךְ אִחְרֵיהֶם לְמַקּוֹם הַמּוֹת וְכֵן בְּעֵינֵי אֲוִחִים
וְהוּא מִשָּׁל שֶׁהַזְרוֹתֵי אִחֵר הַחֲבַמְתִּי הַזְרוֹת לֹא יִשְׁעוּ הַשְׁאֲרוֹת בְּנֵפֶשׁ וְקִימָם מִכֵּס שֶׁלֹּא הַחֲבַמְתִּי כֹּל מִדְּבָרֵי דְבָרִים
הַקּוֹוִים וְנִפְסָדִים הַנְּמַשֵּׁלֵם לְשִׁיבִיז וְלִשְׁוֹן לְכֵן כִּי לֵתֵת קִיּוֹם לְנֶפֶשׁ כִּמּוֹ תִּתְרַתֵּי תִּמְיִינָה מִשִּׁיבִיז נִפְשׁ אֲוִרַח חִים
כֵּן תִּפְלֵס כֹּלֹמֶר לֹא תִשְׁקוֹל אֲוִרַח חִים אֵל אֲוִתָה זֶרֶק שֶׁבֵּל כִּי חֲבַרְתִּי רַעַב וְהַטְנוֹתֵי הַזְנוּהָ נַעַם
אֵל שִׁיבִיז וְלֹא תִדַּע לְהַזְקִיר עַב שֶׁתִּמְעַב וְהַטְנוֹת בְּטוֹר שֶׁחֲתוּ וְהוּא מִשָּׁל שֶׁהַתְּרַק שֶׁהוּא אֲוִרַח חִים לֹא תִנְחַן אֲוִתָה בְּחַמְתְּךָ
שֶׁהֵט אֲוִרַח חִים נִקְנָה מִכֵּס כֹּל הָאִשׁוּשֵׁי כִּנְעַם מִטְנוֹת יִדַּעַת הַתְּרַק וְלֹא תִכַּל לְדַעַת אֲוִתָה שֶׁ אִסְבַּקְלָה נְשׁוּעַ בְּאִמּוֹנָה
וְכִימֵר כֵּן תִּפְלֵס מִתְּךָ שֶׁכֵּן שֶׁלֹּא מַעֲזוֹת אִיוֹן לְקִיּוֹם וְאִיוֹן שֶׁלֹּא לְקִיּוֹם לְפִי הַכֵּה הַטְנוֹת פִּי כִּתִּיבִיתִיחָ וְלֹא הוֹדִיעַ לְךָ וְהִקְדִּיר
אֲוִרַח חִים בְּנֵים שֶׁמַּעַב לִי רַעַב שֶׁרִאִיוֹ שֶׁתִּשְׁמַעַע דְּבָרֵי מִלְּמַד הַתְּרַק כִּמּוֹ שֶׁרִאִיוֹ לְכֵן שִׁשְׁמַעַע דְּבָרֵי הָאֵב

העסק במושכלות תבש מקורה ותגבר עליה החומר וכל עוד שתגדל בדברים האלה יס תסיף לזמן דמיון המים
הפוכים ג' בדרך הלמוד סדר שאם ומעט זמן היות צאינות קרבים הזקנים והוא דמיון שתה מים מצדך
שקם החכמים אשר להם שמועות אמתיות וקם בקיאים במשנה בתלמוד באגדה : זמן שט שזק התלמיד חוזר מה
ששמע ומשן דבר מתוך דבר ומוסף על שמועות והוא סוללם מתוך בארך דמיון המים הפוכים בכל יום : זמן שלשי
שקובע ישינה לתלמידים ודורש תורה ברב

הַשְׁנָה תִּמְיֵד : וְלִמָּה תִּשְׁנֶה בְּעֵינֵי בִּזְרָה
וְתִחְבֵּק חֵק נְכָרִיָּה : בִּי נִכְחַ עֵינֵי יְחֹוּה
דְּרַבִּי אִישׁוּכְל מַעֲלֵה־תִּי מִפְּלִים : ע
עֹוֹנֹתֵינוּ יִלְכְּדֵנוּ אֶת הַרְשָׁע וּבְרַחֲבֵי
חַטָּאתֵנוּ יִתַּמְךָ : הוֹיָא יְמֹוֹת בְּאֵינ
מוֹסֵר וּבְרַב אֲוֵלָתוֹ יִשְׁגֶּה :

ע כנר הוא ענג קוראה שמע וחור ופלט
וקוא יפע מעשותך ונ' וכל הלמיד שאינ
קולך בזה קסדר עלש הכתוב חומ' ע רבס
חללם הפילה וקו הלמיד שלם קבע לפוראה
ל' במדרש : קסו קראי יפע מעשותך
חוצה יקוין לך לבדך יחס ראית דור שחטבו
עלש דברי תורה יפע מעשותך חוצה ואס
לאו יקוין לך לבדך קלל חומר בשעה שקס
מכנסין טור : ובשעה שקס מטריין פ'ס
טנאמ עת לעשות ליי' קפרו תהקדר מהי

חומר קפרו תהקדר עת לעשות ליי' : ה' שקנפס המשכלת נקרא מקור האדם מטע שקיח נשאר ונצחית
וכאשר ידבק במושכלות הוא ברין : ונקרא אשת נערים החומר הנכבד לעבודה האלקית ונעסק התורה האלקית
יש אהבה וקן וכל אופט הערבות : ולמה השנה בע בורה : חומר על השאלה והתימה ולמה תחטא בע באשה
קורה לך שקיח בעלת בעל : ותחבק חיק הנכריה ע גם החיטק לבדו חסור לך : כי נכח שעט יי' דרפ איס
הכוונה ל' די איס לך לתרחק מזה הפעל למע שבו מהגמות כש קדת הטבעת והטמוסית קנצרות שידבק
האדם באשת המיוחדת לו ול' בורה ונכריה : האמנם יותר ויותר יש לך לתרחק ממנו מנה העונש האלקי : ע
נכח שעט יי' דרפ איס ופעלותו גלויס לו וכל מעלותו מטלס : ר' אפי' קדברים קלס שקל במחוצו ישר
עונותיו ילכו פן את קרשע : בת דין של מטק צריך לשוטרים ופגמים שיטעשו לחוטא : וכל של מעלה אינ

צריך אלף החוטא עבמו עמותו ילכו דפון ועטשו אות' : באמנם רגלוקי דאינש אינן ערבין ליה
ואמרו ונחבל חטאת יתמך ר' שחבל החטא יתמכו וייחסוהו באופן שלם יוכל לברוח מהענש כמו שעשים
ר'ס מהאסורים שיברחו מפת הקוקרי : הוא ימות ר' סבת מיתתו מעצמו הוא ופרש הסבה ואמר באין
מוסר בעבור של שמע מוסר אצו המקרט : לתורה ולחכמה : וברוב אולתו ישגה ע כאשר הוא צד השופטים
קורה בפיו חטאתו ושגה בסדור הטעמות הנאותות להתגלות מטע שקוא אויל טועה ושגה ואיננו מרגש : והו
אומרו באין מוסר שאין ערך לעיסרו בשמים לשורה חטאת : ע הוא בל' יסורין מורה ופיקס קבשילס רשעס
הערה א' למדנו שערבות הנשים קורות וכן קדעות קורים לתורה הם דברים מוטעס ואין להם קיום שהכל חיי
שעה : ולכן שאל ולמה שאין בזה תכלת נכחי : ל למדנו שהשנחת ית משוטטת בכל הארץ והכל פני
ואין שחכה למע כסא כבוד : ל למדנו ע רשת ומעדת החוטא הם עמותו : וגם שתראה אותה במעלה : הוא לעול
ממקום יותר גבה ע המעטת שלו הוא החטא ונכרח שיסגר : ל למדנו שהאדם מושל בפעלותו הטובות אס
רעות ואין לו מכריח טבעו ול' מבט שממיו ואין ראוי לחס בחירת הפעלות לקרי והודמן : אלל לבחירת
ורטון ולכן אמר הוא ימות רל בעצמו גרס המיתה והחיים וקו שרס התורה ובחירת בחיים

וחזמת וכל כחותיהם אחרים אחרים זרים נכרים לרצון שאין שלמות האדם תלו בתשוקתם אכן הם זרים לפנים האדם שלמותו וקרא לכות השכל בשם קוד וכח ועצב קוד לרצון שכל שבה האדם הוא כשיצטע לו כבוד המושכלות ורעות אצילות ורעה נכח לרצון שהוא בעל יכולת ובחירה ואמר ועצבך לרצון למלממה העבודה מן הנפשות הקורעריות עם השכליות והשכלית טורחת שתי יצעות הכנעת הקורעריות והשלמתה ברעות ומדות שלשית שהתעורר החוטא להשונה בעת הקונה באפיסת טבעו וכחולשת כחותיו כהלות בצרו ואינה תשונה מעולם משל קדוים חסרא לגבול נפשיה בשלמא נקט כחיחסר לגבול הגונה שאין מוצא נפשו מרחוק בשלום וכבר אמרו שאל קוקן על דבר התשונה והשיעור החכה איה מוכח ילמדך אשר בקדקדך שקס שערך לרצון שניחשו וקו ונחמת באחריהך שהבת קדושה הוא האחרית שרתה מיס מנטרך אחר שאמר קרחק מעל קאשה קורק

שֵׁתָּה מִיִּם מְבוּרָה וְנֹזְלִים מִתּוֹךְ בְּאֵרֶיךָ
יִפּוּצוּ מֵעֵינֶיךָ הוֹיָצָה בְּרַחֲבוֹת פְּלִגֵי
מַיִם יִהְיוּ לְךָ לְבָרֶךְ וְאֵין לְזָרִים אֶתְךָ
יְהִי מְקוֹרְךָ בְּרוּךְ וְיִשְׁמַח מֵאֲשֶׁר
נְעוּרֶיךָ אֵילַת אֲהָבִים וְיַעֲלֶתְךָ
דְּרֵי הַיָּרֵךְ בְּכָל עֵת בְּאַהֲבָתָה

דרכך עקו שיתקו מיסמהטור של ירעה שידעך באשת ולו נחמיה פ שתית קמים נמשל לשעלה כמו מיס נבוכד נמתקו וכפל ופולש מעקר בארך כל שאלו קמים שיבה יהיו במים כולש מעקר באר מיס חיים לרצון שצריך שידווג עם אשת נקדושה ובמקרה ובחכמה רעה דמיון קמים הפולש שקס טקורות יותר מקמים המכונסים אשר ביה יורה עליקם ובאר יורה על מיס המבשש יפוצו מעינותך כל מאלו קמים יפועו ויתטרו מעשבות שיורה לשון וכן פלג מיס בחובות והוא משל לבטס קהטס נכרים שקס לך לבדך שאשקר כגפן פוריה צרכתי בתך יהי מקורך ברוך רמז לזרע הא קמולד והוא ברעה שלא יקיה עקר ושמת כמו ותשמח או יקיה עוי שקיה מקורך ברוך ולו יחסר באתך אחרי נשים נכריות אכן שמת באשת נעוריך או יקיה תצת מקורך מגור את מקורה הערה שהוא כפוי לחס וקטעם שתלד אשת נטס רבס ואומרו מאשת נעוריך נמס ירעה שתשמך בהיות לך זאת הברכה מאשת נעוריך האהבה לך ויקיה קמים מם הסנה פעלת וימז שהיא מם קנתית וקטע שנה באשת המותרת לו אין ראוי שימצא תמיד כתרובלות ולפי שהאשה שתלד פעמים רבות התרה בהרחמה ובזווג לו יקבל הבטל ערבות רב אימז שזאת האשה תהיה כאלית הנאקנת לזכר שלה וקיעלה הבטלת חן נב לתך שרחמותהן צרות וגם שהדברים המתמידים יקוץ אימז שתהיה האהבה מופלגת בטמס באופן שדדיה ירווהו בכל עת כמו דבר חדש עד פ מצד זאת האהבה יסנה ויחטא בנקשת צרכו לפיות מחשבת טרודק באשתו ושקרת פעק ודדיה פי שדיה וימז השנה מטען שמחה וערבות כמו שגון לזכר הערה א עק בהשתלול נמלך על למוד בתורת משה שישתה ממנה שדברי תורה נמשל למים וכן הנפש קיה נחצבת ממקור מיס חיים כסא כבוד מרום ב קרא למושכלות בור מיס מכונסים ובאר מיס מובשם אקורות שיש בתורה התחלות מקובלות איס מפי איס ער מרעה דמיון קמים המכונסין בבור וקס עקרי קדת ושדשי האמונה ואין נפו לקור עליקם כמו שאמרו במופלא ממך א תירוש ויש דרושים שנכל יום החכמים בפלפול מוסופים נהם באעמי קמטת בפשטי התורה ואלו נמשל למים המבשש וכן רמזו שקנפס המשכלת איס תמנע

ב צמדש נעם אלו ישראל רעוה קנה שאל ערבים כסנתן להם קתרה ואל רצה לקבל שמים וארץ שהם נעו
קפסד ואל האות שכבר הם במפוחתם אלו הנעם קעתידים לבא לפעם ואם הם שוכחי את קתרה קול שוכח
את הנעם שנאמרותשכח ברית אלף אשכח בטך גם אפי גסנת הגלות מפע שמוקשת במה שאמרת בסיפנעש
ונשמעועברת על קתרה לכן אתה במאסר הגלות ל קתיקון שהתפלל לפע השם והזכור זכות האות ואל תקן
סינה לשער אל הפילות העטות ואז
תנצל כנע מיני לך אל נמלה עצל לפי
שבפרסה הקודמת קוקיר על הזריות
רצה להכריח זאת קמדה טובה מקמלה
ואמר לך עצל לראות ברית קטנה כיו
קנמלה וראה דרבה בלשון רבים כלומר
תבט זריותה וערמתה באופט רבים
בצרתה קבר בומוקמלאו באופט קנע
ושמירתה קבר זאמ וחכבלמן ותתחכס
צוי במקום עפרד ורע של יחס לפ הרע
אל אמר ראה דרבה לרמוז שכל אלו
קטעלות שהפעל יטאו מקתלה טבעת
חנן לפ קטנע לפ מחכמה וערמה אשר
אין לפ שקרבה מקבא זנקה מבפע שכל

פ

מיד יקווש :

לך אל נמלה עצל ראה דרבה וחכם :
אשר אין לה קיץ שטר ומשל : תבין
בקיץ לחמה אנה בקיץ מאכלה :
עד מתי עזלת שכב מתי תקום
משנתך : מעט שנות מעט תנומות
מעט חבק ידיים לנשכב : ובא
במהלך ראשך ומחסרך באיש מין :

בפעלות רבות בחרישק ווריעה ומשלמות פעלות קנמלה יחשוב אדם שהם מונחצת מבפע שכל לוא שאין לפ
קצן שוטר ומושל שהם תארים ממנה יגס לולתם בקישרה שכלת תבין בקיץ לחמה ירמוז במלת תבין לשלש
מזורים שהיא עשה ותשיס קחטק במדור האמנעש וכן לתקדוד קחטה כדי של יצמיח בארץ וכן שתציא קחטה
בסתיו ביום השמש לבשו ועוד אער שאגרה בקצר שאו תמצא קתנאה וזכר לחמה ומאכל לפ בכפוי קהא למר
של תגול גרבר מחברתה כיו שהשאו מעל קנסין ער מתי עצל יתק אחרי ראוקר אופט קזריות קנפל
בברית קטנה ושפל ער מתי עצל תשכב אפילו של תשן שאות תאר לפ שתל בקסנת קכריות ומתי
תקום משנתך סינה ארובה ואפסר סקון ער מתי תבקש לך קמפוחה ומתי תקיץ משנת קעבלה מעט שנות
קלח ידעת אתה קעבל שדיל ללדס במעט מהסינה להכריות בריאות קנע ובמעט מהתפומה שקיא
סינה בלת שקופה לפיח קנע אחר קאטלה ובמעט מחטוק ידים כדרך קעבל קחובק את ידיו או חטוק ידיו
לפתענב במטות באשתו כיו שאמרו זל חטוק ידים זה תשמיש קמטה והענן שיקח מהמפוחה קהכרתי ואל יקח
כל ימיו כעצל ובא כמהלך ראשך ירצה אס תקיה זריו כיו שקוקרתך קלות וקמחסור לפ ימצאו בבהך
מקום ללן אל באורח ומהלך יטאו ואל יכחו ורצה באמרו באיש מנן שזה קאיש יש לו מנן ורצה לפנן עט ממכה
חרב וזנת כן קזריו לפ ייכוו שרבו שמס או ירצה אס תקיה זריו כל קחסרון שיחסר לך תכל לפשיע במרובה כיו
קמקלך שילך במרובה וכיו קאיש קהולך לפנן לדוש וימוכא לשון קסרה כיו ובא השמש וטהר ועט
סיסיר מנך קטפות במהרה הערה א ראו ללדס לפרחיק קעבלה זה ומנעבו מהשינ קהכרתי לייס
ומחויב שיקה זריו למרוף טרף בעת אשר ימצא ורחיק עצמו מהסינה קיתרה אל קהכרית
וכאשר יקח זריו מקרי קומן לפ ימיתקונום שיכוהו

בני אדם ערבת לרעה אחר שהטעם ענת בשלם יסגה האדם בירק לרוב קרעות קנמסכות מהטעם קחוא ומקום שיש בו כל נכסיו בעטן רע כמו שאמר פן יטבעו זרעים כחך המשיך הטעם בשלם יערוכ לוולתם האשק והערבות מנעשם האדם עד ככר להם והוא אמרו נע אס ערבת לרעה רלג אס חייבת עצמך לפרוע מענת לזמן ידוע אס לא יפרעם הלוקה החייב בהם וסנת זה חיה מטעם קחוא רעך רעם הסבלת עשו מטעם שהבך שקיימת הערבות והתקיעת כף נהפך קרע לשויב לך ורעפן לבק למעש החוב ושתשם אהת למלוק והוא חומרו התקעת לר כפך וישרוש זה קרע וקור כפויס ללוק ואיפסר שיקז כפויס למלוק כלומר אס ערבת לולך למשכר רע לא יגעבזאקלך לפיות קמלוק רעך ואוקנך רעם מיד שחייבת עצמך לו בתקיעת כפך נהפך לר ועשא עבמו כאלו לא ראה חוק ודעה לך נכובם והנכון שיקים ערבת לרעך תאר לוק והתקעת לר תאר למלוק ויאמר שערוב אס לרעמו קחוא דבר נמוג איכל אין ראוי לעשות מטעם שימשך מוקה שקור שקחוא קמלוק ימכור לערבנות שדה וכרס

בני אדם ערבת לרעה תקעת לזר בכך:
נוקשת באמרי פיך נלכדת באמרי פיך:
עשה זאת איפוא בני ודגנצל כי באת בכף רעהך לך התרפס ור הרב רעהך: אל תתן שנה לעיניך ותנומה לעפעפיך: הגצל בצבי מיד וכצפור

אס חייבת עצמך לפרוע מענת לזמן ידוע אס לא יפרעם הלוקה החייב בהם וסנת זה חיה מטעם קחוא רעך רעם הסבלת עשו מטעם שהבך שקיימת הערבות והתקיעת כף נהפך קרע לשויב לך ורעפן לבק למעש החוב ושתשם אהת למלוק והוא חומרו התקעת לר כפך וישרוש זה קרע וקור כפויס ללוק ואיפסר שיקז כפויס למלוק כלומר אס ערבת לולך למשכר רע לא יגעבזאקלך לפיות קמלוק רעך ואוקנך רעם מיד שחייבת עצמך לו בתקיעת כפך נהפך לר ועשא עבמו כאלו לא ראה חוק ודעה לך נכובם והנכון שיקים ערבת לרעך תאר לוק והתקעת לר תאר למלוק ויאמר שערוב אס לרעמו קחוא דבר נמוג איכל אין ראוי לעשות מטעם שימשך מוקה שקור שקחוא קמלוק ימכור לערבנות שדה וכרס
שאל: עריך לך היו אס דברים בעלמא והמיוקס וזה אינו כן כן נלכדת כאלו האמירות ולם תוכל להתר עצמך מוקה החוב כשתרצה פכב אהת תחת כף קמלוק עשה זאת איפוא בני והתרפס מעט מרמס והכנעה ורקב מעטן חוק ונחוק והטעם זאת ענת הכנע והתרפס לטעם קמלוק אשר קיה רעך מקודם והגמקו פלך בדברים רעם ושאר הכנעות כדי שימתין לך ולם ימכור נחלקך ויש יתכן לפרש שהעבה שלם יחרצה ריעפס קלוק אשר קיה מקודם אוקב ורע אס הכנע לטעם וחוקה בדברי רעו אול יחנן ויכרע קחוביפטר קערב ולש אלו קפרושים ורקב קחוא פועל וזאורעך יחיד והזר כוספת ואיפסר שקיה רעך רעם כנע מעט ומלית ורקב מעטן רעו כלימר קרבת עלטו רעם לפיסו אל תתן שינה ישלם קטעם בשיעשה חרשת נטלם שלם יתן שינה שקופה לשט כוספת על הקכר חית לחוס קצף ולם יתן לעטעטת נמוק שקיה שינה בלית שקופה והכוונה שישתדל בכל כחו להפטר מאותה קערבת הגצל בצבי מיד רעך למר שקחוא איפסר רחוק למנצל מוקה קרע ולכן דמקו לרע אשר ינצל מיד מי שזרקו וכמו הנפטר שינצל מיד קיקוש אשר כלכדק בו ואיפסר פמלת קיקוש אשר בסוף מארת לשת קידות ופרוש קיקוש סס דבר וקחוא קרשת או יקיה פעול במקום פעל כמו חן שחוט כמו שחוט והוא תאר ליש קמשים המוקש הערה או יודיע שאשר חטא בעוב קמוסלות אשר קס רעם מקשכל ורדף אחר קתלוות קנחשטית כמו ור לשלמות קאדם והז מוקש ומכשול וראוי לכחו ולכחו כון שקיה מעטגד קרבות השכליות והנה ראוי שיכנע לטעם קשם בתכלית מה שאיפסר לבקש מחילק וכפרק על זה וישתדל בכל עניו להדבק בשם ולתן לו רוממות נטלם בדוממו חלקי נפשו השכלית ובוה ירפא

מדק מענה ש סופ לפרש על קדב קוז אפ שכבר קורג על לשון . וקז משל מנדט צן אחיס וכוץ בעל לשון קרע ומנחאי דב ודברי רכלת והמשל מנדט צו ימצאו כל השקה מרות מענות והוא אדם בעל איש און הערה שטט רמות הקורס לדברים קתריים וחוקר במוטלס מנמנו . ולשון שקר הוא הכופר באמונות המקובלו קאנחא מעמד קר סיע תחיית קמתים יום קדין וכו' ידים שופכות דס נקי הוא הטופה בדבר הלכה ותלך ברטו . לב חורש קמפרש דבר יחכמי

לְבַח־חֵרֵשׁ מַחֲשֵׁבוֹת אֲוֵן רָגְלִים מְמַהְרֹת
לְרוֹץ לְרַעָה יִפְיַח כּוֹזִים עַר שֶׁקֶר
וּמִשְׁלַח מַדְנִים בֵּין אַחִים יִצְרַר בְּנֵי
מִצּוֹת אֲבָד וְאֵל תִּשָּׁשׁ תּוֹרַת אִמְךָ :
קִשְׁרָם עַל לִבְךָ תִּמְדַּעְנֵהֶם עַל־
בְּרִיתְךָ : בְּהַתְּהַלֵּךְ תִּנְהַח אֹרְךָ
בְּשִׁבְבְּךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ וְהַקִּיצוֹת הֵיא
תִּשְׁיַחְךָ :
בֵּי נֵר מִצּוּחַ
וְתִרְה אֹר וְדַרְךְ חַיִּים תּוֹכְחוֹת מוֹסֵר :

בפרוסיס מוטטטט ומקפך דברי אלס חייס רגלס מממהרות לשמוט דבר מיכות שאכו לשמען כש לאימין בהס יפח כוזס והוא קטר שאיכו לט במעסיס ויראת שמיס ולט בערה: משל מנדטס: כען קתלמיד שקעי לפט רבן גמלחל של יקוסע סובר שתפ את ערבית רשות וגרס כמה מחלוקות בשרא נצור בע מעות חכך יחר שקוקי ברשות קענרות לדוש קחכמה ולשתל בתרק וסטר מעלת אנסי קחכמ וגבות מי של למד רכע ערה לבח קתעל קנא לאדס בעקשת קחכמה ובלמוד קתר וקמעות ואמר נער בע מצות חכך שקח קסס יתהל הוא חכך קכך . ואל תטוס תורת אימר רמיו לחכמי ישראל שתקכו גדי

ומנהלת וחדשו מעות כש קומון ונחכו מחוייבים לקיים מאמרס משום לט תסור מן קדבר אשר יצרו לך ימין ושמט קשרם על לבר תמיד רל של יסידס מלכו ויערס כמו קתכסיטין סל כוי על קגררת . וטעמו רמיו בלב למעות קשכלת ונפח למעשיות כען קש ותפל וכו' בהתהלכך קנחא חוקר רל שקתרק והחכמה מאירות השכל עד שכאשר יתהלך בעסקיו יעו אות ברך ישראל וכאשר יפח בומוקשככ ישמרוהו מקמקריס קהקודמטיס וכאשר תקיץ מקשינה תפתח קספר ותקרא כה ותקנה ערבות ושמחה מקמושכלת וקמסרי קנכתביס כה ויתר מהערבו שתקנה בדבר טס אנסיס חכמיס וידועס כוי כר מעוק נקן טעס למק שאמר שקתרק וקמצה קס מנדריכות קאדס ואמר כר מעוק רל קמצה קיא לאדס כנר קמחיר אות באישון ללש : וקתרק כאור קשמס וקתכחות ומוסריס קנכללס בתרק כחוב כרת ומיתה ומלקות קס דרך להשיג קאדס קחייס קנצחייס . או יאמר שתכחות מוסר קס דרך חייס להשיג קמצה וקתרק: הערה א שקמצת יש להס סעלק פרטיות מקס לנחות קאדס להשיג מווכו ומקס לבטס בשכך רמיו לבטס ומקס לעור לאדס שידבר בטג גדולס כ במדרש שקאדס עובר בג עלמות וקתרק קערוו בכלס . בעלס קוז בהתהלכך קנחא חוקר : בעלס קנשמות בשכך תשמור עלך : בעלס קתחייק וקקיעת קיא תשייך . ג שקדברים קמעריס לאדס משינת קעלס קס שטס קערת קשכל קקרא נר מעוק מוט שקחומר יכע בעס לשכל וקערת קתרק קנמשלת לאור קשמס ויתבאר במקומו שקערת קתרק כוללת לכל אישי קמיון : כודרת גמול אחר קמות וקיא שלמה ויתר מקערת קשכל . ל שלש דברים נקן קסס צאמצעת קייסורין ארץ ישראל תרק חיי עלס קנא רמיו שקטובות גמיטס טוב גשמי ארץ ישראל טוב רוחע עלס קנא : טוב מורכב קתרק שיש כה תקון קמף וקנכס וכלס יושע כ שקאדס מכעע יצרו וכו' . אחר ענת קשכל

ב' שהאדם מחוייב לתת לנפש השכלית מאכלה ונחמה שהם המושכלות ודאוי לו שיפסוק בתורה בזמן קילדות
ונלשף שאז זמן הגדא וזוה יקיה נקי מהסכלות הקדרי וקניע ג' במדרש קעבל קוא רמון לרשעאל עסק במצות
וקשינה לעולם קוה וכאשר קמות בא במהלך ואין צדס ל' תורה ול' מצות קס מתחרטים ואומרים קניחן
ונמטה השוכה וקנה אומר להם שוטים עולם שקייתם ע' דומה לעש' וקעאל קוה לשבת אס אין אדם מנחן מעש'

מה יאכל בשבת רמון שהעולם קוה קוה
עולם המעשה ועולם הנח קוה עולם הקמון
אדם בלעג אחר שגנה מדת קעבלה
רצה לגנות מדת המהירות וקס
ק' אכסי אשר אין לשם צוקימחשבה וקמעש
כנאי פ' קס קל התפועה וקוא אומרו אדם
בלעג רל רכע קיח תנבה מורכבת בלו
יושל וקאיש קוה אינו רובה לקבל עליו עול
מלכות שמים וקוא ג' איש און רל
שמעשיו רשע וקאל שקוא רע לכריות
ורע לשמים וכאשר יוציא קדברים בשו
קס דברים מעשותם שאין בהם יושר ואמת
וקוא אומרו קולך עקשות פה קורץ
בשעו רל מדרכו שכאשר קוא במקומו
שאין יכול לדבר בשו רשעות ועקשות
יעשה רושם בשאר האיברים קורץ בשעו

אדם בלי על איש

און הולך עקשות פה: קורץ בעינו
מולל ברגלו מורה באצבעותיו:
תהפכות בלבו — חרש רע
בכל עת מדגם ישלח: על כן
פתאם יבוא אידו פתע ישבר ואין
מרפא: ניש הנה שנא
יהוה ושבעתו עבות נפשו: עינים רמות
לשון שקר וידיים שפכות דם נקי:

מעצב קעשעס ומולל ברגלי רמון בקס כלומן כאלו מעבר בגלש מורה באצבעותיו פ' מלמד עם האצבעות
מה שלם וכל לדבר עם הפה וזכר אל קסלשק איברים להיותם קל התפועה תהפכות בלם רל שקוא חושב
לעולם דברים הפטיים ונגדיים לאמת ולעובד העולם חורש רע בכל עת רל שקוא מעמיק לסוב רע על חברו

רמון האדם החורש ומעמיק לחפור בארץ מדיניס יסלח רל סגרה ריעות וקטטות צן האחים או יקיה יסלח
יעשה כמון שלחו באש מקדשין על כן פתאם יוציא אידו תעבת פתאם ימונבה תעפית בלו ידיעה קודמת רל טון
שוק האיש רע לשמים ורע לבריות פתאום יוציא שניו ואידו פ' טבע קמצי אוכן חייב שיקומו עליו אנשי ויכריתו
אז רמון לענשים האלהיים ומכתי תקבל רשעה שיש הנה סימך עטין זה בבאן לפי שכל שבע העשרות אשר
יוצר מעציות באדם קבלעל וכן יוצר שקאור ח מדיניס שכוכר למעלה קיח מאד מתעבת לפי קסס

ואמר שש קנה המדות המעצמות אשר קסס אופל לא מהאנשים המתחארים בקס וסנע ירצה וקשעשת שקיני
משלם המדעס המתחאר בה קוה נתעב לפעו שקמתעב נקרא כאשר קשנא מופלגת עינים רמות און
ירל ששק דברים קס שאולי לפע קסס ואס תחבר אלקס עוד דבר ששע יקיו שנע אשר כלס קס תעבת נפשו רעפ
ית וקיא קגאוק שאדם מתחאק על חברו וייחסה לעשעס מטע שמדרך קגאק להגנה ששע למעלה שון שקר
קמעש עדות שקר וידים שופכות דם נקי רל קרובח שירצה את חברו בטונה ואיפו עאל קדס וייחסו לעיס מטע
שקס כלס קטעלה ג' שקלב קוא קמענה לב קופר קמנה קרעשת שקיא קלב קחורש מחשבת שקר ער
קאנשי להרע להם וסדרה באמצע מטע שקס שבעה ותחלת כלס קוא קלב קרע ולכן שס אות באמצע כלס וקא
קרגל הממקרי לעשו רע לזולתו וקו ישח כזכס וקוא האדם שקרגל לעד כזכס אפי' ניבר שאין מעלה ומוריד וקיא

ותמית השכלת עי חוש המשוש חרפה הוא כאשר נאף אדם והאדם הרועה לפשחית נפשו יעשה טעם קוק וקוק אולם
משחית נפשו הוא יעשה או יאמר עתמי ידעה שזה האיש משחית נפשו ואין לו יעלות לגבורה והכלל שקצב ביש לו
התכלות לפעולת נפשו ולא כן הוא נבג וקלן רצה שקצב כאשר ימצאו עם הנטבה יש לו תשלומין אבר
הקואף אין לו תשלומין אכל בגע וקלן כאוי שימצא מפע שקחרפה שיעשה לנעול האשה בעלת בעל ולא תמצא

שאינו כמו הנטבה שאין צוה חרפה לנעול
הנטבה אלא הסרון יש לו תשלומין כי
קצאת חמת נצר רצה ע קצאת חוש
מצאשת הוא חמה שפכה לגדר ולא יחמוץ
הבעל לו שום שצא לנדו לנקם ממנו או יאמר
שום הנקם אפי שום שגד יעשו ע נקמ לו
יכרי לו קנעל עלבון לא ישא רלוש
יקרא אל הקואף מה שיקרה אל קצב
שקוא יכל שבעתים ע בעל האשה לו יש
פנים אל קטפר שיקלו הקואף ולא יאבד
אלך גם ע תרבה ארת שחד בעטור הקואף
הערה א קצב צ מדות מנעות קא אכל
קמיון שקח ידק מצאו לגב
מק שאינו שלו קב נמשל וקוא טאוף אשת
איש ונגה קטאוף יותר נקנענה לפטר
שקנענה נפי קטנעני צ רמון בזה שיש
ב מיט אנשים שאין להם דעות חמת רב

וּנְמִצָּא יִשְׁלַם שְׂבָעֵתִים אֶת כָּל דְּרוֹן
בֵּיתוֹ יִתֵּן: נֶאֱמַר אִשָּׁה חָסֵר לֵב מִשְׁחִית
נַפְשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂנָה: יַבֵּעַ וְקָלוֹן יִמְצָא
וְחִרְפָּתוֹ לֹא תִמָּחֶה: כִּי קִנְיַת חֶמְדָּתָהּ
גָּבַר וְלֹא יִחְמֹל בְּיוֹם נִקְמָם: לֹא יִשְׁאַפְּנֵי
כָּל כָּפָר וְלֹא יֵאָבֶה כִּי תִרְבֶּה שְׂחָד:
בְּנֵי שֹׁמֵר אֲמַר יוֹמְצוֹתַי
תִּצְפֵּן אֶתְךָ: שֹׁמֵר מִצְוֹתַי וְחִיהוּ וְתוֹרַתִּי
כִּאִישׁוֹן עֵינֶיךָ: בְּנֵי שֹׁמֵר עַל אֲצִבְעוֹתַיךָ
כְּתָבָם עַל לִוְחֵי לֶבְךָ:

האחד האיש קלמך בספרים וקנה דעות טובים לפנים שהם חמתים וקו דמיון קצב: קמין קב קואף וקוא קנעך
אחר קחומר בעל טעמו ואינו רוצה בעטת ולא הננה: הרשון לו הפסיד מעשקו אכל יעשה בעתים ואחל יאלף לו
גמולו איש השט משחית הנפש לגמרי יהיה לו עגש וכלמה בעולם הנשמות ע קצאת חמת נצר ע קוא וקואס
ווגל חמה ואין לפעל עאל ולא שכחה ולא משוא טעם ולא מקח שחד והכל שלו בני שבר אחד שהוקיר
על למוך החכמות וקחשתילות במדות הטובות רצה להוקיר על הרחיקת התאוות

ובזה ידבר עד יודות חרמימות ואין צע שמר אמרי כל בדדים הטעמים ומצות במדותים ואמ תצפן אהר לרמון
שהשמות האמת הוא קטן החכמה שקוא מדוכ ובלתי מתפרד מהאדם ולכן אמר שיקוין נפשו עמו שומר
מצות וחיה רל ותחיה ע המדות הטובות בטבע מאריעות ימי האדם כמו הפרישות מהחוללות

וקשרות והמשגל ומרדכי ריעה וקטנות והרודף אחריהם החיים קטנים ואמר ותרת באיבון
שטרך רל שהאמונות התעוררות מחוייב לשומרם כמו ששמר הטבע לשיסון בת עין בהרבה עורות ועפעפים
ששם לק למגן ומטט שהשכחה מציה קשדם על אבשעותך אלו המושכלות כדרך האנשים שקושרים עם קשר
חוט אחד לוכדון וכן כתבם על לוח לבך שקוא השכל ונקרא לוח לחיות מוכן לקבל המושכלות כמו הלוח ל
לטיי בה הערות הנכבדות וקתנתק בשכל קוא המושנה עם כח שלא יכחו ע טבח קופרה אפ דומים
גמלאים שאין בהם שכחה

לשמרך מאשת רע לל המכוונת לעשות רע: וטעמו מעד עשות ומצות התורה נשמר מהאשה אשר
כוונתה רעה. ולפי שהיא בעלת לשון חלקות ודברים מסודרים לכתות האדם יאמר שהיה נשמר באופן של תבטל
בחלקות לאונה. וקריאה נכריה אומצט שהיא מוזה תחת בעלה ונכריה לבעלה. או מפת שהיא נכריה לבעל
וימ' נכריה ממת. ובעל הלצה שנכריה תאר לשון שס דברים נכרים מקנאמנות שהאשה סודרת לבעלה

ואחרים שראו לשמרך מאשת רע הוא טעם
לשמירת התורה והמצות שיאמרך מאשת
איש רע לל של תקח אשה כמו האנשי
קרעם שלקחי נשים מנאפות כבת פלע
לפלע תלוי בבת קול ובזכותה תלוי מילתה
וכן ישמרך מקוונת עם הנכריה בבעלה
בעלמא: ופרש שהתורה תעריך כדי של
תחמוד יופה בלבך קחשוב ואל תקחך
ולל תפתה אוקר מנד יפ שעה ושאר
דרכי קוונות. וימ' ואל תקחך לל לא תגול
חכמתך ממך גם שיש לפי יפ: בי בעד
אשה ונה בעד כמו בעבור. וקטעם
שהקול רחוק ענת קוונה ירד מנכסיו עד
שיצטרך לשאול בפתחים ככר לחם והענין
מצט שיוצא עצה כל נכסיו כדרך קוונת
ואשת איש לל די שתאבר הנכסים לאגב
תמית נכסו מחיי העולם הזה. ותעד

לשמרך מאשת רע מחלקת לשון
נכריה: אל תחמוד יפיה בלבבך
ואל תקחך בעפעפיה: כי בעד אשה
זונה עד בכר לחם ואשת איש נפש
יקרה תצוד: היהתה
איש איש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה:
אם יחלך איש על

הנחלים ורגליו לא תכנינה כן הבא אל
אשת רעהו לא יקח כל הנבעה: לא
יבזו לגנב כי יגנב למלא נפשו בירעב:

טעמו ממית כמו לעד נכסות. או יאמר הנפש שקיתה יקרה קודם לכן נדה אונה ענת גניס. היהתה
איש יהתה לשון הבכורה והדלקה ולכן נקרא הכל שמכשרין ב האש מתתה. או הוא לשון שאינה
מפת שימלא הכל מתוך המדורה וטעמו כמו שהיא רחוק למנצא שיסיס איש איש בחיקו ונגדו לל תשרפנה. וכן
רחוק שיקלך איש על הנחלים יחף ורגלו לל תכוונה. כן רחוק ונמנע שימצא שיחף איש את אשת רעהו ויעקד
מהבזל או מקדושו וקדושה האשה באופן שיקחו נקמת ממנו וכש שיש למעלה שן רואה ומשאל אל שנאיו ולל יקחו
לא יסוו לגנב רעה לבאר חומר עון אשת איש ואמר שהגנבה עש שהיא פועל מעונה יש לגנב לפעמים התגלות
כדי שאל יבזוהו. והוא שאין בשעת לחם לכול הקרעב הכריחו לעשות דבר. ומעורף ליה שלל גנב יותר מכדי ספקו
וחבו לפיכך נכסו ולל יותר כי ירעב ואיזיל ונה שהמעשה לו כלמה וסו פש כל זק יש לו התגלות מה זגמזא ישלם
שבגדים. כהן סבה שמת לקל פועל הגנב והוא שיש לו השלומין ואמר ונמצא ברו הגנב ישלם
שבגדים שהוא לבון ריבוי. ואם אין לו שבגדים יתן כל אשר לו בין שגנב ראוי לפעשו. או יאמר ונמצא שהוא
עשיר ולל גנב לפיכך נכסו ישלם שבגדים שון ששלם שניא קסם. דלגאה עשיר גנב זקן פואף. ואת כל קון
בתי יתן לבעל הגנבה והכלל שיש לו התגלות ואם אין התגלות תשלומין. נאף אשה חסר לב רעה לגמת
חסר הכאוף יותר מהגנב שאין לו התגלות כון שהוא משחית נכסו
קחונית שהתלה בהתמדת המשגל

ופעם יבא לשוק ופעם לרחוקת במקומות משונים ואצל כל פנה שקיף ציחש חוצות תחרב להצט משם חס יס קבץ
אנשים ורחוקה בו יבא פריעתה שתחוו בו ונשקה לו הפך הקדנל שקחיש חוור אחר קאשה וכן אמרו קייש
חוור אחר אצות שקיף קבלע ובעות פניס אמרה לו כל קדברים קעתידיס וקשיס לנעל קאשוי
דורסיס אוקין וכן קאשה דורסת לנשים מפני שאין לפ טשה וזכוי שלמיס עלי ירצה קיוס זכחת שלמיס ושלמת
ערי ואחר שזנב משפחה לריוו שתחבל

עמי או יאמל חובה על לשל ערי שיש ימים
שנרתי פ בוס ראות פטר איך ריב קרבן
לי על בן אחר שיש לו סעודה רב בעית
מבשר וזנב קלמיס על בן יצחתי
לדוש פטר ויאמל ואמצאך רלגס שנענעס
יצחתי לקראתך מרוב קשמחה אלה חסוב
בענע כמזו מנחיה שיסמח קאדס כמזנאו
אותה מרברים רעתי מבגני חופס ומי
קנעתי מטתי חטות מונגות
הרעס קאמרת חטות אטון מקריס פירו
מיתרי מקריס נפתי משכב פירוש קזאת
במשכב מימי וורדיס וכל מינע בשמיס ב
דרך קזכות לעית קמטק בבגדיס נחיס
וחשוש ומקטריס אותה בתמרות עשן
לקרות בזכות לכה שבע במטק זק
עס זק באקנה גזול ונתעלפק
סס בשמחה גזול או יקיה דודיס סס
קתאר וטעמו אכחפן קדודיס נרוק ע
קבקר משעשוע ושמחת קאקטס ואס
תרא מבעל איסו בבתי ואין פחד שיבא
בעורך סס ב קלך נדך רחוקה וקמס
קלכה אמרו ל תרא פ אינפ גזול בבתי קזה

עליה יום שלמת נדרתי על בן יצחתי
לקראתך לשחר פנך ואמצאך :
מרברים רבדתי ערשי חטבות אטון
מצרים נפתי משכב מר אהולים
וקנמון לכה נרוהרדיס עד הבקר
נתעלסה באהבים כי אין רואיש
בביתו הלך בדרך מרחוק יצרו
הכסף לקח בידו ליום הכסף יבא ביתו
הטתו ברב לקחה בחלק שפרתיה
תריחנו הולך אחריה פתאם בשור
אל טבח יבא וכעכס אל מוסר אויל :
עד פלח חן כבדו כמהר צפור אל
פחולא ידע כי בנפשו הוא :

פוספת או יקיה מם קזמן שיש ומן רחוק שקלך ובעל
ממע ש איסו איש ואדון בבתי וכש שקלך לחוק יצרו רצה שמיד טון לעטוב שלקח צרור הכסף צרו ואל יבא
אל לים הכסף לים קקטע וצרו כמזו צרוכות כשפקס וכפא כמזו תנסו על קשה וימן לים הכסף לים
קח וזכריס לת של ראש קשנה שקריח מתבשה הטתו רצה שצרו דבורה קקרא לקח בפתיקה שקיף מפתה
אותו וכחלק אמריה רצה בחלקות אמרי תיחפן מן קדרך קטוב או יאמר שקטק אותה מהדרך קישרה ברוב עתה
וכן ברקות אמריס הולך אחריה לל של יבחין קפתי קזה שן טוב לרע וקולך אחרי ענתה בלי שיסער קרע
קמעתי לבא וקוא דומה נה לעתה לשור קקולך במרובה לטוב ודומה לאויל שיסמח כאשר עשו דגל רגלו פ קב
וקפתי לל ישיע קעתי לל קערתות קקווה וטכסס לבל כמזו ברנה העבשה ער יפח חן יכפי איך יעור
קתעפוז קגממי ובפרט קמוחשי מחוש קמשוש שאחר שיערב לזה קזמו וקע אוקף לל וכל לקתפרד מממו עש סיפל
קכנל כדזו כחזי וקגע וקואף יעל נפח כנפר קממקל לעל בו ול ירנש פ כל קתעפוז קקס קוא סנת מיתתי

אמר לחכמה עמו שתקום חכמה נאקטלו כמון אחות האהבה וכן חכמה כמון קרובים לו אהבה עמו
וחכמה כמון אשון ובעה למדות הטובות ומודע רל קרוב כמון ולפעמי מודע לשאק וטעמו שכל אשר
יקו החכמה והכנה קרובות אלש בקרוב שידרסקו לפסיג האמתות וינילוהו מקאשק קורה שקיף קנפס המרשית
ותשוקותיה: לשמרך עתה יפיש קמסית והמנדיח שישית לשלם וקיף קאשק קורה וקתלוות קנפסות והחכמה

הטבת לה וקס צ' בתים הטבס פת קורה
ובת החכמה והרחיב קדעור בבית קורה
כי שידע האדם להסמר מימנו ותזר אותה
בזרק פ' תשוקות שלה וריסורחוקי משלמות
קאדם וקיף כריה שאין לה קוים בעצמה
ובכל קעתים אוקבת קמפי אכל בחלקות
לשונה מפתה האדם ללכת אחריה וקויף מן
מתיקות המורשות: כי בחלון חלון ואשגב
כלס עמון א יורו על קשעריס קטתחיס
בקירות קבת לראות קענרי וספס בחון
וטעמו שבעמח שפנו וסכלו קסיגוקסט
ענני זאת קאש וקנמשכ אחריה ונשקפת
לל סגלתי ועי רייתי למשקיפס ויטל להיות
קבקות וראיתי: וארא נמתחיס קטעס
בעי קחלון רייתי קטן פתחיס שקס
קנפתי אחר קנל קענלס: אטנה בענסי
שקס חסרי קשטס ולכן קראס בעס שקס
סמוכס על שלן אפסס ופן קקטצ' קאל
ראיתי נער חסר לב לל נער כפ שטו וכפ
מדות קנענות ואותותו מורי על עצמות
שקויף ענני בשוק לל בשוק קיונה וכאשר
יעבור יתקרב וטתל ביתה וקו חומרו אכל

אמר לחכמה אחתי את ומדע לבנה
תקרא: לשמרך מאשה זרה מנכרה
אמריה החלקה: כי בחלון ביתי בעד
אשנבי נשקפתי: וארא בפתאי סאבנה
בבנים נער חסר לב: עבר בשוק אצל
פנה ודרך ביתה יצעד: בנישה בערב
יום באישון לילה ואפלה: והנה אישה
לקראתו שית זונה ונצרת לב: המיה
היא וסורת בביתה לא ישכנו רגליה:
פעם בחוץ פעם ברחבות ואצל כל
פנה תארב: והחזיקה בו ונשקרה לו
העזה פנה ותאמר

לו: זבחי שלמים

פנה כמון פנתה ואחר שיעבור חוזר לשייל בשוק קהוא וכל נעבותו נכחיס לביתה שאין לו שכל לקסער תשוקומו
קאנענות אכל ישמח נפריסומס: בגשף שף יורה על קזמן שקאור וקחסך מתערבי זה בזה בן שיקי קודס וריחת
קשמש בין שיקי אחר שקיעת כל שראק לזה קנער מטייל בעת שקאנשי נאספי לביתם וקויף בשף בשקיפ
קחמה ולפעמי בערב שקויף טללה ולפעמי באישון לילה ואפלה ואישון רל שחרות קללה פ' אישון קשן נראית שחורקי
והנה שית ערוק רצה שערותיה מענלס: וכערה לב רל שקלב' נד מטסס וכל קשאר מענל פ' דרך קוונה לגלות
כפף בגייה שתקיה גליה ערותה כיי שיתערכו קאנשיס לבא עלה ול' תשאר מענפס מטסס בענייק פ' חס
מקלב' ולפעל' או ירצה שית ונה עני שקיתה מקושטת בעני ענייס ונערה לב כלומר חסרת השכל כמון כעצ נערה
לל חרנה: הומיה לל עעקת בקול גזול לשמוע קמענפי ערבות קולו וסודרת שלא תלך בדרכס קשריס אל
סרה מן קדרך הטוב כבן סורר ומורה: בבתה לא ישכנו רגליה: כדי שיראוק המעלשס

הלא חכמה תקראי אחר שקצף קצת המרדכת את האדם למדות מעטות ודעות נכסדות ותפצצ בתוד הנפש
לשאל מטק וסס תקבל הקפסד וקאחזון בעושי מריו ומאדרי רצק לבאר בית אחרת הטבת לה בטבע מייסר
האדם להגלת הגוף והשארות הנפש ותפצצ טיעלו בשולס הקשרון וישיע קחיים הנצחיים ויתחיל קלף הכי ק רוצ לעל
קחמני וקדורסי קוראי לבג אדם סיעייםו נחכמת התורה מעטשק בראשית ומעטשק מרכבה ביאור המצות וטעמים

והטובה התקולף וכן התבונה שהיא החכמה
העדישית המיישרת האדם למדו מעלות
מרימה קולף וקטונה שהחכמות יס
נמצאות לרובות לכל חפציקס וכתי תורה
מונה וכל קרובה לשאל קרשות בידו וזאת
קקריא בראש מרומי קטע בראש מקומות
גטקי וכן נמקו מפודם וקו על דרך בית
נעטת נבנה ללשקה חכמה שס בתה
במקום שהנעטות מתחלקות כפי שגל
קענרי ושטס ימחו שס וחמר לג בערים
אפ קרת ירז וכן שס בית החכמ וקתבנה
נעבר קעבר ובמושב הקוקטס ילש קרת
בתך המדינה שסס דורסיס דברי קסס
ולטעמי בכל בית ובית ילט קחמני לכוניח

מבוא פתחים תרנה אליכם אישים
אקראו קול אל בני אדם: הכינו פתאים
ערמהו בסי לים הבנו לב: שמעו בני
נבדלים אדברו ומפתח שפתני מישרים:
כי אמת יהנה חכמי ותועבת שפתי ר
רשע: באדק כל אמרי פי אין בהם
נפתל ועקש : כלם נכרחים
למבין וישורים למצאי דעת :

האנשים נבטס אליכם אישים אקראי אחר שסיפר המקומות שסס קח זמנה וקתבנה קונעת בתי מדרשותיהם
במקומות גטקיס ערסס בעבר קעבר ברחוב קריק ברשות קיהיז שקוא מצוא סתחס רצק לבאר טס
תוד ואלו שהידי כל כתי מלאשי קראשנה ביחדי סענה טספני ידעו קא יתשות ועשיית המעשי קבויסוקראס
איסי ירזאשי סלמי ומיחלי ולכן לא נקן אקראי קריא למעלה כמיו ויקר גא משה וקב קיז כתבט אדם העוסקי
בעטס קטעניס וקס טס זק טוסקי בעטעט העולס וקראס בט אדם לקורות שאיש סלמי כמיו קראשנה ולכא נקס
וקול אל בט אדם סצריכיס שינחו נקס קג קיז כת קפתאי שקס קנפתי אחר קבל העולס ואין להס יד ושס בעטע
קחכמה אכל ימצאו נקס מדות טובות ומעשי טוב ומעשים ישרי ועלעס אלמ קבסו פתאי ערמה כלמ שראוי להס
סיקיו מוטע ומעייטס בספרי קחכמה וקתבנה קל קיז כת גרועה ממנה כת קבשילס נעברי מכל קחכמה הסרי
קשכל שאין נס לא ידעה ולא קתבנה ולכן אלמ וכשילס קבסו לברל תקפו אתס קבשילס קשכל ולא תקעסקו בדברי
סכלית שמעו פ נבדלים רצתה קחכמ לשנח מלאמריק בז פטס קא מנדי חשיבות קמושא ואמרה שמעו פ נבדלים
חכמות מחוכמות ומסובחות אנט מדעית וקטע כמיו שהנגידו קס קשרי קנולס כן דברי יתעלו על כל
קדבריו קב שקס צחי קלסון וקמלעבה עי שקקוראי ירוץ בט כאדם קרץ בדרך ישרה וקוא אמרו ומפתח שטת מישרי
קב שקס דברי אמתיים בעצמס וקוא אמרו פ אמת יקנח חכ וקל קיותס נלאמרי באונה ונהת פ דברי חכמים בנהת ש
נשמעו לל טבלה וחרדה וקוא אמרו ותעבת שטת רשע מגדו וקוא יסקיט ומי ירשיע שחרטון בו יבחיל ויחריד וקל
סאין נקס סתירה כפרי קהלת שבקשו חכמי לבסו אונס מפט שדבריו סותרות זו יקוו וקוו בדיק כל אמרי פי ירצה
סכלס טדקו יחד קו שדברי קחכמ מסודרו בקדימת קראוי לקדו וקמלאחר לפאחר וקוו כלס נטחי לפיצן בסדרס פ
נכח תפל נפל קמקומי קו סלל יפול דברי קחכמ אריטו לקוץ קמעני ולל קוץ לקטריחט וקוו וישרי לפונצי דעת

ועתה צעם ירכה ועתה שקרחת לשוב ממדמות ורעות זאת האשה הרעה מחוייבים אתם לשמוע לעטון שאט
אזכרם והאזכר לא יונה את הבן וכן בבחינת קדושים שהם אמתיים והוא אמרו והקשיבו למרי פ' אל ישט
ללא ל' יטק לבך לדרך נחת מדרך הוונה קיזרת ולחפץ בהנהגותיך והפטן שירחיק עצמו מדרך אשר
היא דורכת ואיך ואל התעב בהנהגותיה נא להשר פ' הקולך בהנהגותיה הוא תענה מדרך האמת ואשכך איך ואל

תתעב בהנהגותיה : בירבים חללים ידנה
אי וקו חכם קיזקר מהכשילן
אשר כשלוט אחרים : ואחר ש
שואת האשה רצת חללים בשפת
חלקות ומדמות ראו לך שהשמר ממנה
ולא תחשוב שהיו דלת קטע רק אנשי גדולים
ועצמי קדוה : דרכי שאול ביה דע
שקדוה קמולעב האדם לביה
קס עצמם מולעבם אותם לשאול פ' השאול
וביה ממין א' קס וקס יודות א' חדרי מות
פ' לא יושב עמה חיים כמו שקדוה אכל תסב
מיתה קטף והנפש לכן סורו מההנהגות
בהנהגותיה ושמע לפתח החכמה שקסמפתים
לאדם כמו שבארנו : הערה א' זכר ל

ועתה בנים שמעו לי
והקשיבו לאמרי פ' אל ישט
הרבה לבך אל תתעב בהנהגותיה : כי
רבים חללים הפילה ועצומים בל
הרוגיה : דרכי שאול ביה ירדות אל
חדרי מות : הלא חכמה תקרא ותבונה
תתן קולה בראש מרמס עלי דרך בית
נתבונת נצבה : ליד שערים לפי קרת

פ' עמי זאת האשה מראשקס פ' עכאן וראוי לשכמים של יכפל דבר אחד פ' עמי רבות לכן אומן שבאשונה ידע פס
מי שאיפו יודע בראשור אשת איש והחכמה ותרה ילמדו חומר זאת האשה בעלת בעל ולכן אמר להנילך מאשה וזה
שיצלבן מזה החטא בלמדו לו עונש הקונע בה בעלם קזה ובעלם קשמות : ובג' ידע פס קיזרע באיסורק ולג' ארת
עבדותה קמושכה לנת בט אדם רעה החכמה לחנט מנעדות לשושע קמושכלת פרחי הסודות טעמי קמערת
ומהרג יריחו לשוק לנת עתרה ולמאוס בהשק קזרה ולכא לשמור מומונות ונמל פ' כפת תטופנה : ובג' ידע פס
השקוע באשה כלוא באהבה ולכן איך אל תחמוד יופה וספר שתסבב עונש נמנון עונש נפס שקטנן מנהג זית
מהנהגה וסכמות עצמות כדי להרחיקו מהעצרת : ובג' ידע פס קאיס אשר האשה ידרשקו ויפתקו בחלקו לשונה
קפך קג שקוא קחוסק לה וכאן היא חשקה בו : ב זאת האשה משל לחומר ולפס קמתאזה כפ דעת קמורה וכפ
רז' היא משל לחכמות קחיטעות וראוי לאדם שירחיק עצמו מפתחי האשה שקיא הביאה מיתה לפעל ובג' א
ענתה קגש אדם מנן עין ולא אכל מעץ קחיים וכל הולך אל מקום א' ג' בענן קקוראל סבת עזרות לשטא קא
קכפת זה קאיס קחוטא שקוא פת ורך בשעס ואין הפרש בין נער כפ שטו או כפ מדות קנעדות קב מקום מוכן
לפרענות שאין ספק שקמקום מבוטא גזול לשונות או לרעות כמש' יש' במקום קזה וכבר ראית מה שאמרו משכ'
קב קומן פ' יש ימים שמטיס האדם לשוב ולרע כפ קתגרות טכ בומוז קיוס בסוף מסכת שבת קב בבחינת חמר
קחוטא שקאשה קמקוטרת כתמדות עשן פה כלגנה דה כחמה בעקל הנפה האדם לתאותה וזאת הפרשק
תכלול אל הארבעה עזרים : ל' שידע בענש קנשמי וכל זה ימו לענש קרוחט לנפש במדורות קיוס
אשר שס אש דקה רוחפת קשוק קנפש כמו שקחא קרימנן בשער קמנון :

אני אוהבי אהבתי את האנשים יש מקום חנפים שכל חיותם משתנה להחזיק חזריהם ומקבלים להם כל פעולותיהם
טובות ורעות וכל מה שאלו אין אהבה לכן חנפים אינם מרחיקים חזרות האנשים וכן אינם מזהירים בזה כל
ימיהם אלא יבחרו אהבת האוהבים ולא יבזקו עליהם וכן הדורשים אותם גם שיבקשו בזמן נאות לשינה עם כל זה
ימצאו מנוחן להשתלל כל היכולת עליהם

יִחַקְקוּ צַדִּיק בִּישְׂרָיִם יִשׁוּ וְיִצְדָּקוּ יַחְדָּם כ
כָּל שִׁפְטֵי אֶרֶץ אֲנִי אֹהֲבָה אֲהַב
וּמִשְׁחָרֵי יַמַּי אֲנִי עֹשֶׂה וְכָבוֹד אֶתְהַוֶּה
עִתְק וְצַדִּיקָה טוֹב פְּרִי מַחֲרוֹץ וּמִפִּי
וְתָבוֹא אֶתִּי מִכֶּסֶף נִבְחָר בְּאֶרֶץ צַדִּיקָה
אֶהְלֵךְ בְּתוֹךְ נְתִיבוֹת מִשְׁפָּט לְהַנְהִיל
אֶהְבֵּי יִשׁוּ אֶצְרֹתֵיהֶם אֲמַלֵּא

הוא אמרו ומשחרי ימי ימצאונו עושר
דע שצדיקת התכלית קעלון נמצ
חלף בין קבולת מקום השם שהיא קעושר
והוא שקר ממש שהתכלית קעלון
עדר לעצמו וקעושר עדר בעצמו הקבוצ
הקנה עו ויחזרים חשב שקוה קעושר
שיכניוהו האנשים והוא גם כן נטל ממש
שהקבוצ הוא אות וסימן שבו קעושר עו
מעלה אשר בעצמה כל האנשים יכבדוהו
ויכרעו לפניו והמעלה הקיאה ראוי שיהיה
התכלית וכן קבוצ הוא עדר המכני לך עו
המטעני וגם שקעושר וקבוצ אינם התכלית
קעלון הם הכריזים למאשר כמו שביאר

פ

קחתי קמדיני לוא שלבול החכמה יש מושר שכל מקום שילת עתה יספק ע והוא סימח בחלקו וכן כבוד שקבל
אות ופאר שקעושר הוא רב עתק וזוהי לעשות ממנו צדקה ליהנה טוב פריי מחרוץ לפי
קעושר קעלון כעושר ויא קהי ממשק וקבוצ יש עושר ענש שקס קעושר ופרי
יומן לחדם וכן יש מינים בתורת החכמה החכמה רדת העץ שקס קיימים ועמדיים ואין צד לזרעם השני
הורשם שיוצרו כל שנה ושנה שנקרא עתה חכמה יותר נגדך מחרוץ וכן עתה חכמה יותר
מקרא קעושר ופרי רחמן לשון שקס דעות קיימי ועמדי וקעושר למעשה קבורה כל יום באורח צדקה רב
זה של נקרא מחושר מישים לו קנין המעלות ואינו פועל אותן די האושר יתחייב לפעולה לראי שבעל הקנין
יפעל בקנינים החשובים והוא אמרו באורח צדקה אהרץ ב הדרכים והנענות והקלטה וזוהי הפעולה והאק
זאת הפעולה לפעולת צדקה ולפעולת משפט לפי שקיימים אשר נקם האושר הם ב קיימים קמדיניים וחיי קהר בדרות
ולחיי קהר בדרות יתחייב החכמה האלהית והמאשר נא קיימים הוא המתבדר במחשבות החכמות ומדובק בלא מצד
השגת עומק חכמות ולזה צריך שיהא חכם באלות האמיתיות ושימח בעצמות המלשם הקדושי אשר כל קיוס נהנים
מזיו השפנה והמאשר בחיים קמדיניים הוא קודע להדרך לזולת שיפשו פעולת ישרות ולזה צריך תבונה וקיי
האלהי מביא קהר בדרות קרא אורח צדקה שזה האיש מצדיק נפשו ולחיי קמדינה קרא נחמות משפט פ המשפט
הוא בין אדם לשמו והחכמה מלמדתו הן מינים להנחיל אוקצ' יש ראוי לכל דורש שידע הכלת הדריש מקו
פ או בעל יגיע למחוז חפצו לכן אער שהיא מודיע שקאוהבים לו יעלו יש שהיא מציאות נצחי לפי
ואוצרותהם אמלא רמן שיהיה להם יד ושם בארצות קיימים אשר שם האור האלהי ושם מתעצמות הנפשות ששם
כלם לזכר האדם לשער כבודו באלו קיימים קעפנים כמו שאמר שון לא ראתה אלהים וזלתי

משלי

קחו ידעתה חכמה לבאר מקות העצמם כנכללם בה וכלם נשען שלמות מוכרחים לשלמות האדם קח שלמו
המעשה וקטן המדות הטובות אשר יורה על זה שלמות מלת מוסר ואמר קחו מוסרי ולא בשלמו
לקטן הכחף כי מי שקוף שלם נמדוד לא עמוך לקטן העשירי קח שלמות השון בנפשות אמתות וקוף אמרו ודעת
מחרון נבחר וגם שהשלמות מהמדות קודם בזמן לשלמות הדעות רצה לומר שהשטן יותר מעלה מהא' ולכן המשו
לכרוץ שקוף חזק הנבחר והמדות קאוק
לבסוף כי טובה חכמה רח' לחזק העטף
ואמר שקחמה טובה מעטפי

קחו מוסרי ואל כסף ודעת מחרון
נבחר: כי טובה חכמה מפנעם וכל
חפצים לא ישו בה: אני חכמה שבנתי
ערמה ודעת מזמות אמצא: יראת
יחיה שנאת רע נאה וגאון ודרך רע
ופי תהפכות שנאתי: ליעצה ותושיה
אני בנה לי גבורה: בי מלכם
ימלכו ורוזנים

שם יתיר חסות מחרון פ קוף התכלת
המסון באדם והמרגלית אינם נראות
בנבטן ואמר וכל חפצים לא יאוו בה רוח
לומר כל הבלה ותבטיסין הנאכל לערתי
הנבטית לא יאוו כנרת החכמה אני
חכמה שכיפת ערמה אחר שחזר
מעלת החכמה על קטן העשירי באר מה
שכלה מן השלמות ואמר את חכמה רח'
אלהית תורנית שכיפת ונתחברת עי'
הערימה שהחכה ערי בניו שהם דברים
מחודדים ועוד כל התולדות שילפי קח

מקד יות עבמות לא מקדמון מחשבות או מפרסמות וקוף אמרו ודעת מומות אמצא יראת ילי שנות
רע ירצה שהיא נראת על יראת השם שהחכה מטר פעולת השם ודוממות ולכן יבדל אקות לבס וסמו
וכן החכה להכרו ערך העולם הרחוק מואם ברע ומתרחק ממנו גוף שקוף הגוף מואם אותה וכן כאשר יראה
איש גאון כגוף שם דבר וגאון תואר וכן את שונא כל פעולת שימסך ממנה רע לוולת וקוף דרך רע ופתקטטת
קוף האיש שאין תטכרו ונכשו שלם את רעבו ידבר ונקרטו ישי אדם קול שנות פ מעט בני השלם לנח מהמעטקי
לי עצה ותשיה ספר ל מעלות שנמצאו בחכמה כל דבריה נבנה והמתנה לא במחירות לשיתחרט מייד אחר הגור
או אחר המעשה ב' שהנחר הדעת המספס עש המציאות האמיתית וקוף תשיה שכגור מן יש לל יאות
וקמציאות האמיתית את שנה שמרבה על שמועת שהחכס צריך לשון דבר מתוך דבר לגבורה קוף אומץ לב
לחופח את העם ולחוקרים שהחכס צריך שיהיה גבור לשני מלקעות רשע' בי מלבים אחר שחזר התארים
העבמותיים לחכמה רצה לבאר הנמשכ' למתארי בה ואמ' שכאשר ירע להת' כתי המלות ראוי לבחור
החכס אשר כל מנהג צריך חכמה לנפגת עמו וכמו שהמלך צריך חכמה כן הדונ' המעשי דתת ועמוסי לנפג'
העב' בצדק ויש צריך שיהיו חכמי וז' בבאן בדבריו מוכרחי לקיום המדינה המלך ומדת' קדת לפייסיהם והמלך
לכריחם שימרו קדת' בי שרים יאורו רצה שהשך צריך שיהיה לו קטן החכמה כי שיהיה נעבר' בין האנשי ולא
יבזקו חכס קרש והחכמה ירחיקו בעצתה מהעבדות הנע' ולכן אלמ' ש' יאורו רצה באמרו ועיני כל
שופטי ארץ שהחכמה תלמד הנחי הנפיות שהיא מעלה אצל המעמון וכן תלמד המספס' שופטי ארץ באופן שכל
המע' לים נריש' לה בגלי המשתחא שהם השרים בעלי העשאר שהם הנדיבים בעלי השדרה כמו האופמס
הממוטס לשפט את העם:

ומלת חונן שם מעמי קשן מנורת ונמחנה יתארכו באמצו שחקים איפשר שיהיה קרען צמלת שחקים טכני
לשם קמלסם פ' לפעמים יתארכו חק השם וכחמרים ול למק נקראו שחקים מטעם שבהם טוהטן מן לדיקים והוא
רמזו א הקשטות זמק שאמך בקס באצט להורות פ' הם חוקי המציאות ול יקבלו שיפויכלל וקובב אומרו ממעל
לפסקס קרוטס לממלת יתוכמו שאמר במקום אחר שרפס פועמדים ממעל לו ולפ שאצלותם והשפעתה ממידית
בלתי נכסקת המשילס למשמות חוקות

בְּחֻקוֹ מוֹסֵד יֵאָרֵץ וְאֱהִי אֶצְלוֹ אֱמוּן
וְאֱהִי שְׁעֵשׂוּעִים יוֹסִיּוֹם מִשְׁחֻקָּתָהּ
לִפְנֵי כָּבֵל יַעַת׃ מִשְׁחֻקָּתָהּ בְּתַבֵּל אֶרְצוֹ
וְשֵׁשׁ עֲשֵׂי אֶת בְּנֵי אָדָם׃

מושטת מתקום רבה ופועות תמיד
וקוא אמרו בעשו טעות תקום : בשומו
לס חקו אחר שקוטר שנאמצעות החטל
ברא קשם ית קעלמות קשק נערק
לנאר שגם באמצעותה מעמיד כל קנברחי
אחרי קבריס ולנאר זק לקח כדמות
רזיק מאמרו ית צמעשה בראשית יקוו
קמים ונאום קוא קפך טבעס פ' בזולת
זה לא היה איפשר שיצמדו הנמצאו אשר
צנשא וקוא אמרו בהומו לס חקו ומלת חק
כל נטל ואמרו בחקו מוסדי ארץ רצה גם
קייתי שם באבר חקק האית מוסדי קארץ
פ' לפי רובכ בנותה צריכה יעדות חוקים
קשבעלשם : וקיסודות קס קכח אשר נק
לה קוא ית לפיותה תלויה על בלמה פ'
קסנות שנתמו בה חכמי קשן אינס

וְעַתָּה בְּנֵים שְׁמַעוּ לִי וְאִשְׁרֵי דַרְכִּי
יִשְׁמְרוּ׃ שְׁמַעוּ מוֹסֵר וְחֻכְמוֹ וְגַל־
תִּפְרְעוּ׃ אִשְׁרֵי אָדָם שִׁמְעֵ לִי לִשְׁקוֹד עַל-
בְּלֹתַי יוֹם יוֹם לִשְׁמֹר מְזוֹת פִּתְחֵי׃ בְּי-
מִצְאֵי מִצְאֵי חַיִּים וַיִּפְקֹר צוֹן מִיְהוָה׃
וְחֲזֵאֵי חַמְסֵם נִפְשׁוּ בְּלִ מִשְׁנֵאֵי אַחֲבוּמֹת׃

מס שיקות מקום מני שאמר שסבת ממוחלת לפיות טבעת קטע לטבע קשמים ודוחץ אותה מטעם זה מכל קנרדין
ומקס אמרו בקפך פ' מטעם אקבתם אותה מושטשבה מכל צדדיה בשוק ואחרים אמרו שתפועת קבלגלשקס טטת
קעמידה באמצע וארסאו אמר פ' לרוב כבודתה תבקש קטק קחלטו והוא מקומה וכל זה לס יספק
זולת רעפו ית בחכמה נטלס : ואהיה אצלו איון : איון שם קתאר כיו ויהי איון : וקעטן פ' כמו שדרך קמלכו
סל יתעסקו בגדול בטקס - ופועתם אותם צד האיון סיגלס וינהיגם קן החכמה היה אצלו
ית איון פ' באמצעותה קמצא כל קנבר אים ומנה אותם עלקס לסינהיגם בהרצה נטלס : וקו שאמרו זל איון
פרעב כמו באשר ישא האיון ונאיו יאמר דרך רמז פ' קודם היות כל המציאות קוה אשר קוטר חייבה חכמת ית
סל יחדש דבר מהנמצאות אלס באות קעת שהמצאס ולס קודם יעל כן ואהיה אצלו איון כלעל היה קעטן מוננע
וסמור בחכמה להיות המציאות מתחדש בזמן זהו איון איון מוננע כמו ויהי איון את הדס : ואהיה שעשוע
יוס יוס : שיפירו אנה אהיה שעשועס להיותי משחקת לטעו : וקשעשוע ברזן רמז אל קערבות והשמחה שיסג
קס ית בהשגת עצמות : והשחק רמז אל קשכלל : וכאלו יאמך שהחכמה והוא היות עצמות ית מושכל ממס
אשר בו יש : כל המציאות באופן קוטר משונח קנה הוא סבת היות מתענג ומשתעשע וקוטר גל הארץ והברואי
באמרו משחקת בתבל ארס ונאיו היא המשמחת אים ואנשיסוקשקל אמרו בראשונה שעשועס יוס יוס ומשחקת
לפס בכל עת ולס אמר קן באמרו משחקת בתבל ארס ונאיו לפיות קוא ית משכל בטעל ונבל עת : קנה קוא
בענג תמיד ורעף בל קשק מה שאין כן בענג ארס פ' אס בענת קתעסקס בחכמה - ט ג ט

בגני ראשית דרכו. אחר שקחם ספר מעדת החכמה בנחית מקותה וכן הפעולות הנמשכות ממנה
רצה להודיע שבח בנחית הפועל שהמציאה והכריחותה לכל הנמצאים. וזאת הפרשה יודיע שלש
עצמים ראשון איך החכמה האלהי יש לה ל קדימות קדימת סידור ומניין קדימת מעלה קדימה טבשת קדימת
סנה. שנית תודיע שהעולם בב יתחלק לשל חלקים כוללים הארץ שהוא עולם השכל והשמים שהוא עולם

הגלגלים והשמים שהוא עולם המלכות
וידוע שבאמצעות החכמה האלהית נבראו
אלו השלש עולמות שהיא כלל אשר בו נרא
השם עליון. שלבית יודיע שערות אלו
השלש עולמות מחולפת ולצרת העולם
השכל כיה בשם טבע נטרם קרים הטבע
וקוץ לפון טבע שכל אשר אין לו כח לעלות לא
לעד למטה כמו טבע עם סוף. ולצרת
העולם האמצעי כנה באמרו בהפכו שמים
שם אינו מלאו בורת תכן למר שערות זה
העולם אינם מומרות כמו עולם השכל לא
הם על מתנתם. ולצרות הנפרדת כנה
באמרו באמצע שחקי ממעל לפורות שם
בעל אומץ ותקישת שאין בהם סיכוי כל
ואפי מקומי ויתחיל ואמץ קננת רוצ לומר
בראשית בראשית הקהפשוטו. קרופטעל
ראשונה שבר קיית אי. ככ. ו שקתור
קדימה לעולם אלפס שנה קדימה אשר ביי

יחנה קנני ראשית דרכו

קדם מפעליו מאז מעולם נסכתו. מר
מראש מקדמי ארץ באין תהפזרת
חוללתי באין מעינות נכברי מים :
בטרם הרים הטבעו פני גבעות
חוללתי יעד לא עשה ארץ וחוצות
וראש עפרות תכל בהכינו שמים שם
אנבחקו חוג על פני תהום : באמצו
יחקים ממעי בעוז עינות תהום :
בשומול יקו ומים לא יעברו

מאז רוב סדור ומנין לא עינות

בפעל קומן נמשך לתבוע וקודם בריאת השמים והארץ לא היה זמן וכלל
ומנין מעולם נשכתי מראש רצה להודיע שהחכמה יש לה קדימת מעלה ואמר שלעולם היתה לה שררה
וגדולה לפי כמו האששים כי קודם שהיה נשית ארץ וגדולתם הם בשלמות אלף היא לעולם בני הפסק מראש
היתה ובריאתה. וביאור אופן מעלתה שהיא למעלה מכל הנמצאים ואמר מקדמי ארץ ירצה הייתה נאוכה ובעלת
שררה יותר מהדברים הקודמים במעלה העולם השכל שהיא שאר העולמות או קרא קדמי ארץ לרבעה יסודות
שם מעמידים הארץ ואמר שהשרר מעולם על ראש אלו הקדמי ארץ שהוא העולם העליון. באין תהומות
רצה להודיע שהחכמה קודמת בטבע והיא עולם השכל ואפי שהוא טל ל יסודות התחיל בסוד קמים ואמץ
באין תהומות בעולם שהוא יסוד קמים כע חוללת אינו באין מעינות נכברי מים שהוא רטי גדול ואחז בא
ארץ ואמץ בטרם קרים הטבע ולפט גבעות שם המקומות החוקים שבראץ ואפי שהאש והאוויר אינם מושג למוש
רצה לכולל אותם ואמץ ועל לא עשה ארץ שם יסוד הארץ והקמים ומק שחוז להם הנקרא חוצות שהוא יסוד האוויר
וראש עפרות תכל שהוא יסוד האש שהוא היסוד קוטר עליון ואמר באין אלו נבראו ובהסתלקם לא יסתלק אבל הם
יסתלקו בהסתלק החכמה : בהכינו שמים שם אינו רצה להודיע שיש לה קדימת סנה ולכן אמר כאשר קמן
קמים במתנתם שם היה כלומר סנה להם ואפי שהשמים טעלים אמר בזמן חוג שחוג הוא

ממנו תקלון. ולש שהשנאה שמורה בלב קל וקדשע. כשיוצחון להם. אימר אל תכח לך מנעט שיטנאך ותגרוס
דעה לעצמך. יקובח לחכם שקוץ יוסוף אהבה רבה לזה שיוצחון מנעט שקוץ מעטער בחכמה תעלה המוסר.
תן לשם ויחכם עוד רבה ין לחכם מן המוסר ותגרוס שיחכם עוד שתכזה יוכיף על חכמתו. וכן אודע ללדיק
דרכ קיושר ויוסף לקחת מוסר או זסיף בגדקת. תחלת חכמה יראת יי' הכולנה קלמוד קרואון שתלמד

החכמה היא יראת יי' שמבין נפש האדם
להיותה נכבדת לפחד מהשם. וכן קודם
שילמד אדם בדעת קדושים שקיף חכמת
האלהות נריך לקדושים בטנה שקיף חכמת
השם מעיויב שילך מן הקל אל הקשה
בסדר קלמוד. או יאמר קדושה לסקר
בחכמת האלהות נריך שקיף קודם בעל
יראת השם. וכן קדושה לקוד בטנה נריך
הוא שקיף לו דעת מאנשים קדושים ולא
יקרסו לעלות אל יי' מרוב קדושת הטהרת
ש יעל מהם רב. וברש יראת יי' קיף
התורה ודעת קדושים אלו בעל תלמוד יי'
כי ש ירט ימך. רבה שהתעלה הנמשך
למסדר קלמוד ש בעטור זה ירט ימך
הקטנים בתורה ובמחל שהקטנה קהתיר
על הכל ויסיפ לך מן השמים שמת הייס
בעולם קרא אם חכמת רבה שהחכמה

וְיוֹסֵף לִקְחָהּ: תְּחִלַּת חֲכָמָה יִרְאֵת יְהוָה
וְדַעַת קְדוֹשִׁים בְּנֵיהָ: כִּי בִּירְבוּ יַמֶּיךָ
וְיוֹסִיפוּ לְךָ שָׁנוֹת חַיִּים: אַתְּ חֲכַמְתָּ חֲכָמָה
לְדוֹלְצֹת לְבַדְךָ תִּשָּׂא: אִשְׁתְּ בְּסִילוֹת
הַמִּיָּהוּבֹת יִבְלִי דַעְהָמָה: וַיִּשְׁבְּרָה
לְפֶתַח בַּיִתָּהּ עַל בְּסֵאמְרֵי קִרְיָתָהּ:
לְקָרְאָה לְעַבְדֵי דְרֶדֶךְ הַמִּישׁוּרִים אֲוֹחֹתָם:
מִי פֶתִי יִסַּר הִנֵּה וְחָסֵר לִבּוֹ אֲמָרָה לוֹ:
מִים גְּנוּבִים יִמְתְּקוּ: וְלֶחֶם סִתְרִים יִנְעַם:
וְלֹא יִזְעַק בִּי דְפֹאֵי שֵׁם בְּעַמְקֵי שְׂאוֹל קְרֹאֵיהֶּ:

קטן נבחר בגטש מדונק לא יפרד מהחכמה ולק מחויב כל אדם לרכוש שלמותו. וקלכות היא מרה מענה ללך לבני
ואעפ שקוץ ילענ מאחרים קוץ לבנו יסול קנוק. אשת כפילות. יחר שוכר תעלה החכמה חזר לחתם בגנות
ככפילות ואמר שקיף בעלת כפילות בגל מעשי. וכן קומיה ועטקת שאין לה המהנה ונהת. וקיא בעלת
פתות ובל ידעה מקות קדברים. או יאמר ובל ידעה מה לדבר ומה לעשות. וישבה לפתח ביתה ספר שקיף
ענת טעם שלא תשכ ברהתי ביתה כמנהג הנשים קצופות וקיא בעלת גאזה שהשב על כסא כמנהג השדים וקבל
בפרסום שקיף במרומי קרת. לקרוא לעברי. קטלע עוד בעותה שקיף תקרא בעצמה עוברי דרכים שהם
מישרים אורחותם ולא יקדם לפתח ביתה. לא כמו החכמות ששלחו קצרות והן בפתים. וקטען שתקרא אותם
לפטותם מהדרך הטוב. ואמרה מי פתי יסור קנה ולמד ערמה ותחטוף. ואם קוץ חסר לב אצרה לו קדברים
הנמשכים. מים גבוים רל לא תתנל שיש לראשם קמיים קצופים יודר מיתקות מהקקות בבסוף קלחם ת
וקסענה קנאכל בסתרים ינעש ויערב על קנאכל בפרקסיף. ומענן שהבאה האסורה והנעשית בסתר קנעל
הנעש על קב זה קצרות לטעל ולא ידע רפאים שם. רל זה קיף קפתי קנענה ברגי קבסילה לא ידע ולא
ינעש מזה קטעל יתחייב מיתק וקאנשים הקדושים לה ושומעש גענתה הם יורדים לעמק שאול מקרה קדופי
אחרת החכמה שמקטם לעצמה קחיים ומנעים ונפשיים כמו שאמר ויוסיפ לך שמת חיים
גשלים קחלק קראון ותלעה לעת בע אדם שילמדו חכמת התורה ושרש נפרשת יי' קנע שקשם ברא קשולם

משלי

ועתה נחם שמענו לך ירצה אחר שאע כללך בכל אלו השלמות קבלו ממנו אדרום חכמה ותחיו מלאושרים כי הוא
התבלת המעקש מן האדם שבעו מוסר וחכמו יר אע כללך מהמדות הטובות אשר קם המוסר
ומהמושכלות ופעל כן ראוי שתקבלו ממנו אלו השני חלקים ואל תפגעו ואל תבטלו מלבתיכם או
יקח תפגעו מלאון לפגוע יאמר שראוי לקדים המוסר קודם לפגוע בחכמה ולא יעשו הקפך ואפסד שיקח
פגד מלאון פגוע יר שהחכמה עעקת

חכמות בנתה ביתה הצבה עמודיה
שבעה: טבחה טבחה מסכה ינה אף
ערבה שלחנה: שלחה נער תיהתקווא
על נפי מרמיקרת: מי פתי יסר הנרה
חסר לב אמרה לו: לכו לחמו בלחמי
ושתו ביין מסכתי: עזבו פתאים והיו
ואשרו בדרך בינה: יוסר ילץ לקוח לו
קלון ומוכח לרשע מומו: אל תוכר
לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך:
תן לחכם ויחכם עוד הודיע לצדיק

שי מדוק ויקבל ממנה התכחות בלשום
השלומין אל בחם: אשרי אדם
לסקוד מגזרת ויסקוד יא יאמר
סגרי שימקד האדם ויורו בנקשת החכל
וכאמדם זל יגעת ומצאת תאמן: וימ
לסקוד לתחוק ולדבק בהם: כי מוצאי
מצא חיים: נתן סכה לראוי שעקש
החכמה לפי שמי שימצאה ימצא חיים
הנפשיים: ויסק רצון: פרוש ויטא ירצה
סקוח אהובורעי לטע השם כגש ואדעך
למען יאמנך און וחוטאי חומס נפשו מלאון
ול יחטיא כלומי מי שאינו דורס
החכמה וטועה מדרך השכל חומס נפשו
שאלל ממנו הטוב והקיום ואהב הארון
הנבחי טוכת זאת הפגעה להפגד הדטר
בהמצא החכמות דרושות לבל חפצתקם

וכתר תרם מונח וכל הרובה לעול אותי יטא ויטול וכל החכמות לא מקומפנה כל הקבמות הנדרכו לעומדים
וזכ בשתבנה ביה בכטן חזק ויחנה עמודיה שבעה כלומי רבים כמו פ שבע פעל נדיק וקס והתן המאכל והמשתת
ואחר זה הערוך האולסן במיע המאכלים הנבחרים ואלו שלמה נערוותיק במקומות המפגרים מיס כרי שיתפעלמקם
הקרושם יותר לפיות טבע קוצר חושק הנקבה: ואמרו על גפי כמו על גב וקפא במקום פת מי פתי יסור
אלו קס דברי הנערוות מי שקוח פתי יסור מימקומו ויגש אל וק מי שקוח חסר השכל ואחרי הגיעם למקום הקוח
אמרה אכל מקם לט לממו בלמי רל טאו ותאכלו מספודתי המתקנת בלס ויין וקס כמו לפושכלות ולדברי
התרה: או יאמר מי שקוח פתי וסכל מהחכמות אותה קטניות יוסר מלט בטאו קנה לפגוד החכמה: וקחסר לכ
שקוח נעדר מכל שלמות אומרת לו עברים מספיקים וקוח לט לממו בלמי ויחשוב שקוח אכלה מימש עד שיעלם
מימדנה למדנה ומתוך של אמה בא לשמה: עזבו פתאים: כלומי פגט הדרכים אשר התבסמס נבס המיתה
וקס בתחולף לשתחיו וזה יקח כשתאשרו ותגעו בדרכי הטנה: יוסר לץ יוסר לץ מגזי מוסר: הטעם מי
שמיסר קל גרס קלן לעצמו שקלן יקלבו ולא יקבל מוסרו: וכן גרס לעצמו קלן המושח ארשע המומים שם
או יאמר כשאיוסר לו ולת הוא לץ וכן המושח מוס שט לרשע לא מנא המושחיס לוקח לעצמו קלון לפי שקוח
גרס שיגלו מומיו בפרסום ובכמו זה אמרו אל טול קיסם ונ: או יאמר מי שמיסר קלן יסבב סוסר מהלץ הקלון
וקרע שקוח עשאק וכן המושח לרשע מומו יסבב שימנע קרשע מעשות רשע ויקח לוקח לו קלון כלומי מקע

מן מקלך או מקמוסך באופן של יעגש אימנש האויל שאיננו שומע ילבט ויכשל בענש קסופטים מפת האיש
נכבד למעט הדולך בתם כל מי שמעשיו ישרים ותממים ילך בטח וסוון שלם לויק לא יוזק אבל קהולך בעקשות
ועוה ומזיק לאחרים יודע לשון שבר שזיקו לזכרים וסברוהו ושרש מין אחד מן קינפיקים דרשקס ואמר
קורץ שן לרמוז רמיוותו לתכלית רע יתק עננת ודיגה לעצמו פ יעגש על זק וכן מני שקוא אויל שפת יס לדבר
בדבר שאינו ראוי יגרום לעצמו קכשולן

קריעין יתן עצבת ואויל שפתים ילבט
מקור חיים פי צדיק ופירשעים יבסה
חמם: שנאה תערר מדגם ועל כל
פשיעים תבסה אהבה: בשפתי נבון
תמצא חכמה וישבט לגחסר לב:
חכמים יצפנו דעת ופי אויל מחתרה
קרבה: חון עשיר קרית עזו מחתת
דלים רישם: פעלת צדיק לחיים
תבואת רשע לחטאת: אורח לחיים
שומר מוסר ועזב תוכחת מתעה:

וקרע מקור חיים פי צדיק כיון
שקדששם פקס הכשילס קן קצריקים
פקס יצא חיים לעולם פקס דברי תורה
ומעט יופי רשעס קחמס יכסו ויסגרו
באופן של יצא מפיקס דבר טוב לעולם
שנאה תערר כאשר ישנא קאדם לחברו
מיעך קשנאק בדבר נקל יתעוררו בעקס
מדטסוריעות וקטטות וקאקנה בקפך
על כל פשעס שיפשע קאדם לחברו
תכסא קאקנה ולא יטאו לעדי קטטה
ומריצה בשפתי נבון עד קנה דגרי
בשנא קצריקים ונמות קרשעס שקס
מקבלס וענה ידבר בשנא קחכמים
ובנאות קאוילס ואמר בשפתי קאיש קנבון
תמך קחכמה פ ידבר בק תמיד וכן תמצ
בשפתו שבת לע חקר לב פ יוסחם בדברו

וכן ראוי שהדע מפעלת החכמים שקס יצפנו קדעת ולא ימקרו לדבר דעותיקס אף שקס אמתיים ונכוחים וקאויל
בקפך פ גם דברים של מחתה ושבר שקס דברים רשעס ומצפס קרוסס קדברים בפיקס לדברס חון עשיר קצרי
מקבלס אחרים שקס קעסיר וקדל ושנא מעלת קעסר שקוא לפגן על בעל כזו קרית עזו וקדש קדלות לע
למחנתה פ הכל יכעטקו פ אין לח ינו ושנא מעלת קעסר לזון קענל כדי שיקה דיו במעשיו פעולת דיק
לחיים דכ פ פעולת קאיש קצריק קוא כדי להשיג קחיים וקס חיי קתף וחיי קנפס ולגרוסגב חיים לזולת פ ישתדל
לפעלות נכסות אינעס תבואת קאיש קרשעקס פעולתו מצאות נפשו וקנעשכס אחריו אל קחטאת ואל קמרי
אורח לחיים לפי שאמר שקפעלות קטובת יצאו חיים לעולם רצק לפרט דרך אחד שקוא טוב וישר וקוא קמוסר
ואמר אורח לחיים להשיג קחיים קוא שמירת קמוסר ומי שעזב קתוכחת מנתנה מדרך קחיים הערה

קאב בבאן רמו לשס שקוא עשא לפו את קנפס קואת ויגל כאשר קשכל ידבק בחכמה וקאיש רמו
לכנסת ישרא שקיא מידת מלכות שיעבס ותדאגב כאשר ישראל רשעס למקום ב ודקה תכל ממעות וכתו אחד
אומן מיגבר יחיק ולא יראה מות לא קשיא דקה תכל מנימתה מקרית ומה שאמר ולא יראה מות קיא כדרך כל
קארץ ר חטטא אימר דקה וו תרה שמעלות את קאדם מדינה של גיקס שנקרא מות ג רמו שקשס לא ירעב
מאות קתעפוג קרוחפי לכפס קצריק וקות רשעס שקיא קנפס קמותן לע קויה ומציאות נדחפת ונטרדת מאות
קאור כאומרו קנה עבדי יאכלו ואתס קרעטן שכל רמו לאור קשטנה

משלי

בזמנה ושקם שלשק עלמות . ורמוז בפרשת חכמות בנתה ציתה לו ימי ברואיות . ונטח טבח ומקן לדברים
הנבראים במערכות היסודות . ואדם הוא הפתי . וחוק הוא קורק . וזאת הפרשה תכלול יסודות קדתי מצאות השם
ה' בחכמת יסד ארץ תורה מן השמים בט תרתני אל השבח והדומות לזו שכר וענש גפני ונפשיי באורך ימיס ודרע
שאול ציתה . וגלה שפץ קדמת הוא כטות אחר המפרסמות ועץ קחיים הוא יד יעת קתרה ודבקות האדם בה

מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה בֶן חֲכָם יִשְׁמַח אֵב וּבֶן
כְּסִיל תֹּנֵת אִמּוֹ לֹא יִזְעִילוּ אוֹצְרוֹת
רָשָׁע וְצַדִּיקָה תִצִּיל מָמוֹת : לֹא יִרְעִיב
יְחוּהַנְּפִישׁ צַדִּיק וְהוֹת רָשָׁעִים יְהַרֵּף :
רֹאשׁ עֲשֵׂה כֶּף רִמְיָהוּיָד חֲרוּצִים
תַּעֲשִׂיר : אֲגַר בְּקִיץ בֶּן מִשְׁכֵּל נִרְדָּם
בְּקִצְרֵי בֶן מִבִּישׁ : בְּרִכּוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק
וּפִי רָשָׁעִים יִכְסֶה חֲמָס : זִכָּר צַדִּיק
לְבָרָכָה וְיִשְׁם רָשָׁעִים יִרְקַב : חֲכָם לֵב
יִקְחַמְצוֹת וְאוֹיֵל שִׁפְתָּיִם יִלְבֹּט : הַלֵּךְ
בַּתִּם יֵלֵךְ בְּטַח וּמַעַק שְׁדָרְכָיו יִדְעַ :

ואחר נעתק לבאר החלק השפ משל
שלמה בן חכם והוא בספר המלו
הטובות ושנח אותם . וכן יזכר המדות
המעצות ונגש אותם ואזכר למען בכתוב
הוא מחולף . מקם שמחצית דברי שבה
ומחצית דברי נבות ומקם שיכפל בשבח
ומקם שיכפל בנבות . ומקם שכל חלקי
הכתוב גורק אחת . אמר משל שלמה
הכוונה מכאן התחיל המושלם
המוסריים כי מה שקדם כדמות הקדמה
להדריך האדם . בן חכם ישמח אב
בעצם ממש שהאדם מטר במעלת החכמ
וכך כיל תענת אמו בעצם הדאגה לשלש
שהאדם יוצא וזו והאדם עומדת לשלש
צרכתי קטת וסובלת כל הצער . לא
ישלע רצה שכאשר האדם יאסור
מקטע השלש ברשע ובצדמה ובגול לא
ישלע לבטלהם בעת צרתם אבל המעון

סקנה קבעל בצדק ויושר יצילו אפי שהיה חייב מיתה וצבל עטן הצדק . לא ירעב רצה שהצדק שקונם ממעון
בצדק ויושר . וכן המבובו נכסיו לעניים מונבטחים הם שלל יס אולעי פענות ורעבון וקות רשעם יהדוף רל המעון
שקונם הרשעם בשברון שמשברים לאנשים השם יהדוף וידחק אותם וקות לשון שבר . ואחרים פראו קות לשון
קויה רל והמעון קהווק להם השם ישברקו וידחקו וכן בתרע וקעל דרשיע נסחוף . ראש עשה כף רל רש ועע
יקיה כסופ מי שפעה כפ כף רמיה ויד חרוצם כלומר הסוחרים המדקדקים במעשיהם כל סחורתם בצדק
ומשפט אותה קיד קישרה תעשיר בעלה . וחרוצם כמו ומשפטך אתה חרצת גורת . וכף יקיה או יד האדם או כף
המאזנים . אגר בקיץ . אגר מלשון אסיפה וקטץ . ומשג הוא העגל וסכל שמביש אבו ואמו ומשפחת בעלות
וקענץ המשכל ורואה את הכולד אוגר בקיץ די ספקו לכל השנה שאז הקטיות טול והעגל ומשג נרדס אוולל
יבקש פרנסתו ובסתו ימות ברעב ובצמא . ברבות לראש צדיק רל שכל העם מגרסם לנדיק מטע פעולתו
הטובות וייחס קברות לראש כי בראש הכחות היועצות לראש לעשות המעשים הישרים . ושי רשעם ירסק
חמם רל שיכסו קחמם שהסעוסיס בעמקם מטע שהסמקנאויס בצרכות שפותעם לנדיקים ובר צדיק . רצה שכל
יוס פוסף ויוס זכרו לטובה ולברכה בחיו ובמות ושם רשעם ירקב כלום שזכרו אבד מע ארץ ולל יזכרו ולל יפקד
אלל לרעם ירקב מנוירת עץ אל ירקב יטל וישחית חכם לב מי שקוא חכס לב יקבל קמעת בן מאמו

בא ודון וזכר זכרון ג' מדות משובחיות שימצאו באנשים ק"א בעלי צמעות וקס קטגזים מנמט-ה'א' באופן
שבגתה ובגנלה מונעם עצמם מכל תאוות קעולם וחומר אלו במעשה וקשני ישרים שקס ישרי
השכל וקב' התמימים שקס כוללם השט מדות מעשה ושכל ולכן אמר בא ודון כאשר קאיש יעבה תאוות
להזיד על חברו בלע סנה בהכרח ימסך לך לון ואת צמעים שקס שומעם הרפתס ואינם משיבים חכמת קמדות

בא ודון ויבא קלון ואת צנועים חכמה:
תמת ישרים תנחם וסלה בנדרים וישרים:
לא יועיל הון ביום עברה ויצדקה תציל
ממות: צדקת תמים תישר ררכו
וברשעתו יישיע: צדקת ישרים
תצילם וברון נבדרים ילכדו: במות
אדם רשעת אבד תקוה ותחלת אונם
אבדה: צדיק מצרה נהלין ויבא רשע
חחיתו: בפיה חנה ישהית רעהו
וברעת צדיקים יחלצו:

שתאוותם נכנעת תמת ישרים קישרי
קס אשר שכלם לעולם כטק אשר
ואינן שאלמות יושר השכל הוא יחסו וינהגם
להשיג תכלתם כמו קולך בדרך ישרה
אבל קטגזים שבותם כטק אותם לענות
ולעקל קבצדקה ישרים ושמידם ויבא
נסיון שכבר ראינו בעשטם של יושל קון
רב שום עברה מטט שניא מחמם וגול
אבל ממון שמממט עשים קדקה או שקס
אותו בנדק ויושר קטל ממות צדקת
תמים תמים נאמר על שלמות קאיש
בינו פר בן נקר תמים ועל גריאות קטף
ועל שלמות השכל ונדקה על האמת
קנא תה לבר קיא חוק עטנה ברוב
וכיון כן קדקה מונבה זכות כמו ונדקה
תקיה לון לזכות וכן ולך תהיה קדקה
וקכוונה בבחן לומר שזכות התמים שקוף

קשלים שבמין האכזבי בריא במעשים בריא ברעות תשר דרנט שאפלו שימצאו בדרך קוף ממשולת וכגשם ל
יוקוהו וקדשע שקוף קטר התמים דע לשמים ודע לבריות בהכרח שכאשר יחשוב שקוף במעלה או יעל
ממקום גבוה באופן של ישר מממט אבר שלם ולפי שאמר שקת מוימים יש לקס זכות חור ואמר שקישרים
קנזכרים למעלה גב לקס זכות מיושר שכלם באופן שכל קדע קנזכר עלקס מפאת קמערכה או ממקרי קס
יעל מממט צדקת ישרים יאמר ששלמות הישרים ויושרם הוא יעלם קן ממקרי קעולם קן מכלטן קנמור וקטגזי
שקס קטר קישרים ילכדו קן בעלם קוק ויפלג בטר שאון אחר מותם בעבור קאון שעשו או בא לפשר פחמ
אחד לפג גדלו יתביד אמונת קאדם ויטרדיקו מחיי עד או יאמר קדקתם תעלם על קרוב ולפעמים קישרים קנזכ
קס כלפים בעבור קות קטגזים שמתהדרים אל קטגזים ואוי לרשע אוי לשכפן ועש קרם גזר על
אדם רשע כאשר ימות קאדם קרשע תמות קתקוק מטט שכל תקוה קיתה בעו
פרדקס משוד עמים מלונקת אצטוטם ותחלת קאנשים קאוטם בעל ק
פ מות גזרם ויפסו או יקיה אופס מן ממון כמו אך פשרת
אברה קדיק מרד קחלם יחלם האר מעטן קלפיקה
בעבור זדע שכאשר מערבות קסמי מחייבים דע
דיקי בפיקח קוף תאר לרדם שקוף מש
קבו וקדם דעמל עש וכפשו וכאשר ית

משלי

מבסה שנחם הרצון יש אנשים שהם שונאים את חביריהם בלבותם ובשפתם חלקות להם לפס מעשמיים השנאה
קה"ח טירך בפני שלום אל רעקו ידברו וכלל בכחן שטע מעט הדטר האסור אונות דברים שקוף אחד
בפה ואחד בלבועבר על לה השנא את אחיך וכן הקולך לבית חבירו לשמוע מנה שמועבד מאחר ומספר
לו כך שמעתי עלך שטעבר על לה תלך רפל ואל נקראים שפתי שקר ואמר ומוציא דנה קוף כסיל קוף המעט

מכסה שנאה שפתת שקר ומוציא
דבה הוא כסיל: ברב דברים לא
יחדל פשע וחושך שפתתו משכיל: בסה
נבחר לשון צדיק לברשעים במעט:
שפתת צדיק רעורבים ואוילים בחסר
לבימותו: ברכת יהוה היא תעשיר
ולא יוסיף עצב עמה: בשחוק לכסיל
עשות זמה וחכמה לאיש תבונה:
מגורת רשעה היא תבאנו ותאורת
צדיקים יתן: בעבור סופה ואין רשע

בגזות חטבו כרי לבישו ולפלינו טן
שיקה קגות חמית וכל כה קוף שקר
נקרא מוציא דבה של טון לפושחו אל
להלעינו ובערו ולכן אמר שקוף כסיל לפ
שע אז ידוע בקברח שזיקו לו קעלוטס
ממנו קראון רשע נסתר והשערשע
מפרסם ודנה כמנו דונב שפתי ישעס
שדאונב ברוב דברים בא לגנות
קאזים שקס מרחיטס לשונס
אפי' תכלת טוב שטעמיס רנות יתחייב
מהדטר קוף רע אפילו שספרו איעת
וגדו טונות קאז קוף וחוסך שפתו
מטפל על קחוסך שפתו מלפרות דטר
פאס לעת קערך דטר מעמעס וקנר
קוף מטפל או ידנה וקאז אשר חוסך
שפתו מקערנה דברו ומשתק אות קוף
מטפל בסה נבחר ואמר לשון צדיק תדבר

דברים נבחרים ככסף צדוף ונבחר לב רשעם מעט קוף נבחר על נמצא ס דבר טוב וימל כמעט דנה
ישארו בלבס דברי הצדיקים כי מניד יסורו משס ולס הנאוב כ הצדיק יסתפק במה שקשיג מהחכמה ומוסר אל
קשטת האלפי אשר בו ישררהו להשליט זולתו וקוף אומרו שפתי צדיק ירעו ויפרנסו נפשות רנות שילמדו דרע
חיים וקאזילס אפי' לעמעס לא יחיו חבל בחסרון שכל ימותו ברבת יא כשקשס אולם ברכה לאדם קיא העשירם
ובלס ענב ועץ יטא אלס קעשער בבה קברכה וימעטב לשון דאנה לל קאות שוק קעשער בא מואת קשס
שבצלו שמחים ונהעס מענו לא כיעו קנבלס שקס עכברים דשטט חנינרי בשחוק לכסיל נקל ושחוק לכסיל
עשות ומק ופעל מענה שקהרגל בדבר שב לטבע וכיעו שקומה נקל בשטט קכסיל כן קחכמה נקל לאיש תבונה
או ידנה קכסיל ישחוק ממני שיחאוב בצבת קדבר קודס שיעשה חבל איש תבונה יחשבהו לחכמה ס קענה תישר
קדברים מגורת רשע קפחה שקרשע מתפחד מהבריות קיא תבוא עליו ותאות צדיקים יתן שקדצדיקים
יתאוו מעלתם של רשעס או יאמר שקרשע עול כל אנשי קעשס ומתגבל שקוף יפחד מקדלות
לכן אמר מערת רשע ופחדות שקוף קדלות תבאנו ולפ שקדצדיקים קס מוציאם ממיונס עם כל קבריות קתפל
יקי רצון שתאותם ישלס קשס וביאר תכלת קרשע שקוף דומה לרוח סופה ושערה שיאבד בעקרה כמון שיאבד
רוח קסופה וקצדיק חוק קוף כמון קיסוד שאינן זו ממקומנו עד עלס

ד

סנהם קבלת יאוי אלמנתה החנף ונל : ועודם למס רעות והעניקים קסך לו טהם מצלם את האנשים מרעיתם
בטוב צדיקים יאמר כאשר יטיבהש לביקים ישמחו כל אישי עשרם כי ירעו שיקבלו הנאה מהם : ונאמר
לשפע רנה כי ייקו וכל בע ערם : או רנה לפורות שקצדיקים לפעלם ירכשו הטוב קטול רבי
וכן קרשעם ירדשו קרע קטול ולכן אמר הטוב שירדשו הצדיקים הוא טוב פול רמדינה ולכן מר בלם קל שמיה :
וקרע שירדשו קרשעם הוא רע קטול ולכן נאמר יש רנה לנל : בברבת ישירים : זה הפסוק הוא נהנת כבה

לקודם לו ואמר קסנה שצעות קצדיקים
תעלץ קריה מטט שכאשר יבדך קשם
לפזרי תרום קמדינה כי הם פועל מנהגות
אל העולם וקסנה שנאמר רשעים רנה
שאים לו יריתם מן העולם לו די שיקו ק
קורסים קמדינה פגעיתם אלם אפי ברוח
פקס שקויל דבר קל בערך אל פעולתם
תקדום קקריה : בולרעהו : קטעם
מי שיסו רעהו : קראוי
לכבו בעבור חטמת הוא חסר דעת ויאף
אם יקיה נער ממנו כימיס נשטס ובהנמק
פ שמא יטא עת וזינן שיקיה גדול ממנו
או יבטרך אלם : ואיש תבנות יחדים
שלי יטו את רעהו ויאף אם קטנה כגדו :
הולך רביל : אלמ פ קודם שקויל קולך
רביל קויל קמנלה סוד חטבו
לם שקויל קמנלה קדברים שאין קראוי לם

**בְּטוֹב צַדִּיקִים תַּעֲלֶזְךָ אִתָּהּ וּבְאֵבֶר
רְשָׁעִים רְנָה: בְּבִרְכַת יִשְׂרָאֵל תִּרְוֶם
קִרְתוּבְפִירְשָׁעִים תִּהְרָם: בּוֹלְרֵעָהוּ
חֲסֵר לֵב וְאִישׁ תְּבוֹנוֹת יַחְרִישׁ: הוֹלֵךְ
רְבִיל מְנַלָּה סוֹד וְנֶאֱמַן רוּחַ מְכַסֶּה
דָּבָר: בְּאֵין תַּחְבּוּלוֹת יִפְלָעֵם וְתִשְׁוֶעַה
בְּרַב יוֹעֵץ: רַע יִרְוֶע כִּי עֲרַב זֶר וְשׁוֹנֵא
תֹקְעִים בּוֹטָח: אִשְׁתַּחֲזַן תִּתְמַךְ בְּכֹד
וְעָרִיצִים יִתְמַכּוּ עֵשֶׂר: גַּמְלַנְפִּישׁוּ אִישׁ
הַחֲסֵד וְעֵבֶר שְׂאֵרוֹ אַכְזָרִי :**

לגותם אלמם שלם נמסרו אלמם בסוד לאי אפי קדברים שנתנו אלם בסוד נמור הוא מנלה אותם יאמנם קאיש שקויל
נאמן רוח מושל ברוחו ונאמן לקחויק קסוד בלם לא די שקויל מכסם ומעלם מה שנתן אלם בסוד : אלם שלעגל מעלת
קויל מכסה אפי קדבר שלם פתן לו בסוד : באין תחבולת : מבלעצנה ומחשבה יפל עם קינח למלמח
על אויבו : ותשועה יטא לקם שינצחו
את אויבם ברוב עטת קינעצם : רע ירוע ירוע
מבטן נפעל קויל לשון שצרה רונה לומר נשבר ישבר קודם שנעשה ערב לזר ומי שקויל
קאנשים שקם תוקעם כף אל כף וקם נעשו ערצם לחחים קאיש קזה ישב לבטח ולם יחריד : אשת חן : אלמ
קאשה שקייל כושאת חן בעצמבל רואיה מטט כסרון מעשיה ופעולתיה הטובים קכסר
אחריה ודבק עמה בכל מעשיה לא העשה רק דבר שתטבר היא בו ויתכבו בה בע' ובע צרתה אמנם העריצם
וקם בעל קנאוק לא ישתעל לקחת אשת חן שיטבו בעצרה רק יתמט עושר כלומר ישתדלו לקחת אשה שיקבלו
ממנה קון רב פן אם יטבו בה פן אם ייקלו : גומל נפשו : לל קממל טוב לפסאו שימור עצמו מן העברות
קויל איש חסד כי כאשר ירחם על נפשו ירחם
על קבריות וימסוך הסנו עלים : ושכר סארו
כמו בשרו : וקטעם מי שאים או חב את עצמו איש אוקב את קבריות ואים קומל עלים : ויש אומרים קממל
כמו בום קממל את יצחק רונה לומר מי שפמל ומסיר נפשו מכל תעבוב קעלם קויל יקיה ונקר אחסיד וקמ
וקמחיה אותה בגאות קעלם קממית ושכר סארו ויכריח אכזרי :

בחיץ לשמש רצה להסיר ל סבת מונעות האדם מהשגת שלמות . הא עולות ואמר כחומץ לשמש וכעשן לשמש שזיק להם מאד כן זיק הענבל לשולמו כאשר לה ימקד שלחותם כי הראה מלכותם ושמים שולחים קנה וקנה לבקש עזרה מאוקותם לפניהם עם אויביהם . וכאשר יאחר פעמים התחזק המלומה עלהם ויגברו קאויביהם בקס ותחיב שקעלות מדה מענה מאד . יראת יי' תסיף סבה שנית קונר קחיים . לזה אמר שהאיש ירא את יי' יוסיף ימים על הקצבם לו בטבעי אומנם הרשעי

סמותיהם תקצרנה כי אעפ שזוכל להיות שטסרפות כש בטן גפס וטבעס קסלרוע סדרס וקנהגתס ישחית טבע גפס וימות בלא עתס . מערך לזה הענש קהסגחיי קמווד מדה כנגד מדה . תוחלת נדיקיס סבה שלשית קתכלת שאינן ערב לזה אמר שאינן כן אכל מה שקו וישימו קנדיקיס לתחלת ותקו קוארבר של שמחה ותעמו שקיח קהסגה סכלרע ושמחת קנטס ומוונה ותעמוגה יחל תקות רשעס קוא דבר קאבר ולשכך אין ט שמחה רק עמל ועטון . מעוז לתס דרך סבה רשעת חולשת קאמנעיש . לזה אמר שמעו ומחסה וקיסלבעל קתמימו ווסר דרס יי' שיצלוהו מקרעת ויערוהו לטובות ומתך כך ל יוקו וקדררססקס

וְצַדִּיק יְסֹד עוֹלָם: כְּחֹמֶץ לְשֶׁנֶם וְכֶעָשָׁן לְעֵינַם כִּן הָעֵצֶל לְשִׁלְחוֹ: יִרְאֵת יְחֹה תוֹסִיף יָמִים וּשְׁנוֹת רִשְׁעִים תִּקְצְרֶנָּה: תוֹחֵלֶת צַדִּיקִים שְׂמֵחָה וְתִקּוֹת רִשְׁעִים תֵּאבֵד: מַעַז לְתַסְרֵךְ יְחֹה וּמְחַתָּה לְפַעֲלֵי אֵוֹן: צַדִּיק לְעוֹלָם בַּל יָמוּט וְרִשְׁעִים לֹא יִשְׁכְּנוּ אָרֶץ: פִּי צַדִּיק יִנְוֵב חֶבְמָה וּלְשׁוֹן תְּהַפְכוֹת תִּכְרֹת: שִׁפְתַי צַדִּיק יִדְעוּ רָצוֹן וּפִי רִשְׁעִים תְּהַפְכוֹת: מֵאֲזַמְרָמָה תוֹעֵבֶת יְחֹה וְאֵבֶן שְׁלֵמָה רָצוֹן:

סקס מעשו ללו קסלמים קס בעצמס מחתה לבעל האון . כי קסכל וקדת מחייבים שפעל קרעות יקבל קמסד וקו צדיק לעולם כל ימוט רצה לבאר שלס סבת יקרות שנמצאו נדיק סקוה קפעל כש קמעלה . סעלה ראונה סענד פעלותו מקיים את עצמו וקוה אומרו נדיק לעולם כל ימוט סיקיק קיים לעדי עב ואס ימוט לו יקיה לעולם אל מיר יקוס . אבל קרשעס יגלו נראש געלס כי רשעתס תקיח אותס מן קארץ . או יאמר מי יתן סקנדיקיס יחיו לעולם ומי יתן סקרשעס ל יסכנו ארץ . פי נדיק יכוב חכמה יוכר סעלה שטת נדיק סיוטל למה סלמטה ממנו במדרגה שפו ידבר חכמה ומקויר את קבלתו יודעס מקעטרות . אבל לסון קרשעס סקיח מקטר קדבניס קאמנעיש תכרת מקעולם לל ראויק שתכרת או יקלל סתכרת . שפתי נדיק מייחסי . יחבר סתלה שלשית נכחינת קאויס ואמר שבשפתו ידבר לנשים בעל חכמת דברי ריטי קעקס מיהבה ופי רשעס קס כלס דברי תהפכות . או יאמר סקנדיק שו אבל קרשעפו לו יוכל לדעת רצו קאמנעית כי כלו מלס תהפכות ידק סתנה יאת קנדיק לבן סלמה סקיח רצו קסס . וקמסול רשעס איש סקולס נכרך קיוסר וקנדיק כמו דרס קנדיק

מונע בר יקסמו שרשו קצו פרושו יקאלקו לוס פיעס רבו ואמר מי סימנע עבמו מלמטר הנחית בערב
קיוקר לתחלת שתתיקר קשע יקל לקו כל קעמס וישמחו ברעות ויתבו ערות למוכר הנחית אז
בעת הערך משבר כיון קוא המשבר מוכר ויש מפרשים פ יקסמו קוא מן ויקבחו דלת ואמר מי שקוא מונע
פריקי רען סיקסו עמס נחטותקס וערת קסס תקיק על ראש קאס קמסני אכל עם קארץ שוחר טוב

מנע בריקבהו לאוס וברכה לראש
משבר שחר טוב יבקשרצון ודרש
רעה תבואנו בוטח בעשרו הוא על
ובעלה צדיקים יפרחו ועבר ברתו
ינחל רוח ועבר אויל לחכם לב פרי
צדיק עין חיים ולקח נפשות חכם הן
צדיק בארץ שלם אף כידשע וח
ודומא אהב מוסר אהב דעת וישונא
תוכחת בער טוב יפיק רצון מוחה
ואיש מזמות ירשיע

עקש יאמר קאס קנקרא שחר ודורס טוב
קוא מי שנקשתלות יתפסק עניים סקס
רעיים בעע אלקיס וארס אימס קאס
סקשתלות לעשות רע אל יסג רען לא רע
וענש מאת יי בוטח בעשרו קטוטח
בעשרו ומי יסור לע
קוא ירד ויפול וקשע כל ואני ולס יסחר
לס שרש ולא עבף ובעל צדיקים יפחיו
כיון קעל שקוא לח ורען כל ומקספרי
עאיל כך קצדיקים עמדים בלחות כל
ומן שפרי צדיק נהס דע שקנס מקורה
במקום קעלון וקיא עצמות קארס ולכך
ראוי סיסס במחוס בדעים קנפסיס לס
במעסו קטוטח בעשרו יפול שקרת מערור
קחיס עובר ברתו יאמ קארס שקוא
משחית קעס וכל אשר לע נאולת
יעל רוח וקבל אשר בעת קערך לס ימצא

קדעים קמוכחיס אחרי כן מטע קחסרון ויקי עבר זק האויל קעבר בית נשכל פירשת לחס לב קרוח את קמול
ואמר קטן פת כש קראוי פרי צדיק יאמר שפרי הצדיק שקוא רע שמתו נמסל לעץ קחיס שמחיה קצדיק
לרעס עטרו כמו פרי עץ קחיס לזולטו ולקח נפשות חכם לל קמלמד לס פיס דבי תרה ראוי סיקרא
חכם לס קודע ויאמ חכה ללמד על איתחל חכם בזכות לא ישע משמותך חובה ולקח כבוד מן פ לקח טוב אז
גדכה סלקח אותם ממקרי חזון ומלמנס דעת ודרך נבנות הן צדיק יסולס לפון שלום ופי קצדיק קוא שלם
כל מקום ויקי לע שלם אף ברע וחסו אף פ קדור כל
קמעדות לנא עליהם נהגת פריטות וימ קצדיק יסלע שלום עם כל אדם אבל עם קרשע וחוסו יסלע סעלה
ואף בער שחיס קולך בדרת קסס או ויקי יסולס מעטן תסלמין ויאמר שקצדיק כל אשר יחטא בארץ יסלמו לו
פעס וכל סכן שמרת קרין תחייב לקעטס קרשעס וקחוסו יס חלל שוק קעש קוא בעלס קעסמות וקו סו
צדיק ורע לו רע וטוב לו אהב מוסר מי שאוהב את קמוסר ומקבל אדם דעתו קוא וסנל תכחיר
סל יסמע למופחיס קוא בער ששחר על תלית קטבש וער פרא ארס ילך ולכן צדיק
למופחיס וקוא סנל קעכחיס וקמועל טוב יפיק קארס קמחיר במוכר וצדיק רען מי ימוכר חן בעטו אכל
איש בעל מחשבות רעות ירשיע קסס במעטמו וקוא יתעב בעשע

רשע עושה - שחשע וזרע שדקו מיני גבול רעהו ומיני תחומיו וזרע צדקה ומיני שיש גדר וגבול בין שדקו לשדק חצרו כ"י של יתעב וזו עם זה יקדק של יכש בתוך שדק חצרו ח"י כמלש עמ"י ושכר מגוירת ויסכרו מעשות תקום או יקיה שכר מגוירת שכר ונמול והטונה והזרע צדקה בלבות האנשים יקיה שכרו אמיתות וקיים בן צדקה רצה כן כל כודף צדקה יאריטון ימיו ומרדף רעה למוות שמקצרות ימיו ויכול לזמן לשיים ל"י השלם הבא ומרדף רעה מת בעלש קזה ובעלש הבא או יקיה כן מגוירת כעס חנפון ויאמן חמת קאים שהוא בעל יוסר וצדקה ישיג חיים תועבת י"י יאמר שהאנשים שהם עקשי ונפתלים בלבותם הם נהעצם בעצת השם ע קו"י יתשלם מכל הנמצאים ולכן לא יקיו רעיים לפעו רק השלמים המתנימים חלוו בפעולות הסוכפ"ל בזה ואמר ורעיו תמנמי דרך רעה שהרעיים לפעו הם האנשים שכל פעולותיהם של עו"ת וישרות יד ליד יד קו"י האב לך קו"י הקן הטע

רשע עושה פעלת שקר וזרע צדקה
ישכר אמת: בין צדקה להיים ומרה
רעה למוותו: תועבת יחיה עקשי לב
ורצונו תמימיה: יד ליד לא ינקח
רע וזרע צדקים נמלט: נזם זהב באף
חזיר אשה יפה וסרת טעם: תאורת
צדקים אך טוב תקותר שעים עברה
ישמפור ונוסף עוד וחישך מישך אך
למחסור: נפש ברכה תדשן ומרוה
גם הוא יורא:

ל"י השלם הבא ומרדף רעה מת בעלש קזה ובעלש הבא או יקיה כן מגוירת כעס חנפון ויאמן חמת קאים שהוא בעל יוסר וצדקה ישיג חיים תועבת י"י יאמר שהאנשים שהם עקשי ונפתלים בלבותם הם נהעצם בעצת השם ע קו"י יתשלם מכל הנמצאים ולכן לא יקיו רעיים לפעו רק השלמים המתנימים חלוו בפעולות הסוכפ"ל בזה ואמר ורעיו תמנמי דרך רעה שהרעיים לפעו הם האנשים שכל פעולותיהם של עו"ת וישרות יד ליד יד קו"י האב לך קו"י הקן הטע

ל"י השלם הבא ומרדף רעה מת בעלש קזה ובעלש הבא או יקיה כן מגוירת כעס חנפון ויאמן חמת קאים שהוא בעל יוסר וצדקה ישיג חיים תועבת י"י יאמר שהאנשים שהם עקשי ונפתלים בלבותם הם נהעצם בעצת השם ע קו"י יתשלם מכל הנמצאים ולכן לא יקיו רעיים לפעו רק השלמים המתנימים חלוו בפעולות הסוכפ"ל בזה ואמר ורעיו תמנמי דרך רעה שהרעיים לפעו הם האנשים שכל פעולותיהם של עו"ת וישרות יד ליד יד קו"י האב לך קו"י הקן הטע

הדושן והדשנות יקיה בכמות רבושטעה גדולה שיכוח מרשן עת השם

עובר ארמתו ישנע לחס' מרבעטודק תרנה תבואתה: ומרדף רקים מטעם אחר שקולך עם אנשים רקים
ופיזוים ועוב את ארמות מעטודק ואינן חושש' מעטעטנו הוא כסיל וחסר דעת' ועל דר נסתרי יאמר
מי שיעטוד קיארמה קמיוחדת לו וקיל ערתה השכלית שנה כהטעם ישנע מלחם אצרים שקולא קחכמה קעליונה .
אימנס מי שרודף אחר קבל קומן קנה קולא חסר קדעת וקתבנה י חבר רשע' מעט' סס מפני קשן ועטמ
רשת' ואמר שקרשע חומר רשת ל

קאנשים קרעם אשר קס פורשים אונת'
כדי לצוד קצדיקים וקנעם' ושרש צדיקים
יתן. כלומר לח די שאינם חומדים קממון
שאינו של אכל שרשם ועקר ממנוס'
יחלקו כל אחד מקס ויתננו אל קוולרת'
בפשע שפתים' ירצה בעטור פשע
וקול קדור קמננה
וקאסור יפול קאיש קרע קמדבר קפסע
במוקס' וקציק שיסמור פתחי פו טעל
מציקו' מפרי פי איס' יאמר רשות
קאדם' צדו לעשות קנלות
וקמננה קן בדער קן בפעלות ער של
ש'פצמים יקיו דבריו באופן שיטעבו קס
בעטורס מקטוב שיפער רב וזה כשיקיה
קעבק בס' בדברי תורה ויראת י' וגם
בפעלותו קנה קולא גם בסנה שישב לו

עבד אדמתו ישבע לחם ומורה ריקים
חסר לב: חמד רשע מצור רעים
וישרש צדיקים יתן: בפשע שפרתים
מוקשרע ויצא מצרה צדיק: מפרי
פי איש ישבע טוב וגמולי יארם
ישוב לו: דרך אויל ישר בעינו ושמע
לעצה חכם: אויל ביום ירע בעסו
וכסה קלון ערום: יפח אמונה יגור
צדק ועד שקרים מרמה: יש בוטח
במדקרות הרב ולשון חכמים מרפא:

גמולו כפ מה שקס וקול אימרו וגמול ידיו וכו': דרך אויל' ויר קאויל מרוב סכלות ל' יקס בעטעט קעצה מוולרת
לשערו פ' אין צלות קדור וולת מה שמרנשו קול אימנס קחכס קנה קולא שומע לעצה לפ' שקיעט' לעיות ב'ות כונע
בדבר ישקלנה במאזע ציק ול' עטק דעתו אחר קחשק ל'ות קדור כמו שיקרה זה במי שמתעט' בעצמו ויתפלא בממנו
בעטור זה לפעמים קדרך קשר: אויל צוס וג' יר קאויל צוס שיכעסוקו רוצה לקנס ויגלה מפט זה כעטו לחרי'
וגזק מוסיק על קלון אימנס קערוס מרעה קקלון ואינו מנמקד לריב פ' מה יושלפו איס צווקו בסהס'
לפריסמו בקל רבי יפח אמונה' יפח ידור יאמר מי שקרנל לשוכן בדברי אמת קנה קולא בבאו להעד ברין יגור
ציק בעדות ומי שקולא בעל מרמה בדבריו יפח להעד שקרים פ' קרנל קדור ישוב טעט ול'
יקפוד קאדם ממנו טקל' או ירצה קאיש שקולא בעל אמונה באמונות קתורה יגור קדברים כפ קציק וקאמר
שקאמונה תכריחוקו שלא ישנה מקס כלל אכל איס מרמה שלט ג' בתורה ומאמין קדעת קורים קנה קולא ער
שקרים ששטעת אינה שטעה' יש בוטה טטה' מנורת לבטא בשפתס עטן פתחון פה' ומקרות מגזירת
וידקור את שטקס עטמ נעטת קחרב בעג' לפ' איס ס' חכמים מרפא לחות קבטוי שיחקרו קערת' וינילו
את קאיש מאוהה קמיתה' או יאמר יש טטה דברים שקס לו כמדקרות חרב כלומ' שידקרוקו מטע אונת קדיבור
בען שחרף לכתח' או קעד עליו ענות שקר ולשון חכמי' ל' די של' קערוס רעה למדור אל' שתקיה לו ריפוי ומרעע'

משלי

לא יכון אדם ברשע ירצה האדם שיתקנה עצמו בזה על יד ידו מעט קיים ונאמן בעצו קשם רק ידו רשע שקשם יקרקו אמונם הצדיקים שרשעם בזה ובהמה מונטחים קשם של ימוטו אשת חיל

חיל כמו וקיה לבן חיל כל אשת חיל גברת ודעתה עטרת קיה לבעלה שקוף מאובח בעטו פוטם מעשיה ומסדרת הנקמת בזה בסוד ישר ומושל ורקב בעצמותו כל קשה אשר פעולתה בלתי

מסודרות ותביש לבעלה נמשלת לרקב המרקב ומעטש העצמות שאין להם תקון ורקב קוף חול מעטך בעצמות שאין לו תקנה כך קשה הרעם תבא מאחרי וחסרון בכל מעשיה מעשה שרשוטם בשקל משימה מחשבות צדיקים אמר ט מחשבות

לא יכון אדם ברשע ושרש צדיקים בלימוט אשת חיל עטרת בעלה וברקב בעצמות ומבישה מחשבות צדיקים משפטת חבלות רשעים מרמה דברי רשעים ארבהם ופי ישרים יצילם הפוך רשעים ואינם ובית צדיקים יעמד לפי שכלו יהלל איש ונעוה לביה יהלבו טוב נקלה ועבד לו מתכבד וחסר לחם יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזרי

הצדיקים הם לעשות משפט לקיום המדינה והרשעים לא יספקם של זמנם יחשבו בעצמנות רעות ולא מתחנלים כל קיום לימות אחרים דברי רשעים וקרחי בתטמות הרשע ופעולתה ואמר שדברי הרשעים והסכמתם לארוב הצדיקים ולהרנם וקשרים בשקם יעלו אותם מן הארבעים ויטל לפרש דברי רשעים הם להשג ענות שקר על הצדיקי להרנם שיאמרו טלע הדג את הפש וש

ישרים יצילם שיכחישו פצדי השקר ויעזרו אמת או יקיה פי ישרים יעל את הצדיקים ויחקרו קדרי וימצאוהו שקר הפוך רשע יאמץ שקשם גור על הרשע שיחפט עטשם מטוב לרע ואינם ט ברגע יאזרו וצת צדיקי יפמד שפעולת מקיימת צתם או יאמץ הפך טרך מעט ותעלם שער ותמצא הרשע שכני אינם בעולם אמונם בית הצדיקי יעמד או יאמץ אס תרצ לפפך הרשע מרשעת א הצדיק לא יתקיימו בדרך הצדיק שקוף חוז מטבע או לא תכל לשכ לפי שכלו יאמץ קאיש שיש לו של טוב וקולל כפ שיפער שכלו ודיעתה וקאיש שקוף נעק וכל נעדר השכל ונעל דעות מאובשות לא די של ישכחוקו לא קכל עזוקו אחר אשר קוף מבזה צרת שקוף השכל דומה לבן שאי להם לא דעת ולא קבנה לפי שכלו כמו לפי חלו טוב נקלה טוב איש נבזה בעטו ונקלה של יתביש מכל מלכה ומתבזה עצמו לעשותה וקוף עבד לעצמו לפרנס את בית מה איש המתבד עצמו ואיש רוצה לעשות המלכה מטע שקיה נמבזה וקוף ישאר חסר להם שאין לו מה יאכל ומלת נקלה כגור מן קלן יודע צדיק נפש בהמות רצה שקאיש הצדיק לא די שהומל ומרחם על אנשי גילו וכן על אנשי מיטו אגב מרחם על נפש בהמות ומקרים אכלתה לא חלתה ואמר יודע מטע שהנעל חי אין להם כח הדבור לכן צריך ידיעת הבעלים לשער קומן ודעת הקבריים לנת להם מוונם אמונם הרשעים אין להם רחמנות אלם במקום הרחמים קונים לב אכזרי או יאמר שגם שקצדיקים מרחמים על הבריות אין להם לרחם על הרשעים אלם להיות אכזרים להם

לא יחרך יחרוך צמו ושערי רשיקון לא מתחרך אלמלמל ע קציר שקול צי העטפת צימאות לא יסחר קציר צמו
שיבא עדי חריכה ויאלכפו רק ממנו עוז יעז וקול משל על מי שעשה סחורות על רמאות ואמר ע לא
יעשר ולא יקום חילו אם שקציות ינגשו צימאות ולא יסחרו עמו אם שיטש גבור כולות אם שתתול על ש גורת קטי
על רשע וקון אדם לל קממון שיקה שלו ויתקיים צמו הוא היקר וחרון לל קסגור באינה וקמקובן עושר כמון
מספטיך אתה חרנת : בארח צדקה

יאלמ בדרכ צדקה וקול
קיושר ימצא החיים הנפשיים ודרך נתיבה
כפל דבר כמון אדמת עפר גשם מטר הטע
הקולך ערך נתיבה של צדקה לא ימורת
שדרכ קקול אין מות אלל חיים נצחיים
בן חכם אימר קבן שיקה חכם ישמע
מוסר אצו ויקבל עלו לעשות
וקבן קלל לא ישמע גערה משום אדם ואב
במקום הזה רוצה ב האב קומע וקול אצו
סקולו וקאב קרוח וקול רם סלמדו עול
וסלמות או יאמר כאשר תראה בן חכם
תשפט שייסרו אצו וכאשר יקיה לך ת
תשפט סלל גערו אצו שיקה רואה אות
עשה מעשים מעטים : מפרי פי אלמ
מן הפרי שיטשו דברי פ איש טוב
וסלל יאלמ טוב קול וולת ע קאדם קסלס

לא יחרך רמיה צדו והון אדם יקר
חרוץ : בארח צדקה חיים ודרך נתיבה
אלמות : בן חכם מוסר אב
ולין לא שמע גערה : מפרי פי איש
יאכל טוב ונפש בגדים חמם : נצר פיו
שמר נפשו פישק שפתיו ומחתה לו :
מתאוה ואין נפשו על ונפש חרצים
חדשן : דבר שקר ישנא צדק ורשע
יבאי שוי חפיר : צדקה תצר תם דרך
ורשעה תסלף חטאת :

יושל דבריו לו ולחרים : ונפש בגדים חמם : אל ומפרי נפש בגדים יאלמ קאנשים חמם וקעטן סלמדו מקם קאנשים
פחיתות קימדות ומלת מפרי משררת במקום שטם : נצר פיו יכל שקאדם שיחשך אמרי פו ויזהר ממנותרי הדבר
סומר נפשו מרעה של הגאון אימנס מי שפסק שפתו לכי קדיטר האסור וקמענה קמחתה וקסבר קרוצים : טול
על ופסק פתח כמון ותפסקי את רגלך : מתאוה ואין לל נפש קעבל מתאוה לתאוות קעולס קן בעטן מאלל
קן בבל דבר ומטע עצלות לא ישתל בעטרים לשינים וימלל בקס תאותי ונפש קחרוצים וקס קאנשי קורזים
במלכתם ע להיותם מתעסקים בבל דבר סוללו להרויח תהיה נפסס דשנה ושמנה : רבר סקר אלמ ע קאלה צייק
קול ישנא דבר סקר להיות מתנימאלטראו ית שזוכי שקרים לל יטן לפג עענו אימנס קרשע לא ישנא קסקר
אכן ידבק ב ולפי יבאיש מעטיו ויחפר פט נפשו ויחפר לשון שנאה וקבלמה כמון ויחפרה קלבנה : או יאמר ע קצייק
ישל קסקר ועוד קול יבאיש ויחפר קרשע וקעטן שיקהו לכאשק ודראון בעט קאנשים ויכלעמפו בבל כמון
צדקה קציתם אימר ע קציקה וקול קיושר וקסלמות השמור בעלמה קולל תם דרך מכל קיוק ומט ורוח
ורשעה וקיה פחיתות קימדות וקקצר בעטות קאלהים קעטת דרך קאיש שקול בעל חטאת או
קסלף דרך קאיש ויטאל ללטול ויהר ויהר כטעס ושכר עטרה עטרה ויקיה חטאת חסר קמתאר איש
חטאת כמון שנהך בתך מרמק בתך אנשי מרמק :

Handwritten marks at the bottom of the page, including a large arrow pointing left and a vertical line.

משלי

שפת אמת ארבעה. לשון רגוע פי שבע יד דיבור של אמת תתברר ותתקיים לעד ועד שבע או רגע תכל להתקיים
לשון שקר ולש עור פ הזוכין לה רגלים. ויתכן שיאמר הרוצים לקיים דבריך יקחו זמן ואז
מישרי יספדו ובעל הזכר לא ינקשו זמן רב אל רגע אחד וקדרי עבר שקומן קצ וקמלכך מרונה ונכריח שיכונ
ברמה בלכחורשי חושבי יעצים שקט אנשי מרמה וכאשר יתנו קטנה היא צדך מרמה לתעלתם וטעמים

שפת אמת תבון לעד ועד ארבעה
לשון שקר: מרמה בלחרישי ריע
וליועצי שלום שמחה: לא יאנה לצדיק
כל און ורשעים מלא אורע: תועבת י
יחזה שפתני שקר ועשי אמונה רצונו:
אדם ערום כסה דעת ולב כסילים
יקרא אולת: יד חרוצים תמשול ורמיה
תהיה למס: דאנה בלב איש ישחנה
ודבר טוב ישחנה: יתר מרעהו
צדיק ודרד: רשעים תתעם:

יתחייב להם דע כמון קצן קרע כאשר
אמר יטאו לטע מלכות לש שחשכ שקוא
האיש אשר קמלך חפץ שקדו חל. קיועני
שקט יועצ שלם בל מרמה לעולם ישגם
שמחה מהעבה ויתכן שיאז טג האשים
שקט חורשי רע לא ימנח אל טען מרמה
וזון שקט יועצם לדון הארץ שיטיל מיסים
ויגזל קיועם בה חבל מיועצ שלם והק
והשקט לא יגע לנשי המלכות טעון חל
שמחה וששון: לא יאונה יאונה מנען
טעל קרע מנחי קל מרמזרת
אנה לדו ועטמו לא יודמן לצדיק לעשות
דבר שקוא חן אל כל פעלושו ישרות
ונטחות: ורשעם מלשו רע בדבריך
ומעשיקם פ יטאו להם תמיד נע שלם
כמון קט וישחרו לעשות הפעולות קמ
קמענות אך לצדיק לא יטאו כאלו הדברים

לפי שקט יודעם של יתרנה להם ויא לא יאונה לצדיק כל חן שקטם יצילנו ממנו ורשעם יקיו בכל רע שיכאל נעת
תועבת יא. למה שקוא יתעצ האמת יתעב שפתי שקר כל אפי דיבור. ורעפו קוא בעשי האמונה כל מקמיני
האמת לא יקפיק להם לברי אותה לא שיקיימוה בפעל ומלתו ועשי עומדת במקום כלול ועשי אמונה קט
עשי רעפו: אדם ערום יד אדם חכם מעלם ומכסה דעת וחכמתו כאשר קוא בקטן השרים והחכמי עד עת טא
דברו ובלבד יקרא מיד אולתו ופני שקי קנטנה ויקרא פי ידיו או יאמר שקארם שקוא ערום וחכם טסק
ומעלה סתרי החכמה מהקמון ואיפו משלך הפעם לפע החזירי וכן לא יקרום לגזור דבר מה מהקמושכלת בתחת
השון עב שיצרפקו במצדך הדעת והכחיל יפרסם כל מה שידע בל המתנה יד חרוצים תמשול. האשים קוריוס
צבק שתממון בושר וצדיק תמשול ידם להשיג חפצם חל יד רמיה שקט אשר כל עסקיקם ברמאות תהיה למס
כלומר לכלשן והשחתה: ראגה בלב איש ישחנה פי הדאנה כאשר היא בלב איש שידאג ישחנה אותה וישפילנה ודבר
טוב ישמחנה כלמי ישיב. הדאנה למחיה בדברים טובים שידבר כנגד לו. או יחזור כפוי ישמחנה ואם קוא
נקנה א הלב כנגן בלבת אש: יתר מרעפו יתר לשון יתרון והוא תאר בשקל וקן כע קעטן הצדיק מוותר בממון
יותר מרעפו הרמאי פ מעט ממון שיתקנץ בושר ירנה ויעלף ודרך רשעם תתעם. דרכם קרענה מתעלה
אותם בעבור שקט תעשם מהדרך הישרה פ קרענה קוא מחיה קמרמה וקמרמה מינית

כל ערום יאמר כי כל אדם שקוף ערום יעשה עמיש בדעתו ואל יפרסם דבריו אל כל שקס דעת אמונם האדם
שקוף כסיל מפרסם ומגלה לכל אפי דברי אולת מלאך רשע יאמר כי השלח שעשה שלחות
בדרך רשע יפגל הוא וקאול אית בעטן רע אמונסה צר אמונס
מכפא לו ולשאליו רש וקלון יאמר כי טעו וקלון יגע ליש שקוף פרע מוסר ומואס אית וחיכו רובה שייסרוהו

האנשים אמונס מני שקוף שומר
תכחת מוטחו הוא יטוב בעלם קוק
כי חכמים יכבדוהו ונפשו תכובד בעלם
הנשמות שקס יתן לה מקלבים בן
העומדים הקיימים תאוה נהיה נהיה
מבטן נפגל שרשו קיק
ועטן הנתב התאוק שחדם מתאוק כחשר
הטח לו המתק לנפשו וינעם לו ותעבת
כסילסור מרע לל תעבת ככסילס קוף
לסור מדרך הרע ויקה סור מקור מעמי
קטן או יאמר תאוק נשבת מן נהיית
ונחלת כשיציר האדם תאות יצרו ויכטענה
קככנע קהיא תערב לנפש המשכלת
כי אי איפטר שירבה השכל עש ריטוי
התאוות ותחבן קנף יבנה השכל כי אין
אדם זוכה לשתי שולמות שלמות קנף
וקנפס ותעבת כסילס לל כי ככסילס לל

כל ערום יעשה בדעתו וכסילס רש
אולת מלאך רשע יפל ברע וצר
אמונס מרפא ריש וקלון פורע מוסר
ושמר תוכחת יכבד תאוה נהיה
תערב לנפשות ותועבת כסילים סור
מרע הלך את חכמים וחכם ורעה
כסילים ירוע חטאים תרדף רעה
ואת צריקים ישלם טוב

פ

ישברו לבם הזונה ולא יכטענה קנפס ולפכך תעבת קהיא להם לסור מדרך רע ולשגד תאותם שכבר קמלסוה
או יאמר התאוק הקווק וקוף שיפיק האדם לנפשו תאוותיה תערב לנפש בהקמית וזה הדבר יקרה לכסילס
שקסרת מן הרע הוא תעבת להם הולך את חכמים יאמר שקאים קולך את חכמים ורגל אדם לקבל
מוסרם וללמוד מן חכמתם ספ שיחכם וטוב לו אלכל שיקה עבד להם אמונס רועה
כפילס אלכל שקוף רועה איתס ומנהיג איתס ירוע או יקיה רועה מלסון רע שנעש אקס רע או שקוף רועה רוח כמון
קס סופ שירוע וישברו איתס חטאים תרדף רעה פי הרעה מרדפת את החטאים ואת כדדיקים ישלם טוב הבה
משלם טוב לכדיקים ויכול להיות זה הפסוק דבק עם העשן קטעם קולך עם החטאים רעה תבא אלך והולך
עם כדיקים ישלם קסם טוב לו או יאמר כי החוטאים והם האנשים שקס בעל חטא לל תחשוב שרעהם קשכח
ולא יעבשו עליה רק רעתם רודפת אותם וענשים עליה בעלם קוק ורודפת אחריהם לבעטשם אחר המות גל
אמונס כדיקים ישלם קסם טוב לו דבר שקוף טוב במוחלט וקיה קהקנה האמיתית שקיה תעמו קנפס
או יאמר כפס חטאים תרדף רעה כי שקיה רודפת אחר הרעה לדבק בה אלל שקיה מרדפה לחטאים גם כן
לרדוף לעשות שעה אמונס כדיקים שנפסם לל תרדף רעה ישלם להם קסם יתברך גמול טוב כי קהיש קטוב
שקוף כלל כדיקים ינחיל בני בני כמון שיאמר אחר זה

א . ר . י

משלי י

יש מהגשיר יש מי שמרחה עצמו עשיר ואין לו כל ספקו וכל מותרות של עשיר ויש אחר נהפך פ מרא עצמו רש ויש לו קון רב או יחל שיש מי שמתעסק ומשתדל בידת הסחורות כל קיוס ולס יסוג דבר פ לא יסיעו מלמעל ויש מי שאינו משתדל בידת המצוי קעשכ ויש לו קון רב ומתעשר מצטן קהטעל ומתרושס מורכב ממהקפצ ופעל מרובצ או ירצ יש אנשי שהס דורכס א קעשכ גם שאין להס עתה כלס ויש אחרי דורכס לעלת אעפ שיש להס עתה

יש מהתעשר ואין כל מתרושש ורזון
רב: כפר נפש איש עשרו ורש לא
שמע נערה: אור צדיקים ישמח ונר
רשעים ידעך: רק בדרון יתן מצה ואת
נועזים חכמה: הון מהכל ימעט וקבץ
על יד ירבה: תוחלת ממשכה מחלה
לב ויעז חיים תאוה באה: בו לדבר
יחבל לו וירא מצוה הוא ישלם: תורת
חכם מקור חיים לסוד ממקשימות:
שכל טוב יתן חן ודרך בגדים יאתן:

קון רב: כפר פדיון יר קעשכ שיש
לו להס גרס לו שיתפשוהו קאלטוב
עב שיפדק עצמו כש עשרו ורש לא שמע
נערה: מפת פ שצ קמושלס על קעשירי
לו על קעטים או יחל שקעשכ קוז כפר
נפש של קעשיר כאשר יתקו צדיק וכהנאי
שקדס לא ישמע נערה ממנו חלל שיתן
קציקה נסר טטס יפתי: אור צדיקים
ידעך: ירבה כמו ידעך ודמה קאלת
קציקים לסוד פ תעל ותסיף כל קיוס
ושמחו כל קבריו בקאלתס ודמה קאלת
קדשעס לנר פ קאלתס תפסק ותדעך
כזור קנר ויהפך למר פ אור צדיקים פמי
לפסס וחל פ נפש קציקי תשיח פ קסס
ינלחנה ונר רשעס לל נפסס תדעך ותמות
בלל עתה: רק יתן מנה סס מגבלעי קון
ועפא מרי בזה כמו פ ינע אישו קועני

שרשו יעץ והוא תאר מנחי הפא מצטן נפסל בשקל פודטס ורבה רק ובלמות המתחבר עם אנשי קודון מה שיקנה וילמד מהס קוז מצה ומריבה ומי שמתחבר עם האנשים קפוטעס מוולתס ושומעס לעצה ילמד מהס חכמה פ שולל לעצה חכם או יחל כל איש קעשכ מעשיו ברשע ובדון והולך אחר ענת לבו יגרוס ריב ומנה ומתעעץ בלנשי בצעל ענה יתן חכמה לו ולחרים שילמדו ממנו: הון מקבל ימעט ממון קבל להס מקבל על עמל וינע או בגול וחמס בקריח שימעט ולל יבל: וקובץ על יד ויתקיים ברו או ירצ קהון כשויכאו ממנו חפי קוצאת קבל לל קוצאה קטנה כשהיא מתמדת ימעט ולכן מי שקובץ יד קוצאת ולל ישרהו ירבה קומו: תוחלת ממנו שכה מי שתחלת נמשכה שחברו קבטיחו על דבר ולא עשאה אותה התחלת מנחא אלל מחלה מי שהיא מבזה לדבר מצה יסחת במטר אותה קביווי ומי שידיא ממצות קסס ומקיים אותה גם שימסך לו כזק בממונו ובנעז מובטח קוז שישלם קסס שכו: תורת חכם קלמוד שילמד קחכס לזולת מן קחכמה ויריאת קסס קוז מקור שימסן ממנו חיים ומעיים ונצחיים וקוז נל מקור לפסירו ממוקשימות שהיא ענש בל של מטה ושל מעלה: שכל טוב: קסכל קטוב שיש ללס גרס שיקיה לו חן בעעז אללס וחלס: ודרך סגדים ואס ימצע עצמו מנהסכל קטוב לנפות אחרי דרך סגדים קסס קסס לפשיט לדרך קטובה

עַד אַמוּנִים אִמְרֵי קֶצֶף שֶׁקוֹא מִדְּבַר דְּבָרִים אֲמִתִּיִּים לֹא יִשְׁדָּר בָּם אִם אֵינֶת אֲמוּנָם הַאִם שֶׁקוֹא עַד שֶׁקֶר יִדְבַר לְשׁוֹלָם
דְּבַר כּוֹזֵף אִם יֵאָמֵר הַאִם שֶׁקוֹא לֹא יִתְקַבֵּל כּוֹזֵם כִּדְבַר שֶׁקוֹא אִם אֲמוּנָם וּקְמִלְמֵד לְשׁוֹן לְדַבֵּר
כּוֹזֵף קוֹא עַד שֶׁקֶר וּפְסוּל לְעוֹת : בְּקִישׁ לִי אִמְרֵי קֶלֶן שֶׁפְּסִיד וּמִכּוֹן בְּשִׂיחוֹת בְּמֵלֶת אִם יִבְקֹשׁ לְמִעוֹד חֲכָמָן לֹא יוּכַל
לְעֵתָהּ לֹא קֶלֶן בְּהִתְעוֹתָ וְעַל קוֹא לְטוֹן קִדְשָׁתָּהּ וּקְחָמָהּ לְעֵתָהּ בְּעוֹר שֶׁדָּרַךְ בָּהּ וּדְעַנְתָּהּ
וְעַל תֵּחַר מִבְּטָן כְּפִי מִפְּעֹל הַכֶּסֶל מִגּוֹי

עַד אַמוּנִים לֹא יִכְזָבוּ יִפְיַח כּוֹזֵם עַד
שֶׁקֶר : בְּקִישׁ לִי חֲכָמָה וְאִין וְדַעַת
לְבָטוֹן נִקְלָה לְדַ מְנַדֵּר לְאִישׁ בְּסִיל וּבִלְ-
יָדַעַת שִׁפְתֵי דַעַת : חֲכָמַת עָרוֹם הַבָּן
דְּרָכּוֹ וְאוֹלֵת בְּסִילִים מְרָמָה : אוֹלִים
יִלְיִן אֲשֶׁם וּבִין יִשְׂרָאֵל רִצּוֹן : לֵב יוֹדַע
מֵרֵת נִפְשׁוֹ וּבִשְׂמֵחַתוֹ לֹא יִתְעַרְבֵּזֵר :
בֵּית רְשָׁעִים יִשְׁמַד וְאוֹהֵל יִשְׂרָאֵל
יִפְרִיחַ : יִשְׁרָאֵל יִשְׂרָאֵל
וְאַחֲרֵיתֶּהּ דְּרַבֵּי מוֹת :

וְעַל תֵּחַר מִבְּטָן כְּפִי מִפְּעֹל הַכֶּסֶל מִגּוֹי
קֶלֶן קוֹא עַל פֶּטֶם מֵיִם וְדַעַת יִמְצָא בְּשׁוֹן וְכִי
כִּמּוֹ וְדַעַת לְפִפְשָׁךְ יִנְעַם וְיִמְצָא וְאִין דְּבָרִים שֶׁל
אִין כְּלֵמָה שֶׁקֶלֶן לְפִלְעוֹת לֹא יִבְקֹשׁ חֲכָמָה
לְבַד אֵלֶּה מִעֲרַבֵּת דְּבַר אִין וּמִתְּרַךְ כִּךְ לֹא
תִתְקַיֵּם חֲכָמָתָּהּ אֲמוּנָם הַבָּטוֹן שֶׁל יִשְׂרָאֵל
עַם לְמִעוֹד חֲכָמָה דְּבָרִים שֶׁל אִין וְהַבְּרָ-
יִדְעַת חֲכָמוֹת נִקְלָה נַעֲשֵׂה : לֵךְ בְּנִגְדֵי
מֵלֵת כִּגְדֵי בָמִם מוֹרָה עַל עֵטָן

כִּיחֻק כִּמּוֹ וְחֵתֶם הַעֲמִידוֹ מִכְּנֵד וְלֹא מִס
מוֹרָה עַל עֵטָן קִידוֹב כִּמּוֹ כִּגְדֵי כָל יִשְׂרָאֵל
וּפִי הַפְּסוּק לֵךְ מִרְחוֹק לֹא יִסָּכֵל לֹא תִקַּח
אֵתוֹ וְכֵן תִּתְרַחֵק מִכָּל אֲשֶׁר יִדְעַת שֶׁאִין עִם
שִׁפְתֵי דַעַת לֹא תִכַּל לְמִעוֹד מִמִּכּוֹן רַק רַע
וְהַכֶּל אִם יִרְוֶנָה שֶׁל יִדְעַת אִם קוֹא כְּסִיל
אִם לֹא יִהְיוּ לֵךְ שִׁפְתֵי דַעַת כְּלִמְדֵי שִׁמּוֹר
פְּתַח פִּי עַד שֶׁתִּבְחַן עֲטִישׁ וְאִיפֹא שִׁנְיָה

עַנָּה לִישׁ שֶׁאִין עִם דַעַת לְהִתְקַבֵּל דְּבַר יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יִלֵךְ בְּדֶרֶךְ מִתְּנַגֵּד וְהַטֵּב לְדָרַךְ שֶׁהַכֶּסֶל הוֹלֵךְ עִם זוֹה יִסְפִּיק לוֹ
וְאִם הַסְפִּיר שֶׁכֵּתוּ בָמִם שִׁפְתֵי שֶׁקֶר יֵאָמֵר אִם תִּתְרַחֵק מִהַכֶּסֶל בְּכָל יְכַלְקֵל לֹא תִדַע שִׁפְתֵי שֶׁקֶר שֶׁלֹּא תִלְמַד מִמֵּעֲשִׂיו
חֲכָמַת עָרוֹם יִרְכֵּז חֲכָמַת הַחֶסֶד גְּרַמַת לֵל לְבָטוֹן דְּרַע לְפִי אֲרַחֲתוֹ וּבְעֲשִׂיפֵי סְחוֹרוֹתָיו לְהוֹיֵת מִקִּיר בְּמִלְכָּתוֹ וְלֹא
יִסֵּם מִגְּמֵת לְהַרְוִיחַ דְּרַךְ מִרְמָה אֲמוּנָם הַאִם שֶׁקוֹא לְבָטוֹן תִּבְחַן לְדַעַת לְעוֹד חֲכָמָה לֹא בְּחָרִיעַת אֵלֶּה
דְּרַךְ מִרְמָה אִם יֵאָמֵר חֲכָמַת הַחֶסֶד בְּמֵה נְחִית בְּהַטֵּן דְּרַע וְאוֹלֵת כְּסִיל נְחִית בְּמִרְמָה שֶׁהַסְפִּיר הַעֲשֵׂה וְיִמְצָא
חֲכָמַת הַעָרוֹם תִּבְחַן לְבָטוֹן דְּרַע בְּחָתֵת מִן הַעֲשֵׂה הַזֶּה לֹא יִדְעַת אֲמוּנָם הַכֶּסֶל אִם הֵיא תִרְמָה אִתָּם שֶׁלֹּא
תִבְחַן לְחָיוֹת בְּמֵה שִׁקִּיבֵי חֲרִיקָם : אוֹלִים יִלְעָן יִלְעָן מִבְּטָן הַפְּעֵל מִנְחֵי הַעֲשֵׂן מִגּוֹיֵרֵת בְּהַמְלֵךְ בְּמֵתֵם אִמְרֵי
שֶׁמִּתְחַבֵּר עַם אוֹלֵם יִדְבַר דְּבַר אִשׁ וְעַן וּמִתְרַךְ כִּךְ לֹא תִהְיֶה בְּמֵהם רַעַן וְהַהֲבָה וְהוֹשֵׁב בֵּין יִשְׂרָאֵל יִדְבַר
דְּבַר רַעַן וְיִמְצָא בְּמֵהם הַהֲבָה וְהַרְעַן אִם יִרְכֵּז שֶׁהַאִוִּלִּים חוֹטְאִים וְכִיכֵי לְהִתְמַמּוֹן לְמֵי שֶׁחֲטָאוּ לוֹ וְיִלְעָן בְּעִים קִרְבָּן
הַאִשׁ שֶׁמִּכִּיאוֹ כְּמֵה בְּשִׁפְתֵי וְהַשִּׁתֵּם לֹא לְפִי יִשְׂרָאֵל אִשׁ וּשְׂרֵי קִרְבָּן מִרְכָּה לְפִי אִם יֵאָמֵר שֶׁבֵן הַיִּשְׂרָאֵל יִמְצָא לְעַלְפֵי
קִרְעֵי לֵלֵי לֵב יוֹדַע הַטֵּב לְטוֹן שֶׁל אִם קוֹא לְבָטוֹן יוֹדַע מִרְחִירוֹת עֲצָמוֹ וְלֹא שׁוֹם אֲחֵר וְשִׁמְחָתוֹ לֹא יִתְעַרְבּוֹר בָּם אִם קוֹ
לְבָטוֹן וְהַדְּבַר יוֹדַע שֶׁהַמְחָה וְהַתְּנָה אֵינֶה בָּם בְּבֵית רְשָׁעִים יִשְׂרָאֵל לֵל עַם גְּלוֹל וְעַצֵּם בְּנִיִּין יִקְרָם יִעַן קוֹא
בְּנֵי בְּגוֹל וְחִמָּם וְהַקֶּל יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא דְּבַר חֵלֶם בְּעַךְ הַבֵּית בְּהַפֵּךְ שִׁיגְלֵל בְּעוֹנָהּ וְכֵא יִפְרִיחַ בְּמִקּוֹם כְּפִל עֲמִיד
וְעִיִּין יִפְרִיחַ אִם יִפְרִיחַ הוּא יִתְעַלֵּה : יֵשׁ דְּרַךְ אִמְרֵי שֶׁהַאִשׁ הַרְשָׁע חוֹשֵׁב בְּלִבּוֹ שֶׁהוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל
בְּהַטֵּת מִעֲשִׂיו וְאַחֲרֵיתֶּהּ הַדְּרַךְ הַקִּיאוֹ

בטלי

טוב ינחיל בעצם . יאמר כי אדם שהוא טוב הוא ינחיל ממנום לבט ולבט בטו . איננו החוטא לך ינחיל ממנום לבט רק יקרה דפון ומעשה לפיות לאדם שהוא נדיק אצל האל על דרך יסין ונדיק ילבש . רב אוכל רב שם סמוך מנעל קבל . כמו חק שלם . ומלת אוכל כמו אוכל תשברו מיתם . עד שם מנחי קשן ערו לכסעו ויש נספה תאר מעטן נפעל מנחי קלנד מנחית קאף תספה . ופירושו רב אוכל נמנחית בשדות קעניס בעטור

טוב ינחיל בני בנים וצפון לצדיק ויחיל
חוטא: רב אכל לנר ראשים ויש נספה
בלא משפט: חושך שבטו שנהא בנו
ואהבו שחרו מוסר: צדיק אכל לשבע
נפשו ובטן רשעים תחסר:

חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידה
תהרסנו: הולך בישרו יראה ונלוו
דרך בזהו: בפי אויל חמר גאולה
ישפתה חכמים תשמורם: באין אלפים
אבוס ברורב תבואות בכח שור:

שיש להם פניו לתקן אדמתם ולעטור אותם
ויש שדה נספה ואין בו תבואה בלא משפט
לל לש שאין מתקנים אותם כל גרסו: או
יקרה פירושו ויש איש נספה שאינו יודע
מענה קוריעה כמו ויסרו למשפט שידבר
על קוריעה . וכוכל לפרש רב אוכל
נמנחית בשדות קעניס שיש להם כח
לעטור את האדמה ולעשות כל קצריך
איה ברבערם . ויש אדם נספה ומת
ברעב מאין לו כח לשטר פועלים לעטור
אדמתו וקאדמה תאס . וקבעל יאסס
וימות . חושך שבטו יל קטעס מונע
שבטו מלסר את ברא שולו . ויחוקטו שחרו
מוסר שמייסר אותם בכל בקר ובקר במים
יקנש ממשכטו . ואותו המוסר יסיס קנעו
את לבו מעל המוסרם האחרים ויחוקטו
שחרו פעל מנחית שחר צדיק אוכל

נפשו שבעה כדי חיית בצמצום . או יקרה שבע נפשו שיהיה שבע ברב
איש נדיק אוכל עד שתקיה

או במעט שיאכל . ונתן רשעים תחסר של יקרה שבע לשלם וקא מכל על קעמון . חכמות נשים
כל אחת ואחת בחכמתה תבנה צתה ותמלסן מכל טוב . וזה בטן קבית וקוא כדרך
סעדה . ואולת צדיקה תהרסנה תאר לאשה . כי מן אויל נאמר אוילת אולת . כמו גצר גצרה גברת . קטעס אשה
כסילה צדיקה תהרוס צתה מוכרת חפציה ומחסרת צתה מכל טוב . הולך בישרו קאיש שקוא ירא את יי
קולך צושרו ונתמון כל ימיו . איננו קאיש שקוא כלו מעד דרצו שקס
קטעס . וכלו תאר מעטן נפעל כמו ונטן לש . או יאמר קולך צושרו קאיש שקוא ירא את יי . וקאיש שקוא כלו
מעד שדרצו כלוים טוה ליש שקוא ירא את יי . קולך צושרו . כי בטן קאוייל חוטא גאוק ולכן קוא טוה לקולך
צושרו . בפי אויל יאמר כי בטן קאוייל יש מקל לך מעץ רק מגאוק שבו מוזיק לולת . וקעטן שדבריו קס בגאוק
וגאין . איננו קחכמים לך די שדברי פקס לך יוקו אל שדבריקס בעצה ומוסר באופן שישמרו דבריקה
לבעל פה . באין אלפים יאמר כשאין שורדים אשר עמקס יחרסו קאטס שקוא מקוס מאכל קבהמה קוא נקי
וריקס מן קהטאה וסבה לזה שרוב הטאה קוא בכח שור ומני שאין לו עבודה בשדה אין לו מה יאכל וכמו שיקרה
בצטן קעטרה כן יקרה בעטן קחכמה כלום במקום של יקיה קשתלות רבוס קיה רבה על עסק קטן קחכמה
לך יעצא אכל קעמל בערה ויגבה יסיג כמו שאמרו אדם כי ימות באהל אין לך מצויין טא בני שמעית עבמו עליהם

בולר ערו חוטא קטע מי שמצוק את רעו עונע עיט שגור לו קסס חוטא וקמרחס קעמיס וחומל עלקס
אשריו כלומ קחטנא שקוא עשק גרמת לו שיקי מלוסר בפי כל אדם וכני יקיה חוטא מי שמצוק את
קראויל ביון כען מי שיחטא אל קשס יתאו לבני אדם ויש מפרסיס מי שקוא מצוק את רעו קחוטא בעת שיחטא
ומי שקוא מוחין עמוס אשריו וכן מי שקוא מצוק היצ קרע קנקרא רעו שקוא קחוטא וקמחטיא ומחוכן קכרות
קשכלות קנקראיס עמוס אשריו ואיפשר

בולר ערו חוטא ומחונן ענייס אשריו :
הלא יתעו חרשי רע וחסד ואמת
חרשי טוב: בכל עצב יהיה מורת
ודבר שפתים אך למחסור: עטרת
חכמים עשרם אולת כסילים אולת :
מציל נפשות עד אמת ויפח בזבים
מרמה: ביראת יהוה מבטח עז ולבנו
יהיה מחסה: יראת יהוה מקור חיים
לסור ממוקשי מות: ברב עם הדרת
מלך ובאפס לאם מחתרת ריון :

שבוון לעמר פ קוא דני מנענה לבות אדם
אחר מחטא שקוא גב רעו בלות קחטא
הלא יתעו אלמ פ קחנשים שחורסי קרע
לקס ולולתס יתעו מדרך קקבלק
ולא יגיעו אלק ורעב תבא אלקס וקחוסבי
טוב יקיה חסד אלס עלקס בעבור כדקס
בכל עבד שס מגזי מעטבון ידיס ופירוסו
בכל עמל ויגיעה שימול קאדם קן
בסחורק קן בעטל ידיו ימצא ריוח ומותר
ואס לך ירויח טעס אחת ירויח טעס אחת
אך בעצת קפק שילני בני קבלס לך
ימצא פ אס חסרון אס וסיף בעדריס וסיף
בפאעס יאו יקיה עיב מעטבן ראה ויאמר
שקמתעס לבס לראק יקיה נק יתרוות ספ
וכפמדריס נק יקיה למחסור כמו שאמר
אדעיק ויכוח ל וכס בעברי עחומיס

שמנחמיס קדואג: עטרת חכמים פי כשודמן שיקו קחכמיס עשיריס קעושר קקוא לקס לפוד ועטרת פ אס יקיה
קחכס רש בעע קבאילס חכמת קמסכן בויק מעורף עם זה טעס קעושר יוכל לקבות מן קחכמה מנה של
יכלו לקבות בלות ולתחשוב שקעושר קוא עטרת לבסילס כמו לחכמים פ האולת שקיא בבסילעכתשאר באולתה
פ לך יקבו עם קעושר מן קחכמה מנה שתפיר אולתס ויאפשר שיקרא ריבוי קחכמה במקום קזה קעושר ולזה ימ
עשרס בעמוי שעושר קחכמים קוא חכמתס וימ כשקחכמים אינס מחשבים חכמתס ועוסיס עטרת מקעושר
סיס לקס ואולת כחילס קבל קוא אולת ובעולת אולת קמסכט על טעקס: מציל נפשות יאמר קעב כשיעד
אמת לא עשק דבר קטן נקבות נפש אחת וקיא מילות שקעוד עלו אבל עשק דבר גדול שקבל נפשות
רבות וקן קנפשות קעעדות לבאת מעמו וגם נפשות בעצת אסר היקן תלויין בחייו ומפט זה אמר נפשות ולא
נפש יאמנס קעד שקוא בעל מרמה קוא ידבר יפח כובס ומתך כך יקרוג נפשות רבות ומלת עד משדתת במקו
טעס וידבר כיצס עד מרמה: ביראת יי מנחח עונו פי קדנך ביראת יי מנחחו ועונו כל ימי חייו לקבל מכל
ציק וגם לבט ולרעו אחריו יקיה קשס מחסק ועונו יראת יי אמר שקיראק שיש באדם
גרמת לו שיחיק ויאריך ימים וסיסור ממוקשימות לך מדרע קלפטו קאורבים את קעוברים לקרוג אולתס
וצראת ינצל מקס: ברוב עם אמר פ ריבוי קעס קוא קידור קמלך שכבוד קמלך תלוי בעיות לו עמיס רבים
קריס אל משמעות ובעת שלא יקיה קעס כקוא מחתת קדון לך שכלות קאדון ואכס כמו אין

משלי

גם בשחוק יאמר שנעטור השחוק שנאל לו לרשע ינלחו דרכו והשעה משחקת לו ינאלו ואחרית השמחה
תגה ויקים הקול שבמלת אחריתך התחלת תעבת שמחה או יקיה עמיסו ואחריתך של שמחה
תגה ואיפשר שאון במלת שחוק קפה שקיה סגלת האדם ולש שהשחוק הוא רעש וגעש ינעדי קחוק שישתער
המח בקס כשירבה השחוק ינאל לב בעלש וזכר השחוק מנח שאר התענוגים למשל וקה לקס פ אחרית כל
שמחה וממת תגה מדרביו ישבע סוג
לב סוג הוא שעת

גם בשחוק ינאל לב ואחריתך
שמחה תגה: מדרביו ישבע סוג לב
ומעליו איש טוב: פתי יאמין לכל דבר
וערום יבין לאשרו: חכם יראוסר מרע
ובסיל מתעבר ובמח: קצר אפים
יעשה אולתו איש מזמות ישנא: נחלו
פתאים אולתו וערומים יבתירו דעת:
שחור רעים לפני טובים ורשעים על
שערי צדקים: לרעהו ישנארש
ואחבי עשיר רבים:

מנחי קטן ושרושו מפרי מעלש יקיה
שבע איש אשר יסוג לבו אחריו כדרך לא
נסוג אחר לבו פ השם יתברך ישבעו
שכר מעשיו ומעלשו והאיש קטוב יסוד
מעלש וימך וממעשיו קטובים אשר עלש
ישבע איש טוב או יקיה ומעלש מן ועלשו
לא יטל ואמר פ האיש שהוא סוג לב מל
סיגים וזינפס אם יודמן שעה קצת טובה
בעת מן העתים ישבע טוב בעולם הזה
ויאכל פרי מעשיו והאיש קטוב והקדיק
ישבע בעולם הזה מעלש מן העלם שימיו
מעשיו ול מפריו שהפרי שהוא הקרקיים
לעלם הבא פתי יאמין אמר פ האדם
שהוא בעל פתות וסכל
אמתת קלברי הוא יאמין לכל דבר שיממע

או ימצא כהן על ספר ולא יבחין הדברים אם הם נכונים אם לאו: אמנם האדם הערום לם יאמין לכל הדברים שידברו
לא לאורו של דבר לל מעשיו שיפן וימתן עד שידע לו קדבר נכון ולם יאיש דגלו באי זה מקום שידמין מן קדדטים
פן יכשל רק יתבונן ואם ימצא דרך טוב ידוך בה ואם ימצא דרך רע ירחק ממנו חכם יראוסר מרע זה
הפסוק דבק בפסוק הקודם שאמר יפן לאשורו שהחכם כשיתבונן לאשורו ויראה
ומסורין הוא ירא ללבת בדרך הקול והכסיל לבסילת מתמלא עבדק ודון וטוח בעשרו ואיפן ירא פן יכשל והקנמשל
בדעת שהפת שהוא הכסיל מבטיח נפשו בכל מה שיבטיחוהו חלשי קטון בשקריקס והחכם ירא מקדעות
הנמשדות קצר אפים פי הוא הפך ארך אפים האדם שהוא נמקד לשפך חמתו ולנקום נקמתו יעשה מעשיו
באולת ואיש עשה מעשיו במחשבה ובקמלבה יקיה סוף בעש קצר אפים בעטור
שלא יעשה כמקומו נחלו פי אולתם הוא נחלתם וערומים יבתירו דעת פועל עומד מבטן הפועל כמון יבתירו
דריקים כלו יתעטרו בדעת ויעלו בגדולה בחכמתם וימך יתירו דעת הם ישימו עטרת קוד בראש קדעת פ הם
יחבו קדעת בעש האנשים ויפארו אותה בחכמתם ישחו רשעם שחו מגור וישתחו ופי נכנע רשעם לפע
קטובים פ יתחמו על קדעה ששאו לפסורשעם יטאו על שפרי דיק לבקש מקם מחילקו גם לרעהו יטאו
רש אי פ האדם שהוא רש לא די שהרחוקים ירחקו ממנו ולא ירחמו עלש אל שגם לרעהו והם אותם שגלו עמו
ישנא פ מפע שהם דריטם תמיד להעטקו ישנאקו ואיפשר שקרא רש לנלך השכל שכל כחות קנף ישנאקו
וקרא עשיר לנר קדחוק מלך וקן וכסיל שאוקטו דטם שכל כחות קנף נשמעם אלש

מענה דך ימענה אמריס דרשם וטובם לבעל החמה יסיד החמה שכבר התבוננה אחורנית ואם יסיד אליו דברי
שיעטבו קו קווא גרם אליו שיכעם עליו יותר ויותר . וקוטר הכעם בלשון אף לפי שטו יראה גם דרך קטעם
להגמק אש כשיגדל עליו כעסו . לשון חכמים הטיב דעת פי כיון בקטיטו את הנרות . כל התקן הדעת ותפקו
בתקון ובמלצה נחמ . או יאמר שהדעת שכלב החכמים התקן לשונם לדבר על נכון . וקאו לית שכלב קבסילעם
ה שבע את פיהם לדבר דברי סלולת בכל

מקום שבע יי . השנחה ית וידיעת
חכמות המקפת אפסו הנמצאות הם בכל
מקום ואין חוסך ונלמות לכת . שם פעול
און וקן טפות קאנשים קרעם וקטובם און
קמקשים קרעם וקטובם . ברפא לשון
כל רפואת הלשון והיא קוקירק ממותר
קדטר . וכן הלשון שתדבר במה שיביא א
עבודת האל יתברך קווא עץ חיים לבעל
הלשון וקונרך למר וק מטעם קווא שבו
קשתיקה וגנה קדטר פעמים רבות ולפי
אמר לם תחשוב שקדטר בלול קווא רע ט
קדיטר קטוב קווא אשר כנה אונת נמירפה
לשון קווא כעץ חיים . וכאשר ימצא בלשון
דבר טעות ודבר שקר וכזב יבא שבר ברוח
בעל הלשון . או ל יעאז מוסר אבו יאמ
פ קאויל יבזה קמוסר שייסרקו אבו

חמה ודבר יעצבי עלה אף : לשון
חכמים הטיב דעתו פי כסילים יביע
אולת : בכל מקום ענייהו צופות
רעים ומבם : ברפא לשון עין רזים
וסלה בה שבר ברוח : או לינאין מוסר
אבו ושמר תכחת יערם : בית צדיק
חסן רבו בתבואת רשע נעכרת :
שפת חכמים יזרו דעת ולב כסילים
לא יזכרו רשעים הועברת יהוה
ותפלת ישרים רצוננו :

או רם שקווא קאב האמת ויחשבו לנאצק האמנם קסומר תכחת מוטחו קווא יקנה ערמה . ואיפשר שקרא השכל
אבו ויאמר פ קאויל יעאז מוסר קשכל ולא יתנהג על פי טעות פ קווא יכבד את בן האהבה ונ . בית צדיק חוסן מנוח
לם יאמר ולם יחסן פי אונר קטעם בבת קדריק יש אונר רב מלם תטויה או יקיה לשון תקף כיון את כל חסן קשר
וקטעם יש ט עשר רב וקיים לעד . ולם יראי מטעם קומן ט קסם יקיה לו לננה וסוחרה . ובקטיט קרשע שמאסף
באון ובחמם תקיה שיעככרת . ואיפשר שיאמר פ לפעמים תמצא בת איס צדיק ויש סם חוסן רב ובטעות
אדם רשע שיגדל בשיח נעכרת טובת ושיח . ולדמיון זה תמצא אדם צדיק וסלם ובעל תורה ומעשים טובים
ופעולת קיצר קנקרא רשע בעברת טעולת קטובה או ככשו שיטרידו יצרו מן העולם אעפ שקווא קיים באמונת
ואיפשר שקרא לעף קאדם בת צדיק לפי שקונף וכל כחתו לם קווי רק להיות בת ומשען לחק קשכל . וכדי שיקיה
מוכן לשתחול עליו עזרת קשכל כנה אונת בחוסן רב כל נמצא על תכונה חזקה ועבד בפעולת רשע שקווא יצר קרע
נעכרת כפשו או תחול על קבת קנזכר מכה נעכרת . שפתי חכמים שפתי חכמים מפורים ומשפטעם דעת
או יקיה יצרו מעטן זר וקב כאן ישימו גטול של דעת בכל הדברים . או קווא משל א פשיית קדריס בדעת מורכבים
מסונקבדל על קדרך קראוי . או יאמר פ שפתי חכמים יסתרו קדעת ויפארוקו וישימו עטרת מקהל בראבו
א : גם לבכסילעם לם כן כלו לם ידעו לעשות זה ולם יעשו קווא תהיה מלת כן כן בנות כלפחה יאמ שלבושכל הכסיל
אינו נטון ואמת . זבח רשעים קובח שיבאו קרשעם לכפרת פונם קווא דבר נהעב אכל קסם . בעבור פ כל
מה שים להם בא מגול וחמם וגם אינם מקוטעם בקרבן קטונה קאמתית מה שאין כן פשרי שרובה בתמלתן

משלי

אֶרֶץ אֲפִים מִי שֶׁקוֹחַ אֶרֶץ אֲפִים שְׁאִיבֵם מִמֶּנּוּ לְכַעֲסוֹ וּמִשָּׁל בְּרוּחוֹ קוֹחַ רֵבֻבֵי אֲוֹת וּמִלֵּת רֵבֻבֵי אֶרֶץ מִפְּעֻלָּה
קִבְּלָהּ וּמִי שֶׁקוֹחַ קֶצֶר אֲפִים וְקֶצֶר רוּחַ שֶׁלֹּא יִמְשֹׁל בְּרוּחוֹ קוֹחַ מֵרִים קִיּוֹת מִן הַיָּרֵךְ וּמִפְּתוּחַ בְּרִיחוֹ
וּמִגַּלֵּי אֲוֹתָהּ לֹא אֵשׁ לֹא יִדְעָה אִם יִאֲמַר שֶׁקוֹחַ מִנְעֻרַת קִיּוֹת הַיָּרֵךְ חַיִּי בְּשָׂרִים בָּא בְּנֵרִים עַל לִסְוֹן רֵבֻבֵי אֲשֶׁר לֹא
כֹּדֵת בְּלֶחֶם וּבֶשֶׂר וַיִּין לֹא מֵנֵאִיבוּ מִחוּבֵרִים וְאִמַר שֶׁחַיּוֹת הַקֶּזֶף וּרְפֹאֵת נְהִיּוֹת לֵב מִדְּפֹאֵל כִּלְוֹ לִבְטוֹב וּשְׂמִיחַ בְּ

אֶרֶץ אֲפִים רֵבֻבֵי תְּבוּנָה וְקִיּוֹת רֵוֹחַ
מֵרִים אֲוֹתָהּ חַיִּי בְּשָׂרִים לֵב מִרְפָּא
וְרֵקֵב עֲצָמוֹת קִנְיָה עֵשֶׂק דֶּל חֲרָף
עֲשֵׂהוּ וּמִבְּרוּחַ חֲנֵן אֲבִיוֹן בְּרַעְיוֹ
יִדְחֵהוּ רִשְׁעֵהוּ וְחִסֵּהוּ בְּמוֹתוֹ וְצָרִיק בְּלֵב
נָבוֹן תְּנוּחַ חֲכָמָה וּבִקְרֵב בְּסִילִים
תִּדְעֵהוּ צָדִיקָה תִּרְמַסְנוּ וְחֶסֶד לְאֲמִים
חֲטָאתָ רִצּוֹן מֶלֶךְ לַעֲבָד מִשְׁכָּל
וְעִבְרָתוֹ תִּהְיֶה מִכִּישׁ מֵעֲנֵהוּ בְּדָךְ יִשִּׁיב

כָּל אִישׁ שִׂמְחָה בְּחֻקּוֹ וְלֹא יִחְמוֹד דְּבַר מִכָּל
אֲשֶׁר תִּרְאֶנָּה שֶׁשֶׁן יִקֵּי דָסָן וְשִׂמְחָה וְהִרְבֵּה
טַב מִשֶׁשׁ עַל עֵשֶׂיט וְהַקְּנֵאָה וְהַתְּלוּהָ
מִפְּחִיּוֹת אֵת עֲצָמוֹת הָאֲדָם לֵדִי רִקְטוֹן
וְכֵשׁ קִבְּשׁ שֶׁעֲלֵהסֵּאוֹ יִקֵּי מִרְפָּא מִגִּזְרֵת
לֹא יִרְפָּךְ יִאֲמַר שֶׁחַיִּיבֶשׁ הָאֲדָם קוֹחַ סִיכְפָּא
מִמֶּנּוּ וּלְתוֹלֵם יִקְחֵם בְּשֵׁשׁ וּבִלָּם בְּ
הַקְּנֵאָה לְרוֹעַ טַבֵּעַ כָּל שֶׁחֲשַׁבְתָּ הִיא
לְקַחַת הַטּוֹבָה מִנְעֻלָּה עֵשֶׂק דֶּל אִמַר
מִי שֶׁעֲשָׂק הַדֶּל בְּעֵסֶר שִׂיזֵן
לְעֹשֵׂרִים בְּדָל מִרְעָפוֹ יִפְרֵד קוֹחַ מִחֲרָף
עֲשָׂקוֹ בְּהַדֶּל אִין לְעֹשֵׂר בְּאִם קִסֵּי יֵת
וְהָאֲשֶׁר עֲשָׂק אֲוֹת וְאִיבוּ מִנְחָה קִעֲטוֹן
בְּעֵסֶר הַסֵּרֵא יֵת כִּשְׁבוֹל קוֹחַ מִחֲרָף אֲוֹת
וְאִמַר אֲחֵד מִן הַחֲכָמִים אִין לֹא אִירָא לְבוֹן
מִי שֶׁאִיבוּ מִנְחָה עַל עֹשֵׂר וּלְתוֹלֵם הַסֵּרֵא
אִמַר מִי שֶׁחֲוֹן הָאֲחֵד קוֹחַ מִכְּבֹד הַסֵּרֵא

בְּאִיבוּ עֲשָׂק דֶּק מִאֲהַבְתֵּי יֵת בְּרַעְיוֹ יִדְחֵהוּ רִשְׁעֵהוּ בְּעֵסֶר רַעֲיוֹת שֶׁעֲשָׂק הַרְשָׁע יִחַק מִן הַפְּעֻלָּה קוֹחַ וּמִפְּעֻלָּה
הַנְּשִׂמוֹת אִמַר הַקְּדִיק קוֹחַ

מִנְחָה לְקֶצֶר פְּרִי מִנְעֻשׁוֹ הַטּוֹבִים וְאִיפְשָׁר שֶׁפְּנִי בְּמוֹת שֶׁבֶל הַרְשָׁע שֶׁקְדִיק קוֹחַ חוֹסֵה וּמִנְעֻשׁוֹ לְמִיּוֹת הַרְשָׁע
אִם יִסְוֹן בְּטָבוֹ רַעֲיוֹת בְּאֲוֹתָהּ הַרְשָׁע שֶׁחֲשַׁב לְעֹשׂוֹת לְוֹלֵת בָּהּ יִפְלֵךְ בְּהִמְיוֹן אִם יִאֲמַר בְּעֵד רַעֲיוֹת בְּדוֹ שֶׁל רַשָּׁע
בְּאֲדָם שִׁיבְחָה לְדִי גַמַר יִחַק מִן הַפְּעֻלָּה אִמַר הַקְּדִיק יִשְׁלֵמוֹ לֵב מִחוּץ כָּל יִמְיָ חַיִּין וְחוֹסֵה וּמִקְוֵה לְקֶצֶר פְּרִי מִנְעֻשׁוֹ
בְּמוֹתוֹ בְּלֵב גְּבוּן אִמַר בְּבִלְבָב הָאִישׁ הַנְּטוֹן תִּנְעֻמוֹד הַחֲכָמָה בְּמִחוּסָה וְהַשְׂקֵט בְּהִיא עֲשִׂימֵדֵת בְּמִקְוֵמָה וְקוֹחַ אִיבוּ
חוֹשֵׁשׁ לְפָרֶסֶס חֲכָמֵת בְּקוֹחַ עֲשָׂק בָּהּ לְשִׂמְחָה וְלֹא לְהַתְּגַלֵּבָהּ אִמַר הַקְּדִיק כִּסִּילֵם הַחֲכָמָה תִּדְעֵהוּ
שֶׁאִם יִדְעֵהוּ שִׂמְחָה דְּבַר מִן הַחֲכָמָה יִגְלוֹה וּפְרַסְמוֹהּ וְיִשׁ מִפְּרָשִׁים תִּדְעֵהוּ שֶׁבֶר כִּמְיוֹ וְיִוֹדַע בְּסִי אֲנָשִׁי סוֹסֵת
וְאִמַר בְּבַעֲבֹר שֶׁהַחֲכָמָה שֶׁקָּמוּ הִיא מִנְעֻשׁוֹ וְאִינְנָה מִנְעֻלָּה חֲלָל גִּפְסֵם עַל דְּרַךְ מִשָּׁל הִיא נִחְבָּטֵת לְכָף וּלְכָף
וּמִנְעֻשׁוֹת קוֹל צָדִיקָה תִּרְוֹמֵם גְּוִי הַקְּדִיקָה שִׁיבְחָה עֲשִׂים שֶׁנִּקְרָאִים גְּוִי הִיא תִּרְוֹמֵם וְהַנְּשִׂאִים בְּקִס מִקְדִיקָה
בָּהּ שֶׁלֹּא תִעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ גִזֵּל וְחִמְסָה עֲשִׂים אֲוֹתָהּ בְּחֵתֵר וְחִסְדֵּי לְאוֹמִים יִחַשְׁבֵּם לְפָסֵל לְטָחֵת
וּפִשְׁעֵי קִס גְּוֹלֵם מִזֶּה וּמִתַּעֲסֵם לֹזֵק אִם יִרְצֵה שֶׁהַקְּדִיקָה וְהִיא הַשְּׁלֵמוֹת תִּרְוֹמֵם מִנְעֻלָּה הִיא מִקְוֵה וְקִלְוֵן וְחֲרָפָה
יִקֵּי אֵל הַחוֹמֹת בְּעֵת שִׁיבְחָה בְּעַל חֲטָאתָ רִצּוֹן מֶלֶךְ אִמַר רַעֲיוֹן מֶלֶךְ וְהַקְּבֵת מִרְאָה לְעַבְדוֹ בְּרִיחוֹת
מִנְשָׁכֵי וְעִבְרָתוֹ תִּהְיֶה לְעַבְדֵי מִנְשָׁכֵי דָל

סבל

טוב ארוחת ירק • יותר טוב הוא לשים שתהיה לו סעודה של ירקות ותהיה שם אהבה שצנע חבת יתנהג זה עם זה
זה בדרך אהבה ורען מימה שיהיה להם נמשחת שור אדם ותהיה שם שנאה וקטטה והוא
סירים נע חבת זה עם זה ושור אדם הוא קשור העמוד תמיד על אדם בעליו לטוב ולא יחסר מאכלו וכיון
ונדברים אדם שעיניו בנדברים סגורים בדרך הכלוב והאדם לטובה תמיד לך שיהיו מפתמים בד כאשר יחסם
רעם • ואיפשר שטון במשל קזה למר

ע טוב לרדם שידרוך דרך השלמון שיהפך
במעט המזון ובמעט הנאות הנעץ ויהיה
הכלית אהבת השכמה יבחר לפסא תאוות
העלם קזה ויבאוקו העמוגו וקטט לשנא
הדרך קטוב ולשמא החכמה ולמדיק •
איש חסד • קטטם איש בעל חמה

יבשר המדון אעפ שהוא
קטן מתהלע הוא יעלפו ויגדלפו בחמתו •
אמנם האדם שהוא מאריך אפ ישקיטם
וישכחו כל לך די שהוא לך יריב עם אדם •
ולא יולד ריב בין אנשים אלא אפי אם יראה
ריב בין אנשים ישקיטם וישלם בעתם •
דרך עצל • קטטם הדרך שצריך
לנרוך • קטטם עיאה ב

בשעו כאלו היא גזורה בקוצם וכלעמכולא
יוכל לנרוך • קטטם אמר עגל שחל בדרך •
ואורח הישרים שקס הקך העצל והם החרוצים דרך סלול כל כאלו דרך סלול נבטקם שיטעו פטעולתקם בזריות
ולא יבקשו תאנה לתרשל ממנלאתם וכן האיש העצל בבקשת החכמה תראה בשעו דרישת החכמה מקוסקרת
ומסלגת בעבור שלא למד הנפתיק ואפי יתבלג שכלו אמנם הישרים ימצאו דרך החכמה סלול מן הספקות •
בן חכם ישמח אב • חמי שמח אב אפ שהוא מוצר בחכמה יותר מן האדם והוא כשיל כותן בזיון לאמו שהיא
מעזיק תמיד עמו • לבילות לא יתחבר עם האנשים ופוער • הוא גרם לך שיחרפה בט העלם
צרותם אותם וקוצר בזיון אצל האדם ולא אצל האדם כחשך נן כסיל יאמרו לך קיה זה נמו של פלוט
אך אמנו ונתק החת בעלך וקיה לך בן זה מאיש אחר ועל דרך קשתי יאמר לך קיה החכם יבצר מעלת השכל הנקד
אבוקבן הכסיל מבזה נפשו הנקראת אס • אולת שמחה לחסר לב אמר הכסיל כאשר יוכל לעשות אולת
או היא שמחה לו והוא בשעו דעת וחכמה

צדרי הקבל ויאם הבונה ישר דרפו ואלת נס או ישר עצמו ואלת צדרי יוסר • הפר מה שבות באין סוד •
רובה למר כל מחשבות האדם שיחשוב בלע ענת חכמים יטאו לדי הקביל •
ותבטל המחשבה הקיח ולא תבא לדי מעשה ובהרבה יפעטם שיהיה נמלך עמקם ושומע לענתם התקיים מח
מחשבתו • או יאמר • סבת הפרת המחשבות של מלכס ודוועס הוא בעבור שאנשי פוהו יגלוהו ומתך כך תטר
ענתו • אמנם בקיות ריטי אנשים חכמים יפעטם בעלי קוד תקום מחשבתם ולא תטר •

טוב ארוחת ירק ואהבה שם משור
אבוס ושנאה בו איש חמה יגרה
מדון וארך אפים ישקיט ריב • דרך
עצל במשכת הדרך וארח ישרים
סללה •

בן חכם ישמח אב זכסיל אדם בונה
אמו • אולת שמחה לחסר לב ואיש
תבונה יישר לכת • הפר מה שבות
באין סוד וכרב יועצים תקום •

משלי

תועבת לוי דרך רשע רעה שתעבת יי דרך האיש הרשע כל טעלותיו למרות פניו כבודו פ הוא ל יסתדל
בעבודתו יתול יישיב בע אדם אל הקבלה . אמנם הוא יש שקוץ רודף לעשות צדק לנפשו והוא מרדף
לעשותה לו ולת ומרדף בע האדם אל הדק יאקב אותה קשם ית . מוסר רע . כמו מוסר מלשם . יסודין קשים
באים לאדם קשוב אורחותיו של הקב . ושונא תכחת ימות בל עת . ויש אומרים המוסר בדבר רע הוא לשונ

אורח קי עת של יחפץ המוסר . ושונא
תכחת שויחזקו מופתיו הוא ימות באין
מוסר . פ המוסר והתכחת יעלו האדם
מרדף קמות קומטי וקרוחי . שאל
ואזנו . יאמר מה שא ל ואזנו
ששאל הוא קבד ואזנו הוא גמנס שקוץ
עמוק משאל גם שם מקומות נסתרים
קם נגר טע יי וכל הדברים שידו שם קם
נגלס לפט . אף פ לטת בע אדם כל
שיש לטת האדם בעדם בחיים וקודם
שידו לשאל וזה הכתב נקשר עסק קודם
לא יחשוב אדם שקשאל את מקום פ כל
נגד יי . לא יאהב לץ אמר האיש הל
של יתסק בדבר של
מעלה ושלמות קוץ ל יאקב מי שויחזקו
וירדקו על דבר מעלה כמו שקיה מן קדין
זוכה על שיהקבו וכל שבן של יתעדר

תועבת יהוה הדרך שעו מרדף צדקה
יאהב: מוסר רע לעזב ארח שונא
תוכחת ימות: שאל ואברון נדר יהוה
אף כי לבות בני אדם: לא יאהב לץ
הוכח לו אל חכמים לא ילך: לב שמה
ייטיב פנים ובעצבת לברוח נכאה:
לב נבון יבקש דעת ופני כסילים ירעה
אולת: כל ימי ער רעים וטוב לב
משתה תמיד: טוב מעט בראת יהוה
מאוצר רב ומהומה בו:

מעט מן אלה חכמים למוד מקם חכמה: לב שמח . קל הוא שרש קנף ומקור כחות הנפש ולכן כאשר
הוא שמח נראה השמחה בטעם . ובעצבת לבון כשיקיה קלב נענב וזאנ נראה ברוח נכאק והוא קלאגד
שידא ויתמעט קרוח . פ האנחה תבא בסבת ג דברים מנד קשון קדק יאחר האדם לשאוף האויר קקר ולקוצץ
קחוס ומיתך כך יטרך לפחזיר רוח רב בשאיפה אחת והיא האנחה . וקשטת בעטר דאנה ואלות . והג בעטר
שמחה פ הקפסט הנפש לחץ ויוקר רוח רב ודרך קחורה רבה . או יאמר פ בחיות רוח נכאק ממקור קרוח
קרוח פ קוץ קלב ל ייטיב פני רק הריאקו נענב וזאנ לב נבון . לב אים נטן יבקש למוד קדעת . ופ כמלס
ירעה אולת דברים של אולת . כל ימי ער רעים .
מכאזם וטוב לב משתה תמיד ומי שיש לו לב טוב ושמח ורחב כל כך יקירו טבו כאלו אוכל וסודה כל קיום ואם
הוא ער בממון . פ שמחת קלב זו היא עושר האדם . טוב מעט . טוב לאדם מעט שיקיה ירא את קשם וטוח
פ ול ידא ויקיה שמח בחלקו . מאוצר רב ומקומה פ מי שיקיה לו ממון רב ויקיה דואנ על ככל שעה שיקח
ממון ויחשוב שיברח וילך לו . ויש מפרשים טוב מעט ממון של יגול ויקיה ירא את קשם מאוצר רב ומקובץ
בגול ובחמס ומקומה פ . כשיאול את בע אדם יקום אותם ויקרנס . וקטל נשמתם מקם .

מאיר עינים פי המאור שתר אינה קשטת כגון דורה נאק וכלם נאם מרחיב את כל אדם ומשמחו וגל כשימנו
שמע טוב מקרובו ומאקו תישן אפי העבמות וכש שמעמחת וימל בעצן תלמוד תרה או יאמר
כאיקה אור שטת קאיש אך וטוב הוא ישמית קלבוכסיקה חוש קשמיעתה של טוב תישן עצם או יקיה עצן הפסוק כן
קמאור של שטת שמחוק קלב שקלב טוב וסיף נאור קשטת און שומעת פי האון קאקבת לשמוע התכחו
קמבאות לשי קעול קזה ועול קבא קיא

מאור עינים ישמח לב שמועה טובה
תדשן עצם און שמעת תוכחת חיים
בקרב חכמים תלין פורע מוסר מואם
נפשו ושמעת תוכחת קונה לב יראת
יהוה מוסר חכמה ולפנ כבוד ענוה
לאדם מערכי לב ומיהוה מענה לשון
כל דרכי אישך בעיניו ותכן רוחו
יהוה גל אל יהוה מעשיך ויכנו
מחשבתך כל פעל יהוה למענהו
וגם רשע ליוסרעה

תלן בעף קחמות רל של תמנה דק
באשים חכמים או יאמל שאון כואת לא ילן
לעול רק עם אנשים חכמים לשמוע מקהם
תכחות של חיים פורע מוסר פידוש
פרע מלשון למפרע כלומר חזור
קמוסר לחור וימל אותה מגוי פ פרוע קוא
ואמר שמואם נפשו וחיו לפי שבפריעת
קמוסר יאר ער פרא ויפעל פעלור
יהייב קעוש עלהם ונמצא בפעלותה כאו
שוא נפשו ושומע תוכחת ויקבל עלו לעו
מק שיש חוקו קונה של דעת ויראת יי
יראת יי ראשית קחמק קיא שידע אל
מוסר קחמק ועטנה כיו ש אמר
אם אין חכמה אין יראת וקט כבוד עמו
פ קיא גרמת קכור לארם מערם
לכפי לארם יש יסלת לערוך

מחשבתו בלם קיאך ידע ויסדר דעיו וקיאך יעשה עטמו ועכו ל יוכל לדבר רק הדב אשר ישם קשט בעט או יאמל
לארם יש יסלת וכח לערוך בלם הדברים שירכ למומנס אמנס לא כל אדם ידע לקוציא כפיו מה שערך וסדר מן הדברי
בלם פ אין כל מוג מוכן א זה רק כפ מה שחנן קשי קמונס והכנס א זה וזה רצה באמר ומי מענה לשון כל
דרכ חים כלמל כל אמרתי קאיש קוא אך בעט של חים פ יש אנשים חכמים בעטת אמננהם יש דרך יכר לפע
איש ואחריתו דרכ מות ולפי סמך אל זה ותכן רוחות יי כלמל מי שקוא יודע זה טן קרוחות קטות והרעות קוא
יי פ קוא בני קודע זה קאיש סדרט וזה בעטו חים קיא וזה חים לאו ואלפס שמלת בעטו קוא מעטן חים בעטו פעל
קסג ועל שכל דרכ קאיש שקוא חים ואינן קמק בערת חים קוא אך עמר איתו וכנלפו אמנס תכן קרוחות וקודע
מכפון לגס קוא יי ואכש שקכוי במלת בעטו שב אל קשס קכור באמר ומי מענה לשון ואלמל כל אהר וא מעפעלות
קאיש וזה גלויק לגט פ קוא ית תכן קרוחות ואלפס בתקיה מלת אך תאר לחים חים כל דרכ קאיש קוד קשט
קשס וקענן כעט קבחת ית עלו גול על יי דרכי חים אחר של דרך מדרת קאיש ידוע לפע ית לא תפמר
טעלותך ומחשבתך מממך רק על אל יי כל מעשיך ואלמל לשון על מעטני גל על פ כל דבר קמתל גל יתגלגל
ככדני קיים וקד וכב קוא קשי או יקיה גל כמו קהלך מלשון ובלו אית קאבן בל פעל יי למענהו רוצה למל
כל אשר כעל קשס בעטור כסרו ברא קכל שיש בחוקו וירוממוקו וקש רכפ כל בר יבאקו לפס
רעה וקו כסרו פ יערו מממך כל יושב תבל בראותם מהפטיו או יאמר ואלעו קרבע כסבראו ורוצה שיהיה
בעטור יוס רעה קוא מהיימו בעולס לתבל את אשר יעק אמר מרבע קרבר נככוננר טבוי

משלי

שמחה לאיש יאמר מדרך האיש לשמוח בעת שקוף עונה לפי סגרת של טעם ולכעמים יחשוב האדם
שקוף השיב דברים של טעם ואין קטען כן ולכן אמר ש באיקה קדבר דבר בעת וכו' וימא ושאעת
ולא מעדיף ולא החסיר מן הצורך מה טוב ומה יושן אורח חיים ירצה אורח ליש משכל וחש טעלה
למעלה רל שהעלה מעלתו ויאריך ימים אם ילך נה
וימא אורח חיים למעלה למשכל אם ילך נה

שמחה לאיש במענה פיו דבר בעתו
מה טוב אורח חיים למעלה למשכל
למען סוד משאל מטה בית גאים
יסח יחיה ויצב נבול למנה תועברת
יחיה מחשבות רעוטה רים אמרי
נעים עבר ביתו בוצע בצע ושונא
מתנת יחיה לב צדיקה הגה לענות פי
רשעים יביע רעות רחוק יהיה
מרשעים ותפלת צדיקים ישמע

יזכה לשבת בכסא טבד של מעלה וינכל
משאל מטק וקוף גיקש וקטון אורח
חיים ירצה ש קמשכל יש לתופה מה
וקוף אורח חיים ומה שאלו קתפעה קוף
למעלה ומה שממנו קוף שאל מטק
בית גאים דרך קשם לקרום שית קנאי
ולפתח אות וכן לעבגגול
אלמנה שקוף חרב ואין למטק ממנה
בשגלות ואמר זה לקוקר בע אדם שלא
יתאו ש אונא גאות וחס קשטלם
וקעפוי ש מענד עפוי ויסח מן בלש
קפון מגורת ונסחתם מעל האדמה
תועבת ויאמר ש מחשבות האדם
קדע קס תעבה לטט
יתברך אמונס מחשבות האשים קטובס
ודבריקם שקס אמרי פוטס אינה תעבה

לפט דק קס טקורים ורצויים לפטו יתברך וכלו אמר תעבת קס מחשבות האיש קדע וטקורים
קס לפטו אמרי פוטס שקס קטך מחשבות קדע עובר ביתו מי שגול ממון מחרב ביתו ומשפת
ומונא מתפות יחיה ומונא מתפות ומונא מתפות ומונא מתפות
ומונא מתפות בע אדם ומונא בשם קוף יומין מחיתו ופרכסת ממקום אחר לב צדיקה הגה לענות
ירצה קטעם לב צדיק יחשוב לעפות ולהשיב דבר כראוי ופרשטס לא די
שלא ישיב כסדר וכראוי אלא ידבר רעות בגלות וקיה יקנה לעפות מנוזרת וקנת לצתסמור
עטן דבר ואמריק ורשס חשט ש מלת לעפות קוף מנוזרת לענה וקטונה שקצדיקים לעולם יחשט בדב
בדברים מרים כלענה שקוף יוס קמות ווס קדין ועונש גקנים כטעם לב חכמים בבית אבל ולא כן קרשטס
אלא ברעות קנפס רחוק ויאמר ש קרשטס קוף רחוק מקרשטס לא שקונה
יתרחק מקס ומן ק
בפעלותה קרעות אמונס קצדיקים וקס קעשס צדק לפכסס ולולתס קס קרופס בדעתס אל קשס
עד שמרוב קרבתס אל ששמע תפלתס אעפ שקתפל ל תהיק על דרך הצנקה או יאמר רחוק
מתפלת קרשטס ותפלת צדיקים ישמע ותפלת מסרתת לשטס

תועבת מלכים. המלכה מתעצם לעשות רשע בעבור ששם הרשע יקרא מלכותו כי צדקה וקוף היושר שהוא
קטר הרשע יטון כפי מלכותו ואיפשר שקרא מלכותו השכלית שהמטון מהם הוה
סימלון ויעצרו תחת הכחות הנאמיות כי לא נמצאו רק לקחות ולטובות ולופות אל החלק השכלי אשר בו
נתעבס האדם ואמר כי תעבת הכחות השכליות הוא עשיית הרשע ורשע טולל כל העמל שיעמוד האדם בקשינו
הזמנים שהם תחת השמש ונתן קסבה

זוהו ואמר שבושר וקוף העמל צמח שא
שהוא למעלה מהשמש יטון כפי הכח
השכלי בשמש כגד השם יתקבלתו וקיומו
רצון מלכים שמה צדק. רעמו של
מלך והקבית באדם שיש לו
שמה צדק לפי שהם מתקבצם על פי הצדק
ודברי דברים ישרים יאקב מן המלכים ומן
השם יתערי. חמת מלך. חמת דומה
למשך חמות
אף המלך או קשלים על איש מן האנשים
ישלם בד עבדיו להמית או ליערו ואם
יודמן שם איש חכם הוא יכפר חמת המלך
כל יעצנה ויבטלה בחמתו מגדו חכמה
פשו או יחזור יכפרנה למיתה. באור פני
מלך. פי כאשר תנוצח המית

עֲשׂוּתָרִשָׁע בִּי בְּצַדִקָה יִכּוֹן בְּסֵא :
רְצוֹן מַלְכִים שִׁפְתַי צַדִק וְדַבַר יִשְׂרָיִם
יֵאָהֵב: חַמַת מֶלֶךְ מִלְּאֵבִימוֹת וְאִישׁ
חֲכַם יִכְפְּרָנָה: בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ הַחַיִּים
וְרִצוֹנוֹ בְּעֵב מֶלְקוֹשׁ: קְנֵה חֲכָמָה מִה
טוֹב מַחְרוֹץ וְקָנֹת בִּינְהַנְבַחַר מִכֶּסֶף:
מַסְלַת יִשְׂרָיִם סוֹר מְרַע שֹמֵר נִפְשׁוֹ
נִצַר הַרְכּוֹ: לִפְנֵי שִׁבְרֵנֶאֱוֹן
וְלִפְנֵי בְשֵׁלֹן גְּבַהֲרוֹ:

פ פ

פ

פשו שמאיר אל עצמו ומלת באור מקור כמו צמות אדם רשע. ואיפשר שטוון שלמה במלך. מלך מלכות המלכים שאל
בו יאר כי פשו אלך ואמר דוד יאר פשו אתהו סלה ובעת שיראה המלך רצון טוב אל איש הוא דבר רעיו ונאקב בעצמו
כמלקוש אשר ייחל לו. בצע אדם וקוף הגשם האחרון שהוא טוב לעולם בעת ג' חדשים לקצרי קנה חכמה. מקור
מנחי קלמר טוון אדם לקנות חכמה אשר באמצעותה יאירו פני המלך אלנו מקמות קחרוץ וקוף קהוב
קיקר ולקמות חכמה הוא יותר דבר נבחר מקמות הכסף לפי שהקוב והכסף יכלו מן האדם והחכמה אינה כלה ועוד
שחכמה וצנה ימצא האדם קהוב והכסף וכל קשיע העולם ובהם יטוב האדם והם הסולם לעלות לשם ית ובה תתכן
עבודתו על אמתתה כי איש אין חכמה אין יראה ואין כח ירא חטא. ואיפשר שחכמה רימו לחכמה האלוית ולזה
זכר בה קהוב קיקר ובצנה רימו לחכמות קלמודיות ולזה זכר בה הכסף. וימי טונות הפסוק באופן אחר שקשית
החכמה הוא טוב בהפלה והיא הפעלה הטובה לעולם מן קהוב כלומר במה הוא טוב בהפלה לקנות מן קהוב
שיקיה לשים החכמה ולפי יקנה ממנו קשיע העולם השכל וכך קשית צנה הוא הדבר הנבחר מן הכסף כלומר טוב
הוא לאדם שישים תכלית כפי לקבות בו הצנה ולפי זאת מקבל העולם מסלת ישרים. המסלה שידרנו הישרים
בה היא דרך טובה כי תמיד יטון לפור מדרך רע ומי שרצה לשמר נפשו
הדרך שהוא קולך בה איס טובה ילך ואם לאו יחלל כעטן חשבתו דרעו ונן. לפני שבר גאון. קודם שיבא שבר
לאדם יש לו גאון וקודם קשילן יהיה לו גבחות קלבו הוא גרם לו מפתת כמו
האי לשם מפתת בגאונם ואחר שהזכר כי לפע נא השבר תקדם קגאון אימר טוב להיות שכל רוח את עמי

משלי

תועבת יי' קטש ויתעב כל איש גאון וגם חוש שמתלכש בלבו וטעמו שכתוב יי' מלך גאות לבש . ואין לשארין
אפעל זה אל מ' דיעק ויקח נקמת ממנו . בהסדר ואמת האיש המתקנה בשתים מדות אלו חסד
ואמת ראוי שיכופר עונותיו . ואל יתנהגהשס עמו על קו קדין רק במדת החסד מדק כנגד מדק . וכשתהיה באיש
ידות יי' גרמנת לו שיהא סר הרע ממנו ויהיה סור מקור . או יהיה פעול בשקל סוג לב שיהיה מוסר מרע . ואיפא

תועבת יחיה כל גבה לבד ליו לא
ינקה: בחסד ואמת יכפר עון וביראת
יהוה סור מרע: ברצות יהוה דרכי
אישנם אויביו ישלם אתו: טוב מעט
בצדקה מרב תבואות בלא משפט:
לב אדם יחשב דרכו ויחיה יכון צעדו:
קסם על שפתי מלך כמשפט לא
ימעל פיו: פלס ומאונ משפט ליהוה
מעשהו כל אבני כים: תועבת מלכים

לפרש בחסד ואמת שיעשה ובראת יי'
שתהיה בלם וסיסור מעשות כל רע
יהכפרו כל עונותיו . או יאמר שלם תהיה
מעט עקמעות קרע בני להתרעת לאנשי
דורך וכדי שלם יפעלך רע מעד אופט או
מלך או כדי להקריח חסיד רק בעבור היות
יראת האל על פתך סור מעשות רע .
ברצות יי' דרכי איש: כאשר יהיו
דרכי של אדם

מתקטט ורצויים לטע קטרוח כמו כן יהיה
מרוגב לטע אויבו . ויכמע לטע וינקטו
שלמותו . ואיפשר שטוון למרע בקיות
האיש שלם עד שדרכו יהיו רצויים לטעו ית
לדי שקבחות השכלות יפעלו פעולות
אכסיות . אלם שאף אויבו וקס הכחות
החמרות יהיו סרים אל מעשות השכל
טוב מעט בצדקה . טוב מעט ממון

שיקיה מקובץ בדרך וישר מרוב ממון באון ועמל . לב אדם יחשב דרכו אמר פ האדם ראוי
שיחשוב בלם קדרך שהיא ראוי לדורך נהוי שתלך בכל מיאמע כחו ולא יתראל ומן השמים יסייעו לו לפעול
מחשבת אל קפעל . או יאמר פ האדם יחשב דרכו צן טוב וצן רע וייתן בעדו קדאיו לו . וימ שיש רשות בד
כל אדם לבחור לו דרך טוב ודרך רע ולפי קוא מוומן אל קגמול וקענש . ועכו קשס קוא אשר סדר עניני צע
אדם וקשר אותם בצבחות קממים ותמונת השפלים כפי חכמת העלמות . קסם על שפתי מלך פירוש כאשר
קמלך אופט את עצמו במשפט יושר ועלף לן נמצא בשפתו . כל כך
גדת וכהלכה כאלו קסס ונבואה בלם קטטס כל מה שידבר בשפתו קוא כקסס כאשר בשפתו לן ימעל פו .
או יאמר כשיתחברו שט עניניע במשפט האיש . האחד שורה עליו קקסס שקוא משפט הכוכס . וקשע שקמלך
גב יגור על האיש כפי מה שורה קקסס או קגורה קהיא לן תמעל ולא תשתנה . וקודעפו . בוק שאס יגור קמלך
במיקת איסול יורה כן קקסס לל משפט קכסס או תמעל ותכוב גזירת מלך . פלס ומאונ משפט ליי
פלס קוא כמטיל ברזל שמתקטס אות לשקול ט קמסקלס קגדולס . ומאונס קוא כל למסקלס קקטטס . ואבט
טס קס לשקול כנגדס קדברים קמכרים כמו לטרא ואוקיא וחלק אוקיא וקראס אבט טס כלומר אבטס לדעת
בקס קשיעור וקחטון וטס יגורת תטסו על קשא . או יהיה ממש מממש ויאמר שכל אלו קדברים שיקו ישרים
לי קוא שטק שיקו שוים בושר של יקו לו בטסו אבן ואבן וכו' ומעשקו לל משפט ויושר של מאונס קלועי על קאבני

נפיש עמל . כלומר אדם שאיננו עמל וצניע על דברי שקו קוץ פקו פ מות וחיים צד לשון זכר
שדושו ימטו או הקריע וזו היא טונת כל אלו המסוקים על קלסון בטוב ונרע . או יאמר נפש העמל
תעמל ונתעמול . לפיכך צדו פ צדו מווכותו יטפ אוחו ויכריחוהו שיצמול ויאכל יגיע כפיו : איש בלי עמל . מלת
בלעגל מורכבת בל על קוץ קנבל המושלך לדרך של יעלה שמו וזכרו וצדבת סס בשקל . דלקרת

ולע קריס קיי דגא ושדושו שריפה כמו
צדבת קשחין ועטן המסוק שהבלעגל לא
די שיטפה הרעות הדאות לעו בל עמל
ויצעה אלל שקוץ חופי וחופש בקרקעות
האדמה על דרך משל למצא הרעה ק
קטמונה בקרנה וקטן שקוץ יחפש אחר
קרע ויתחכם ויעמיק במחשבתו לעשות
וקדברים שידבר בשפתו מחדושו וגופים
קס בערים במראה קלשים ויותר רשע
מזה שחקה שטרה ואם יקוץ טרה מן ויכר
לקס כרע גולק יאמר פ קאיס קבלערי
מזוכו קוץ עשיית קרע איש תהפוכות
יאמר שקאיס קמתהפך

מדת אל דעת תמיד או שיקפך קדברי
מטוב לרע קוץ יגדק מדון וקריב צנו וטן
זולתו וצן קאוקטיס : ועגל שקוץ קרעל
אצפ שלל יקוץ איש תהפכות מפריד אדון

מקרקו וימל מפריד קעגל מאשת כמו אלף נערי או יאמל שעל ידי ריענו מפריד ממנו אלע של עולם איש הבס
יאמר שקאיס בעגל חמם שחומם נפשו ונפש זולתו לם די שחומם נפשו אלל שקוץ מפתה ומסית רעו

ומולטו בדרך לם טוב כמו שלל יחוש על נפשו ולם ק מהפך קהפכה כן לם יחוש על נפשו זולתו וקנה חטאו כפול ומטול
עוצה עיניו פי רומז וימל סותם פ יותר יחשוב האדם בששעו סתמות ולל יפנה חנה ואנה ואין לטו פ איס על קדרי
קוץ שחושבנו וקורץ עטן רמזיה מגו קורצת גם איס וקוצי קרימו בשפתים בלשון חתכה בעטור פ
רמיוות השפתים בחיתך שסוך שפתו בשינו ורמיוות הששעו תעשה בספרתם וקטעם שהמרימו בעטו ונשפתו
משלם קרעק אשר חשבת קס אברי רמיוות הסתר והעלם ולל יוכל האדם להכיר רמיוות קידיס אקרנלם : עטרת
תפארת סיבה ירצה שאצפ שקאיס ימאסוה קעלמות ובחורי חמד לפחותם קיא עטרת תפארת לעגלה

מכע שקיא לם תמצא אלל בדרך צדקה וקנה קיא מעשה שבעגלה קלך בצדק מעצדף אלל זק סטו יתקרב האדם אל
קאלקים ולזק טוון גל באומרו בדרך צדקה תמצא כלומר שפעם ידורו האדם בדרך קיושר וקציק : טוב ארך
אשם פי יותר קוץ גטור מו שמאריך אש מן קגטור קמנכח אויבו במלחמה שכל בחותו יערוקו וזקס
יתגבר על אויבו וארך אפיס כל בחותו יערוקו לקנס וקוץ גער עלקס וקטנש את יצרו קוץ טוב מן קאיס קלוכר
קשור בגבורתו בחיק כלומר בחיקו של אדם יושם ויושלך קעגל למען לא ידע מפיל קעגל חלקו של זק ושל זקו
ומאת קסם ינא מעטט קעגל ואת חלק יפה לו קטו או מצד קמערכת שקוץ קדר ואינו דבר מקרי

עמלה לזכי אבקה עליו פיהו : איש
בלי עמל כרה רעה ועל שפתיו באיש
צדבת : איש תהפכות ישלח מרון
ונרנן מפריד אלוף : איש חמם יפתרה
רעהו והוליכו בדרך לא טוב : עצה
עיניו לחשב תהפכות קרין שפתו
בלה רעה : עטרת תפארת שיברה
בדרך צדקה תמצא : טוב ארך אפים
מגבור ומשל ברוח מלכד עיר : בחיק
יוטל את הגורלו ומירוה כל בשכנו :

משלי

טוב שכל רוח כלומי טוב להיות רכה וספל רוח בווי וססוי שסעפויס מלקיות ע ריץ עשק ותול ומחלק סלל עכנאס
או יחמ טוב לחדס שיקה ספל רוח ולכת עס עפוי כמקוהו מלסלק סלל עס נכי קרוח והסעס ידוע משביל
כל קמשכל ומתבונן על דבר ורואה אחרית קודס שיעשקו ימצא טוב כלומי מדרגט שימצא טוב על קרוח יחמס
קמי יוסר על קבל סמעשקו יכלל אעלס קוא קטטח כ^ב והעעס ידוע או יחמר מי שקוא מרבונון על דבר שימצאס

טוב שפּל רוח את עניי מהלק שלל
את נאים: משכיל על דבר ימצא טוב
ובטח ביהוה א שריו: לחכם לב יקרא
נבון ומתק שפתים יסיה לקח: מקור
חיים ישכל בעליו ומוסר אולים אולת:
לב חכם ישכיל פיהו ועל שפתיו יסיה
לקח: צוה רבש אמרי נעם מרתוק
לנפש ומרפא לעצם: יש
דרך ישר לפני איש ואחרית הדרך י
מות: נפש עמל

טוב כדילעס תו וטטח נסס שסייעקו
אשריו ומודיענו פ לא יספיק קיות קחדס
מתבונן על דבר אס לא ינאח ביל לחכם
לביקרא נטון כל מי סלמד חכמה
מרט סו ש שיטן דברים רכס מפלפל
חכמה ויקרא נטון ויחמי שיקיה חכס
ביעת קוא יקרא מטן דבר מתער דבר פ
תמצא חכמים יודעס כל התורה ואין להס
דעת ולא תבונה פ חכמה בל דעת
כהבסיל בל עלם ואיס שידע לקמתק
דבר בחכמתו וכבונתו יסיף למוד חכמו
מקור חיים כל שקסכל שקוא באיס קוא
מקור סבנע ממקן חיים ומטיס ונכחיים
לו ולולות וזאפי קמוסר של אוילס אינו
מוסר של חכמה רק מוסר אולת או
יאער שייסורי אוילס על ידי אולת באות
לקס וכן משמע אולת יסורים קיא לאוילס

לב חכמי כל דעת קחכס שיש בלבו יסכל ויורה מה שידבר בפיו או מלמד את פיו לדבר נחות ו' אחר שקתחיל
לדבר בהסתו סבשע עניני חכמה מלבו ומוסיעת שפתו לקח טוב כאשר יוסיפ קמעשיות על מימי הנחל
צוה דבס אמרי כועס י כל כעף דבס מתקיס אמרי כועס לסומעס אותס וכל אחד מהמאמרים קוא מתק
לנפשו של אדם ומרפא קוא לעצמותו ויחל אולת בעטן הלמד תורה שנאמר בו מתקיס מרדב ומשיבת
נפס או ירבה שקמאמרים קנעמיס שיאמרו בחכמה ובנחת ובנשיות קס לדמיון עף הדבס שקוא מתק
אל הנפש ומרפא לעצס כלומי קס תועלת (נפש ולגף פ בדברים קערבס תהיה הישרת בט אדם אעסדת קסס
יתוהל עוד בחכמות ועל זה נאמר מתק לנפש וקיותס מרפא לעצס וקוא הגוף קוא מנאר שביברים קערבס
האוך חמת קאכסיס וידריט בט אדם אל קאוב וירחיקוס מן קרע וא פאר שעתן קפסוק למן פ קטף קמוטף
מן הדבס של אמרי כועס קוא קטף שקוא מתק לנפש ורפא לעצס לא עף הדבס שיעשקו קרסריס יש דרך ישר
אמר פ למעמיס יהיה דרך מן הדרכס ישר לפע איס ובחקהו ללוחך בו כדי לקרחתק מן קרע וימצא לבסוף
שאחרית הדרך קקוא ימצא קחדס למות וקודיענו בזה שאין לו לאדם לסמוך על דעת נכחנת קאוב וקרע רק
יקבל טעה מן החכמים או ירבה שאין לאדם ללך אחר דעת נמה שאין קסכל קאכסי מנע אל
קחיקרה אבל צריך שיסמוך על קקבל והתורה פ יש סברה שתהיה ישרה לפעו וכשיתבונן בה
ימצאה דרכת דרך המות לפ שקיא אימונה נכסדת וערימת אבדת קנפס

וחמדק לנבל שפת יתר לשון פלונקרא כן נעבור שקוף דובר נבלות בדברי בלות . קטעם אל נאוק לבל כ' אשר
 יתר דבר בעטן ותרמות ושיעורו אל נאוק ויפק לנבל שיש לו שפת יתר . אף כי לדבר שפת שקר כלומר דבריהם בפה
 ולא בלב . אכן חן קשוח . ירצה כל כך קוף כושא קשוח חן בעט בעל שקוף המקבלו באבן טובה ויקרה שקוף
 כושא חן בעט כל רואיה וכל מקו אשר קוף פנה פותקשוחד ילחח אחר אשר נהנו יוכה בדיון אפ"כ שקוף הייב .
 איפשר לפרש ישאל מלשון שכלות וחמל
 אינכל אשר יפנה קשוחד יוצא ארסמדת
 ויסיס בלגט רוח שטות לטות . מדפט
 כמו שכתבתי קשוחד יער פקחים ונ .

אֶבֶן חֵן הַשָּׁחַד בְּעֵינַי בְּעֵלְיוֹ אֵל כָּל־
 אֲשֶׁר יִפְנֶה יִשְׁכַּל מִכֶּסֶה פֶּשַׁע מִבְּקֵשׁ
 אֲהַבֶּה וְשִׁנְיָה בְּדַבַּר מִפְּרִיד אֱלוֹהִים :
 תַּחַת גְּעֵרָה בְּמִזֵּן מַחְכּוֹת כֶּסֶל
 מֵאֵה אֶךְ מְרִיבֵקֵשׁ רָע וּמִלְאֵךְ
 אֶבְרִי יִשְׁלַח בּוֹ פְּגוֹשׁ רַב שְׂכוֹל בְּאִישׁ
 וְאֵל כֶּסֶל בְּאִוְלָתוֹ מִשִּׁיבֵרָעָה תַּחַת
 טוֹבָה לֹא תִמְשַׁרְעָה מִבֵּיתוֹ פּוֹטֵר
 מִיַּם רֵאשִׁית מְדוֹן וּלְפִמָּה תִגְלַע הַרִיב
 נְמוֹשׁ :

מבסה פשע איפשר לקשרו קפסוק
 עס קקודס שקשוחד גם כן
 יעשה כל אלה הארבעה דברים ואם אין לו
 קשר יאמר שקאיש המסתער פשע חטרו
 אשר פשעו מבקש אקבת . או יקיה
 פירושו קימבקש אקבת קחבר מככה
 פשעו . ושונה בדבר מגוי משנה לל כוונת
 פעמים רבות קחחט שחטא לו חטרו קוף
 מפריד ממנו רעו ואלע . כי בראות
 שרעו יוצר חטאו ל יבטחו . תחת
 גערה במזן . אמר כי יורה

פועלת ומכאבת גערה אחת
 שיגער חכם באיש המזן ממנה שפעלות
 ומכאבת מזה מכות באיש כסיל . או יקיה מם מהכות מם קסבה ויאמר כי גערה אחת פועלת במזן כי קוף
 לקח מוסר ממנה שראו עשו שיכו כסיל מזה פעמים על כסילות . או יקיה קחד כתרעמו תרד ותשכון .

אך מרי עקש רע . מרי שם מנחי קשן בשקל פרי ויאמר אך איש מרי שימרה על תכרת מוטחו יבקש רעת .
 ובעבור מריו וערע קקשה יבא מלך של ירחס עליו ומיתמו רמו לנרות רבות שיטאו עליו . פגוש רוב שכול
 באיש . שכול תיאר לוכר ושכול לקבה ויאמר טוב לחדס שיפגע רוב שכול בידכו . ואל יפגע איש כסיל באשר
 קוף בחוק אולת . והטעם כי הדוב והדומה לו מן קחיות עם כל אכזריותם הם ערומים מן קערמה בערך אל
 קחדס . והחדס קכסיל עם כל סכלות יש לו קנת חכמה וערמה וקשכל שעתן לו לקנות חכמה בפעלות ישתמש
 בו בחוק בע אדם . ומתוך כך יקיה קוקו גדול ויהי מראי מקוק חיות היער . משיב רעה אמר כי קחדס שקטיע
 לו בע אדם וקוף לו די של יש לו טובה תחת טובתם אל שיש רעה תחת טובה ראוי שיתאזרו על בע אדם
 ול ייטיע עמו וישאר בערוס ובחוסר כל . או יקיה אמרו לו תמוש קאלה שמקל אותה המהבר פוטר מים
 כיון פותח ואמר ממתחיל במדון ובקטטה במשלח מים שלא יוכל להשיגם בארצה . או יאמר שקתחלת
 קריב קוף דבר נקל בראשיתו וחמור באחריתו ודומה למי שפתח נקב קטן למיסהרבים ונקב קוף מתרחק וקולך
 וכשפתח נקב כראיה בעשן של עשה מאומה ולכן קודם שיתערב זה וזה במלחמה עוב המריצה .

טוב פת חרבה טוב לאדם שיאכל לחם עש לבדו בשמחה ובשלום ממת מלא וזחי ריב מאשר יאכל כל מעט עול
ערי ומלם יקה ויאפשר למי שצוון שיותר טוב שיקה לו לאדם ידע ממספקת כפי השכל האנושי משיכעם שכל
בחכמות המבלות שכלו ולו יוכל להשיג חמתם ואפשר שצוון חכמה גדגרים קטאטיס לתת חרבה בין שאין
שאין בהם קרבה וקמסיל קחכמה עבריים המורכבים לזחי ריב לפי רוב קרבתם יש ריב בעקס ואמ שטוב

טוב פת חרבה ושלוח בה מבית מלא
זבחי ריב: עבר משכילי משלבין ח
מביש ובתוך אחים יחלק נחלה: מצרף
לכסף ובור לזהב ובחן לבות יהורה:
מרע מקשיב על שפת און שקר מזין
על לשון הות: לועג לרש חרף עשהו
שמח לאיד לא ינקה: עטרת זקנים
בני בנים ותפארת בנים אבותם: לא
נאוה לנבל שפת יתר אף כי לנדיב ע
שפת שקר:

מעט מהחכמות האלפיות מבת מלא
מהחכמות השטלות: עבר משכיל
העבר שקוף משכיל וחכם
ימאל בבו הארון כאשר הבן מכלש אר
אבו בחולת ואעפ שא יקה לו בן אחר
ובתוך אחים יחלק נחל ירכ שאעפ שיקו
לו בעט רעס הארון אוקב אות לרוב שכלו
ומנחילו בתוך כלם ויא פ הבן המעט ברוב
חולת מוכר נחלת אל העבר שאסף ממון
בחכמתו ואחר שקנה חלקו חולק עם אחיו
ואפס שיאמ שהארון ימסיל העני המעט
על ביתו ועל בניו שתקנה קצת על פניו
ואם יקו לו בעט רעס קוף יחלק להסנחלתם
במיתת הארון ויסדר אותם איש איש ער
נחלתו: מצרף: אמר יש מצרף אשר ט
ינרף קערף קכסף אם קוף כסף
כבחר או כסף סיגס וכן יש טר שט יבחן
קוקב אם קוף מוכר אם לו וכן יש מצרף וטר שט יבחן לכות בע אדם להטר קלב הטוב מן הרע ומקו קטר
שט יבחן האות קוף יא וקעטן שהסם יתסחן לכות וכלות אמ דוד בעת לרע מרחוק: ברע מקשיב מצרע תא
מפעל הככל פי איש רע מקבל לשון הרע ומזין פעל מבטן הפעל ומשפטו מזוין וכו' וזוין על תבויתו ממשפטו
אזוין וקטעס דובר שקרי מטת אזוין על כל איש שיש לו לשון תרמית ויטל להיות שקר תאר ליש נשקל עני מלך
קטע אדם רשע ושקרן אוקבל שיטעז בחצרו ענות שקר וישין אותו ואפשר שזה הפסוק דבק לפסוק שאפסו אמר
שהסם מקשיב ושוטץ מן האיש הרע האון בעיות דברי האון על שטטו וכן מזוין גב השקר הנמצא על לשון האנשים
בעל הוות ואם יקה מצרע מן עתנה למרעבו יאמ ע הרע שירצה לתת אזוין קשבת שפת האון קוף יקה מזוין
שקרים מפי אנשים שישאו על לשונם דברי הוות כלומר שמצא מחתק עליו ועל זולתו: לועג חרף מבטן פעל
קדעש נשקל טצע ערך וטע: מי שמלשג על קעט בעטור עשות מחרף בוראו שגור עלו קלות וקעטע
שמח ליד לא ינקה מי שמח לידו של אדם ומטלתו קן בעטות ממון קן בעיתק לא ינקה ע קסם סתן לו שכרו
קראו לו: עטרת זקנים: יאמר ע שמחת קוקעס ותעבאגם קוף לראות בעט לבטקס ע בעת של יראו בעט
לבטקס יראעטן תדיק נכריתת שלשלת קיחם וצרת שמס: ותפארת בעט אבותם: ללפ תפארת
קבעס קס קאבות שלקס ע בעיותם בחיים אין להם עול מלכות ועול דרך ארץ ואחרי מיתת אבותם יסתעבו
בעטרת קזמן ול תעבר להם שמחה: לא נאוה: תאר לקבת מנכין נפעל מנחי קלמד נשקל נעשק פי תאוק

קוקב אם קוף מוכר אם לו וכן יש מצרף וטר שט יבחן לכות בע אדם להטר קלב הטוב מן הרע ומקו קטר
שט יבחן האות קוף יא וקעטן שהסם יתסחן לכות וכלות אמ דוד בעת לרע מרחוק: ברע מקשיב מצרע תא
מפעל הככל פי איש רע מקבל לשון הרע ומזין פעל מבטן הפעל ומשפטו מזוין וכו' וזוין על תבויתו ממשפטו
אזוין וקטעס דובר שקרי מטת אזוין על כל איש שיש לו לשון תרמית ויטל להיות שקר תאר ליש נשקל עני מלך
קטע אדם רשע ושקרן אוקבל שיטעז בחצרו ענות שקר וישין אותו ואפשר שזה הפסוק דבק לפסוק שאפסו אמר
שהסם מקשיב ושוטץ מן האיש הרע האון בעיות דברי האון על שטטו וכן מזוין גב השקר הנמצא על לשון האנשים
בעל הוות ואם יקה מצרע מן עתנה למרעבו יאמ ע הרע שירצה לתת אזוין קשבת שפת האון קוף יקה מזוין
שקרים מפי אנשים שישאו על לשונם דברי הוות כלומר שמצא מחתק עליו ועל זולתו: לועג חרף מבטן פעל
קדעש נשקל טצע ערך וטע: מי שמלשג על קעט בעטור עשות מחרף בוראו שגור עלו קלות וקעטע
שמח ליד לא ינקה מי שמח לידו של אדם ומטלתו קן בעטות ממון קן בעיתק לא ינקה ע קסם סתן לו שכרו
קראו לו: עטרת זקנים: יאמר ע שמחת קוקעס ותעבאגם קוף לראות בעט לבטקס ע בעת של יראו בעט
לבטקס יראעטן תדיק נכריתת שלשלת קיחם וצרת שמס: ותפארת בעט אבותם: ללפ תפארת
קבעס קס קאבות שלקס ע בעיותם בחיים אין להם עול מלכות ועול דרך ארץ ואחרי מיתת אבותם יסתעבו
בעטרת קזמן ול תעבר להם שמחה: לא נאוה: תאר לקבת מנכין נפעל מנחי קלמד נשקל נעשק פי תאוק

לב שמח יגהק לשון רשעה מנוול לא יגהק מרע מנוור יאמר כי בעת שקל בשמח וחוק כל רשעה שרעה
הנלח מרשעה וימצא בזה תועלת ורוח נכבד וכאשר קלל לא יקיה חומן ישר ורוח קחיים אשר לו ייטט
לא די של ישעב לרשעות הגוף אך תבש מוח העצמות או יאמר לב אדם ירצה כי בעת שיקיה לב קלדס במח ייטיב
ויתקן ערת קלדס בגהק שקוף אור קטטס ויקיה גהק מן סוגה ורוח נכבד לא די שיחסיך אור קטטס לא העצמות

תבש אותם ישרה מעק רצה כשאין
רוחיים אדם אשר קוף מטק דרך קמשפט
במפרסס נאמתי הערסל זה קוף קשוד
אשר קבל בסתר ולכן אמר כי קשופט
קדש יקח קשוד מחק קלדס קרשע כדי
לפטות בשכר זה קשוד אורחות משפט
את פט מנצן יאמר כי קמנן ימצא את
קחמה מוומנת למד אותה בכל
מקום אין מונעלו כי לו קבנות טובות
במדותו הנכבדות המדריכות אותה דרך
ישרה להנחו לקבלת קחפן ושע כסיל
אבל קכסיל וקוף מי שאין לו מדות טובות
ולמד קחמה ולא מטוב לב ורוח נטון לעלם
לא ימצא קחמה מוומנת למדק וקחמל
שיקחמה בקנה קלדס וקחוקה ממנו
בעס לאצו ממר שס מפעל קכסיל וקוף
(און מדריכות כמו ימר שכר לשותו

יִטְבַּח הָרוּחַ וְנִבְאָה תִּיבֵשׁ גַּרְם :
שְׁחַד מַחְקֵי קַח לְהַפּוֹת אֲרוֹת
מִשְׁפָּט: אֵת פְּנֵי מִבְּנֵי חֲכָמָה וְעֵינֵי
כְּסִיל בְּקִצֵּה אֶרֶץ : כְּעַס לְאֲבוֹ בֶן
כְּסִיל וְאָמַר לְיוֹלְדָתוֹ: וְגַם עֲנוּשׁ לְצַדִּיק
לֹא טוֹב לְהַכּוֹת נְדָיִים עַל יִשְׂרָאֵל :
חֹשֶׁךְ אֲמַרְיוֹ וְדַעַר עֲתוּקֵי רוּחַ אִישׁ
תְּבוֹנָה: וְגַם אֵוִיל מַחְרֵי שַׁחֲבִים יִחְשַׁב
אֲמַם שִׁפְתָיו נָבוֹן : לְתַאוּהַ יִבְקֹשׁ
נִפְרָר בְּכָל תּוֹשִׁיָה יִתְנַלֵּעַ :

יאמר כי קחן קכסיל קוף סבת כעס אצו בסבת סכלותו וקוף גב ממרר נפש קחם שילפת גם יאמר שאין להאשים את
קציק חס נבן כסיל וחסר כמו שחשט רשס שקאבות קציקים לא יולדו בטס משחיתים אין העטן כן אבד
קציק אין לעפוש אותה על כן ולפתות מעבדו כי אין זה חסרון בחק קמועלדיס שיש דברים קרנה בתולדת קמועלדיס
וקמטטס וקמקטטס את קטטטטס וקו וקו אומרו להטת שיכסעל יוסר ירצה שקמבזה קלדס בענו קבן
קוף דומק למרשיע קניב לעשר מעשיו יחשך ירצה קחיס שקוף בעל דעת לא ירצה עטור ובגל תבונה שקוף
למעלה מה בעל דעת קוף יקר רוח כלומ רוחו קוף יקר וככבד וספר מעלת קשתקה שקוף כל אשר
ישתק ולא ידבר לחס יחשב בעצו קרויסוכן קאוטס שפתו ולא ידבר קוף נטון או יאמר מי שמחרי קוף וישתק יכו
יחשב חכמי וקאוטס שפתו של קוף גב יחשב נטון ומלך יחשב מערתת במקום שפס וכאן אמן וקאוטס שפתו יחשב
נטון לתאורה ירצה קחיס שפסל תבונת תאורת קנהמית בקש קהתבוננות וקפרידה מהנריות לתקן רוע
תאורת קנה איס כזה בכל תשיה יתגלע כלומ יתערב קבן ויקיה לו חלק בקס ולמד לתאורה למד בעטור כמו
אמר לו אחי קוף או יאמר קחיס קפריד מנקומו וקש חכמה בעבור תאורת שכלו שיתאורת ולמוד בכל אנשי חכמה
יתערב וילך עמקס וימל יתגלע לשון שעה כהפך מן וקל קפשי אתרס יאמר קפריד מדרך קחיים שקוף קשתקה
וקמטק ומקש ודורס תאורת קעלם בכל דברי יס ותשיה שקוף רמו לברי קשאים יתגלע

משלי

מצד רשע אלץ פ האדם שקוף מצד צדק רשע ויאמר פ הוא צדק וכן מי שקוף מצד רשע צדקו הצדק
שיאמר על הצדק שקוף רשע תענת יא גם שפסם למה זה ספר תעלת הממון גד ואל כל
לקנות הכל שלמיות . אמנם הממון שקוף מד קבילעם הוא דני בטל
שאין להם לב מדיעת אמתות . או שיתרעס מדוע נמצאו לבילעם הכלעם נפשיים וקמוג קנאות לקבל השלמות
ולכונעלש ערת השכל ושזוכלו לקנות חכמ
ואחר שאין להם לב חושק בחכמות . כאלו
מצנאות הכלעם לנאלק אחר של יטונו ג
המטון מקס : בכל עת : רנה שנגר
העומס ראוי
לדס שיקיק אוקב
את האוקבס לו וכוו צטרס באת קצרות
צמי שלוע רישו יאקטו ותקיק אקבתס
נאמנת עמו . אמנס קטומד לדס בעת
צרת לקבלו מרעתו קיא קיא קטבענ
אמו ואמו שקיא קורבה אמינית . או
יאמר בכל עת אוקב קרע שקוף קחבר
הנאמן וקוף אח גב לקבלו מנרת . או רנה
לספר יותות קביל שספר למעלה ואמר
שקוף אוקב לרבות רעס ואוקבס
ויסתק עצמו בעבורס בצרות רסת וגדולו
או יאמר ויאח לרנה יולד פ כאשר ינא קביל
ליזר קעלס ימצאו עמו צרות גדולת

מצד רשע ומרשיע צדקתו עברת
יהוה גם שניהם : למה זה מחיר ביד
בסיל לקנות חכמה ולב אין : בכל עת
אהב הרע ואח לצרה יולד : ארס
חסר לב תקע כף ערב ערבה לפני
רעהו : אהב פשע אהב מצרה מגבה
פתחו מבקש שבר : עקש לב לא
ימצא טוב ונהפך בלשונו יפול ברעה
ילך בסיל לתונה לו ולא ישמח אבי
גביל לב שמח

ונאמנות וירנה שקוף אח וחבר לצרות . ארס חסר לב . רנה לנאות אכבי המחלוקות ואמר שקאיש חסר לב
לעלם יכעס עצמו בדברים שאין לו תעלת בהם וקוף שיתקע כף ומרנה לשעבר עצמו לחובות חברו . ובזמן
הפרעון יתקוטט ויריבעס קלוק אשר קוף ערב לו . וערב ערבה מנאו פ עבדך ערב את קנער : אהב
פדע אוקב מצה . יאמר פ רב קנזיק וקרעות קנעשפס מן קערבות . לפי שקרע אוקב פשע וקוף שקמלוק
סומך עלי שיפרעו חוט . וקוף איסו רנה יפסע בסבת למלוק שילוק מנעונו . וכן אוקב מצה סיריבעס קמלוק
או יאמר פ בסבת קבלת פרעון מקערב קוף אוקב פשע ומצה סיריבו זק עס זה וירב פשעס במרינה קקיא
ולכן יאמר מי שקוף אוקב קריב קוף אוקב קפשעס : מנצק פתחו מבקש שבר וואס יפרע ברען נפשו ומנצקה
פתחו לרצוע קערבות ימשך לו נזק גדול קפסד מממונו . או יאמר כיון שקערב לפתחו סבת קפסדו כן קאיש שקוף
מנצקה בטן בית ויהגדל במעצו על אנשי גילו קוף מבקש קערבון פ קערבון ימשך אחר קנאות פ שונה נאות יא
ויאמר מנצקה פתחו פתחי פו כיון שמור פתחי פך רמו למפתח קשפתס שקס עשוית כמין לתות לל קמדבר בגאוק
קוף מבקש שיטאלו שבר בגל דברי נאות עקש לב ירהיב קלסון בתנאי קאיש אשר קוף ערב לפתחו . ואמר
שאס קוף עקש לכו ול ישיס למלוק בדאי לו ימצא בזה דרך טוב . ואס קוף נקטר בלשונו סידור לו מחר אט משלס
ואיסו מקיים מוכא שפישו קאיש כוק יפול ברעה . יולד כסיל לעגה לו קאבות ספשס לרעס ברנאי שיקו בעל דעת
ובעל מעשיס טובי . יאמר שקאכ שבו חסר דעת יקבל רינה וכן קאכ שבו איסו בעל מעשה יאח נבל ופל לו ישמח .

גם בלא דעת פי' האדם שקוף בלי ידעיה אימתת וקויה ידיעת קצורה בקושי תקיף לו נפש טובה פי' אין טרי ירא
חטא ופעמים רבות יחטא קפתי וקוף לא ידע שחטא או יקיה עטן קפסוק גם נפש בלא דעת לו טוב ויש
מפרשים נפש תאוק ורצון כמו חס יש את נפשם ופרושו גם לו טוב לחס למלאת תאוות ולעשות רצון בדבר
סאין טו דעת וקשכל בלעם שיקיה עטן קתאוק בדרך כסילות ומי שקוף ממקור רגשו בזה קטען קוף חוטא או
יאלץ מי שקוף מקייר במעשיו אינו בטוח מן

גם בלא דעת נפש לא טוב ואין ברגלים
חוטא: אולת אדם תסלה דרכו ועל
יהוה יזעה לבו: הון יסיה רעים רבים
ודל מרעהו יפרד: עד שקרים לא ינקוה
ויפח בזבים לא ימלט: רבים יהלו פני
נדיב וכל הרע לא ישמתן: כל אחי
רשי ישנא הוא כי מרעהו רחוק ממנו
מרדה אמרים לא המה: קנדה לב
אהב נפשו שמר תבונה למצא טוב:

פ

המכסול וחוטא כיון אל קשערה ולס יחסיח
או ירמזו על החוטא שרופס ודס קשעות
בטקבו ואומר דבר קל זה אעבור עליו
ורבותינו פירשו גם בלא דעת בטפה את
אשת לקשמיס ואץ ברגלס חוטא זה
קטעל וסונה לזה קמקלך על גב
עשמיס בשנת אולת אדם ונפי בעשן
בזה אלו קרעה ט בולת סלף דרט ועבר
עברות וכפר עשס מימס וכסקרה בזה
עליו וועף לו על קבה ומקרהר אחר מידת
קדין הון יסיף מי סיס לו מימון מתהברי
אליו רעס רעס כדי לקבל מימון
תעלת אימנס קאיש שקוף דל חברו יפרד
מימסו ולס יחפץ באקבת אימר גם לרעבו
יסעל רש עד שקרים מי סמטעד עזרת
סקר בחברו סופע שלס ינקק מלאות עין

ומי שמדבר כוצס אעל סלס זיק לרעבו בטוב קוף אל ימלט מפט שקקר ספוי ומסוקץ אל דובר שקרים לו יכון
לנגד עני וכסקתבטן באותיות מלת אימת תמצאס אוחות קראס וקאימצע וקסוף מן האותיות לפורות טו
קיוס כל קעלס ראשית ואמצעות וסופי וקסקר אותיותו כולס זה אצל זה לרימון ט חס לו יתאחדו עדי סקר ולס
יכווס עדותס לו יוכלו לבין ערות אימנס קעדים קאימתיס אפי' יהיו במקומות רחוקים זה מזה אחר בטונתס להטד
עדות אימת לו יבטט להתאחד ולבין עדותס גם כסקתבטן באותיות אימת תמצא תעטותס עשויה על דבר קיים
שאותיותיו יש לפס בסיס ורגלס אימנס האותיות סל סקר אין להס רגלס ואל יקטן בעשך דבר זה ט בערות
אותיותיו נרמזים סודות גדולת רעס יחל רעס קס קמחלס טט קאיש קנדיב שיתגדב אלסס ממתנת ידו וכל
קרעס וקחברים נמשטס אחר קאיש ספותן מתבות יש לפתרו בכותב דקק ויש לפתרו במר בעת תרה כל אחי
רש כל אחי קאדס קעט קס סופאס אות כס רעס קסס יותר רחוקים מקודבת מיאחיו ולס די שטאוקו אלס
קסס יתרחקו מימסו יותר וקסבה לזה קוף לפי שקרס דובר בפס דברים כמו בקסת מכולת לכת ונרעו וקמה
לא יקיה לפס חפץ באותס קדברים ונטן לפרס מרדף אמרים זה קרע או קאח סמטעל על קדל עללות ואומר ט
בסלות ירד מנכסיו למען יאמרו קסומעס סראוי לשנאתו ואתן קעללות לו קמה ט סקר ידברו קונה לב
מי סקונה דעת וקמה אוקב נפשו ט מטל בדעת נפשו מכל דרה וגס אוקב אותה במתס לה לפס חוקה ט
קחמה מימון לכפס קמשכלה ומי סאמר קתבנה בזכרת סלס יסכחנה סופלמצא טוב בעלס קוק ונכח

א יחפזין כסיל בתבונה יא שום הכסוק עקש עשמה שלמעלה הימין ואי זה שעשה הכסיל לבקש מן החכמות
לש תאות וירצה ללמוד מכל חכמה מעט הוא בעבור שאינו לומד החכמה ואינו חפץ בה בעבור מעלתה
רק כדי שתתגלה חכמתה אל הכל ויחזיקוהו האנשים בתורת חכם וימץ שקכסיל אינו חפץ ללמוד תבונה לבד
מאשר יחשוב לבו ויתגלה לו מדעת ויאפשר שיאמץ שקכסיל אינו חפץ בתבונה בשום זמן אלא כשקרא אל החכמי

שנתגלה לו לטע שאינו יודע ופחס עלמה
שלא למד : בבארשע פי בנא הרשע
בעלם כלעל טוס קולדו
לפני הוא לבדו פ בנא גם בזיון לעל עמו
ועל איש קלון כשנא לעל בנא חרפה
לקרבו או ייקה חרפה שיחרף את בט
העלם : מים עמוקים כל כמים עמוקי
שאין להם סוף כן דברי איש חכם אין להם
סוף וקבלת וכתל יודע מקור חכמה שאין
יורד לסוף קחכמה ולש תפסק בכל מה
שיוצא אדם ממנה אך הרבה ותסיף
או יאמר שדברי חכמים הם שט מיטע יש
מקם כמים העמוקים של יוכל אדם
לקנות מקם רק בערמה ובתחבולה וקם
הדברים קנאמרים דרך חידה ומשל
ויש מקם כנחל טובע שיקנה מקם כל
אדם ישאת פני רשע כל שאין טוב
לשאת

לא יחפזין כסיל בתבונה כי אם
בהתנלות לבו : בבוארשע באגם בוז
ועם קלון הרפה : מים עמקים דברי
פי איש נחל נבע מקור חכמה : ישאת
פני רשע לא טוב להטות אזיק במשפט
שפתי כסיל יבאו בריבו פיו למחלמות
יקרא : פי כסיל מחתה לו ושפתי
מוקש נפשו : דברי נרגן כמת להמים
וזהם ירדו חדרי בטן : גם מתרפה
במלאכתו אח הוא לבעל משחית :

טע הרשע גדיסן ולטות

משפט הדניק מן היושר נעמדו למשפט טע הרשע ועל דרך נפתר יאמר פ אין טוב לשאת פנים אל המלך הזקן
וכסיל ולפעטר מאלו החלק השכלי הקרא דניק שפתי כסיל לא יוכל לדבר אלא בדברי ריב ומלהמה פ
בעלת דבריו יבא הריב ודברי פני יקראו ויריחו
דברי מטות וטבעס ומקלמות שס נשקל תעלומות
מן וקלמה סיסרא והעטן שמדברי הכסיל ימטט דברי ריבות ומכות וטבעס או יאמר פ שפתי הכסיל יבואו
ויכסו ויתעברו צריב וזה פ בראותם ריב בין אנשים יתעברו באות קריבו כאלו בפני קורא המטות והעטן שקורא גרם
לעצמו שיוטבע פ כסיל הפה יתן מחתה לכסיל שנשאל דבריו ישבר וקורא נכשל בדבריו כצפור הנכשל בפח
אל האכלה והשתיה שקיח מחתה ליש שנרמית אבון קנף והנפשו כן חטאי שפתו
מוקש לנפש : דברי נרגן הוא תאר מצטן הפעל מגד ותרגסו באהלבס ומתלהמם פועלם מצטן קתפעל מן
וקלמה כיסרא ואמר מדברי הקולך רכל כמטעס אדם וקורגו אות כעטן מכה רעבו נפתר שיכהו בלשון
ואותם הדברים יורדים עני שערי מות שנהרגעלעס קנלשן וימץ כמתלהמם תאר דברים מסותרים כן דברי הרכל
שידברם נפתר : גם מתרפא גאלף ביקוס קח אומר שקאיס שמתישל לעשות מלשכת שיוכל לחיות ממנה
חבר וריב קורא ליש משחית העלם ומלשטס את הדברות וזה משחית ממנוסן ומשחית עצמו ובע
ציתוגם כאלו וקיה לו מה יאכל יעשה לעסטים

מלוה יי' חונן דל מני שחונן קדל ומעטקו הוא מלוק יי' כלומר לא הפסיד כל מה שנתן לו רק מעטקו עליו כאלו
קלוק לשם יי' וקשם ית הוא לו לוק ומדרך קלוק להחזיר המלוק למלוק וברוח וקשם ית יאלס לו גמול
טוב בעמך החטב שפסק ללל אעפ' שלא נתן לו משלו כלום רק ממנה שקוף פקדון צדו ברצון קבורא ית' או יאלס
יי' מלוק הממון לויס שקוף חונן דל ועם כל זה יאלס לו גמול יי' או יקיה קכוי במלת וג' ול חוזר ללל ופטיפו
הגמול שרצה קשם לגמול קדל עשאו על

קד' ואתה שלחו יי' או ידבר בלשון תמק
שקשם ית מלוק הממון אל האיש החונן
קדל וקוף שלוח ממנו וקדל קוף יחזיק
טובה ומשתדל לגמול טוב אל החונן קוף
יסר בנד' בייש ראו לאדם לעסר במו
בקטנות לקבל מוסר
חכמה ואס לא יקבל המוסר בפנים אחת
או בשתים לא יתאש ממנו רק ייסרהו
יותר פ' עדין יס תקוה ט' סיקבל החכמה
ואעפ' אל יקבל שמוסר לו יעלה על דעתך
לממיתו יך קוכח תפחחו תמיד שמא יושל
לו יי' או יאלס אל ייסר אותך במוסר
אכזרי בעטן שימות תחת השבט
וימנאל קמיתו מעטן קמו מנע' כלו ואל
קמיתו ונעקתו ונעק מייסורים לו תרום
ולל תחמול גדול חמה מי שקוף גדול

מלוה יהוה חונן דל וגמלו ישלם לו יסר
בנד' כי יש תקוה ואל המיתו אל תשא
נפשך נד' לחמה נשא ענשכי אם
תציל ועוד תוסף: שמע עצה וקבל
מוסר למען תחכם באחרייתך: רבות
מחשבות בלב אישועצת יהוה היא
תקום: תאות אדם חסרו וטוב ר' ש
מאיש כוב: יראת יהוה לחיים ושבע
ילין בל יפקוד רע:

פ

חמה שסוף חמתו על במו כושא עין וחובה עליו פ' אס תצלו ממנות עוד תסיף לפוטחו יוס אחר יוס וחס
תמיתו לו תוכל לעסרו יותר בעלם שמע עצה קטסוק קוז מדבר עם הן ומורו לקבל מוסר אצו או מלמד
לשכ התוכח שיאלס לבן בלשון
ככה בט שמע עצה וכל למי מי אל הגע מאהבת אותך עד
שיסרך ר' יתן לך עצה קוגנת בפעל תר שמע וקבל ממנו הצצה קהיא וחס יצע מאהבת איס אותך עד
שיסר אותך קבל המוסר ואל קשע דברים יקו סבה לשתכח באחרייתך והכלח דרטר רבות מחשבות
קרבה מחשבות חושב אדם בלע ומחשבת אינה מושלה כמו האב כשיראה את בנו סכל חושב שיבי הן כל ימיו
ונראה בכל יום החכמים ישתגעו וקסילם יתחמנו וכל זה עושה קבורא למען לו ישען אדם על מחשבות לט
תאות אדם חסרו פרוש תאות רוב קאנשים קוף שיספר מקס חסד וקטען שקס יתאו לספר בפקס
חסדס ויתפחו בן מחסד שטשו בן ממק של עשו ויתאו שקאנשים יספרו מקס חסד
גב ויותר טוב האיש קדס של יספר מנפשו חסד ולל יתאוק שקאנשים יספרו וימאיש כוזבו קוף האיש קמת קל
ומתפאר מנת שאין בו מן חסד או יאלס תאות אדם חסרו קתאוק שתמיק באדם קוף מנחלתו לבי קלסו ויקיד
חסרו מעטן חסד קוף ויאלס יותר תקוה יש במי שקוף רש מתאוות קעולס וקפישו ואיבו מתאוק אלקס מן האיש
שקוף חפץ בקפיש קעולס יראת יי' לתיים יי' קוף מנחלתו בגלוק א קחיים קומעיס ואל קחיים
ק: בחיים ועוד שקוף ילן שבע כמו שכתב פ' חן מחסור לראיו ולל יפקד בחיו לקבל ענש גפשי ורוחט

משלי

עד שקרים. הפסוק הוא נכתב בזה הספר טעם אחרת טווחו אל שמימיו אינו אל ימלו וחדש בזה שמי
שמדבר כזו. אעפ"י של איך בזה לזולתו אל די של ימלו אל שמימי שיהיו עליו הענין האלי בזה הענין ובענין
השנינו. לא נאורה. אינו נאורה ויפה שיהיה לביטול הענין וכבוד אל ישר בזה ש כבוד אבן עזריאל כן וכן לביטול
כבודו. וכש שאינו נאורה לענין שישאלו בשמים שיהיו תהוה כמו שאמר תחת ענין ש ימלוך. ועל האמת יאמר ש

אינו ראוי למלך וכן וכסיל הענין וחור
וקראו ענין ואמר שאינו דבר הענין שישאלו
על הכחות השכלית וקראו כסיל
לחקו מכל חכמה ושלימות וקראו ענין ש
המטון בעצמותו הוא להיות ענין אל הכח
השכלי ש בו ובאמצעות כלו יקנה מעלה
על מעלתו. שכל אדם השכל שבאדם
גם לו שהאריך אפע על השכל
המחושף עליו אל האריך אפע והתפארתו של
אדם הוא להיות ענין על פשע ש הקטנה
הואת באק מנפש חסונה אשר השתק כל
גיה ובאון ש מי שאינו ענין על פשע עוש
זה לרוב גאותו. אימנם המעטל יעבור על
פשע כשישקש יעבר על פשעו. נחם
בבפיר. איך המלך בעת שיועף
על איש יראה אל האיש כלא נחם
על הכפז שאין בעלג החיים יותר מפחיד
מימנו ומי שיראה לו קצת רצון טוב הוא לו תעלות ונחת רוח כמו הטל שזורד על העשב ירוק הארץ והוא שוקק
כי ירד המלך ורצון הוא סבת היי האיש והזכר זה לענין גדול שיתעורר האדם ויאמר בלבו איך יועף על מלך בשר
ודם שקיים יספו ומיחר אינו אהיה נבאל עם שאול ל תבא מחשבתו א הפעל כש בעת שיועף על מלך המלך
במנו חטאתו שראוי להיות יותר נבאלי. הוות. ענין שני ומקרים רעים וכפלות הבן יגרום לרבו כגשוק לזכר הוא
ישאל פעלים יענין עלהם ואף איך אל יזיק לזולתו יכלו אצלו מסכלות וכשיקרא ליה אשת מדייטת תריבעמו
בבל עת היא דומה לו בעשלוותה אל הדלף הטורד בעת שהשמים יורדים בו שאין אדם יוכל לזכר בו והגשם מוגרש
מיתט כן אשה רעה מערשת מתוכה כל אהבה במלחמותה. בית והון לפי שהזכר דלף טורד מדייט אשה איך
ל תחשוב שיוכל האדם שכלו לנחור לו אשה מסכלת ש הכל מיאת ^{הימן השמים שנכבדים וקרקעות מנחיל}
האב לבטח אך אל יחיל אשה ל סוגה ול רעה ש הכל לפי מולו וכאשר תהיה לו אשה מסכלת מהשסקייתה לו שרצה
ליתן לו חלק יפה. עיצלה. מיטעט העסק וההשתללות הפיל תימדה על בעלה והיא יותר קשה מן העבלות והנה
יעתק העבל מיטעט רע אל ענין יותר רע מימנו ש איך העבל מעט תבאקו עבלות להתעבל יותר ויותר עד
שידמה לאדם הערס שהיא דומה למת והאדם שאינו חרוץ ומקיר במלכותו וישתדל להרויח ברימאות ירעב כל ללא
יעשיר ברימאות וכן הענין בענינים הרחוקים והרימאות בחכמה היא שיעסקו בה של לשמה. שזכר מעט השולל
מעט אליו או מעט המלחם והאופנים שומר נפשו מנחות הוימן ומקעש קרוחע. וזכור דרש קסם ימות נבוא.

עד שקרים לא ינקה ויפיה כזבים יאבד:
לא נאורה לכסיל תענוג אהבי לעבדי
משל בשרים: שכל אדם האריך אפו
ותפארתו עבור על פשעי נחם כבפיר
זעה מלך ובטל על עשב רצונו: חזרת
לאביו בן כסיל ודלף טורד מדייט אשה:
בית והון נחלת אבות ומיהוה אשה
משכלת: עיצלה תפיל תרדמה ונפש
רמיחה תרעב: שומר מצוה שומר נפשו
בוזה דרכו יזמת:

על הכפז שאין בעלג החיים יותר מפחיד
מימנו ומי שיראה לו קצת רצון טוב הוא לו תעלות ונחת רוח כמו הטל שזורד על העשב ירוק הארץ והוא שוקק
כי ירד המלך ורצון הוא סבת היי האיש והזכר זה לענין גדול שיתעורר האדם ויאמר בלבו איך יועף על מלך בשר
ודם שקיים יספו ומיחר אינו אהיה נבאל עם שאול ל תבא מחשבתו א הפעל כש בעת שיועף על מלך המלך
במנו חטאתו שראוי להיות יותר נבאלי. הוות. ענין שני ומקרים רעים וכפלות הבן יגרום לרבו כגשוק לזכר הוא
ישאל פעלים יענין עלהם ואף איך אל יזיק לזולתו יכלו אצלו מסכלות וכשיקרא ליה אשת מדייטת תריבעמו
בבל עת היא דומה לו בעשלוותה אל הדלף הטורד בעת שהשמים יורדים בו שאין אדם יוכל לזכר בו והגשם מוגרש
מיתט כן אשה רעה מערשת מתוכה כל אהבה במלחמותה. בית והון לפי שהזכר דלף טורד מדייט אשה איך
ל תחשוב שיוכל האדם שכלו לנחור לו אשה מסכלת ש הכל מיאת ^{הימן השמים שנכבדים וקרקעות מנחיל}
האב לבטח אך אל יחיל אשה ל סוגה ול רעה ש הכל לפי מולו וכאשר תהיה לו אשה מסכלת מהשסקייתה לו שרצה
ליתן לו חלק יפה. עיצלה. מיטעט העסק וההשתללות הפיל תימדה על בעלה והיא יותר קשה מן העבלות והנה
יעתק העבל מיטעט רע אל ענין יותר רע מימנו ש איך העבל מעט תבאקו עבלות להתעבל יותר ויותר עד
שידמה לאדם הערס שהיא דומה למת והאדם שאינו חרוץ ומקיר במלכותו וישתדל להרויח ברימאות ירעב כל ללא
יעשיר ברימאות וכן הענין בענינים הרחוקים והרימאות בחכמה היא שיעסקו בה של לשמה. שזכר מעט השולל
מעט אליו או מעט המלחם והאופנים שומר נפשו מנחות הוימן ומקעש קרוחע. וזכור דרש קסם ימות נבוא.

גוילה סודי פ' מי שקולך רבך מגלה הסוד שימעי מוזק ומזוה או עלה הסוד שיכירי את חברו קפסח ס' ולפתח
תאר מעשי קלמד כמו פת ונקרא כן שיפתחו אחרים ונקל הוא להפתתת והטעם ל' התחבר עם איש
כס ילוטת נשפתו שיטעו פניו לבל חק' וימל פתה שפתו מרחיב שפתו בדבר לגדוק לפ' ובזיון מתרבים פ' ירחיב ארי
יפיע' מקלל אבו ואמו פ' מי שיקלל ויבזה אבו או אמו וקו' תמורת או ראו שיכנה נרו בעמדו באישון ללח
ואטלף ואישון פרחשו שחרות וחסך והוא
אימנע קללה שקחשך חזק ט' והטובה שבע
שימכך לטובה יכנה נרו' והטעם שר' או
שתסור השגחת הסורא מעלש נהיות ב'
מחשך בעמק הצרות והיעקות ול' ימצא
שום חטנה בעת צרותי ואפשר שקרא אבו
השכל והתורה קרא איש ועו קוח נהמות
הנקראת נ' י' ותכנה פ' ס' המיתה הנקל
אשון חסך והטעם שתכיר מצור קחיים
ול' תקיה מצותם שנאלע עליהם והמטעם
יזכירו ונ' נחלה מצותי מי שממקד
לעול חלק ונחלה בראשונה קודם
אחיו וביד כען בעגד ובע ראובן שמיקחו
לעול חלקם כעני קידן בבקלה פ' שטע
והקדימו הצאן לפ' ובאחרונה ל' תקיה
מצרבת ואם תקיה שדה וכרם ל' ירדו
עלה גשמי ברכה ובעגד גלו קודם שאר

גוילה סוד הולך רבך ולפתח שפרני
לאות תערב: מקלל אביו ואמו ידעך
נרו באישון חשך: נחלה מבהלת
בדאשונה ואחרית הלא תברך: אל
תאמר אשלמה רעקוה ליהוה וישע
לך: תועבת יהוה אבן ואבן ומאזנ
מרמה לא טוב: מיהוה מצעדי גבר
ואדם מה יבין דרכו: מוקש אדם ילע
קודשו אחר נדרים לבקר מזרה רשעים
מלך חכם וישב עליהם אופן:

הצבטים וימל מצותה שיבא לדסתאוס של טרח ועמלנה אחריתה של תבורך ממכע בעלנה ל' יחוש פ' ער
הצמון קהוא של עמלנו אל תאמר ל' כ' הויקך אדם ל' תתעורר לקח הנקמה ממנו פ' אין לך כח לעשות
עמך רע איש יד קהם ל' תקיה עמך לכן קוק אל י' והוא יאלע כטעל וישיער מידם תועבת יל' .
כלומר אבן גדולה וקטנה ויקנה שקל קצול וימטר בקטן וכן מצוים של תהיינה שוות ל' צמות
בהן האשים האחת גדולה במשקל והאחת קטנה איכו דבר טוב' ואפשר שקרא אבן ואבן מי שיש בלבו דבר אחד
והוא מראה בפניו דבר אחד ונקראו מצוים מרמה דברי הטעמה והקדמות קרא מצוים לפ' שבהם ישקל הדברים
וכשתהיינה הקדמות מוטעות נקראות מצוים מרמה מיל' מצעדי גבר פ' מצות קהם יתב יקיה כאשר
יטבו ל' יש מצוים או יאמר שבר קהם לפולך מצעדי האדם
ודעותיה מה יוכל אדם להבין דרכו ומצוים מוקש אדם ילע מצען הטעל מצויה קצון שקל ירח מנחה ופירו'
ילע ובלע כמו ושת' ופע' אומר אדם שהקדיש
מוקש הוא ל' גב מוקש ל' אחר סגור נדרים שיבקש ויחטש אותם איש ימצא בהם צד קיתר להחזירם לאחור כ' יתחזר
בקן ויש מפרשים מוקש הוא לאדם שיאכל קדשים ואחר כך ידור נדרים ויחשוב שימצא בהם כפרה
מורה רשעים פירוש מלך חכם מפגד ומגדש רשעים מתוך צד איש יש לו פקודים רשעים וירידם מגד
מגדולתם והוא מגדל עלהם סבת להתעל עליהם וישנן טעם אל חיקם .

טמן עיניו פ' העצל לכו בעצלות מסתער ידו בפתך הקדירה לכו צ'א ממנה המזון ולתפן לפרך פנו ומרוב עצלות
ושימנה קורת רוח בהיות ידו בפתך הקדירה מפני הקור המצננו לא יוצא ידו מן הקדירה לנתן
המזון לתוך פנו וזק גזות גיזול שיתעצל מן האכלה שקוף סבת קיום געפ. וכן העצלים יתשלע בקפית החכמה
האמתית שקוף מזון הנפש הממשלת ומיתתה ברעב וצמא מן הקשה עי שלל הזכה אל החיים הנצחיים

טמן עיניו בצלחת גם אל פיהו לא
ישיבנה: לץ תכהו פתי יערם והוכיח
לנבון יבין דעת: משדרד אבי ברירה
אסבן מבישומה פיר: חדל בני לשמע
מוסר לשנות מאמרי דעת: עד בליעל
ילץ משפטו פיר שיעים בלע און נכונו
ללצים שפטים ומהלמות לגו כסילים:
לץ היין המה שכרו וכל שגהו לא
יחכם: נהם בכפיר אימת מלך
מתעברו חוטא נפשו:

לץ תכהו ופתי יערים לל אס תכה לץ
הפתי יחכם ע
המזון הטוב שיקבל האדם בראותו חכמי
עצמי עצמות נכשלים ברעיהם. ואמר
פתי לפי שהחכם יוקר מעצמו מעשות רע
אזל שקנטון אין ערך לפטות רק בתוכות
קטנה שתעשה אל עין דעת דומה למרו
תחת גערה נמטן וג' אז יקיה טען הפסוק
לומר תכה לץ ותיסרקו לפיכך מכלותי
ואס יקיה פתי מן החכמה נסבת הקבא
שתכהו יקנה ערימה. וכן ר' חיי שפטיח
את הנבון פ קוף נסבת התכחית יטן
לעת. ולל אמר פתי תכה ולץ יערים פ
הפתי איסו ראוי לקבא לפי שעשה
מעשיו נפתות בלל טונה ורען ולץ איסו
צריך לקבות ערימה גס קוף עבוס לקרע.
משדרד אב. פי. הן שקוף ראוי שיקרא

בן מנע ומחפור מפני שקוף מביש טמנו וזולתו נמטן הרעים. קוף משדרד אב ומצריח אמן פ נסחית ארץ כל
ככסי אביו ע' שיקיה עט ולל יוכלו להתפרש בעצמם ויצאו ממקומם ויגלו למקום אחר ומשדרד מנא שוד וסבר וינריח
מנא וינריח יעקב. אז יקיה נבון מן הצריח התעטן. והטען שקוף תסב בחדרי חדרים לפחדה ממנו וקוף גרם לפ
שתשים הצריח בליל. וכן ישדר אב וירא ממנו. ואיפשר שקרא השכל במקום קוף אב וקתרה שקוף מורסה קקלת
יעקב אס והטען מעבאר בוק. חדל בני. כלומר מנע עצמך ולא תשמע מוסר שיצחק לשנות מאמרי דעת.
עד בליעל פ' ילץ מנזרה. פ' המלץ קע' המעט שקריס אומר פ' נמשפט קוף מעט ומצדיק את
עצמו ציברי שקרו. והדייטס הרשעים מכסים האון ומסתרים ואומרים פ' ענות אמת מעט.
ויבלע מנא כבלע את הקדש. נכונו ללצים השפטים הרעים הם ניוטס ומזומטס לעמס נקס. קלצים וס.
כטבו מכות ומקלמות לג. כפילט שבט אדם קולמים אותם על ידי כפילותם ומקלמות מנזר
אז קלמו. לץ היין אמר פ' היין לץ והשכר קומה על דרך הרחבת לשון והטעם פ' קוף יציא האותה אות לפיות לץ
וקומה קוף כאלו אמר לץ אותה יין קומה אותה שכר. ואיפשר לפיכך בלל חסרון כאלו היין ידבר שיסתקו בע אדם
ויפתה אותה בחשיבות על כן אמר כל שגהו ט' אל יחכם פ' קוף מסיר החכמה מן הלב ומשים אולת ט'. ולקח היין
וקשר במקום התענוטס כלס. נהם בכפיר פ' נהם ככפיר אשר יקווס כן אימת מלך כאשר מטיל אימה ע'
עגרה עליו קוף יגרוס מיתתו וחוטא על נפשו.

מחשבות חרוץ לל מחשבות קוריו והפקח לעולם ימסך אחריהם מעלה ויתרון או יאלץ מחשבות האיש החרוץ
 הם להוסיף על מה שיש לו מן הקון ומשחר קטיע העולם ומקטן ההכמה גל והאיש שהו א מביד
 ועמקד ולס יקיה לו התבוננות במה שיטעה עטימ קולך אך למהסור פ הדוכב על המהירות איבו צמח מן קמנצול
 פועל חוצות כלום קון המקובץ בשון סקר ועדים סקרים ולס בדרך חמת וצדק לס יקיה לו קיום ומעמד נק הוא
 כקש ענף והס מנבקים לנות פ כשיתפרס
 חטאס למלכות יחוייט מיתה בעטר סקר
 ואפשר שרמו באוצרות סקר לסמנה ש
 שתעסק על דרך הטענה פ התענה
 שתלך מקדמות טובות היא הכל נדף
 והאנשים בעל הטענה הם מנבקים מות
 שיתמו אימוות טובות ודעות נפסדות
 ישחית נפשם ונפש וולתס שור רשעס
 יגורס לל קגול ומעשק ששעס
 הרשעס יבא עלהס מער פ מאסו לעשות
 משפט ובחרו לשדוד ולגזול אחריס או יקיה
 קחולס תמורת השורק מן לס יעריך רע
 שטעימו לא יער עמך הרע ויקיה עטן
 קטסוק כן הרשעס השוד יער עמס לח
 יעמדו בגדיו פ לא יסו חס לס ירע
 הפכפך נתן גדי לאיס סטככך והוא
 סיס לו לפעמים דרך איס ולפעמי דרך
 זר אימס קוך לעולס ישר טעל פ כל טעולותו דק ומשפטי טוב לשבת אימר פ יותר טוב הוא לאיס לשבת בלס
 אשה וסידור במעטק על פנת גג מאכר תקיה לו
 אשה ותקיה אשת מדינסי או סיקיה לו
 צת גדול ורחב ויקיה צת חבר כלמר שישתקף אחר עמו באות קצת וימ צת שנעשו בו רשעס נפש רשע
 אימר פ נפש האדם הרשע לס התאוק פ חס הרע לו ולולתה פ הוא ימסך אחר העמונ עש ואחר קטיע
 העולס קוק איס קהער דבק בהס ואחר שהוא מתאוק הרע לעצמו לס יחוס על זולתו ואפשר סקר רעבו קצת
 השכלו ואמר פ הרשע מתאוק להפק תאות יעדו הרע אימס רעבו והוא שכלו הוא מערס מעלמו ואיבו מוצא חן
 בעשט בעגש לב פרוש כאשר יראה קפת סקלן נעש בממון על מעלו הוא יתחכס מאליו פ יפחד
 יארע לו כיוהו ובקשכל לחכס יקח דעת רוצה לומר וכאכר ישכל לסרס חכס מ
 מחכמה לחכס אחר יקח הדעת בלס לפתן ולהשכל יותר ממנה שימנע מרעו ק לחכס ויחכס עור
 או יאמר פ כגו סיקרה שקפת יקנה חכמה בראות עגש קלן כן יקרה שהחכמיס ברא תס חטריהס שקבלו
 החכמה שיטור רב בסבת השתדלותהס ישתדלו גם הס לקנות חכמה ויקיה עטן הפסוק כן ובקשכל ל
 לחכס כלומר בעת שיראה החכס שחכס אחר יקנה סכל או יקן סכל לסרס יקח גם קוא דעת

מחשבות חרוץ אך למות רופל איך
 אך למחסור: פעל אצרות בלשון שקר
 הכל נהרף מבקשי מות: שד רשעים
 יגורם בימאנו לעשות משפט: הפכפך
 דרך איש זור וזך ישר פעלו : טוב
 לשבת על פנת גג מאשרת מדונם
 ובית חבר: נפש רשע אותה הרע לא
 יחן בעיני רעהו: בעגש לין ירחכס
 פתי ובהשביל לחכס יקח דעת :

זר אימס קוך לעולס ישר טעל פ כל טעולותו דק ומשפטי טוב לשבת אימר פ יותר טוב הוא לאיס לשבת בלס
 אשה וסידור במעטק על פנת גג מאכר תקיה לו
 אשה ותקיה אשת מדינסי או סיקיה לו
 צת גדול ורחב ויקיה צת חבר כלמר שישתקף אחר עמו באות קצת וימ צת שנעשו בו רשעס נפש רשע
 אימר פ נפש האדם הרשע לס התאוק פ חס הרע לו ולולתה פ הוא ימסך אחר העמונ עש ואחר קטיע
 העולס קוק איס קהער דבק בהס ואחר שהוא מתאוק הרע לעצמו לס יחוס על זולתו ואפשר סקר רעבו קצת
 השכלו ואמר פ הרשע מתאוק להפק תאות יעדו הרע אימס רעבו והוא שכלו הוא מערס מעלמו ואיבו מוצא חן
 בעשט בעגש לב פרוש כאשר יראה קפת סקלן נעש בממון על מעלו הוא יתחכס מאליו פ יפחד
 יארע לו כיוהו ובקשכל לחכס יקח דעת רוצה לומר וכאכר ישכל לסרס חכס מ
 מחכמה לחכס אחר יקח הדעת בלס לפתן ולהשכל יותר ממנה שימנע מרעו ק לחכס ויחכס עור
 או יאמר פ כגו סיקרה שקפת יקנה חכמה בראות עגש קלן כן יקרה שהחכמיס ברא תס חטריהס שקבלו
 החכמה שיטור רב בסבת השתדלותהס ישתדלו גם הס לקנות חכמה ויקיה עטן הפסוק כן ובקשכל ל
 לחכס כלומר בעת שיראה החכס שחכס אחר יקנה סכל או יקן סכל לסרס יקח גם קוא דעת

ר' יח נשמת אדם . נשמת האדם הוא נרו של הקב"ה ע' היא אצל מטבחו ומיחונו וידוע ש' הנשמה טיבורס
ונקיייה בלא חטא ושן רק הגוף מלא עמות והיא תעבד עליו בטאס למשפט ותגלה כל
מסתוריו ואף ע' השם יודע ודואה כל מצפוע האדם והזכר לשון נר כמון שאמרו רבותינו אל לפי שקנר יפק לנדיקה
פל כן אמר נר י"י . ויש מפרשים כל חדרי בטן כל סתר וכל עמוק בתורה ובחכמה ע' בטן כמון למקוה סט

יסתרו קדברים : חסד ואמת אמר
החסד שיעשק קמלך
וקוא הפלגת הטובה אשלו למי שאינו
ראוי לה וכן האמת שיהיה אמת בדבריו
ויהיה האמת וידבק ט' שט' אלה קדברים
ישמרו קמלך מכל היוק ובחסד לבדו
שיעשקו קמלך יסמך ויתמוך כסא מל
מלטות : תפארת בחורים כחם
אמר ע

נר יהוה נשמת אדם הפיש כל חדרי
בטן : חסד ואמת יצרו מלך וסעו
בחסד כסאו : תפארת בחורים כוזם
והדר זקנים שיבה : חברות פאוע
המריק ברעו מכות חדרי בטן : פלוגי
מיס לב מלך ביד יהוה על כל אשו
יחפץ יטנו : בל דרך אישישר בעינו
ותכן לבות יחווה : עשה צדקה ומשפט
נבחר ליחווה מזבחה : רום עינים ורחב
לב נר רשעים חטאת :

הבחורים יתפארו וק' על זק כש כחם ע'
הבח קוא תפארת אל הבחור וכן השיבה
וקיא השערות קלבות שקס באדם היא
תפארת אל קזקנס מעט שקס יטעם
לקתפאר שלא קגע מרשעם לפיות מכת
הרשעם אשר לא יחצו ימיקם רק חיו
קיימים הארוכס קקס ברען האל יתברך
מצדק לוק שסטו ממלחמת קזמן

ויזים הרע הזונה אל ידברו ע' אס נצחתי האל וראוי לפודס ולקום מנעקס חברות פצע אמר שחטרו פגע
ממקרות אדם רע ומנות חדרי בטן שירד ענ' שטרי מות ע' אין תקנה לעולם ע' אס במינות הרשעין אין יאמר
החבורות פגע וקתמרוק וקוא קשני וקרטן ראויים שימצאו וכן קס נמצאים על הדוב באיש קרע וכן קמטוני
קמנעשת לאל הגוף או יקיה המרוק רפחקה ותחטשת כמון ובתמרוק קנשים יאמר ע' החבורות קסולות בסבה
פגע רפחקה קאנשים קרשס אל יוסרו בדברים אל נצטו מוסר ומנות מסוככות : פלגי מים אמר כמון שפוס
קמים וקבוציקס יוכל האדם להטותם אל אי זק דרך שירצה וכן קס בעצמם קולתם קנח וקנה כן לב קמלך
עד קסס יטק אותע על כל אשר יחפץ וכש לבות שאר בע אדם שקס למטק ממעלות : כל דרך איש אמר ע'
כל קדרתם וקפועלות שיעשק האדם קס ישרים בעטו ולפעמים יש דרך ישר לפע
ואחריתה דרע מות : ותכן לבות י"י לשון תקון שקסס מתקנס כפ רעפו ונטן לפיות מגזירת תכן לבטס
שקסס יודע ומשער לבות בע אדם אי זקו רע ואי זקו טוב : עושה צדקה כמון שאמר קנה שמוע מזבח טוב
בחר קב"ה במי שעשק צדקה ומשפט מאשר יבא זכרים ועלות בל צדקה : רום עינים
מי שיריס פצטו בגאוק ומי שירחיב לבו למלאות תאוות לא יסתפק במעט ויבקס קמותרות
ומחשבת קרשעס כל זה יחשב לשס חטאת וער כמון ערו לכס ער כמון למחשבת האדם ויש מפרשים גדולה
מלאשן וערס קגולה כשתקיה אל קרשעס יתנהג קעלם על פיקס וירעו קרשעס במשול אדם רשע :

טוב שבת יותר טוב הוא לים שיטב לבדו בלם חסד ובארח מדבר משתהיה לו חשת בעלת מדעס ויהיה לו כעס עמק תמיד וקרמו שטוב הוא לים שיהיה בטבע נעדר מן התאוות הגבמות לדמיון מדבר — שממק ומתרחק מן התאוות בתכלית הקריחה ואפי' מן הדברים הקב רהיים לו מלקיות לו חומר דע רודף כל רע וכל מרי ומטין אל המותרות מטחיס אותה אל חול חרון אף קשם עליו וכעסו אוצר גרמר בכוח האדם שקוא

הכס ימצא בכח אונר נהמד לל קיץ זק עיני נחמדים ויקרים ומשמעס וממתקיס לעת קצרך וקאדם הכסיל לל די של יאצר — אונרות מאלו הדברים אל אפילו חס אונרו אונתו וואבות אונתו הוא בסכלות יבלע וישחית האונר הטוב הוא וחיפס שטון בשמן מנה שקופר וקו קחכמים שמשמן מיוחד ללמוד החכמות בלגה ובכוח הכסילע תמורת השמן קיין דומק למק שאמרו הפלסופים בחיותהקסו שאלו לטוט למק הבמת יותר מחברך קשיב בעבור שקוצחתי אע בשמן יותר מנה — שקוצחו חברי בין וחיפסר שיבלעפו הוא במקום יבלעפו על משקל בית אל ימצאון ויאמצי החכס יאצר השמן לקבלק לערך קלמוד אימנס קכסיל יבלעפו ויאכלפו ולם ישתמש בו לערך החכמה

טוב שבת בארץ מדבר מאשת מדונם וכעס אוצר נחמד ושמן בנה חכם וכסיל אדם יבלענו רדף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד עיר גברים עליה חכם ויורד עז מבטחה שמרפיו ולשונו שמר מצרות נפשו יד יהיר לץ שמו עשה בעברת זרון תאות עזל תמיתנו כי מאנו ידיו לעשות כל היום התאוה תאוה וצדיק יתן ולא יחשך :

או יעק לבלעו בעטן קימאל ויהיה יבלעפו פעול וצא רודף צדקה מני שותן דקק לעמים וששק נמילות חסדים או יבלעו בחסד אפי' למי שאיפו ראוי לו ימצא בשכר זה שאר כסון ימיו וימצא ממת הש' שותן לו כפלס מאשר יתן ויכבדו בו אדם וו קיא מדק כנגד מדק וקופר חיים בעבור ש הוא מהייה מנתס בצדקותו קס העמים קנחשטס כמותס וקוא מנכ בדם של יתדו מוכח טעותס עיר גבורים ונ' קאדם קחכס עשק בחכמות מק של יעשה קגבור בגבורתו ש קגבור לל יעלף הוא לבדו בעש סגורים רעס יעמדו כנגדו וכס של יוכל לפורד ענו בטחונס וקחכס בחכמתו יעלף אל עש אנשים וגורים ויכפעס תחתו וישפל גאון עווס שקיו בטוחים בו וחיכס שרמו גב ש קשכל קאלפי אשר באיש קמצלח קוא יעלף לל יכעט קנף ותאוותו שקס קגבורים אשר מפעלס וימשול בענו מבטחס ויסירס אל משמעת שומר פיו קאדם שיסמור פו ולשון מלדבר של כהוגן שומר נפשו מכל זרע וקופר פו ולשון בעבור ששפס שותפס צדק ולל יוכל לדבר זה בל זה וימל שומר פו מאלות קמאלוס שויקו ויבטל אות מלמודו ושומר לשון ממותרי קדיבור ולל ידבר ש חס במק שמצי אל תפלת או במק שקוא חובה עלו כמן למידת התורה וללמד אחרים ולתפול זר יהיר קאדם בעל זרון ונאח ראוי שקרא שמו לך שפוסק מעשו בעברת זרון לל בחימה וקרא כן בעבור שקחמק עוברת ומתעבדת על מדת קדשן וקחקר זה עבור על פשע לשון סלחה או יאמל זה ויקיר ולן קוא שמו של אדם שפוסק מעשו בעברת זרון תאות עגל לל שיתאו ק מתפונב קפולס ממית אות ש אין לו במק ימלנה בעבור ש מאס ידיו לעשות מלכח שיהכנס בה כל קיוס לל זה קעגל תאות לל קסור עס חסרוס רק תרנה ותגל אימנס קדיק יתן ממנוס לנדקא ובכל זה לל יחול קשיב לל תאותו

משכיל צדיק ירצה שהאדם הצדיק מתעבדן בשן שכלו לנעת מה אחרית צת רשע וקולו רחוק שהשם יתברך
מסלק ומעט דרש הרשעם כדי שלא יבחרו קדרך קטוב כדי שתהיה אחריתם לרע וזה יקרה
לאותם שהגיע מרשעם למכוע מקם דרש התשובה או יאמר נשק צדיק משכל צבת קרשעו עשק לו חכמות
ומשכח אותה זה מסלק אותה לרע ויחזיק ברשעות ונדש משכל צדיקו של עולם וקולו קנה וסוקן לבלתי צת

קרשע כען וכי עמלק : אוטם אזנו מי
שעשק עצמו כרש כזעק
הדל על חסרון או על עשק שיעשקו
גם הוא יענק אל השם בצרתו ול יענה
או ירצה באוטם אזנו שהל צעק לפעו
המידע שאזנו מלכה וחסומה לרוב קול
הצעק הנכנסת באזנו ועל לא ירחס
עלש גם הוא יספס השם ית שיקראי אחרים
שירחמו עלו ול יענה בעטן שירוחס
ואפסר שקראי דל קהל קשכלי מכחורת
הנפש ויאמץ מי שקול אוטם אזנו מעקתו
ול יעטקו לססוקו והוא המושכלות סופ
שקול באחרית יכסוף אל אורח קחיים ואין
ט כח לקנות אחר שהרשע מקכות ק
החכמה בזמן קראוי : מתן בסתר
יכפה מנחי קלמד מנעל

משכיל צדיק לבית רשע מסלק
רשעים לרע : אטם אזנו מזעקרת דל
גם הוא יקרא ולא יענה : מתן בסתר
יכפה אף וישיח ברחק חמה עזה :
שמחה לצדיק עשות משפט ומחנה
לפעלי און : אדם תועה מדרך השכל
בקהל רפאים עוה : איש מחסור אהב
שמחה אהב יין ושמן לא יעשיר : כפר
לצדיק רשע ותחת ישרים בוגד :

קל ויאמנו כי כפך וקף כפפים יאמר
שהמתנה הטהנת בחר לפופ שיקצף עלו ישכל ויכפע האף והחרון וכל מי שכך אותה ויענה שאייתנה בגלי

יהיה בזיון לשופט וירבה הקקף עלו וכן השוחד שישים האיש בחיק השופט יכפה חמה עה או יאמץ בעת שהתקשח
יכפה האף אימנע בעת שהחזיק השוחד בחיקו ול התשוו אל השופט החמה שיש לו עלקר תהיה עה גם כטון לפרש
זה הפסוק על הצדיק ונקשר עם פכסוק הקודם שאם יתן לכל מתן בסתר של יתביש יכפה אף השם מעטו למיוון
השוחד שיתן האיש לדין שיכפה חמה עה שברחה נצדיק שמחה של צדיק בעשות צדיקה ומשפט או באשר
יראה אחרים עששים ושר ומשפט שמחה לו או תבואה שמחה וישועה עשות משפט בארץ לפי שיהיה
שמר מן האסטים ומחנה הוא לפעל און המשפט יפחדו ממנו ול יוכלו למלית תאותם ואפס שקראי הכח השכל
צדיק והכחות החמרות פעל און אדם תועה מדרך השכל ול יכמע למוסר עם מתים תהיה מנחת
ונקראו המתים רפאים בעט ד חולשתם ורפונם : איש מהסור מי האוהב שמחות וצת משתלחת
ואינו מתעסק ב אס לעשות הנאותו ולהתעבד בעתפוג עולם הוא איש מחסור שיחסר לו ויהיה עט
ומי שאוהב תמיד לשתת ולחל מענטס לא יעשיר או יאמר האיש שעשק מחסור לעצמו שישתפק צדיקי הקברחוי
אוהב שמחה של יסור ממנו ול יכפע יצרו וסופ לכל לדי שמחת קעשכר והאיש שקול בהפך לא יעשיר
בופר לצדיק רשע אמר שהרשע יתנו השם טפר כדיון ותמורה לצדיק כטעם צדיק מערה נחלץ ויצא
רשע תחתו ותמורת הישרים יעל קבונג לקבל הרעה שקיו מפחדים ממנה והעטן שאם
תהול רעה כפי המשפט השממי על מלכות או ער יסבב השם הצלת הצדיקים ויחול הרע על ראש הרשעם :

ערום ראה רעם : קחכם כשיראה רעם בעש או בשום מקום או מלמנה או כל דבר שידיה בין שיראם בשעו בין שיראם בחכמות כפי מערכת הככבים על אותה מדינה או אומה או אקלס קודם שיבוא אותה קרע הוא ממתקד ובורח מאותו מקום עד יעבור ועם או ירוץ אל מגדל עז שם יי' , והוא ית יסבב קבלתו . איננו קפתאים וקם אותם שכל ידיעת האומות משפטי הככבים וגם לא דבקו באלים אשר כל הדברים בו קם חיים . עברו במקום קסטה וקם נענשים במתותם , או יאמר

ערום ראה רעה ויסתר ופתים עברו
ונענשו : עקב ענה יראת יהוה עשר
וכבוד וחיים : צנים פחים בדרך עקש
שומר נפשו ירחק מהם : חנך לער על
פידר כונם ביזקין לא יסור ממנה :
עשיר ברשים
לזה לאיש
עולה יקצור און
עברתו
הוא יברך כינתן מלחמולדל :

ערום ראה שנשקה של עברה ונסגר ולא עבר אותה . וקפתאים עברו העברה נעשו . עקב עפוק : בשכל קפוק יראת יי' באו ופשו וכבוד וחיים . לא עפוק עקר וקיראה טלה ועקבלה מידם לרגלה : או יאמר בעבור עפוק ויראת יי' שיש לו לדס עבא לו פשו וכבוד וחיים על ק טוב לרס שיתנהג במדת קפוק ויראת קסם : צנים פחים . טעם קוצם ופחים רשת ומטדות חמץ פ דרך האדם קעקס הוא מלס קוצם ופחים לל פ קעקשות דרך רע מלס מכשולת ופחים משל על העצרות או ימיה עקס תאר אל הדרך לל אל האדם . חמץ טעם יש בדרך עקס ומפפ זק הרובה לשמור עצמו מנהג ורחוק אם ירחק מדרך קעקשות . או ימיה עקס

סם קעקשות כמו את קטר : וחזל אמרו הכל שדי שמים חוז מצעם פחים שקם צדי אדם קוד וחוס ועשו טעם מן כצית שלגי פחים קמס אורש מן ימטר על רשעים פחים פלגלים לכן גורוהו מלסון חמימות אמרו מייסחמים ויעים ענן . חגוד לנער . למה לנער וחנט דברי חכמה ותכחך כפי השנים שיהיו לו כמו שאחזל בן חמש למקרא וגם פ ימיה זקן לל יסור מאותו הדרך שקלך בק בערותו : ואמר לנער ולל לאיש לפ שהלמוד בימי הנטרות הוא כפתח על האבן שכל מה שיחקו בדמיונם יהיה קיים כדיו כהנה על עיר חדש : וקלמוד בימי הקנה כפתח על החול שהרשם הוא קרוב להפסד ועל דיו על עיר מחוקק . לל אם תטח הנער שיתנהג על פ ענת עצמו בתחלת עטיפו כשיבא למה זקנת לל וכל לסור מאותה הננה פ יהיה קטן קהוא חוק ויקשה להסירו : עשיר ברשים . מדרך קעקס שקעשיר ימשול ברשים לפ שקם מקבלת תעלת ממנו או יוכל לקבל ולכן קם סדים אל משמעת העשיר ומשול עליהם וכתן קסבה בזה לפ שמדרך קעקס הלוק שלקח משמעת על משטפו הוא עבד למלוק שפוק לו המשמעת על משטפו ולכן ראוי שקעשיר ימשול על העמים : וזרע עפוק : מי שזרע שדקו מדבר על חמץ לל ימצא בו פ אם התין שיקצר בסוף פרי קמעשה קרע והוא משל על מעשה רע ומחשבה רעק . וקסבה קחובט בו הם אתי יכל וישבר ועברה מנוי מעבור הארץ או יאמץ שקסם יכלה שבו עברה על על דרך חתי אכלה בס : טוב עין האדם שעמו טובה בשל אחרים והוא חונן ומטיב לל תפאקו חטנות לרי רסון פ יהיה מקורו ברוך : או יאמר מי שפוק דקק לעמים בשן יפה יהיה מלך ברכת יי' פ כתן ממאכל לל

בחר רשעים תענה קאי יתעב וזכר רשעים וכל באשר יצאון הרשע מעול וחמס ומלת ומקו ממחשבת
רעה כתרנג עגרת חטאין או ירד בזמק כשמביאו להרשיע ונעצמ רעה כען קרנפות טק ובלעם שלא
היו באים לא לקלל את ישראל או יאלץ כ מה שיקרעו הרשעים מן הקרנפות ואפי מן קרנפות שאינן באים על חטא לא
די שאינן לעטן אלס הם תועבה לפני ית שאלעפ שמעשיהם רעיים אין טונתם רעיק שסם יטבו נקרבן קסר קאמת
וכל ענת שיטשו קוימות וקפנרות ויבאו
בעגורם קרבן שסם לא ירשו עמו קהולא
וקתשונה וקחרטה וקמתקרב אל קאלקיסו
עד כובס פי עי מדבר כובי יאדי כ בסוף
קאמת יורה דרט ויקיה נתפש בדבריו
מתק קחקירות ויעש מקהאופט ואסל
יאדיהו קאופט יאדיהו קאי ואיס שיטש
מה ששמעו אל יסיף לא יטנה את דבריו
בכל חקירות שבעלם ואשלים ידבר ומלת
נכח ב גל מקוס קוא עטן כח וחוק או יאלץ
ואיס שומע שקיבל מה שכתוב בערה לא
קענה עי שקר או יקיה ענה בטע ענמו
טולת וכל אדם על קדסר שיקדו ט וש
ושיטמע כפלס ממיה שידבר ט לפי נבראו
ב אונס ופק אוס יאקב לשמוע ולס יאקב
לדבר כמיה מעלת שקוא לא קפסיר בעתק
מאומה ט לעולם יוכל לדבר ולמר קדיטור

בַּחֲרֵשִׁים תוֹעֲבָה אֶף כִּי בְזִמְרָה
יִבְיָאוּ יַעַד כְּזָבִים יִאֲבֹד וְאִישׁ שׁוֹמֵעַ
לִנְצַח יִדְבַר הֵעֵז אִישׁ רָשָׁע בְּפִנּוּי יִשְׂרָאֵל
הוּא יִכְיֶינְךָ רַבִּי אֵין חֲכָמָה וְאֵין תְּבוּנָה
וְאֵין עֲצָה לִנְדָר יְחֹה: סוֹס מוֹכֵן לְיוֹם
מִלְחָמָה וְלִיְחֹה

הַתְּשׁוּעָה: נִבְחַר שֵׁם
מֵעֵשֶׂר רַב מִכֶּסֶף וּמִזָּהָב
חֵן - טוֹב:
עֲשִׂיר וְרֶשֶׁת פְּנֵי שׁוֹ עֲשֵׂה כָּלֵם יְחֹה:

ששתק מה שאין כן בייטור שאם הוציאו מעט לא יוכל להשיט לעולם העו איס רשע כל הרשע ידבר פנות בעשות
מצח אטע אותה קאיס אשר יטע עליו והאופט הישר יוכל לקבן דרט מתק דבריו שקוא מעשד שקר או יאלץ וקעע
הישר לא יטעו לדבר שקר רק יתבוכן על מה שיש לו וטעות בעשות באמת או יקיה מלת בטעו לשון חף וכעס יאלץ
בכלל שהרשע מראה עשות נאמת כעשו מה שאין כן בער: אין חכמה פי אין כל חכס ונסן חסוב לכני יכל מקון
שיס חילול קסס אין חולקי כבוד לרבי או יאלץ אין איס שתטעל לע חכמת ותבוכת וענת ככני יי אס גור גזרות על
אדם לא יוכל חכס לקשיב: סוס קסוס נטון ומזומן לעס מלהמה וליי קתשועה ואין יטלת לכוכ קסוס לפושיע עטמו
בגזרת קסוס ט איס ברטן קטורא ט שקר קסוס לשועה: גברור: קסס קטוב שיקיה לאדם נכחר מעשאר כוכן
קחן קטוב בטע כל רואיו נכחר מכסף וקבלת שקסיכל ויאכדו והסס קטוב אינן כלל לעולם ולטעמיס יאדי קעשד
בנטן רע ואס אין לבטעו שס טוב לא יאמינהו בט אדם ומי שיש לו שס טוב יאמינהו בט אדם וסופי לפעשיר וקעע לפי
פי זק מלת נכחר מושכת עכמה ואחרת עמה וכנ מלת טוב השדת גם בראשונה ואיפשר לפרש מלת טוב אינה
תאר אל קחן ויקיה עטן קפסוק ומכסף וקב קוא טוב קחן שיקיה לאיס כאלו אמר ומכסף וקב טוב קחן עשיר
ורש: כבר יקרח בעשיר ורש שיכשו זה את זה כאלו תאמר שקעשיר ירד מנכסין מעט וקעע יקנה
מהעשד מעט עי שיקרה מזה שיקיו שויס בקעיס וקאי עשה כז או ירעה בטעשו של יוכל לפנות זה כלל זה לעסוב
קעעלס שאס יקיו קכל עשירים לא ימצא איס עשה מלשכה וקאי עשה זה כני שיתקייס קמניאות:

הט אונך אמר קטף אונך ושמע דברי חכמים אחרים שדברו בחכמה . ושית פס זה לבך לדעת ולל תשען ט-
דברי החכמה לבדך רק במה שיקפס מקום פס מהם שקודעות לך המיוסד על יסודות קתרה שהיה
המישורת להשיגמה שיקצרו מהשגת בדרך החכמה . כי נעים כלומר נחמה ומתקבל הוא שתשמור דברי שאר
החכמים ודברי גב בבטןך כלומר לל תשק לך מן החכמות שמייעת ה'חון בלבך רק שתשמור אותם בלבך אמר
בבטןך מקום קלב . יכוס יחדיו לל אטפ

הט אונך ושמע דברי חכמים ולבך
חשית לדעתתי כי נעים כי תשמרם
בבטןך יכנוי יחידו על שפתך : להיות
ביתו מבטחך הודעתך היום אף
אתה הלא בתתי לך שלשום
במעצות ודעת : להדיעך קשט אמרי
אמת להשיב אמרים אמת לשלחך :
אל תגזל הל בל הוא ואל
תדבאענ בשער : כי יהורה יריב
ריבם וקבע את קבעיהם נפש :

שהכוונה היא שיקו הדברים שמורים בלבך
מול מעלה הוא שיקו הדברים החקוקים
בלבך שגרים בפך להמת בקס לפועל
בקס וולתך והוא אומר יקס יחדיו על
שפתך כלומר שיקו הדברים שהלמוד מן
החכמה נטטס ומזומטס על שפתך . לל
כמי שישאל אותך על דבר ויכרך לראות
תשובת הדבר הקוץ בספר . ושלמש
נעם מלשון נפלאד אל שיקו דברים אל
נעם ונדים ממך ש השמרם בבטןך ול
תדבר בקס ואימתי יקו שמורים וקיימים
בזכרוןך ביי שיקו על שפתך שאתה
מוציאם בפך ויש על זה דבות מדברי
רזל מחכמים שהיו שועס בלש וקו שוכרי
כל מה ששמו להיות ונע . מבטחך אל
הדברים שקודעתך שתשמרם ותשמעם

קטעקר מקום הוא שהבטח בשם בכל לבך ולל תבטח על פנתך וכבר קודעתך זה קוים שיקו בטחוקך בללים
וקוץ אומר בטח אל יי בכל לבך ואל בגתך אל תשען ונע אל תאמר חך תבטל ממלאכת לעסוק בתרם במה
אתפרנס חך אתה דרך חזוקך בלם ותטעם בלבך ונאונך . הלא בתבתי לך שלשים : כלומר נעמים רבות
ושלשים ג פעמים רמן אל קרבי . או קרא הדברים קנב בדים
מנוי ושלשים על כל שפרושו גברים ממוטס וכן אל הדברים ראשים ומנהיגים האדם . במוטעט ודעת כמן
המלפס והשרים מנהיג המדינות . וכדש שלשים תרם כחאים וכתפס . לפודיעך קושט כלומר לפודיעך
אמתות אמרי אמת . וכדי שתועלפשיב אמרים אמרי אמת לשולך קושט שם בשקל נרד וכרסם והוא תרנג אמת
אמר כל זה כהתבתי לך למען קודיעך אמתת הדברים האונה וקשכל והבטחון שהם יסודות החכמה להשיב אמרי
אמרי אמת לשולחם לך שיבקשו ממך חכמה . או ירצה לשולך ממש שכשישלחוקו על דבר מן הדברים יקו
צר נאמן לשולחו וכבר קוצר כל זה פעמים רבות . אל תגזול לל . פי אל תגזול מאומה לאיש עע אטפ שקוץ
לל ואין לו עוריס שיבקשו גולת ממך . או יאמר אין ראוי לך שתגזול את קול בעבור שקוץ לל ואיפו יכל לפער
ממך . או יאמר אל תגזול לל פל קוץ די לו דלתו ולל יתחברו אלע גדלות והגזילה שתגלוהו . ואל הדכה קעט הטעמר
בשער ביתך לבקש ממך לל בדיטר ולל במעשה . או ירצה בשער שער המפסט כמו וקט שער עזרו כשים או לדין
לפטר קעט והעשיר שתדין המפסט בוסר ואל תדכה עע בדים מנוי ודכאו בשער ואין מנעל ש יי יריב של לל ובל
עט ובקעל און גזילף שיגזול את נפסם . או יקיק את תמורת מן ויגזול מן גזלקס נפסם .

דַּרְשׁ לִמְךָ גַם הָאֵדָם קִלְךָ מִמּוֹשֵׁב הָאֲשֵׁשׁ וּמִיַּד בְּצִלְתָּ יָד עֲמוֹ קִמְדוֹן שְׁקוֹא קְרִיב לְפִי שְׁקוֹא סֶנֶת קִמְדוֹן וְנִסּוֹר
קִסְבָּה יִסּוֹר קִמְסוֹ וְנִסּוֹר אִם תִּגְרַסְקוּ יִסְבֹּת וּבִטַל מֵאֲלוֹ קִדִּין וְהִקְלֵן שֵׁלֵךְ יִשְׁאָךְ לִיָּן אֲבָל קִסְפִּט וְלֵךְ יִקְלֵךְ
אוֹתָךְ וְאִפְשָׁר שִׁיקִיָּה מִדּוֹן שֶׁסֶה תִּתְחַר לְבַנְל מִדְעַס וַיֵּאמֶר וַיֵּצֵא אִישׁ מִדּוֹן אֶהֱבֵב טָהָר לִבִּי מִיֵּה אֲוֹקֵב אֶת קִדְרֵיֹת
וְלֵךְ יִשְׁאֵס וְקוֹא טָהָר לִבִּי שֶׁתֵּטֵט כִּדְרוֹ בָּחַן שֶׁתֵּטֵטוּ קִמְלֵךְ רַעְפּוֹ דַל קִבָּה
בְּעַטֵּה קִמְלֵךְ וְלֵךְ יִשְׁשָׁה קִמְלֵךְ דְּבִי פִי אִם
בְּעַטֵּה אוֹ יֵאמֶר מִי שְׁקוֹא אֲוֹקֵב אֶת הָאֲשֵׁשׁ
שֶׁסֶה טָהָר לְבוֹשׁ חֵן בְּשִׁטְתֵּשׁוּ אוֹ יֵאמֶר
שֶׁהָאֲוֹקֵב הָאֲמֵתֵה בְלֵךְ עֲרִימָה אִישׁוֹ מִקְנֵס
בִּרְעָהוּ אֲבָל יֵאמֶר בָּחַן שֶׁתֵּטֵטוּ שֶׁרְעָהוּ רֵאיוֹ
לְמַלְךְ יוֹתֵר מִמִּמּוֹ עֵינֵי יָלֵךְ קִסֵּם מִשָּׁל לְשַׁעַ
הַסְּנֵתֵה יֵתֵשֶׁסֶס שׁוֹמְרֵים אִישׁ
דַּעַת לְבָל יִשָּׁל וַיִּשְׁעֵת וַיִּקְלֵךְ דְּבִי טוֹגֵד
וּמִחֲשַׁבְתֵּה וַיִּבְטַשׁ אוֹ יֵאמֶר שֶׁסֶה שׁוֹמְרֵים
דְּבִי אִישׁ דַּעַת שֶׁהָשֵׁיִשִׁים דְּבִי בְּשׁוֹ פִי
מִמִּמּוֹ יֵתֵמַעַנֵה אֶשְׁן וַיִּקִּיָּה עַם שׁוֹ וּבִקְסָךְ
בִּדְבָרֵי קִטּוֹנֵה עַד שֶׁחִמְדָּה וְלֵךְ אֲבָל יֵאמֶר
לְשִׁמּוֹעַ אֶל בְּלֵשׁ אֲמַר עֵצֵלֵךְ כִּשִׁיֵאמֶר
חִדְסֵה לְעַבְלֵךְ שִׁילְךָ לְמַלְכֵה וַיִּנְקֵס
מִחֵיֵתֵה קוֹא אֲוִמֵךְ כֶּהֱאָרִי בְּחוֹךְ כִּדְרוֹ וַיִּטְרוֹף
אוֹתֵה וְאִפִּי בְּתוֹךְ רִחוּבֵה שֶׁל עַד אֶרְצָה וּכְן
קִעֲטֵן בְּנֵיֵמִין לְמִי שֶׁהָרַשֵׁל לְקִבֹת חֲכָמָה

דַּרְשׁ לִמְךָ וַיֵּצֵא מִדּוֹן וַיִּשְׁבֹּת דִּין וְקִלְוִין :
אֶהֱבֵב טָהָר לִבִּי חֵן שֶׁפִּתְּוֹר עֲדוֹ מִלְךְ :
עֵינֵיֵהוּ הַנִּצְרוֹ דַּעַתוֹ יִסְלַף דְּבִרֵי בְּגֵד :
אֲמַר עֵצֵל אֶרֶץ בְּחֵיִן בְּתוֹךְ
רְחֹבֵת אֶרֶץ חָה : שׁוֹחֵה עֵמְקָה
פִּיזְרוֹת זְעוּם יְהוָה
יִפּוֹל שֵׁם : אֲוִלֵת קִשׁוּרָה
בְּלִבֵּי נַעַר שִׁבְטֵה מוֹסֵר
יִרְחִיקֵנָה מִמֶּנּוּ עֵשֶׂק דֶּלֶל לְהַרְבּוֹת לוֹ
נִתֵן לְעֵשִׂיר אֲדָךְ לְמַחְסוֹר :

שְׁקוֹא יִרְצֵה לְהַרְאוֹתֵה קִנְיַתֵה קִחְכְּמָה קוֹא לְסַבֵּה וַיֵּאמֶר לְשׁוֹאֵל אֵיךְ קִנְיַתֵה קִחְכְּמָה מִפֶּטֶה קִסְכְּנֵה שִׁישׁ בְּלִמּוֹדָה פִּי
מִצִּלְתֵה כִתּוֹ בִּהַ דְּבִי פִלּוֹעַ אוֹ שִׁמְעֵתֵה שֶׁהַחֲכָמוֹת קִטְבַּעְשׁוֹת וְהַלְכוּתֵה כִתּוֹ בִּהַ דְּבִי בְּכַף תִּדְרִיתִיכוֹ וּכְן בְּהַתְּקַלְטֵה בְּרִיבּוֹ
קִחְכְּמָה אֲוִלֵךְ אֲבָל מְעִיבֹת וְנִיחָיו רֵאיוֹת מִהָאֲשֵׁשׁ הַלֵּהֵךְ הַעֲטוֹן רַעַל לְעַלֵּת בְּמַעֲלֹתֵה הַחֲכָמוֹת וּכְשֶׁלֵּךְ וּוְהָ אִישׁוֹ רֵאיוֹת פִּי אִישׁ
רֵאיוֹ לְסַבֵּה לְהַעֲמֵה קִחְכְּמָה בְּרִאוֹתֵיכוֹ אוֹוִל בְּכַף תִּשְׁיָה יִתְגַּלֵּעַ יוֹנָה לְתִרְסֹת דַּעַת פִּי וְהָ יִקְרָה לְחֹשֶׁתֵה כִלְוֵה אוֹ עַד קִבְּטֵה
אוֹ לְמִדֵה קִחְכְּמָה בְּלֵה קִנְיַתֵה וְהַקְּדָמוֹתֵה וּכְאִשֶׁר יִחְשַׁב לְלִבֵה אֶל הַחֲכָמָה עֲרוֹץ עֵינֵיִן בֵּן זִמְמָה מִנְּחוּץ שׁוֹחֵה
הַנְּשִׁים הַזְּרוֹתֵה סוֹחֵה עֲמוּקָה כְּלֵמֵךְ חֲלָבוֹת שֶׁתֵּתִיבֵהם קוֹא מִבְּיַד אֶל קִמּוֹת וְדָמָה פִּיהֶם לְבַד עֲמוּק
אִשֶׁר הַיּוֹרֵד בֵּן לֵךְ יִעַלֵה וּמִי שֶׁהָסֵס יִשְׁעֵהוּ יִפֵּל שֶׁסֶה בְּאוֹתֵה שׁוֹחֵה וְאִפְשָׁר שֶׁרִמּוֹ לְפִתֵה קִצְמֵחַת וְהַנְּפֵשׁ קִנְיַתֵה סֶה
זְרוֹת לְאֵדָם פִּי קִבְּכֵת אֲחִרִיבֵהם פּוֹכֵל בְּבֹאֵר שַׁחַת וְקוֹא זְעַם יֵאֵ . גַּם אִיפְשָׁר שֶׁרִמּוֹ לְסַכְּמוֹת קִחְכְּמֹת וְהַחֲמוּסוֹת
הַנְּפִסְרוֹת הַמְּוֹשְׁטוֹת הָאֵדָם לְיִימוֹת וּמִי שִׁיבֵשֵׁל בְּאוֹתֵהן קִדְבָרֵים שֶׁסֶה זְרוֹס קוֹא זְעַם קִשֵּׁס : אֲוִלֵת הָאֵדָם בְּתַחֲלֵת
עֲטִיבוֹ נִמְשָׁל כִּבְהֵימוֹת עֵימּוֹ וּכְאֵלֵךְ אֲוִלֵת קִשׁוּרָה בְּלִבֵּי אֶחָד מִקְּנַעְרֵים וְאִין דְּבִי שִׁירֵהִיק אֲוִתֵה קִחוֹלֵת דִּק
שֶׁבִי מוֹסֵר שְׁקוֹא יִסִּיר אֲוִתֵה קִחוֹלֵת מִלְּבוֹ עוֹשֵׂשֶׁק רַל מִיֵּה הָאֵדָם עֲשֵׂשֶׁק הַדֵּל וְעוֹל מִמּוֹסֵן לְהַרְבּוֹת לוֹ וּכְן מִי שֶׁפִּתְּקֵה
כִּכְסִיו לְעֵשִׂיר וְאֵדָם גְּדוֹל כִּדְרֵי לְמַצָּח חֵן בְּעַטֵּה שֶׁתֵּקֵס יִקְוֵה לוֹ לְמַחְסוֹר . אוֹ קִרָּא מִי שֶׁמוֹנֵעַ הַחֲסֵד מִן הַדֵּל כִּדְרֵי
שִׁירֵבָה מִמּוֹסֵן עוֹשֵׂשֶׁק דָּל וְאִמֵךְ שֶׁהַעֲשִׂיר שֶׁעוֹשֵׂה זֶה יִלְךָ קֵלֶךְ וְחֲסוֹר הַפֶּךְ טוֹנֵת וְהָוֵה אִמְרוֹ כִּוְתָן לְעֵשִׂיר קוֹדֵר
שֶׁעוֹשֵׂה קֵדֵל שִׁיקֵה עֲטִיבוֹ אֶךְ לְמַחְסוֹר .

ושמת סבין בלשך קוץ שת כנלעה וקרא ילעמן ילע קדש פרושו ושמת חרב בדרושך כלומר שהמית ל
עצמך אם בעל תחוק אתה שהרצה לכול מכל אשר תחוק נפשו ולא יקיה לך מנוסר אל התאו
כמו מתחוק מנצן התפעל מנחי קלמר חמר אל התחוק למטעמוות של מוסל לפי שמטעמוותו קס כמים
אשר יטב ט' אם תאכל קיוס מטעמוותו לל תאכל מהם למחרתו ואחר שזה העצן לא יתקיים לך לעולם רק ימי
מספר אל התחוק אלשי ואיפשר שקרא
קמלך זקן וכוסיל מוסל לפי שקוץ מוסל
בכסילס ואמ' כשיעלה על לבך לפיות סר
אל משמעתו ולפמשך אחר כסילסו
תבן זה אשר לבעך וקוץ קא יה קמשקיף
סתריך ומלל כל הארץ כטרו' ושמת
סנן כלומר שהרונעצמך ותענה המכך
בכל מיט עשוי אם תראה עצמך בעל
תחוק' או יאמ' ושמת סנן בלשך אם
אתה חושש על נפשו קמשכיל סן תחבר
ואל יתחוק א' התעבוס קנפשי האין להם
קיוס רק תחיה תחוקך יל קפסו קסט
אשר לא יכוס מימיו אל רנגע לפעסיר
א' תטרח לקוץ פער לל לקרבות מימס
יותר על כפקך ומזאת קצנה ומחשבה
שיס לך חל לך והמנערל מאשר יעל
על דעקך לעשו כני שתקיה עשיר ט' יאמר

תכין את אשר לפנך: ושמת שבין
בלעך אם בעל נפש אתה: אל תתאו
למטעמותיו והוא להם כזבים: אל
תיבע להעשיר מביתך חדל: התעוף
עינך בו ואיננו בעשה העשה לו כנפים
כנשר ועוף השמים: אל תלהם ארת
להסרע עין ואל תתאו למטעמותיו:
בני כמו שער בנפשו כן הוא אכול
ושתה יאמר לך ולבו בל עמד:

לכך אם חקנה דבר זה או חזורה וז' חקיה פסיר כל ימי' מאותה קצנה תחל ט' הדבר תלוי לל בדעת ולל בתצנה
ט' לזה יתקיימו נכסיו בל עמל ונענה' ולזה יבדחו ממנו סיקיה עצמל וינעבל ימיו ועוד שקטיט העלם הזה דבר
כלל ואבר לשפתו וקוץ חומרו קתשף שער ונל' קתשף שער ט' מגו' העופה בבקר תחיה וקוץ עטן קדריק
ואורה אם תחיר עמך לקבט בעשור ואיננו' ט' עשק לו כנפס כל כך ילך מעמך כ' ל' יס לו כנפס כנכס
יעוף בשמים' ויל' שתשף עשנה קככל ט' תרננס וכפלת ותשף כלומ' כשתכפל עמך לל המצויו' וקרא
סגירת קשן גזה קלסון ט' קטעפס קס נכפלות בסגרת קשן' וימ' ומצנתך חלל בעטן אחר בלומ' אל תנע
לקעסיר ט' אם תנע לקעסיר חלל מצנתך' אל תלהם אין ראוי לך שתאכל מאכל אדם שקוץ רעשן שיס לו
ברות ט' וגם עשן רעה בשל אחריס' כי כמו
לשון פועל קוץ ואיפו סס דבר שאס
וקטעס כאלו סכך האוכל הזה מרה נפשו של רעשן ק קוץ' שער לשון קרלמס השוערים המרים' וימ' מגו'
מחיק סעריס לשון שינער כאשר קוץ משער בנפשו ומקדק בכל אשר יאכל וששן רעה במאכלו כן קוץ דברו אשר
ידבר אלך' אונן קוץ מקדק ומשער כל אשר תאכל' אטל ושתה יאמר לך ולס' בל עמך כלומ' בפה ולל בלב
וימ' כמו שאמ' שינער בנפשו שינעק לו ולבט בתמן קמזון כן קבן חיימן ממנו לל יותר ואפי' אם יאמ' לך בשן חטל
ושתה קוץ יאמ' לך זה בשן בלבד אימס ט' אימ' כן

אל תתרע ליתקיים ריעול ותתחזי עש האיש שהוא בעל כעס ועש איש בעל חמה ליתקיים לך רגעות כן
 תלמד מנת הכעס וקחמה ממנו ובאמצעות הקנה מוקש לפסך פ קמדות המעלות קס מומי נכסס
 האדם וקס לפ למקום וזש כן תאלף ארחתו ואפשר שקרא הנפש המתאזק ומדגשת בעל אף ואיש חמות ואמנ
 אין טוב שתתחזנה כתי הנפשות וקס המתאזק ומדגשת פ בקתחזי שש הנפשות האלו תחלש הנשמה ואין לה כח
 לצוד לפטקס מכני שכל הכחות פנורים
 אלהם ופני חמל אסל תקור מזה תקח מוק
 לפסך כל הנפש המטלתי אל תהיו ונ
 אין רחוי לך שתקיה מילות קנעלס
 לתקופ כפיס לעשות ערבות בעליות אחרי
 פ יטל לפיות שתצטרך לפדוע הערסרת
 שתעשה אם יין ונ נתן טעם לחזקה
 שאס לא יקיה לך דני לפס הערבות
 בופ שיקחמה בימצא בבתך ואפי לא
 ימצא פ אס המצעות של מנתך אס
 ולמה תרצה לקבל הקלון הזה אל תסג
 אמר שאין רחוי לדס שיחוי אחרות
 וישנ קנבל הקדמון אשר גבל ראשונים
 בעטן הקרקעות כני לעשוק מרעו לפ
 לפוסף על קרקע וזה ג כן הערה שאין
 רחוי לדס לפדן קנריס ולשמות המנהגות
 שתקפו הראשונים לעשות סיי לתרה וכן
 בלמדו החזניות ילמד אותם על הסדר ועל קדרך אשר גבלו חכמה ולס יקרום לכמות האלות מבל הקדמון
 הצעתיק על הסדר כי בעטן זה יקיה נטח מן המכשול וקקריסה ואפשר שזה הפסוק יש לו דקות עם הפסוק אשר
 לפט ולס הריו והוא שאמר אל תהי בעקש כף ונ פ אס אין לך לפס יקחו משכך ואס ירדת ממנוןך בעט
 שרעת לזכ ככך לא תסיג קדמון שכתך ובקדשך לפוסף על מנוןך רק כשתל לקמות מן בחריעת וזש
 למטה חזית אס ונ ואחרי שהוכר לפט מלכס יתנכ אל אס התנכ לפט מלכס בעט קויתך מקיר במלכך ותשג
 לכל לס לפטו כן תבן ונ ואמ אחר זה אל תנע להעשיר פ המנון יאני לפט וסמך לזה אל תלכס את לס רע
 עין כלומ כמו שהזכרתך מלכל רע קמוסל רק בדרך מוסר כן חזקירך של תכל כל שקר לס רע עין חזית
 אס מקיר אס רחית אדס שהוא חרוץ ומקיר לעשות מלכתי ולס יתשל כה האיש שהוא על זה קהאר רחוי
 לעטד עטרת המלכס ואינו רחוי להפסיד חכמתו וריוות לעמוד עם אנשים ככלס קולכס בחסך כיתשב אינ
 בעת שתשג לס לס רל לפטו כיוכל אלכס עם אדס נכני ליתקיה אס לתך קנה וקנה כל מקום
 קאלמן כמו שתעשה כהיותך בבתך שתקח מאי זה מקום שתדע רק התבנן ותשים מעמך לכל מינה שהו
 לפטך ולעמךך ולס תשל ירך לקחת ממקום אחר ויש מפרשים את מושל הוא הלכס ונקרא כן פ הלכס
 עיא קמוסל בכל העולם וחיי העולם תלויין בו ואמל שיעמד ויתבנן בעה שיש עמך וכש כח המנון שיש לך הצטרך
 קס הלכס ממעט העולם פ תראה אנשים שנכסיקס מרופס ולמלכת תאותם מתענוג העולם ירדו מנכסיקס

אל תתרע את בעלאה ואת איש
 חמות לאתבוא: פן תאלף ארחו
 ולקחת מוקש לתפישך: אל תהי
 בתקעי כה בערבים משאות: אם אין
 לך לשלם למה יקח משכבך
 מתחתיך:

אל תסג נבול עולם אשר עשו
 אבותיך: חזית איש מהיר במלאכהו
 לפני מלכס יתיצב בל יתיצב לפני
 חשבים: כיתשב ללחום את מושל בין

אל תתרע את בעלאה ואת איש חמות לאתבוא: פן תאלף ארחו ולקחת מוקש לתפישך: אל תהי בתקעי כה בערבים משאות: אם אין לך לשלם למה יקח משכבך מתחתיך:

בני אדם חכם וקומוסר שאומץ האב לבטח כשמעו עמו קפסוקים הנמשכים חכם פעל עבד ופי נקוד קמץ
ותח כדרך כל עני גס איש יסמח גב אש שקיית סבת חכמתך או יקיה גם איש לשווק הדבר כעני
קודעתיך קיום גם אהב ותעלוונה כליות ותשמחו כלותי בדבר שפתר משרים ואפשר בטונת שלמה לפודיע
קיתרון שיש לחכם בלימוד החכמה בדבר שפתס על היותה בקרב ועל או אימך הנביא א יתהלל חכם בחכמתו כשהיא
על אבדו ולש לחריים ויחזע שהלב הוא החבר

בני אדם חכם לבך ישמח לבי גם אני :
ותעלוונה כליותי בדבר ששיתך
מישרים: אל יקנה לבך בחטאים כי
אם ביראת יהוה כל היום: כי אם ייש
אחרית ותקותך לא תכרת: שמע
אתה בני וחכם ואשר בדרך לבך :
אל תהי בסבאי יין בזללי בשרינו :
כי סבא וזולל יורש וקרעים תלביש
נומה: שמע לאביך זה ילדך
ואל תבוז כי יקנה אמך :

המיוחד למחקה ולעצטון יחזי שמח אב לב
שמח ויתעצב א לב ובכלין לא נחל מעש
שמחה וטעטון ולחן אימך חכם לבך
וקחמקה בלבך לבדי יסמח לשרקרב שהיא
קאבר קרלוילאמוח: גם איש לל גם איש
לא חקבל שמחה חלל בלב כמו החכמתך
אינה חלל בלב חבל בדבר שפתר: שריו
שוקת לעת החכם לפודות ולמנר וגם ביק
עבר חכמת החכם או תעלוונה כליות
בשמחה יתרה אעפ שאינם חברים ראויים
לשמחה כול או ירמוז גם לשמחת הנפש
המשאלת שהיא עצמית קאדם שבה נחז
שמחה חמדוד ישמח לב ויגל בודי
אל יקטל לבך מגוי ויקטלו אותך כלנאפים
לשון תרואה א תרואה לבך ללבת בדרך
חזאים או יקיה חזאים בשלח חזאים

חזאים פ חזריתם לפכרת ואם לא נזכר פ חזם ברואת יא כל קיום שבתמידות תהיה תרואה וחטך כי איש
אחרית מלת איש במקום קנה למת הדבר כמו איש לרעם פרוש קלם לרעם והטעם איש תקן לבך ברואת קשם
קלם יש לך שתמות בשינה טובה או יקיה אחרית רמוז לרעם הנשאים אחריו ותקוהך שתקוה לא לרעם לך לח
תפסק וימל איש יש בעולם נמול וענש כמו שהיא האמת שיש דיון ויש עולם אחר ויש שכל לרעם ושרעפות
לרעם אהב לא תחיה מכת החזאים הנכרתים פ תקוהך לא תכרת שמע אהב וחכם כעני ותחכם וכו' והיא
ברכה או יקיה עני מנהקל והוא עני בעצמו ואשר פרושו תקלך כבוד מן איש הטק אשרי אמר מיאחר
שתחכם תוכל ללכת בדרך לבך פ לב חכם לא ישיך לעצרה ואפשר להיות מן יוסר והאלף במקו סוד ויש
עדרך לנך אל תהי בסובאי יין הם המרעם לפתות יין עד שיסירט מדעתם נווללי בשר הם קאוכלם בשר רב
דרך בלעפות פ סונה וולל סופס לטא לדי עשות גם השינה שנמשכת אחרת אלה הגם והשתייה
אשר לא כדת תלביש לבענה בגדים קרועים כלעמ שירד מנכסיו ולא יקיה ע לחסל סול ובגד לרעם שמע לרעך
ילך כמו מולדך ובמקוה וארפכשד ילד ואל קבוז למך ולבדיה אעפ שוקנה ומפנ שקאשה מטבעה חסרת שכל
ועבה לא אמר שיסמח לדברי אמנו רק אמר של יעו לה אעפ שהיא חסרת שכל יועבת אותה לטונה טובה
ואיפשר שקרא לתרם איש שהיא קשורש ומשקר ואעפ שנרדוף אחר השכל לא נבוז הותרה בעצמך שיש ומן גדול
סנכטויסו נ רק היא קשק

צִיד אֲבֵלֹתַי אֶחָד שֶׁאֲכַלְתִּי פִתְרֵי תְקִיּוֹת אֲוֹתָהּ עַל כִּי־חָרַף לֹא תִשָּׂא רַעַם מִמֶּנּוּ אֶתְךָ כִּי־כֹחַ אֲכַלְתִּי אִוִּי יִהְיֶה לְשׁוֹן קִלְבִּי שֶׁמִּקְלָל בְּעַל־הַסֵּפֶר הַחוּלָה מִלִּפְנֵי רַעַם שָׁנָן וְאִוִּי מִתֵּךְ שֶׁאֲכַלְתִּי יִהְיֶה רַעַם שֶׁתִּקְיֶינִי אֲוֹתָהּ אִוִּי הַכֹּהֵן דְּבִי אִישׁ רַעַם שֶׁהוּא אֲוִימֵר לוֹ בְּפִי אֲכַלְתִּי וְשֶׁתִּהְיֶה וְאִם אִין עִמּוֹ רַק הוּא מִקְלָל אֲוִי בְּלִבּוֹ וְאֲוִימֵר לוֹ יִהְיֶה רַעַם שֶׁתִּקְיֶינִי פִתְרֵי שֶׁאֲכַלְתִּי וְאֲוִימֵר גַּב בְּלִבּוֹ כִּי דְבִי שֶׁאֲמַרְתָּ לוֹ הַכֹּהֵן מִתְּפִלַּת לֵב בְּלִבְעַמְרֵי וְיִשׁ שֶׁמִּנְדִּיקִים לִבּוֹ פִתְרֵי שֶׁהוּא לֵב לֵב פִתְרֵי אֲבֵל טוֹכֵת כְּשֶׁתִּחַסּוּ

פִתְרֵי אֲבֵלֹתַי תִּקְיֶינִי הוֹשִׁיחֵת דְּבִרְיֶיךָ
הַנְּעִימִים בְּאֲזֵנֶיכֶם לֹא לְתַדְבֵּר כִּי
יָבוֹז לְשֶׁבַל מַלְיָד:

אֶל־תִּסְגַּב בֹּלְעוֹלָם וּבִשְׂדֵי יִתּוּמִים אֲלֵךְ
תָּכֹוּ אִי בִי גַּאֲלֵם חֲזֹק הוּא יָרִיב אֶת־
רִיבֵם אֲתָךְ הַכִּיָּאָה לְמוֹסֵר לִבְךָ וְאֲזִינְךָ
לְאִמְרֵי־דַעַת אֶל־תִּמְנַע מִנְעֵר מוֹסֵר
כִּי תִכְנֹוּ בִשְׁבַט לְאִימֹרֹת אֶתְּ
בִשְׁבַט תִּכְנֹוּ וְנִפְשׁוּ מִשְׂאוֹל תִּצְיֹל :

אֶתְּ שֶׁאֲכַלְתִּי הַלֵּם שֶׁל רַעַם שָׁנָן אֶתְּ הַתֵּמֶנֶץ
שֶׁאֲכַלְתִּי פִתְרֵי וְלֵב פִתְרֵי וְסוּף תִּקְיֶינִי מִיָּד
שֶׁאֲכַלְתִּי מִשְׁלֵל פִתְרֵי לֹא יִחַסּוּ בְרַק אִין יוֹצֵי
אֶת בְּלִטְךָ מִפֶּתַח וְיִקַּח מִמֶּנּוּ בְּכָל־עֵטָן כִּי
כִפְלֵם יִמְנַע שֶׁאֲכַלְתִּי מִשְׁלֵל אִוִּי יִאֲמַר אִם
תִּחַלֵּל לֵם אִישׁ רַעַם שָׁנָן לֵב דְּבִי שֶׁתִּקְיֶינִי מִיָּד
שֶׁאֲכַלְתִּי מִשְׁלֵל אִישׁ גַּם הִפְתָּ שֶׁאֲכַלְתִּי לְשַׁעֲבֵר
תִּקְיֶינִי וְשֶׁחֵת דְּבִרְיֶיךָ חֲסוֹת שֶׁהַחֲזֹקֵת וְדַעַת
עִמּוֹ כְּדִי לִכְבוֹד אִוִּי דְבִי מוֹסֵר שֶׁדְּבַרְתָּ עַל
שֶׁלֵּם שֶׁל יִקְבֵּל וְאִין סִמְךָ בְּאֲזֵנֵי כִפִּיל
אֶל תִּנְעִר מִיָּד לְדְבִירֶיךָ הַנְּדַבְרִים
בְּכָל־וּחְמָה וְנִפְסוֹק זֶה הַשֵּׁנִי לְכִי שֶׁיִּשְׁמַע
חֲכָמֵת שֶׁמִּדַּת הַנִּיב שֶׁהוּא מִכֹּל־אֵל וְפִתְרֵן
לֵב שֶׁיִּסְרֵי הַרְאוֹת לֵת לֵם לֹא שִׁיתֵן לְכָל־אִדָּם
בְּשׂוֹק מִהַמְרַחֵב מִתְּהַת לְאוֹתָם וְלִשְׁטָרִים
מִחֲבִירֵי הוֹן לֹא יִקְרָא נִיבֵלֵל מִפֶּתַח וְכִן רִאוּ

לְכִי שֶׁלֵּל יִנְעֵד הַלְּמִיד שֶׁאִיבֵן הַנֶּעֱזֵר אֶל־הַסֵּב כִּי פִרְשׁוֹ זֶה שֶׁאִין רִאוּ לֵאמֹר לִפְנֵי הַנְּבִלֵם אִשֶׁר גַּבֵּל רִאשׁוֹנֵי בְּקָרְקִפוֹ
וְנִשְׂדָּה יִתְמָיִם שֶׁאִין לֵם שְׂוִירִים אֶל־הַבָּא וְהַכֵּס לְהַרְבּוֹת גַּבֵּלֶךְ אִוִּי לְקַעַר הַנְּאִתָּם וְקַעַרֵם אִוִּי יִטִּין לְלֵקֵם
וְפִתְרֵי הַרְאוֹת לֵם וְכִין הַפְּנֵה בְּזֶה וְאֲמַר אֵל שֶׁתִּרְחֹק אֲוִימֵר בֵּלֵם חוּק וְכֵל שְׂוֹר גַּאֲלֵם הוּא חוּק וְהוּא אִיב יִתְמָיִם הַשֵּׁנִי
וְהוּא יִקַּח נֶקֶמְתָּם מִיָּדֶךָ יִהְיֶה יִאָּה לְמוֹסֵר לְבָרֶךְ בְּעֵטֶר הַיּוֹת לְכִי הַאֲדָם נִמְסָךְ לִפְנֵי טַבַּעַת אֶחָד הַחֲזוֹת הַפְּעוּלֵם
וְהַפְּתִיחַ מִן־הַמוֹסֵר לִפְנֵי אֲמַר הַסֵּר לְבָרֶךְ מִדְּרַךְ הַחֲזוֹת הַפְּעוּלֵם וְהַבָּא אֲוִימֵר אֶל הַדְּרַךְ הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר
וְהַעֲטֵן שֶׁתִּרְגַּלְתָּ לְשִׁמּוֹעַ אֶל הַמְּיִיסָרִים אֲוִימֵר לְהַסִּירוֹ מִדְּרַךְ רַע אֶל הַדְּרַךְ הַטּוֹב וְכִין הַבָּא אֲוִימֵר לְאִמְרֵי־דַעַת
תִּפְסִירֵם מִלְּשִׁמּוֹעַ שִׁיר כִּפִּילֵם וְכִוְצֵל מִן־הַדְּבָרִים הַבְּטֵלִים וְהַרְגִּילוּ לְשִׁמּוֹעַ אֲוִימֵרֵם שֶׁלִּידְעָה אֶל־תִּמְנַע אִין
רִאוּ לֶךְ שֶׁתִּמְנַע מִן־הַנְּעֵר מוֹסֵר וְלִשְׂמֹעַ עֲלִיךְ רַק רִאוּ לְהַטְטֵת וְלִפְסוֹר וְלִפְסוֹר מִדְּרַךְ רַע אֶל
וְשֶׁתִּכְנֹוּ בְּשֶׁבֶט לֵב יִמּוֹת בְּקִבְחָהּ וּוִיטָל לְקוֹיֹת שֶׁאִם לֹא תִכְנֹוּ יִתְפַּסֵּם מִדְּרַךְ הַרַע שֶׁאֲכַלְתִּי הַסֵּב מִיָּתֵת וְלִפְנֵי אֲמַר
אֶתְּ בִשְׁבַט תִּכְנֹוּ בְּסִבֵּת הַמִּתְרֵךְ אֲוִימֵר בְּשֶׁבֶט לְפִסּוֹר וְלִפְסוֹר מִדְּרַךְ הַרַע אֶתְּ הַטְטֵל כִּפְסוֹ מִשְׂאוֹל וְהוּא
כִּפְסוֹ לְקַבֵּר שֶׁהוּא הַמִּיתָה הַזֹּמְעִית וְאֶל הַעֲנֵשׁ הַרוּחַנִי וְקַטְעַן מִבְּסִבֵּת הַמוֹסֵר
שֶׁיִּקְנֶה עַל־יָדֶךָ לֹא יִנְצֹב וְלֹא יִנְזָל וְלֹא יִעֲשֶׂה דְבַר שֶׁיִּתְחַיֵּב עֲלִיךְ הַמִּיתָה בְּעוֹלָם הַזֶּה וְגַם יִקַּח מִהַמְרַחֵב
הַאֲלֵ יִתְבַּרֵךְ שִׁמּוֹן וְיִשְׁתַּדֵּל בְּעַסְדֵּת וּמִתְרֵךְ כִּי תִחַסּוּר כִּפְסוֹ מִפְּשֵׁת שֶׁחֵת לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים

למאחרים על קיין . פילמי יתכן שיטאו אל כל אלה המקרים הנזכרים לזותם שמאחרים עצמם על קיין שלח די
לפס ששותם מן קיין לטריס חלם שמאחרים עלו לעמוד עד סוף היום . וזכ לבאים לקור ממסך כל
לזותם שקולטם בחקירות ודרישות אעל ימנאו קייכות קמטובחים וממסך מנזוי מסכת יינף והוא שס ב: ק
ממכר ממשה קסוכר . אל תרא יין אמר דרך ענה אחר שקעטן כן שאל המקרים באים ללע אל תרא אונת ואל
תבטטו בפני הקידוך ביגור קיות אדום

למאחרים על היין לבאים לחקור
ממסך: אל תרא יין כיתאדם כי יתן
בבית עינו יתהלך במשרים: אחריתו
כנחשי שך וכצפני פריש: עינד יראו
זרות ולבך ידבר תהפכות: והייר
כשכב בלב יסוכשכב בראש חבל:
הבוניבל חלית הלמוניבל ידעתי מת
אקיין אסיף אב קשנו עוד: אל תקנא
באנשי רעה ואל תתאו להיות אדם:

ובעטר היין ביום בטום שבו כל מראיתו .
ובעטר שקוח יורד בגרון דרך יסר וחלק פ
אחריתו ונ: וימית הלך קיין בטום למשרים
כלומר שקוח טוב וישר לשותת . וברש
כל מי שיתן בטום שבו לל המרבה הכרות
כל המרבות דומות לו כג שור כל דרכו
ישרים נעשו: אחריתו כטס יסך . לל
בסוף והוא כשעה אחר קשתיק יכאב
השותה ככאב נשיכת הנחש ונכפועט כן
יכאב ויפריש קוואמלשון טרש ועררא טרש
הרכב על סוס בצמר שקוח מולך קסוס
נמרונה בכח קפריסי אחר ברנלו קשקני
אותה איש פראש בלע ותרנ מלמד הבקר
פרכה דתרא: ויש מפרשים יפריש
מקטרה סבעת הפרדה חלקי קבצר יקיה
קכאבו אמר זה דרך משל כהיין יכאב

אצטומכתם וראשם כאלו הם נשופ נחשים ונכפועט . וזו בר כגלה ומפרש בכטרים . עינד יראו זרות: לל
מראיות זרות בעטר עינות ק אדים מן קייכות אל קראש לל יראו קעטיים לנכח עטרים כש מה שקס
רק עטיים אחרים זרים ולמקרי צד תקטות דברים שקפך האמת קזרח קדיבור קטנימי דיבור כפון ולברנת
אע ענה לב: או יאמר ולכך יאכב תקטות וימ עטך יראו זרות בל נשים זרות: יאמר כאשר תראינה עטך נשי
זרות לכך ידבר תקטות קפך הדבר קישר בסבת שתיית קיין: והיית בשוכב: יראה ילך בעטר שחוקך
שמקום מנכך יכוע כאשר יכוע בה ברק לדמיון השוכב בספנה

עמדת על מתקנת אחת ולל על מנצב קיים רק מנצב מתועט ומתקטר אחת קנה וחסד קטרי חקרי מפרשים
בטרים . וכשוכב בראש חבל קוח תרן קשנה משטו בלע שיעלכל יוקח קשנה חות קיס: ויש מפרשים
שקוח קברול המנעץ את קשנה הנסלך בלב קיס קוקרא אקוקרא וקרא חבל קשנה שמעלעס אותה בחבל
גדול ועב: הבוניבל חליתי: או יאמר קטע למי שמנה קטות וסות קשנה שבת קשנה שקרות והוא יאמר
לל חלפת באלו קשנות ולל ידעת מי קלמע שלל אצטומכתם יין ארץ יאמר מנת חקיין מניע
אוסף חבקש קיין וחסתה מניפו: אל תקנא אל תתלו להתחב עם פנזה רעה כח קטריס ואל תתאו להיות
אדם ש שור יקנה לכה . רק קשתל על החכמה שבה ילך בנן טהר וקיס קשער ויאלשו חרין
מכל קון יקר וכטס . פ טובה חכמה מנשרה ונ:

אמת קנה. אם אינך מוכח למוד נחש למוד נחש. ואל תמכר אל תאמר נחש שלמדתי נחש כי אלמדו נחש. וימ שראוי לחדם שידבק במדת האמת ויחזיק בה אעפ"י שיקנה אותה וכל לולא פיהו כל דבר טוב ונכד שאין ראוי ללד שיטעמו אעפ"י שיוקרו וכו' ויזרחו שיטעמו אעפ"י שתעשן עיבתו ואחר שקוקיר על האמת שידבק בו פן יאסו עולמו פן אם יוקרו אמר חכמה ויפסד ובעה כל כמו שקוקרתיך לחזיק במדת האמת כן יפסד מוקירך בחכמה ומוסר ובטעם שהתענה בכל אחת מהן על קדרך

אמת קנה ואל תמכר חכמה ומוסר
ובנה: גולגול אבי צדיק יולד רחום
וישמח בו: ישמח אבך ואמך ותגל
יולדתך: תגה בעלנך ליוענך דרכי
תרצנה: כי שוחה עמקה זונה ובאר
צרה נכריה: אף היא כחתף תארב
ובוגדים באדם תוסיף:
למי אוילמי אבוי למי
מרונים למי שיח
למי פיצעים חנם למי חללות עינים:

הואת שתחזיק בהם אעפ"י שיראה בטען שיוקרו ולא תירשל מהם אעפ"י שיראה לך שתעשל בהנחתם או יזמן אמת קנה ראוי שתקנה לפשר מדת האמת ואל תמכר כל ל. עח המדה הואת באדם עטן והמסיל עיבת האמת למפרה נחש שהוא מוכר קדרי שבו פונה מן קדרי קדרי וכן הגש בחכמה ומוסר ובעה ואפשר של טוון באמרו אמת קנה אל מדת האמת רק טוון למי באמת קנה קטן חזק ולש הפסיד קטן החכמה והמוסר והטעם וכו' אלו אמר קנה קטן אמת ולש הפסיד חכמה ומוסר ובעה גיל יגל מדרך העשם שאבי של צדיק ישמח על צדיקתו ויפסד בה כמו שידאב ויקטע על כשילתו ורשעה וקצדיק הוא האדם השלם בעדותו הענה הקטן מ

לפשו ולחרים ואם קצדיק הוא חבו אשר ילכו ויולד חכם שהיא רבו אשר למדו החכמה ישמח גבו ורימו בזה הפסוק לשע מיט אבות והם האב והאמך שבתקום נדראים נחש אב ואמך פ מטבעם שבתקום ישמחו בהכמת קטן או קהלמיד אמר קדומר בכל הדם מתקנתו מנפן והלפלו. ישמח אבך אמר דרך ענה אחר שדרך האבות לשמחה בחכמת בטעם עשה בטעם שימח אבך ואמך ותגל יולדתך והיא המנקה או יוקה עטן הפסוק גיל יגל אב צדיק פן יוקה האב סל או חכם אמתם אם זה קויל והוא האב חכם ישמח בו ויקר והשמחה ויקר מקגילק חנה בע לבך לנברי מוסרי לשהן לבך ושטך לתאות העולם פ שפ חלה האברים כרסורי עברה קטן רואה וקלב חומד כי שוחה פ בשוחה עמוקה של יוכל אדם להתקטר כס מצד ילדי כן דרך קוונה ואשה נכריה טון שנמשך אדם אחריה לל יוכל להמלט ממנה כל זמן שירצה או יאמר שזונה תגרוס לחדם לרדת שחת ואל בוד צדיק ודחוקה אשר קיצאה ממנה קבה או יאמר בהנכריה היא בל של צדיק ועק אף היא כרתק הוא מנגוי יחטוף עט וקדו והמתחלפות שהם ממוצא או קטע בקיהק של מדעה ואמ שאף קוונה תארוב האדם ותחטפן יף אנשים בוגדים נמין האכופים וק שבגדים בשתלפי ואכבר שרמון בוונה החכמה לויצטת או דרך המינות לבי אוי למי יתברו קאו וקאו כל צדיק אשר בטענה יטעק אוי ואטי ושיח כוזר מן אריל בשיחי או משיחה שידברו עליו או שירצו ויקר מן קדרי למי הכאות ופנעם בלי סבה למי אדמימות והפסד בטעם למי אחרים ונמך

התרפית פי לשון רשון איס התרפק צום צרת חשך לעמוד מנגד . כמו כן יקיה כחך צד צום צרתך אכתמנע
שטך מקס של תרצה לפדותם בממונך כמו שנאמר כי איס קחש תחרישי . או קראו צד צדק יום
קמות שיש צד צדק גדולק ואיס נרע ידיו מלמזות תשובה יקיה כחו צד של יקיה עליו מלנץ אחד מינעף למר
נרעקו מדדת שחת . ונרש קהרפת מן קהרש צום צדק צד כחך מלשכ קשרת לו יקיו מאמצים כחכה .

הַתְּרַפִּית בַּיּוֹם צַרְהֶצֶר כַּחֲכָה : הֵצֵל
לְקַחִים לַמּוֹת וּמַטִּים לְהַרְגָאם
תַּחֲשׂוּךְ : כִּי תֹאמַר הֵן לֹא יִדְעֵנוּ יוֹרֵהוּ
הֲלֹא תִכֵּן לְבוֹת הוּא יִכֵּן וְנִצֵּר נַפְשֶׁךָ
הוּא יִדְעוּהוּ שִׁיב לְאֲדָם כִּפְעֵלוּ אֲכַל בְּנֵי
דָבָשׁ כִּי טוֹב וְנֶפֶת מִתּוֹק עַל זֹכֶךָ :
כֵּן הֵעָה חֲכָמָה לְנַפְשֶׁךָ אִם מִצָּאֵת
וַיִּשְׁאַחֲרִית וְתִקּוֹתֶךָ לֹא תִכָּרֵת : אֵל
תֵּאָרֶב רֶשַׁע לְנוֹה צַדִּיק אֵל הַיִּשָּׁרִים
רָבִצוּ :

או הזקיר שאין ראוי לחדם להתרפת מקנו
מן הממונ הצריך וכן אין ראוי להתרפת
מקנות החכמה ולקצר בעבודת השם ית
פמי שקוץ מתרשל מקטן הקוץ ומקש למת
נטשו בבא צדק בעולם תחול עליו ויקיה
כחו צד שתקצר ידו מנחות הנזק מעש
או טון בהתרפת של יבאל אדם מקורות
הזמן וכוון לו לב אמיץ לעמוד כנגדו ולא
יתרפק בחול עליו הצרות . ולכן אמר איס
התרפת בחול עלך הצרות ולא זימנת לב
אמיץ ולב בוטח באינם לעמוד כנגד
ינר כחך ולא תוכל בסוף קעטן לעמוד
כנגדו ומצאוך בלב רפה וחלש .

הצל לקוחים כלנץ לעל לקוחים למות
על לחימם בכשו וחת
הנטיס לפרוג איס החשך מלקחיל על זה
אמרת צד כחכה . או יאמך ברשון צווי קבל
האנשים לקוחים . וקמטים לקרנ תחשך אותם מן הקרנ . פי תאמך איס יעלך על לבך למך מה לע ולצדק קוזת
לקחיל קאיס קלוק של ידעתו מעלם ולא ידעת איס קוץ ראוי אל זה . או יאמך קן לך ידענן זה שתתגדל בפני אדם
ותאמך שאם קויות יודע הדבר קויות מצלם : אבל לך ידענן וקרנ שפן זה הדבר ולכן לך קהתלפו בהצלחם ותכל
להתעלם בדברך מצב אדם קנה לך תכל להתעלם מוחת יי קל תוכן לטות ונן : או יאמך איס שיקס קוין נהיגים
תאמך קנה לך קייפן סטריס שתקיה קעללך חוקק כל שיקוין חייבם מיתה פ איס קייפן יודעם לך קייפן מעיחיס אותם
בשום ממון . קל תתן לטות יי קוץ יודע לטות בע אדם וקוץ ידן מה שכלך ופוצר נפשך מעל רע איס קהתנות
כשורה וישלם לויס כמעט קו מדה כנגד מדה שתקיה בצדק כמו קוין ולל תמצא מציל ומרחם : אכול בני דבש
ראוי לאדם שכמו שיאכל בחכה קמוזות קמעתקים וקערצם כדבש וקפופת וקדומה לקס מאחילת
קמסמעטם ושתוית קממנתקים וכמו שיקנה באחלתם וישמח בהם קן תקיה דרישת קחכמה וידעתה ערבה ומתק
ל:טשו פ כמו שיקמוזות קערצם קס מוזן קנף כן קחכמה וקידיעה מוזן לבש קמשכלת . וזו אומרו מיד : כן
דעה חכמה לבשך ותקיה מתקיה לך כשך קפופת אשר על חקר ואס זפת ועלת בוך קחכמה יש אחרית
ותקיה לך של תפסק פ קעשך וקנכסיס עברו מן קחדם . וקחכמה תחיה חת בעלך ולא תכרד ממנו
אל תארוב רשע . אמר לויס קרשע אל תארוב לפוה קנדיק כדי לפוק לו ולא תשדד רבצ כלומר נכסי צפת
שקוץ המרבץ של פ לך תכל לו וקוץ אומרו מיד פ שבעיטל צדיק וקס

משלי

כי שוד יקנה לא יתשוב אדם כי אם לשדוד ולגזול וחזן ועמל היצרנה שפתותיהם כל מי שאינם עמל וטורח על בעלמקס
ולא יציע אל מעקס איו יאלץ כי קס המדברים ומחשבים לפח עמל על זולתם ואפי' אין ראוי לתחבר
עמקס בחכמה פי בחכמה יהיו צה צה ונטון כי קסוד שעשים קרשעם גרס לפס שיקו צהקס נקדס
וקסריס מכל טוב ונדעת קחדריס יקו מלמיס כל קון יקר כי קטריא ילם נדעת נכל אשר יש לי גבר כל

כי שוד יקנה לבס ועמל שפתיהם
תדברנה בחכמה יבנה ביתו בתבונה
יתבונן ויבדע תחדריס ימלאו כל הון
יקרו ונעים גבר חכם בעוז ואיש דעת
מאמץ כח כיבת חכלות תעשה לך
מלחמהות שועה ברב יועץ ראמות
לאויל חכמות בשער לא יפתח פיהו
מהשב להרע לו בעל מזמות יקראו
זמת אולת חטאתות ועבת לאדם לי

תמיד קו' צעו ואיש שיש לו דעת מאמץ
כמו נכל יוס לעשות רצון קטריא או יאמר
כי קטריא ונדע במקוס שאין שס חכמה
לא תעש ולא תנצל כי טובה חכמה מנבור
אמנס כי יודמן שיתחברו באיש חכמה
וקטריא אז תלך עטן קטריא על קשמו
וקו' אמת שטון באמרו גבר חכם צעו כל
כאזמן שימלא גבר שיקה חכם ויקה לו
עו צעור שקו' איש דעת כל חכם קו' א
אמץ כח לא נטריא אב ונתן קסנה בוק
ואמץ כי בתחולת תעשה לך מלחמה כלו
מה תעש קטריא ונדע אס לא תהיה בה
מן חכמה שייער שנה יוכל לעשות א
תחולת לפח ק' למיס עמו כי
בתחולת כל במחשבה ובעצב
תכל לפח אויבר אס יקה לבך שלם עס
קסס וכיוצא ועצס שיקו יריאי קסס אס

השאל מקס עצה תהיה כוסע בעצתס ראמות פי נטמות דמות נשע קאויל חכמות כי יתשוב נלם שלל יוכל
לעלות נהס ולמד מקסס ונשער קחכמיס יושב כאלס כי כלס מדברים חכמה וקו' שותק ואיפשר שפון שאפי' נשער
קסרי שקס נהקדמה לעת קדרוסיס שנהס מדבר קספר לא יפתח שו לקריא אותס כח שוב כל זק קאויל כשקו' א
צן קחכמיס קס מתעסקיס ציר חכמה וקו' חושב לעשות רע כאשר קו' שותק מדברים ועל יקר איו קס
בעל מחשבת דעת בלמי יקראו שמו כן וילך ראמות לאויל חכמות קו' עצה שנותן צנל קסמר לאויל ואומ' עצת
קו' אל קאויל שבעת שיקו חכמות רמות בעשטי של ידעס ישתק ולא יפתח שו נשער נשבת עש זקע ארץ כי
אויל מחריס חכם יחשב וילך ראמות מן ראמות וגבש כלומר דברים נפליס ונשגבס קס חכמות בעש קאויל
יתשוב שלל יוכל להשיג כאשר לא ישיג קאדם לקסות קאבטס קיקרות לקרס וחשיבותס וכת אולת אמר
לא תחשוב שקסכלות מן חכמה קו' דבר קטן כי איס אל דבר גדול וחטאת בעצור שקסכלוק
מן חכמה סבה לתריחק מהאלהיס אשר קדבקיס כי ית קס קהיסי קנצחייס והסכלות גס כן יגרוס לקו' לפפס
ולזולתס או יאמר כי מומת איס אולת חטאת וחסרון כי קו' לא ישלם קמחשבת כי אס מה שקו' יורג
מהעצב ויותר מדוחק ויש מפרסיס ותעבד קו' לאדם לפיות לץ ותעבת סמוך במקוס מוכדת כמו ושבת ל
לשיא ולך קו' קאיס קמוט קבטל ומקעסק בשיות בעלות והמטון מן קאדם קו' שיקעסק בקשלות נפשו

גם אלה לחכמים וגם אלה הדברים אמורין לחכמים הושיעין בדין וגם מורה על הדברים האמורין למעלה ויאלץ
גם אלו המשלים נמצאו לחכמים אחרים וחזרו עפ' המשלים שכתב שלמה והם יב' בסוקים עד גם אלה מכל
שלמה וקראשון יותר נטון ויאז' לשואבים לו טוב בלויין שיפר פנים וישא טעכל איש רק שיפוט נבדק את צמינת
וגם בעצמם למשפט לו יחלק כבוד לחד מבגלי הדין על חזרו כמו שאמ' לו תכרו טעם במשפט כי השופט ראוי
שיתגבר כאלו לו יפר אחד מבגלי הדיב .

וקבב מקור כמו להכר' אומר לרשע
מי שהוא כוטה לית קדין עד שהוא אומר
בעת פסק קוין אל הרשע נדיק ליה
מטבע השלם שבט אדם יקלבו ויבואו
בסתר אם לו יוכלו בגלוי . או יקיה רשון
קלף שהמחבר אומ' לה יקיר רשון שיקטבו
עמים בחרכם או בחצקשתם ויקיה
יקטבו מן ויקוב חור ועטיבו שיטשו בו נקב
מטלא ויאז' בועף העמים לשמיתו
מתחת שמי' ולמוביחים יטעם קדיני
קדיקים שמוטיהם קרסע על שמבקם
מיוון אחרים בטענת קרמאים יקיה כועס
קסם עלקס וזכרת טוב פ' ברכה של
טובק . או ברכת איש טוב שהברכה של
אדם נדיק תחול ויקיה בה תעספת טובק .
ואיפשר שירמון בפסוקים אלו שלם יבא

גם אלה לחכמים הדר פנים במשפט
בל טוב: אמר לרשע צדיק אמה
יקב'הו עמים יזעמ'הו לאמים:
ולמוביחים יטעם
ועליהם תבוא ברכת טוב:
שפתים ישק משיב בריס נכחים:
הבן בחוץ מלאכתך ועתדה בשדה
לך אחר ובנת ביתך: אל תהי ער
חנם ברעך והפתית בשפתך:

ה' דע טע המלך וקן וכסיל' לו יכבד אות לזיות בן האקובה רק ראוי שיפר את בן השואה שהוא קסכל לתת לו
פ' שטח פ' למשפט הנטרה וקל' למי שאומ' על המלך הקסיל שהוא רשע שקולך בדרש הנדק . שפרים ישק
איפשר לקבור אותו עפ' הקסוק של מעלה השפתים שיטעם נכחים ויטחו לרשע על רשע ראוי שיסק אותם
ק' אדם ויאלץ מי שירצה לעשות דברים טובים וישרים לשואל יקיה פושק שפרתו שיפגד אותם ולו יקיה נבדל להשיב
עד שיקיה קדבר נטון צשו . או יאלץ כשאלם טוען עם חזרו ומשיב לו דברים נכחים . קטוען עליו סוגר את פו
שלם יוכל לעשות אות' או יאלץ שהמשיב דברי נכחים קוא פשא חנבעע השומע' וכראה לפס כאלו נשק שפתותיהם
כל כך תערב לפס השופט' . או יקיה ישק מן ועל פני ישק כל עמי שהתרג' פירש יתון : ויאז' צדיק לויין ואודו : פרט
כל מי שרובה להשיב דברים נכחים בעטן שלם יחטא בשטעו . הבן בחוז' . בתחלת עטינך ראוי שתתן חוז' לשכר
מלאכתך בעבודת ה' דעה שהוא קוהר הכרחי למחיית האדם וזמנה מלאכתך זו בשדה שהיא שלך . או יקיה לך
בעבודך ולעריך מחייך ואחר זה תבנה ביתך : קודעפ' שבטן קצת קחדש כעקובו ויפשו אין ראוי לעשות בתחלת
עטינ' שיש בו קוצא גדולה ואיפ' כל כך הכרחי כמו עבודת השדה לערך מחיית' ואחר שיטבעל' חס ועשיר יבנה
קצת . אל תהי ער חנם . לך עד שקר . ותתפתה ברעה בדיסרך . או יאלץ ותפתה אות' בשפתך כעטן צשו
שלם את רעקו ידברו . ויאלץ והתפתת מורכב משפ' צמיטס מקבטן קדעש ומקבטן קאוסף ויאמר חס
השד ערות שקר על חזרך תפתה השופט שיטע' ערותך ויקיה נפתה בשמט' את דברך :

בי שבע אין מטן שבע קצב יודי מן צרות יטאו לדיק וינל מכלס ככהו רסת רעות צייק ונל אין לקח מטן
שבע כמס גש צרות יצילך ובשננו ויאמר הרבה מקדים רעים ומגשס יטאו לדיק ומכלס יצילך
וקיה לו תקומה ורשעס יכאלו אפי ברעה אחת לבי ויאפאר שלקח שבע רמו לז טכני לכת פ אפי אס יודו על נפלות
קוא יקוס פ קשי אשר דנה ט יסבב קלות אמוס קרשעס קס יכאלו ברעה קמעותית לקס אפי חטאס בגפל
אויבך אמר בריווקך אויבך סופל ממעלות
אל תשמח מבעט שקיז מן קמדות קמנכו
פ מן קהרקה צייך קאדס לפיות שוני על
פפע ופע איך ישמח אדס על מטלת אויט
וקוא ל קפילו יבל כטל בסתהטאו לש
ולו בשכל קשנקה שסונל אות שאלו קודס
סקיה אויט נגורק עלו אותה קגורק ואלו
יראה קסס סמחוק ויקיה רע בעשו ויסכ
חמת מעלי זק נראה פשט קכעב וקרנה
יס לגמס עלו שלקח לשון טן וכר צור קוא
סקשי רואה וודע כל דבר ופע למק יסיב
מעלו אפי בשכל שוק שמח בפילות אס
קוא חוטא וראוי לעש איבל טונתה למ חול
יבא זמן שיסוב ממחטאו וסיג לפטר מ
מעלת טראו וקו פן יראה יי סיראה קוא
את קסס וגם יראה מק שרע בעשו דל
בעש קשי ויתרחק מממן ומתך כר ישתדל

בי שבע יפל צדיק וקס ורשעים
יבשלו ברעה: בנפל אויבך אל תשמח
ובבשלו אל יל לבך: פן יראה ירווח
ורע בעינו והשיב מעלו אפו: אל
תתחר במרעים אל תקנה ברשעים:
כי לא תהיה אחרית לרע נר רשעים
ידעך: יראה את יחיה בעומלך
עם שונם אל תתערב:

כי פתאם יקום
אידם ופיד שנייהם מיודע:

לתקן כל מעשות קן עק שחטא וקמרה כגד קשי וקן שירנה ויפייס עשוקיו כיי שיסיב אף קסס ואף אויבו מעליו
ואתה שאתה מטל! אויבו תקיה מן קמנכיס אל תתחר פי לון חטור ותענובת כמו תהרקה את קסוסיס אמר
אל תתחבר בעצת מרשעס ואל תקל ברשעס כל ואל תתחזק בשלותס: בי לא נהן טעס למק שאמל שלל
יקנל כמק שיראה מעטעיס שיעלחו זמן ידוע ססוף סוף לו יקיה לקס אחרית טוכרק ני רשעס ידעך וקיא
אור עשארס ונזולתס דומק זק לאמרו איס בעצ ל ידעו ונל קשארס עדי עב ורמו גב פ לו תקיה אחרית לרע סנפס
קרשע תקיה נכרתת כפי חטאה ולו תקיה צורק בצור קחיס ככפס קצייקיס ולפי אמנה ני רשעס ידעך כלול
ני אלס אשר קיא נשמת קאדס וקוא קני אשר רמוז רזל באומרס וע דלק מונח לעל ראשו וצפה ומניט מסוף
קעולס וע סופ ידעך ויכנה ותקיה בחוסך עונת כפי חטאה ונטן לפרס קפסוק בעטן קבעס פ לו יקיה לו קונכי
אחריו מות: ירא את קזקיר ללדס שטס שראוי לראה מקשס ראוי גל שירא מקמלך אשר ימלך עלו וסל ימרח
את פו אפל שקוא נאר ודס פ קשי יעמיד מלכס בצרן ואס לו יקיה מוראס יקרה זק את זק אכל ראת יי ראוי
לקקיס לראת קמלך ועס קמטעס זק קסדר סמק דימיס יראת קמלך לראת קסס אל תתחבר ויקיה שוטס
מגורת ודתיקס סוכות י או ירנה ועס קמטעס במטשיקס או סאועס מצותיקס סקס עובריס על מצות קכס ית
וק עלך ועשיס כהכך: בי פתאום רוכה לעמר של ידעו ולו ירניסו ט קמטעס דבריקס ואיד סעקס
של קסס יתברך וקמלך מי יודע יוס טאו ואיטת וכיעת:

גם אלה משלי שלמה . מלת גם מדנה ונשע החלקים שעברו מזה הספר לא אלמנה גם . ואמרו בקדמונים
בעל הקבלה כי אנשי חוקיה כאשר קשתקו משל שלמה ובאו למקום קוה ומצאו סם
דברי שלם היו ראוי לכתוב בענין שהיו עמוק ודוחים יראת שמים נבגל וראוי לקשרם מכאן ולדבק להם המשלים
קנארים שקשתקו על זה . גם אלה משל שלמה כמו קראשנים שקשתקו אנשי חוקיה מלך יהודה . ועל זה סמך
ל' כבוד אלם הסתר דבר . אותם קדברים

שקשתקו כבוד אלם היה . ומלת קשתקו
פועל יוצא לשלי שקחמים טו לקשתק
המשלים . והחל קחלק קוז בבגד לים פי
קשתקו לאון הקנה והקשתקו מלבן אר
לאון טרילרר בלע וילק קשתקו קחוקו .
וילק שמפרש גם אלה לחכמים עד כן הם
משלים חכמים אחרים ונכתבו כאן
בענין מעלתם ומכאן ולבא חוזר למשל
שלמה . ונראה שקספר קוז ל' היה בני
חוקיה מחובר מראשו לסופו כאשר הם
אצלנו קיום רק נראה שמצאו אלו המשלים
כתובי מקנה עד סוף הספר משוררים והם
אספר המשלים האלה וחכמים עם אחרים
כבוד אלם ונ' כנן מעשה המרכיב
ומעשה בראשית והחוקים שאין הם
יודעים טעמים . וילק שלא יאמר אדם מה
למעלה מה למטה . ויאמר מה שיבקשו

גם אלה

משלי שלמה אשר העתיקו
אנשי חוקיה מלך יהודה: כבוד אלהים
הסתר דבר וכבוד מלכים חקור דבר:
שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים
אין חקר: הגו סינים מכסו ויצא לצרף
כלי: הגור שעל פני מלך ויכון בצדק
בסאו: אל תתחרר לפני מלך
ובמקום גדלים אל תעמד: כי טוב
אמר לך עלה הנה מרושפילך
לפני נדיב אשר ראו עיניך:

מקשי אין צריך שידעו בשקם שאלתם כי הוא יודע הכל . ובקפך במלחם שצריך לחקור בדברים כי הם אינם יודעים
רק מה שידעו וילק שראוי לכתובים שלם יגלו מה מראות הכפלות שראויים וקדירות העלמות ועל זה נאמר על
משה בבל בית נאמן קוז שראה מעשי קשי באותם מ' יום מה שלם ראה בן אדם . וישעיהו חטא במה שאמר וירא
את יא ויחוקא ג' ח' וזרחה מראות אלם נ' תבאה כ' ז' היה כאשר העלשטם ועל זה קראו בן אדם שלם יתבאה .
ובקפך במלחם שקם רוצים שיחקרו עשירו ויספרו וכל . שמים לרום רל קמטאות יגבלם שקשמים בתבליט
קמעלה והארץ בתבלת קמטק . ולב מלחם עמוק מעמוד
מקפת על עשיטם רכס שמתחדשים בכל יום אין ק' לקס הדגו סיג' קמטאוך והסר כמו כאשר קונה מן קמטא
אין כאשר יסיר קערף הסיגים מן קכסף או יבא לו אכל כראוי . קנ' רשע דימה קרשעלס קמטאוך לערף
וכסא מלטות לכל של כסף נרוף . אל תתקדר בחזם לפע מלך או אדם נכבד ל' תחזיק עבמך בבואו ותחלק
כסד לעבמך ול' יהיה לטאך וסוקר טאם כמזמו רק תשב בשל קמקומות . כי טוב יותר טוב כשהשב בשפל
שיאמרו לך עלה משכב עבמך קמקומות וישלך בטע האכסים שאתה
או יאמר אשר ראו שטך דבר זה מקלן באמרים סוד מעלפן . או יאמר מי שקוז טוב יאמר לך עלה קנ' וזה ימשך
מקויות משפל עבמך לפע נדיב אשר אתה מפרו שאינו כל כך חשוב . או יקיה ראו מבזיון כמו אל תראו

אל תאמר זה הפסוק נקשר עם מה שלמעלה כפי הפרושים שנעשו בו אל תאמר שאעשה לו קיזק בלשון באשר
עשה הוא לי או כאשר עשה לי שקעוד ענות שקר לבקשת כן אעשה לו גם אם להפך ענות שקר שצלו
ואשילו כפעלו על שדה איש אמר שעני מדרכ השדה של איש קטנל של רצה לעבוד אדמתו וגם עני מדרכ
הכרם של אדם חסר לבשלא וזמר ועני חותו והגה עלה קמכאטס מגזירת קמוס וחוח והוא לבון

אל תאמר באשר עשה לי בן אעשה
לו איש לאיש כפעלו: על שדה איש
עצל עברתי ועל כרם אדם חסר לב:
והנה עלה כלו קמ' שונם בסו פנו
חרלים ונדר אבנו נהרסה: ואחזה
אנכי אשית לביר איתי לקחתי מוסר:
מעט שנות מעט תנומות מעט חכמ
ידים לשכב: ובא מתהלך

קוצים ועל כמון קממיח מגזירת ועלתה
אדממותה וחולס גזולס יותי מקמאונ
וקס חדים כקוצים וקנה ראה שעלה השדה
וקרס כל אחד קמאונס וזהו דרך השדה
של יעבד ולא יורע שיעלה קוז ודרדך
וכן הכרס של יעבר יעלה שמיר ושית ורא
גכ שקגדר מהאבנט שטעמים האנשים
שדו ולרמי של יקו למשל סור ולמרמס
שק נהרסה ואמר החכס פ הוא ראה זה
קדני בנינו עלה וכאלו אמר לא קרנשת
בצנינים עני שראית כך וכך ואמ' כן למ
פ אפי' אם יעמד האדם בחדרי חדרי עני
שכלו ודואה בשן אט אשר יקרה לשדור
ולרמי האנשים חסרי לב ואפשר פ בעטר
שקוצר שדה וקרס שעל השדה אלמ וקנה
עלה כלו קמאונס כסו טטו חרולס ולא
קוצר בו גדר לפ שמדרכ השדות שאין

פ רישך ומה סריך פ
באיש מין:

להס גר אבנט לפי שהס רחוקים מן הישוב ואין הקיזק מצוי בהם וגם שבעטר גרל
השדה יתיאש האדם ימעות גר אבנט פ לא יספיק עשרו אל זה ועל הכרם אלמ וגר
האנשים לנשות גדר אבנט לרמיס בעטר שהס קרובים לער וקרובים לקיזק בעטר זה ודרך האנשים לעטע בקס
עץ כל פרי וחומלס על ממנוס ויכל אדם לפעות גר אבנט לרמינו מפע שקרס קטן הוא בערך השדה: ואחזה
אנבי אמר שראה מה שקרה לעצל ולססר לב בעטר ענלותס וכסילתס ולקח מוכר אל נפשו בהפסד וולת
ואמר מעט שנות כלומר לקחת מוסר ממנה שראית לאלה בעטר שהס מפסידים השעות זו אחר זו שפ
אחת בשנה ואחת בתפומה ואחת בחיטוק ידים לשכב במפוחה בלש שנה מעט ומפך כך קומן חולף
וקולך לי ובא מתהלך רישך גל אפ רואה שאס תתנהג אהה כמעשה העצל והחסר לבותפסיד ומכך כמקוהו
יבא עשותך קל ברגל ויחיס אלך החסרון במהירות כלבת האיש רוכב קסוס שירוז עם קרומח
צדו וקמין בהתפ גס איפסר לטרס פ אמרו מעט שנות ונמר איס סיפור שיספר החכס ממעשה העצר
וקכסיל רק היא עבה סבוקן החכס לבצ אדם של יעשה כמעשה הכסיל והעצל רק קראוי לבצ אדם קוא שישן
מעט והיא שינת קללה וימס מעט והיא שינת קיוס ומעט חיטוק ידים והוא מעמד המפוחה בלש שנה ובקיות קנהג
האדם עז קעט אס קוא עט עשות יפיר ממנו וילך מקרה ומחסורו גב יפיר וילך לו ויקהובא מעטן ובא
השמש וטקר או יקיה מתהלך כאיש מתהלך שילך מקרה ואס בל לע הסרון ימלס חסרון בודיות ידיו כאיש מין

אורך אפים נאדיות אפש שקקצן מארין אש ול ינקס מאוישו בשעת חמימות יקיה נפרה לחכ כלסון
רבה וזבזבי רעס פ האסון אלעל שקיח רכה בעצמותה ואין בה עצם יש לה מן קיטות וקעצמה
סקיח תסבר קעצם כל שקזברים קרעם שידברו למושל קרוצו או אכשיענתו ישברו עצמות קימושל כל שישברו
כעסו וכנה שפרת תקט בשפרת קעצם רבש מכחת אס מעזות רבש שקיח מנתק וטוב לשכל אטל ממסו
מק שקיח די לך לשכל פן השבעת ממנו

בְּאֹרֶךְ אַפַּיִם יִפְתָּח קִצְוֹ וּלְשׁוֹן רִבְיָה
תִּשְׁבֹּר גְּרָם: דְּבַשׁ מֵצֵאת אֶל דִּיךְ
פֶּן תִּשְׁבַּעְנֵנוּ וְהִקְאֵתוּ: הַקִּרְרֵךְ
מִבֵּית רֵעֶךָ פֶּן יִשְׁבַּעְךָ וּשְׂנֵאֲךָ: מִפִּיךָ
וְחָרְבוּ חֵץ שְׁנוֹן אִישׁ עֵנָה בְּרֵעֵהוּ עַד
שִׁקְרֵ: שֵׁן רֵעֵהוּ וְרָגַל מוֹעֵדֶת מִבְּטָח
בּוֹדֵד בְּיוֹם צָרָה: מֵעֵדָה בְּגֵד בְּיוֹם
קָרָה חֲמִיץ עַל נֶתְרוֹ וְיִשָּׂר בְּשָׂרִים עַל
לֵב רֵעֵ: אִם רֵעֵב שְׂנֵאֲךָ הֶאֱכִילְךָ וְ
לָחֶם וְאִם צָמָא הִשְׁקָהוּ מַיִם:

והשלכנו בקיח השבענו כמו בע יצאנו
יצחו ממנו וכן השבענו השבע ממנו וזה
המסוק משל אעניע רעס וככניס נהשעת
קחוסיות ושכלות שאין ראוי לפטר קבאל
בהם להשיג יותר ממנה שקיח יטל לשיג
של די שלל ישיג ממנה שרצה אכל יפסיד מנה
שקיה בחסן לשיג המשל בחוש קראות
מי שרצה לפסונכל בכתיבה דקק מחד לא
פועק דק שאין בכחו להשיגותכדיי ראות
לוק יחלש ראותו ול יחאק ממנה שקיה יטל
לראות וכן בששעת השכלות כמו החוכל
דבש שאם מוסיף לטל יותר מדי יאבד
הכל וישלכנו אימרו במופל מניך אל
תברוסו וכןמקום אחר אמר אכול דבש
קדנה לא טוב א התחכש יותר ונע ה קר
רנך מגוי חוקיר אנוש מפ אסון

יוקר כמו מעבר רנך מנת רעך של תכנס בה קדיח יותר מדי ואלעל שקיח רעבו אשר ככסו פן ישבע ממך
בט אך תמנע אל בנת וימאסך וקדנה לשופות של שנאה מכאפו שקיח לשון מיאוס ואיס לשון חינה כמו גם לרעבו
ישלש רש יעשה לו מיאוס בראות מפיין וחרב בשקל מקיס משיב מגו וכפטי ישפזן סלע פוכל משבר
הסלעם וחרב סאן פמחודד יאמר כל איש שיטעה טרות שקר ברעבו כאלו משיס חרב חדה בעש וקורגאות פ
הוא גרם לו שימות ומלית עד במקום קזה שם כמו טרות וכמוהו לא תענה ברעך עד שקר וגל עד שתרגם בהם
קתרגם סהדותו ול שקיד שן רועה מגויל תרועם בשבט ברזל וקחולס תחת סורק ושרוסו שברק יא יר פ
קבטחון שיבטח קחדם בליש שאיכו נאמן וטוג ברעשו בעת צרתם הוא דומה אל קבטחון שיבטח קחדם
בשן רעפנה בעת שקיח אכול שיטגע בו המאכל ויאחזקו כאב חוק מטע שבתח בה וכן קעצן ברנל מועדת
וקיח קרנל אשר מעדו קרסולו וכשישען קחדם עליו לא יעמוד בה מערה רנל פירוסו ומעבר וכמוהו לא
עדה עליו סחל מי שמעבר ומסיר בגדו מעליו בעת קקור כמו
המים מתקפס אות וקויל מואבנו וכן קקור ככנס בעש ומשחית
מעבר קדאנה על לטו ויש מפרשים מעדה מבגדי עדים קבגדים קבלויים שחינה מחממים ויש מפרשים
מעדה מן תעדה כלה כלומר מי שלכש בגדי משי בום קרה ומתפאר בהם ישחית קבגדו וקלובס אין לו קנאה מקט
אם רעב סונך האסלמו לחם ולאו דוקא לחם ומיס אלל בכל קדברים שנריך קן ל די מחסורו

אל תצא לריב כמון להריב הוא טעל ואם קיה שם קיה אומץ מיה העשה באחרית ויקיה עטן הפסוק א תצא אהרי
מקור טן הנצא לריב לא תדע מיה לעשות באחריתך או יאמר עב שתיע המרינה ועל מיה פן השנה במאמרך
ותהיה נבלם בהיותך עשור ליחד מן המריני ומיה העשה באחרית המרינה כאשר יכלמוך דער ואיפס שאומרו מקור
צווי ומעישו אל תצא לריבך תמקור ותחזור ליחורך פן לא תדע מיה העשה באחרית המרינה . ריבך ריב יאמר

דרך עצה בנות שתיבטס אדם לא תעש
במעשה הכלים שיחול כל טעפותיהם
ויספרו בגנות הטועטס עמקם ונדבות
קדוהם רק קריב שלך תריב ותאמר
טעפוק וקובות שתיע לוי לקרוט לא תגל
אות . פן יחסך כלומפי קאומעי יספרו
צמת ממך נב ויחסן עטן חרפה וקלון
כמו חסד הוא וקחרפה שיספרו ממך לא
תשוב אחרת רק התגלה והתפרסם או יא
מיה בנע שתפס בגנות אחרים לא תסור
הדנה שדברו עלטר עטור שתספר גם איה
בגאותם תפוחי משפות שס מנחי הלמ
מגז ואבן משפת פי דבר מעייר
ונקרא משפת עטור שיטור ט קריאות
הרגו וישקף וחסה ואי ממל תפוחי וקב
בשבת כסף דקת הקבטס מאר הוא
קדרי קדור על אומטו וקוא ממל נטל

אל תצא לריב כהרפן מח תעשרה
באחרית הבהכלים אתך רעד ריבך
ריב את רעד וסוד אהר אל תגל : פן
יחסך שמע ודבתך לא תשוב :
תפוחי זהב במשכיות בסף דבר
דבר על אפניו נזום זהב וחלי כרתם
מוכח חכם על און שמעת : בצנת
שלג ביום קצר ציר נאמן לשלחו
ונפש אדנו ישיב : נשיאים ורוח ונשם
אין איש מתהלל במתת שקר :

בעטן קנמסל לפי שקדרי יש לו נגלה ונתיך וצריך יהיה תעט טוב ממנלנו עב יהיה תעט בערך אל גליו כזקב אל
הכסף כמון זה התפוח של זקב אשר כסוהו בכסף בשבת דקת קעעס מאר וכשיראה מרחוק ובל עון טוב יחשוב
הרוח שקוא תפוח של כסף וכשיסתבל ט איש טוב קראות בהקבלות טובה יתגאר לו מיה בנות וידע שקוא זקב
וכן משל קנטי איס עק נגלה חכמה מועלת ברקון עטיט הק צניס האכוייס ותעט חכמה מועלת בהאמנת
האמת על אמתה : נום זהב . כשיזמן יהיה האדם מוכח קהל או עס הרס והכוכח תקיה לו און
שומעת לשמוע ולקבל תכחת הוא דבר נאה למיון יופי הכוס של זקב ותכשיט קחתם

הטוב כי כמון שהס כווי קנף כי קבלת התכחת הוא יופי אל המוכח והכוכח : בצנת שלג . כמון שיערב
לאיש צום קצור קרירות דומה לקרירות קשלג שקדור קהוא יריב רוח אדם קמתפסט ל
לקעות קנף אל קלב כן קצר ישיב נפש השולחים אות פ נשס עומדת טרודק יוצחת יטא ושוב ונבא קשלג
ישוב נפש אלקים במה שיאמיטו . או יקיה ישוב מן באובה ונחת : נשיאים ורוח . נשיאים קס
הענטס כמון מע'ג נשיאים ונקראו כן לפי שהס עלים מן האדמה
בדני חמשים וחת מילין ואמר שהאיש שמתפאר אעשה ואתן כן וכך ולש יעשה דומה לאלו קענטס עס קרוח
שקס על קרוב שלוחי קשס ויקון למטר ואישו

כשלב בקיץ. כמו של נאזה שיקה קשלב בקיץ והמטר בעת הקציר על השלם כן לא נאזה לכסיל שיקה נכבד
כצפור לפוד. כצפור שעמדת לקיות פודד מקפו ולבקש פרנסתו ופרנסת אפרוחיו וכדור שדרע
לקיות מפעם. אך הם שנים אל קש כן מי שמקולל חמרו על לא פגע בקולל שבה אל קנה כדו א המקולל
תבא ולקחי טו ויש לעת בקוללת חנם שני אה שקולל אס לא תהיה חנם תחול גם חול קוללה במקולל לא ידענו

על אי זה דרך יקיה והוא יתקדברי קנעלמי
ורטס יחשט שקוללה מטבעה שהיוק בכל
עטן ען על חנם ען לא על חנם כעטן קחן
קמואלך אשר מדרט של ישוב חזונית.
חמנה קחכס באמר קוללת חנם לא תגח
קוח על הדרכה כלל שקשיסור קוללה ען
קמקולל כשתהיה חנם ולש מה שקריל
תבא טו יאמר כצפור לפוד וגו כן קוללה
שאת פ שקיח על חנם תחול על המקודל.
וקזכר זה כרי סימנע קחדס מקולל חמריס
טודעט קוללה תעשה רושס במקולל.
ואיפער שקרא קוללת חנם כל קוללת כשאל
תבאנה ממש חסיד וקדוש או נביא טיחס
למעלתס דומיס אל העצמים קדוחטיס
קטעלס בצור וזק יקרה לקס נהגהדס
ודנקותס באל יתגרי שוט לסוס. שוט
כמו שבט ומתג איגליון בלע

כשלב בקיץ ויכמטר בקציר כן לא נאזה
לכסיל כבוד: בצפור לגוד כדור לעוף
כן קוללת חנם לא תבא: שוט לסוס
מתגלחמור וישבט לגו כסילים: אל
תען כסיל כאלתו פן תשוה לו גם
אתה: ענה כסיל כאלתו פן יהיה חכם
בעיניו: מקצה רגלים חמס שתה שלח
דברים ביד כסיל: דליו שקים מפסח
ומשל בפני כסילים: בצרור אבן
במרמה כן נותן לכסיל כבוד:

ופי בצבט שיצטרך לקטת טו קסוס וכמתג שיצטרך לחמור כן יצטרך לגו חכסילס למטתס בצבט. ויש חומריס
שמתג קוח קמושס בטי חמור כמו ומענג בשפתך וכמו שאלו נמצאים לצורך קסוס והחמור לקדריכס בדרכ אשר
יחפץ קחדס כן קשבט קוח נמצא לצורך חכסילס למטת טו על גס לקדריכס בדרכ קחייס: אל תען כסיל
אס יחך אוקר חכסיל אל תען אלו טן תהיה שוק אלו ט קוח יאמר לך שקוח גדול ממך. ונטן לפרש טן תהיה
ל גס אתה בעט קאומטס ט יחשט שאתה כסיל כמוקו ט השתקק לכסיל זהו קלפו. ויש מפרשים כל יענה
דברי אולת כמוקו והו חומר כאלת רק יענהו בדברי חכמה וקו טן תשוק לו אס תשיב דברי אולת תהיה כסיל
כמוקו שאס ישיב לו בדברי חכמה לא ישוק לו ענה כסיל: הפסוק העליון בדברי חרפת שקס בעט של אדס אך
בדבר שיקה כבד השו ותרתי שוק לעטת. איתו ולקוריד סכלתו פן יהיה חכס בעטו ויחשוב כדבריו קס
שקד ויטע טו אחריס. מקצה רגלס מגו וקצת את כמה מי שקוח אולס דברים בר כסיל קוח מקבץ רגל
סלחיס קרבה לחור ולשלם לתקן מה ששעות קשלח קראסון. ושותה חמס שחברו ווטף עליו על שלחות
חכסיל ומדבר בדרכ קעברה כמו ישתה לעג כמיס. דלש שוקיס מגו דלף דלף לשון קנבה כדאס נבדו השוקיס
מאיש פסח שקחת גס קה מחברתה ואינן דומות זו לזו כן קמשל בעש חכסיל שאין דומיס דבריו זו לזו וקמשל
למעל. כדור אבן ימרגמה כונדה בלע שקחנן שצדרין נה לא לקייס שס קוח שבאותה שעה עומדת לצדק
כן קותן לכסיל כבוד איפו של קיימא דל דרשוקו על קמלמד תרה לתלמיד שאיפו קנן שקוח כדור אן לצדקו

משלי

כי גחלים ינתן סנה למי שאמר כלמי זה קחם שנתעסק עמו הוא משמנה גדולה שתכל לעשות מימיו הוא יתעב אל לבו דאגה גדולה שקונך לטא אל ידך ורואה עצמו בשלמות ופי אל ידך להקם מימיו וחותק הוא שאיבת גחלים מתוך הקיסק כמו לשתת אש'מיקוד ויחמ' כ זה קחם הוא לעגלם שאתה חותק וסואב מן המדורה לתת על ראשו ועוד שהם ישלם לך בחותק מנה שימחול לך וישלם לך טובה תחת רעם רוח צפון תחולל יוא שהוא מבטל הכפל מיגוי חלוקה

כי גחלים אתה היתה על ראשו ויהוה ישלם לך רוח צפון תהולל לשם ופנים נועמים לשון סתר טוב שבת על פנת נג מאשת מדונם ובת חבר :
 מים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק : מעין נרפש ומקור משחת צדיק מטל פנירשע :
 אבל רבש הרבות לא טוב וחקר כבודם בכבוד : עיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו :

לך פרושו רוח צפון תמנע הגשם מלרד על אותה קרוח מיבש השלם ורוח דרומית שמלחם אותה ואסון סהר שידבר האדם אל קמושל וירכבו ב'בן חן הוא השוחר תבטל ותמנע הפעם קנועמים שיקו לשופט עליו וימ' תחולל מן חיל בולדק יחמ' שרוח צפון תחולל חיל וגשם ותבר יחוקו עד שיכלה שלם ירד על הארץ פתפר קעמם ופעם קנועמים חילו ויפחידו לשון סהר כלו כשמרא' אדם פעם קנועמים לפולר רכל מכח רעמו במ' קר ימנע מדבר הרטלות וימנע אנשי רכל טוב שבות : זה קמסוק מערש למעלה אמר שיהר טוב לאדם שיסבלו בלם אשה מאשת מדיעם וכן יותר טוב שתהיה לעבת גבוהה חלק קטן מבית שישפק לאדם בצעמם מקיות לע

בת מדות ועלות מרחמים וידור איש נכרי עמו בבת אחר וברש כנגד כילוק השטנה נאמר אשת מדיעם ככסת ישראל שהרשיעו מעשיהם והקטינו להבה ופת חבר פת שמברו בה את קולענים להפנה מים קרים פירוש כמים קרים שמעשיהם נפש צמיחה ק' שמועה טובה כאשר תבוא מארץ מרחק מעיבה נפש המתבשר והוא קדין בשמועה מארץ קרובה אלם שמארץ מרחק יהיה חסכו עליו יותר פעם מעיין נרפש פרוש עטר ברגלים משחת תאר מחבטן קפוסף לשון השחתה ויחברו וזוה משחת פרוש כמעין וכמקור משחת שיהעצבו אותם מימיו כן דייק כאשר ימוט לפט רשע וירמסוקו וישחיתקו עבדם כל קאותם מימיו ודמה אותם למשין ומקור בעבור פ פיהו כובע דברי חכמה ומוסר : או יחמר כמו שהמעין שדרט להיות מימיו כובעם והוא עתה נרשם שירגשו מימיו רפא וטיט : וכן מקור מים שדרט שלא יכום מימיו נשחת לחבה מן הססת ושכ להיות מי איכזב כן קעמ' בעת שהנדיק נחל כובע מקור חכמה מט לפט קרשע כשיהגבר קרשע עליו יוכל להראות חכמתו אכול רבשו חפלו קרשע שהוא מתק לטל לא טוב שיחכל מעמפו יותר מדיי : וכן החקירה בדעת הכברות וברברי החכמים צריך להיות דרך כבוד בעמ' שלם יקרום הגסל ולם להרסת החקירה בהם נמה שהדבר מויק עיר פרוצה כעשר פרוצה שכל מדונה לפויק חלנה היכולת מדוי ק' איש אשר אין מעצר לרוחו בשעת כעסו הוא מוכן לכל רע וכל אדם יזק חל

חכם עיזלו משיע טעם חכמים ושנעם לשון ריבוי או רמיו לשנע חכמות מחויק מי שספס ומתעבר ער
קטטה שלא תגיע אל ש. כך הוא מכשסו כמי שאוחז באונ כלב שטעס עלהס יותר מכל
אבריו ותרס שיסכפו על חס' במתלהלה' שרסו להק וקוא כפל ופרוסו במתעלס ופמקר וכן ותלף ארץ מצרי'
שרסו להק ומספסו ותלה ופי' כלתה ופמקרה ואמ' שקאיש שמרמה את רעהו במרמעת והמר

בגלות המרמה משחק את כלומר לא
ניסונית לפי זהוה הקיזק הוא דומה אל
האיש המתעלס או משהמה ומשתגע
ויורק זקיס חכיס ומות וזיקיס מגוי מאורי
זיקות פטעות כן איס כמיו שפרסו
באפס עצס' כשיכלו העצס יכנה קאיש
לפי שקעצס קס סבת פ קלחות
אשר עצס הוא מיון קלחת ונפור הסנה
יסור קיסובב כן בעת של יקיה הענן
נמצא שקוא הסנה לא ימצא קריב שקוא
מסבט גם איפער שמדון קוא תלך אל
האיש המריב ולפי' אמ' ישחק פ על קריב
קיה אומר יחל קריב אימס כוון למר פ
שלא ימצא הענן שקוא המערר מדעס
קאדס שדרט לקריב ישחק ול' יריב פ
קוסרה קסנה אשר בעטרק יריב פחם
כמו שפחס וקוא קנחלת הסנה קוא

ריב לא לו: במתלהלה הירה זקיס חכיס
ומות: כן אישרמה את רעהו ואמר
הלא משחק אני באפס עצס תכנה
איש ובאין נרנן ישתק מדון: פחם
לנחלים ועצס לאיש ואיש מרונם
לחרחר ריב:

דברי נרנן במתלהמים וזהם יררו
חדרי בטן: בסף סינים מצפיה על
חרש שפתים דלקים ולב רע: בשפתו
יבר שונא ובקרו בו ישירת מרמה:

מוקן להעשות ממנו גחלת דולקת וכמו שקעצס קס מעותני' להעשות מקס אס כן האיש שקוא בטבע בעל ריב ומכ
קוא מוומן לחרחר ריב ולמר לערר ולכנה קריב רברי נרנן ענן קוא אס כגור מן והרננו בלהעס והרננעס
קס קרעלס שמקכסס טן בע אדס כמתלמי
כהפך ככס שמלה שלמה ופרוש הכתוב דברי ענן שקולך רכל ומכה רעהו בעתה כהולמים אדס וחוס'
דברי קרעלות יורדיס עב סערי מות כל כשיתנון עלהס נמצאת שאין מנותק לות רק מנות פעבודת עב הדרי בטן
בסף סינים יס אשיס אלנע רע ושפתתהס חלקי מחמאות ויש שלבס טוב ודברי קס לא רעון ידברו מן הרע
מק של ידברו לבס לפעות אימס כשיזדמן כשיקיה קלנרע מפקרו והספתתס יקיו בעריס כאס קמחלקת
זהו תכלית הרע והוא דומה בעצמו לשרס שקוא דבר שאין בו ממש והוא מטפה מכסף סינים שקוא זיוף כהכסף טב
קצפי קוא לא יועל ולא יכל ולפי' זה הפי' יקיו דולק' טעריס ואס יקיו דולקיס מעטן קרדיפה וההשגה כוון פ דלקת
אחרי יקיה עמיס שקרא שפתס דולקיס השפתס של ידברו בעניע קריב רק ישתקו וקרא אתס הליס בעבור
שקס ררע זה את זה וקשיע זה את זה ואמר פ כשיקיה קלב רע בעטס והפה שותק ואישו מרחה רע קוא דומה אל
קחדס שאין בו ממש והוא מטפה מכסף סינ' טעס קיות כסף סינ' יחסטו בע אדס קיות כסף נברר וכן זה אעפ'
שקוא מווייק מעטט שלט רע קוא מרחה נתיקת רע בשפתיו ימ' שקאונל מותך דבריו וכל אדס לפי מחשבת
ויותר נטן לו פ יכר קפך קהכרה פ בשפת חלקות יקיה מתפכר קשונל כעיהו דבריו כחוקב

חוח עלה. כמו שקסטר בעת שחיות יקח צד החוחים וקוצים ויכריז בהם האנשים כן הכסיל ילמוד לפעמים משל
אחד וקולו נאות המעל תמיד ידבר בן תמיד ומכאן גם אגסומשו. או יאמר כמו שקסטר בעבור שירות
החוח וקולו קקון בזה ויכריזו כן המעל וקולו דבר חכמה יכריז הכסיל בהגותו וקולו יפלא החכמה עד
שחס ידבר בה ידמה לו שיכריז ואפשר לכתוב הפסוק כן אמרו הטעמים כי יש אחד ממיני החוחים שמסיר השכרות
בטבעו או בסגולה שטו ואמר כמו שזרמין

לפעמים שיהיה החוח המסיר השכרות
איש שטר דרך מקרה ויסיר שכרותו ויחסנו
מן החכמים כן ישנה דרך מקרה מעל מן
המעלם או דבר חכמה בעיני כסילם ויחסנו
בעת שחס חב ייס כענת המעל הקולו. וימן
כחוח שקול ענק טר שטר כך המעל ק
החומר למטה ענק בעיני כסילם להורר
לחס סוף ולקום מכאן ומקום המעל רב
מרוול כלו. רב מחולל. קנה ברא
את הכל וזן ומן קיבל ככסילם
כחכמים וחין אלו צדקן שוס חכמה וכוני
מגוי שטר פותן שטר להכילם ופוקן שטר
לענדים על דתו כלם נשוק ויש דרשות על
פסוק זה ואם יחיה נקשר עם הפסוק
של מעלה יאמר מי שקול רביעית ארון
העלם ברא רשעם וצדיקים כסילם וחכמי

חוח עלה ביד שפור ומשל בפרכסילים
רב מחולל כלו שבר כסיל ושבר
עבריה: בכלב שב על קאו כסיל שונה
באולתו: ראית איש חכם בעיני תקוה
לכסיל ממנו: אמר עצל שהל בדרך
ארי בין הרחבות: הדלת תסוב על
צרה ועצל על מפתו: טמן עצל ירו
ביצלת נלאה להשיבה אל פיו: וחכם
עצל בעיניו משבעה משיבי טעם:
מחזיק באוזני כלב עבר מתעבר על

וסוקן לכל אחד מקס שכר הראוי לו ואלו הכסילים קרא האוננים וענדים מוידים: ככלב שבעל קיאו. אחד
שקיאיו יאכלו אעפ שזיק לו כן הכסיל יחזור טעם שנית לעשות אולת וידע האולת קיאו לו וכלימה ולא

יקטיש: ראית איש יותר תקוה יש לכסיל שיש לו סכלות הענדי שיחכם באחרית או יקבל מוסר מופתו ממנה
שתהיה התקוה באיש שיש לו סכלות קטיע שקול חכם בעיני ואין שאל ענה מחכם לפי שקול חכם
בטעמו שקול חכם וקסיל שסכל החכמה קולו יתאוק אלה וישמע לקול מורו וקמס צמלת ממנו תחת יותר ושב
הטכוי אל החכם בעיניו כמו שזכרנו: או יאמר ראית איש חכם בעיניו אין לו תקוה ויש תקוה למי שקול יותר
סכל ממנו כולם יקיה חכם בעיניו. או יאמר כשימצא איש חכם בעיניו נקוה ממנו יהיה כסיל ולא נקוה ממנו
שיחכם: אבר עצל שחלש ממני אריות פ הרבה שמות יש לו: אם האמר אל העצל שילך להתעסק ב
צמלכת יאמר לך מפחד את שאמצא החל בדרך ארי צן קרהות וכו' הכסיל בעיני החכמות
הדלת תסוב: צר קולו החקק שבמפתן אשר הדלת סובב עליו. ויש מפרשים שקול רגל הדלת תסוב הדלת
על תרעם שתי ידות תרתן צדין וכן נמצא בלשון המשנה וקעטן שפוק צן הדלת וקובעם בן עץ אחד.
ואיך שיקיה אומר כמו שהדלת הסובבת וקנה והיא עומדת על קצרה ולא תצא ממנו כן הכסיל שוכב ומתפושע
על מפתו אלא ולבאן וממטות לו ירד. או יאמר שבע הדלת כער קמו וקולתם לצרכים מיפתח מי סוגר והעצל
ל ידבר לט לקום: טבן: עצל צלחת קיאו יורה וקערה וטמן ידו מפת קנה וכו' פירשנו.

טובה תוכחת י יותר טובה היא התוכחת שיופח אדם את חמרו בגלוי ויותר מושלם לו מן האהבה שיאהב אותה ויקים מכם פשע ומסעור פשע התוכחת יתאקו לחיי עני ועם קסיתרו פשעו גרם לו שלם ישוב מקום י או יאמר טובה היא התוכחת המעלה בזמן שהיא נאה מאהבה שהיא נענה לו בלשון כלומר שתהיה סתנה אהבה מסוקרתת לא שיתקין לפי שיש לו היא תוכחת רעה נאמנים פצעו אהבה קטעם נאמנים פצעו קאהב ומטותו פ לטוב יכפו ויוכחם

טוֹבָה תוֹכַחַת מִגְּלֵה מֵאַהֲבָה מִסְתָּרוֹת׃
נֶאֱמָנִים פְּצָעֵי אֱהָב וְנִגְעוֹת רוֹת׃ נִשְׁיָקוֹת
שׁוֹנֵא׃ נִפְשׁ שְׁבַעַה חֲבוּסֵי נִפְתַּת וְנִפְשׁ
רַעְבָּה בְּלִמְרֵתוֹק׃ בְּצַפּוֹר נוֹדְדֵרֵת
מִן קִנְיָהּ בֵּן אִישׁ נוֹדֵד מִמְקוֹמוֹ׃ שֶׁמֶן
וּקְטֹרֶת יִשְׁמַח לְבוֹמֵת קִרְעוֹ מֵעֵצֵת
נִפְשׁ׃ רֵעַךְ וְרֵעָה אֲבִיךָ אֶל תִּעָזֹב וּבֵית
אֲחִיךָ אֶל תִּבּוֹא בְיוֹם אֵיךָ טוֹב׃ שֶׁכֶן
קָרוֹב מֵאַחֲרָהוֹק׃ חֲכָם בְּנֵי וְשִׁמְרָה
לְבִי וְאַשְׁיֵבָה חֲפִידָבָר׃

וענות ורבות קן נשיקות קשונא כלומר שיוקו הנשיקות יותר ממנה שיפגע או יאמר פ האהב יקו קפשעם שיפגע ברעבו כדי לכוסחו פשעם גדולם ונאמנים על דרך מכות גדולת ונאמנו ונא שטעמו גדולת וקיימים כל מי שאהב את רעבו כנפשו פשעו קס גדולם ונאמנים ומי שלם יאהב אותה כל כך יוכח אותה תכחה קלה נפש שבעה תגם כיון תמיאם יאמר פ בעת שהאיש שבע מלש תאות מן המאכל והמשתה יאפי קוספת והוא המתק מכל דבר לא יערב לו וימאס אותה אמנם האיש הרעב בעבור רעבונו אפי קדני שמידעו שלם יאכל ויקים בשעו מתק ואפשר להיות תגם מגוי ואדם עמיס באש כל דרוך

על קוספת ול יחשוב אותה לכלום בצפור נודדת מן קנה לבקש מחייתה ומחיית בעה כך הוא נדיך שיקים קדד ממקומו חס אין לו ריוח מנפו שם יקר למקום שימצא ריוח כדי שיוכל להתפרנס בכבוד קול ופית או יאמר כמו שהצפור הוא מוכן אל הנסיעה ואל הנדוד כן האיש הוא מוכן אל הנסיעה לכבוד ממקומו ובא לפשר האדם שיכין לו כל הנסיעה ויכין מן הנדה מה שתספיק לו בדרך קרחוקה ויחשוב אצל יטין תחפוט בעת שישעמין קעולס קוק ומה קס המעשים אשר יעונו ששמן וקטרת שמן קמור וקטרת קסמים משמחי לט של אדם בשכל קריח קטוב וענת רעבו הנאמן תמתיק שהסמין והקטורת ישמחו בלב כן תשמח לב האדם המתקנות שיקים לו מחברת רעבו ונתן קסנה בזה ואמר מענת נפשי כלומר בעבור העצה הטובה שיתן בכל עשינו רעך ורע אביך מי שהוא רע אביך כל ימיו ולא רימקו ובאות הנאמנות יקיה עמך אל תשכחו פ לם תמצא בלבד לא יספיק לך לעשהך רק יקו לך מן הרשע שישענך בעת צרתך פ לטעמים ירחק ממך אחיך ואם לא יקו לך רשע לא ילך עניך אל השלמות ויותר טובה תגיע לך מן השכן שהוא קרוב אלך בעת צרתך מן מה שישגלך מן האיש שהוא רחוק ממך בצרתך חכם בני ושמוח לבי חכמו מן הצען קול וכאשר יקיה לו בן יושם לא אתה יש מאדם שיחרכע ונתן לפרש אשיננו בכח חמתך חס לא אדע מלבי פ

משלי

כי יחנן שבע אינים שבע דוק וקרנה מנחם נחשטן שבע וול יותר משבע יתכסה שנאה נמשאון סס
מגוירת מנחם השיאט לשון שתי והסתה התכסה קשנאק בלב קשונא על ידי פיתוי
שהוא מפתה את חברו ונראה כאוהב בהסתה דבריו לכן תגלה רעת נקל שימא מפרסם נגדו נמדותו קרטו
או יקיה פרושו קנזיה קסגורת עליו לביא תגלה בתך קל וענה ימ משאון לשון שממא יאמר מי שמכסה רעת
ואורב לחברו לפי עלו חורב ושממא

כי יחנן קולו אל תאמן בו כי שבע
תועבות בלבו תבסה שנאה במשאון
תגלה רעתו בקהל כרה שדרת בה
יפול וגול לאבן אליו תשוב לשון שקר
ישנא דכיו ופה חלק יעשה מדחה
אל תתהלל ביום מחר כי לא תדע
מה ילד יום יהלך זר ולא פיד נבריי
ואל שפתיד כבד אבן ונטל החול
וכעס אויל כבד משניהם אכזריות
חמה ושטף אהומי יעמד לפני קנאה

השם יגלה רעת נקל או יאמר המכסה
במשאון שהוא סוית חסך קרני קשני
לקבא בסוף קבא יגלה רעת נקל
שקל יטרו ט שקוא רשע בורה
מגו פ ירקה איס טר פי איס
שחופר גמץ לפי ט חטרו קוא יטל ט
ביאונה טרך קינן וגלל אבן לפי חרי
אלו תשוב אותה קאנן פ קשם ישיבנה אל
פי אחר כלומר קרעה שקוא חושב
הנאגה אליו או יקיה וגלל משל יאמר וכן
ראינו שקאיש שקוא משלך קאבן וזרק
אותה למעלה שתשוב אליו לשון שקר
דכו קוז תמורת קאלף

למד קטעל שקוא כמון דכא ויא שקוא תאר
לחיד נקל נב ומדחה שם נקל משנה
פימי שקוא דכא ושפל רוח שונא לשון שקר

ואנח פה דובר חלפות אשר יעשה מדחה לחיות אחר בזבדיו או יאמר קאיש שיש לו לשון שקר קוא יעמד
קשקר בעבור שקוא ינח קאיש אשר חפץ דכאס כלומר קמרוכאיש בשפתו ומי שקלן ממחמאות פו ואינו
מוסיח בעלי קמע שיש קרעס גרס להם שידחו מדרך קאיש אל תתהלל אל התפאר קוים במה
שאתה עתיד לעשות למחר קן בעטן קבנקה שתאמר ותדע

לצדקה למחר קן בעטן סחורה קן בכל דבר פ לא תדע מה יארע לך למחר ולא תוכל לעשות קדברים
ואמר ילד יום על דרך קרחבת קלשון כאלו קימים קרות ויולדו קמקרים יהלך זר ולא פיד יספר
שבחך זר ולא שך פ אין כבוד לאדם כשיסגר הוא בשבחיו או יאמר

אתה קאיש קמתהלל בפך מה לך להתהלל בדברך ופוף שיהלך אחרים ואין ערך שתתהלל אתה בדברך
וכן ידעת פ יהלך קכוכרים ומה לך שיהלך שפתך ודעתם זל אמרו יהלך זר ואם אין זר שך
כבוד אבן טבר יש לאבן ונטל יש לחול כלומר סבל ומשא שוכל אדם לפי על כהפן ולסל אותה
אך כעס שיש לאויל בעת שיכעס הוא יותר כבד וקשקל לסבל משע קטעיפס הכוכרים
אכזרית חמה אכזריות גול יש בעטן קחמה וקטען שקחמה קיא אכזריות גדול ועם כל זה יוכל קאדם
לעמוד לטעם ואם לא כוכר וכן קאף גרס שטף גדול ועם כל זה יוכל קאדם לעמוד כנגדו
אמנם קנאה מי יוכל לעמוד לטעם קודיע שקנאה קוא קדבר קרע על כל

שאל ואברון שאל קוץ הקצר שלעלם שאל ואומר קב קב ואברון קוץ הקסד הקווית או גהינם שאלע
קטעימם לא ישכעלעלם וכן שני האדם לא השכנעה מקטיע קעלם וקוצר קעעם בעבר
סקס קמאור ומעגרים קדבר אל קלב וקלב חומר אותם על דרך כל אשר שאלע שני לא יצלה מקס

מצרף לבסוף שם כל שערשן בן קכסוף וטר לזה לזה קו וקטעם אין קכסוף נרוף ואין קוהב מווקבלת
כלעם אלע וקכלע שם יבחן האדם קוץ לפי
מקו שיםפרו בשכחו ויקלבו קוהב האנשים
או יאמר ואיש לפי מקו שהראה ממנו
שקוץ יקל עמו שיש תראה שיהל
עצמו קדע שקוץ חסר ואיש נרוף שלא
קבע אל קשלמות אם תבתוש את
האויב מרתם מן

שאלואברהם לא תשב ענה ויענה האדם
לא תשב ענה מצרף לבסוף וכוור לזהב
ואיש לפי מהללו אם תכתוש את
האויב במכת שבתוך הריפות בעלי
לא תסור מעליו אולתו:

כהם וקוץ קכלע סתשין טקבר וולת
פשוך גלע הריפות חמים כתכות מן
עמודי שמים ירופע ועל שרשו עלה וקוץ
יד קמכתה יש מפרשים שמכתה
קוץ קכלע שנקרא פיל או מורטירו וכלסון
חמים אסיתל ועל טכנא פשוך גלע על
שם שמעלן אות ומטן בן תמיד ופרוש
קכתב אפי הכתש את האויב בתן חמים
סתשין אותן לקסיר קלפתן וו קיח
תקנתם לא תסור קלת אולת כמו שאמר

ידעתדע פני צאנך שית לבך
לעדרים כילא לעולם הסן ואם נזר
לדור דור נלהחצירו נראה דשא
ונאספו עשבות הרים כבשים
ללבושך ומחיר שדה עתודים:

תחת גערה במטן ידוע תדע ראוי שתדע ושתפר טע נאנך אתה בעצמך ולש תתלה כל בטחונך בד אחרים
ושים לבך לסוף עררי צאן ואל יחשוב אדם בלבו ש ילע בפועל נכבס שיש לו ועטן קכתב

שאין עשר גדול לחדם ומתקיים שדו כמו בקמק דקה ואמר רבותינו בעשרות צאנך שמעשרות בעלפון
כי לא לעולם לפי שקטיע קעלם לא יהיו קיימים לעלם אל האיש שקומנט משקטם ולא יתקיים לעלם
אוצר האדם וגם נור קגדולש גם כן גלק חצר חצר קוץ עשב ועטן קפסוק דרך משל
על עשרו של אדם שיפסק ויברח ממנו כמו קחצר וקדשא שיקח נראה ונגלה בעלם ויטא עת וזמן ביהו כלעם
ונאשעה קעשש ולא ימאזו בעלם כמו שמוות קחמה כן יקרה עת ופגע לעשיר שיפסיד ממנו לכן זקירפו
לקאות צאן וקקר ט מקס תבא כל טרנסת האדם וכל נרשו כבשים ללבושך מנזת קצמר תכל לעשות
בגדים לבטא ומרמי קעתדים תוכל לקפות שדה ויש
מאותם דמים עתדים או יאמר ידוע תדע טע נאנך שית לבך לעדרים וכן ראוי לך להטבון על קחצר ועל
טכ קשדק לטער מקס בעטר הבהמות וכן כבשים לבטא כעמר נדך אתה לקח גם כבשיר לערך מלגסך
וסכר קשדות וקעתדים כלער להתחב על קעתדים על קנרשים להשאר מקס לזרע ועל קראויים להמכר או
לשחוט אותם לערך אכל או ירצה במחיר קשדק עתדים ונ קעתדים שתכל בשרם ותמכר קעשרות

משלי

ערום ראה כשיקח רעה בשני או בדרכי מי שקוץ חכם יסתיר של ילך במקום קוץ עד יעבור ועם יאנשי פתאי
וכסילים עוברים באותם קדרתם יקוץ כעבשים קן בענפים קן בממונים ואפסר שקרא ערום במקום
הזה המעט בחכמת משפטו קטכבס שראה חסור נזר על קשתה עבר או גלל קוץ יברח משם א מקום אחר
או ירוץ אל מגדל עזו שם יאונג קח בגדו מי שיפעה ערבות לשיש זר או שקטסיד ממנו ועשה חוב בעבור סנת
נשים נכריות ראוי קוץ שיטאו לשת
לעטט עטפו ואם ימצאו לו דבר אחר
יפשו את בגדיו ויקחום בעבור קחוב ופי
חבלו קח משטמו מברך רעהו מי
שמברך רעהו בהשכמה ואין
לם עמו קלה תחשבלו למברך וימ
קלה תחשבלו מיטע שקרואים והשומעם
כשרואים שמקאלם ומברכם את זה יטאו
לספר בגותו בראותה שוק מתאץ לספר
בשכחו וימ אותה בעטן איכסנאי סנתאכסן
אזל בעל קטית ויברכמו וישכמו במחללים
טופס ונקסברת פטס יפות ונאים כ
השומעם לפתארח חכלו וזאת קנרבה
קלה תחשבלו ונכון לפרש במה שאמרו
דול כל קמותן שלם לחברו קודם שיתפלל
פשו במה ודוקא כשמעטם לפרחו וזק
קמסוק לבריהם יקח מברך מנא ויברך

ערום ראה רעה נסתרת פתאים עברו
בענשו: קח בגדו כי ערב זר ובעד
נכריה חבלהו: מברך רעהו בקול
גדול בבקר השמים קלה תחשב לו:
דלף טורד ביום סגריר ואשת מדונם
נשתוה: צפנה צפן רוחו שמן ימינו
יקרא: ברזל בברזל יחד ואיש יחד פני
רעהו: ניצר תאנה יאכל פריה ושמר
אדני יכבד: במים הפנים לפנים כן
לב האדם לב האדם :

יעקב שאודר בלג דלף טורד דלף שם מגזיל דלפה נפשי פי טפה סגריר שם כפול קלמד מגזיל סגר בעת שירד
מטר סוף שכל אדם נסגר בתוך ביתו ויקרא דלף טורד בעת של יפול על מקום אחד מיוחד אל אחת קנה ואחת
קנה או יקרא טורד בעבור שיטריד האדם בפולת עלו ואמר שהדלף קוזק ביום סגריר שוק אל אחת מדייטס
של יוכל אדם לפוח בבית מיטע מדייט אחת וכמו שקגסס מגרש קאים מביית כן אחת מדייטס מגרשת בעלה
ומרחיקת מפעלה מרוב שאונתה או יאמר שאחת מדייטס היא הדלף קטורד שקוץ לא יפול במקום מיוחד רק
יטריד מקומותו אחת קנה ואחת קנה כן עטן אשה קוונה לא תעמוד ברכת קמת אל פטס בחוז ופטס נריחנות
יצופניה: מי שירצה להצטנה ולפסתרה כאלו קוץ רוצה לנפן קרוץ בחופטו של יוכל לצפן וכשמן קמור
שיש לו ריח טוב כשקוץ במיניו לא יוכל להעלימו כי קוץ יקרא ויכריו וודיע מקומן כן לא יוכל אדם להעלים
אשה רעה כי היא מכרזת ומודיעה לבט אדם את סכלתה ברוע מפעלה ברזל בברזל יחד מעטן יחדו וגס מעטן
חדוד יאמר ברזל בברזל יקח מחודל שיתחדד זה עם זה וכן האדם בכטסו יחדל כעס רעהו ויקח
פט לשון כנוס וחמה: או יאמ שקאים יפן ויחכס בסנת רעהו ולפי עו ותקנה לך חצר נוצר תאנה בשול
קתאפס אינס כשזר פירות שחד אל בוק אחר זה וקוצר קתאנה יאכל קפרי שיתגסל וכן שומר אדונו וטשא
רעמו קאדון יכברו ויאכל פרי מעליו כמים הפטס כמים קאלו הפטס שאתה מראה לתכן קס ותבטת כעשו
לפי הכראין בתך קמים יותר מטוטס ממך סנרחה במראה של זכנית כן לב קאדס באדס חצרו לשמה שאדס
ידע שחצרו חוקט קוץ חוקט

אין ראו פתיה אם חציטיס צבס בטופס חיאיס ה צואה שלם
לב האדם לב האדם יאמר לארס בשיחא אמת

גוצר תורה קנן שקוא מנצן פוצר התורה וזאת דרבה ורועה וולעם קס האוכלים שזר דרך בלעפות והמתחבר
עמקס יכלים אצו שקיק ראוי לפוצחו בפערות של יכל לעדי קר וזיפער שקרא רועה וולעם קארס קנצן סך
אחר תאוות קנע קסל אצו ואמר שקארס קנמסך אחר תאוות פטטות יגרוס כלעמק אל קסל שיפערדקו אר
קנע ותאוותו מרבה הוננו מי שירבה מינוסו ערבת שיקח מן קעטים בהלוואת מעשותו לקס ליש אשר יחון
על קדלס וירחס עלקס יקבץ אותה קממון

נִצַּר תּוֹרַת הַבֵּן מִבֵּן וְרַעְהוּ זוּלָּיִם יְכַלִּים
אָבוֹ: מֵרַבַּה הוֹנוּ בְּנֵי שֶׁךְ וּבְתַרְבִּית
לְחוֹנְנֵי רָלִים יִקְבְּצוּ: מִסִּיר אֲזוּנֵי מִשְׁמַע
תּוֹרַת הַגֹּם תִּפְלֹתוֹ תוֹעֵבָה : מִשְׁגָּה
יִשְׂרָאֵלִים בְּדֶרֶךְ רַע בְּשִׁחוֹתָו הוּא יִפּוֹל
וְתַמִּימִים יִנְחֻלוּ טוֹב: חֲכָם בְּעֵינָיו אִישׁ
עֲשִׂיר וְדָל מִבֵּן יִחְקְרוּ: בְּעַלְזָן
צָדִיקִים רַבַּת תִּפְאֶרֶת וּבְקוֹס רְשָׁעִים
יִחַפְּשׂ אָדָם: מִכֶּסֶה פִּשְׁעָיו לֹא יִצְלָה
וּמוֹדָה וְעוֹב יִרְחָם:

על קדלס וירחס עלקס יקבץ אותה קממון
ע קסי יקח פקדון ממנו ויפקידו בד
אחר שירחס על עניו ולא יקח רבת מקס
או קדשות שומען עלט שקוא מתעשר
ופולש ממנו וזונו ב קשרים ומתקטס
קדרתס וזו קיא חטנת קדלס כך פירש ל
תנחומא: מסיר אצו: מי שאינו רוצה
לשמור תרה וחכמה ומוסר
עם תפלת ל ידעה קסס ל שמע קדק כנע
קדק וקיא תענה לטו יאו יאמ ל די שקוא
קתטב ופטעלתו קבמיות קתעבות אל
אפי תפלתו תענה ע תפלת תהיה מן ק
קספה ולפון: משגה ישרים מי שמסג
ישרים ומולטם בדרך רע באות
קסחת אשר כרה ויחפרקו יפל בשקר
יפעל שקוא חסב לנדי נפש קישרים נמק
שביא לקס מלגו אמונה טובת ודעת בלע

אמת וקוא יענש טעור זה ויכל ענשו בהכל קחטא שיפוקו קנמספס אחר דעותו אמוס קתמימים אשר ירע
לעלס קטוב לקס ולזולתס ינחלו קדע שקוא טוב נמוחלש קנפון לעדי יי: רכס בעצו קעשיר נגסר עסרו קושב
ע כל מעשקו יהיה נחמה וקוא חכס בעיש יאמר נכח ימי עשיתו ונ
שיקיק מנצן קוא יוצח על חרפתו ויראקו ע אישו חכס על דרך אמת נמו שחש: בעלזין צדיקים בעת קורר
קצדיקים על גדולתס שיתנה קעלס על פקס תרנה תפירת לל שיקיו פעולת כל ייש פעולת מפארו
ורעות אמוס בקוס קרשעס לל בעלתס אל מעלת קנול וקשררה ויתנה ענ אדם על פ ענהס יחופס אדם
כלומ יחופשו קישים קטובס ולא ימצאו אס נעור שקרשעס יתגלו עלקס ויחפשו אחר יקכדי לתפל עלקס ואס
שיברחו נעור ממשלת קרשעס ואס יקיה מחופס מן קתחפס נבוא בעלחמה יאמר ע בקוס קרשעס למסול
צדיק לרס קשלס של יעסק כמעשיקס ויתחפס כלומר שיטנה מל טסין כיי של יוכר האס יוכר יעטשקו או
יכיתקו מן קעלס: מכסה פשעיו מי שקוא מעלס ומסתער פשעו ולא יתדה עלקס ל יכל ברטו או ל
רויח מלאומה בהעלמו פשעו ע כר קס גליות ודועות לפע טוחן לטת וכלית או ידעה ל יטפרו
שעו אחרי שקוא מכמה אותס ולא יבקס קמחילק עלקס: אמוס מי שקוא מודה פשעו לפע טראו ועור
עלותו קרעות ולא ישוב לעשותס קוא ירוס או קוא ראוי שירוס:

ודי חלב עשׂים כמון די מהסורו לל יספיק לך דמי חלב עשׂים לפרנסתך ולפרנסת אשתך ובערותך מדמי החלב
תעל לפנות הכל וכל אלו הפסוקים אמורים על האדם למי שיתנהג במדת הענוה והשפלות ולא ירדוף
השררות והקבולות ב השררות ברחות ממנו והענוה מצאתו לדי כבוד וקבולתו גם ואין כודף נסו ארשע ואין
מי שירדוף רשע בנסו כדרך ורדף אותם קול עלה נדף וכזכור שהוא יושב לגמח כן הצדיקים שוכנים בטח

ודי חלב עשׂים ללחמך ללחם ביתך
והימים לנערותיך: נסו ואין רדף רשע
וצדיקים בכפר יבטח: בפשע ארץ
רבים שריהוב אדם מבין ידע
יארץ: גבר רשוע שק דלים מטר
חסף ואין לחם: עזבתורה הללו רשע
ושמרי תורה יתגדלו: אנשי רע
לא יבנו משפט ומבקשי יהוה יבנו
כל טוב רש הולך בתמו מעקש
דרכים והוא עשיר:

ואין מחריד או יאמר בעת שתיאק אנשים
ינסו ואין מי שירדפם תיין שכל אחת מהם
הוא רשע והיין שיקיו צדיקים בעת שכל
אחד מהם יבטח בכפר: בפשע ארץ
בפשע עם הארץ יבט
שריק עליהם וזיכה וזיקה וזיקה וזיקה
ממנו ועב בעת שיקיו מנהיג קרבים ירד
האחד חלף מה שירצת האחר ולפעמים
יסמנו זה על זה בהנהגה מן הקנאות עד
אשר בעבור זה תהיה השחתת השיר
ואצותה ובעבור אדם מבין וידע דעת
שיקיה בער קטע בחכמתו ובהסנתו יארו
אף השרף יקו לו לזכותו ובעבור אמת
ימנעו מלהרע לפי ויא יארץ שלמים
וטובים ונטון לפי ב יארץ ממשלתו ומלטות
בהסנתו ודעתו ולא ימנעו אדם בבעו
גבר רש: האיש שהיא רש ועשק דלם

כמון די שיעשיר ויקום חילו ל הרויח מחומה ב הקוין שיקנה אדם על העשק ל יעל ודומה אל המכור הסוהף
שאעל שדרך המכור הוא לה ציא לפי מן הארץ זה המכור בעבור קווח סוהף שפול בחווק לא יעשה תועלת באדמה
ששוטף ודוהף את הורשע ועקרם ממקומם וכן מי שהוא רש ועשק דלם אעל שדרך קטית הממון לפי סיר הדיש
בהיות הממון נקנה על דרך העשק לא יעשיר בעליו: עוובי האנשים שהם עווב תורה עיבתם התורה נרמת לפי
שיקלו רשע ופעלתו ב אס קיו מקיימים דברי תור קיו מוואסים הרשע וקצים ב ובעפולתו אמוס האנשים
שהם בהפך ששומרים התורה ומצותה לא די שהם לא יקלו הרשע אלא שהם יתגרו לפי עפ התורה המקולל
הרשע או יאמר יתגרו ברשע עבמו ובהקלעו ואיפשר למי ב עווב התורה יקלו המלך זקן וכסיל וימלטו ויהיו סרי
אל מעמעות אמוס שומרי התורה יתגרו במלך זקן וכסיל ובנמששם אחריו: אנשי רע: האנשים המוטבנים על
המעשה הרע לא יבנו משפט כל לא ימצא בפעלותהם דבר הולך על הצדק והמשפט רק יתקב על פ
תאותם והאנשים החשובים המבקשים לדמוות לא לביהם כפ הינות הם יצפו כל לל כל מה שיצטרך לפי או יאמ
הרשעים ישתילו בעשיית הרע ולא יצפו לא חריתם ב על כל מעשיה יצאם השם למשפט ומבקשי י יצפו כל הצריך
וידע ב על טוב ועל רע יאול גמולם: ויא לא יצפו משפט לחקור עמק הדין שיצא ל מות ומבקשי י יצפו ויבקשו כל
עב המשפט כיי שאלו דבריהם: טוב טות איש עט שילך צריך תמו ממני שהוא עקש בירצו והוא עשיר ב
וה אקוב בעש קסם וזה שמוא ועוד נקוב שהרש הוא יעשיר בשכל מעשיו והעשיר יתרושש בעבור עקשות:

הבר פנים · אין טוב לפני פנים במשפט בעבור שוחד שיקבל קדיין בעבור שקוץ עט וצריך · ונטן לברש אפלו על חתכה אחת של לחם יהיה קדיין פשע אם יקחנה בערת שוחד · נבאל לפון לבון מקירות כונו ויבאל את תמרוקיה · קאיש שקוץ רע עין ועשו רעה בממון אחרים ומקיר ונבאל לקבץ ממון בגזל ונחמם · ולא ידע וק הנבאל פניו אל הסרון מחמת החמם וקנאל שעה · בוכיח אדם · אימ שלמה אימ הוכחה בזמנ כש מה

שראית הערך חמנס מי שיטח אחרי לפת אל בית עלמני לפותח אנשים לענפ ימצח קן בעצ אלים ואלס ולל ישלוקו בעבור זק ויותר ימצח קן בשכל התכחה יותר ממנה שיחלק לה אלסופן ברבי חלק לכו ולל יופחם או יקיה אחרי שם קתחך וקול אינה כנוי ואמ מופח אדם שישו אחר לט קן ימצח יותר ממנה שיחלקם בשופן ולל יוכחם · ואיפער שלמר שלמה היה משנה עצמו שחשכ שלל קתח תכחה שקוץ לל יוצרנה וזה היה חולמ מי שיופת אחרי מות תכחו חדשות · קן ימצח מאותן שיש לשם שפת חלקות שיש בחוקו אבל לל ימצח קן ימצח שו ישרים שקס יטרו שחט לל הנחת תכחה שוכל אחר לל ומרה · או יקיה אחרי כונו באחריות לבון חכמים והוא כונו שטעה שמותח אדם הוא מקיים שאלפס ימצח קן

לָחֶם יִפְשַׁע צָבָר: נִבְהַל לְהוֹן אִישׁ רַע
עֵינָיו וְלֹא יָדַע כִּי חָסֵר יְבֹאנוּ: מוֹכִיר־
אֲדָם אַחֲרֵי־קָן יִמְצָא מִמֶּחֱלִיק לִשׁוֹן:
גּוֹזַל אֲבוֹתָיו וְאֵמַר אֵין פִּשְׁע חֶבֶר
הוּא לְאִישׁ מִשְׁחִית: רַחֵב נַפְשׁוֹ יַגְדֵּה
מִדָּוֶן וּבִטְחָתָהּ יִהְיֶה יָדָיו: בּוֹטְחַת בְּלִבּוֹ
הוּא כִּסְלִי וְהֵלֶךְ בְּהַכְּמָה הוּא יִמְלֹט:
גּוֹתֵן לְרֵשָׁאִין מַחְסוֹר וּמַעֲלִים עֵינָיו
רַב־מְאֹרוֹת: בְּקוֹם רִשְׁעִים יִסְתָּר
אֲדָם וּבְאֲבָדָם יִרְבּוּ צָרִיקִים:

יוקר ממחלק לבון שאינו מופח גזול אביו ואמו · ואמ אין פשע לל בדבר הזה מפשע שחט לקח משל אחר שחט קוץ אדם · הוא דומה בפעלתו לשיש משחית קוץ · רחב נפש קאדם שיש לו נפש רחבה למלאת כל תאוות שרונה לפנקס מאויבי טרם בא זמן קנענה · ונטן לפרש רחב לב שיגזול וזה וזה לקח שלשתאות ולמלאת כריסו ונש יס לו גזול שרונה כל האנשים למטה ממעלתו הוא יגרה מדון · אבל קטטח נשם ואינו לקח ממון אחרים יהיה שבעדן · או יאמ קב תבמי שקוץ בעל נפש רחבה והוא מחחרר ריבועם בלע המדות קדעות בטח נש שיש עמו · ראוי שיסדף ועשה ממנו דשן שקטטח נש צריך שיהיו לו מדות טובות · בוטח נלם · האדם שקוץ בטח במה שיתגדב לט לעשות ולל יכלכל דבריו במשפט קוץ כסיל ומתקך כך לל ימלט וקאיש שקולך בחכמה בפעלתו ולל יעשה מה שיכחה לט בתחלת קטעון קוץ ימלט מכל זה · גותן לרש ימי שפותן ממון בדקה לעט לל יבא לדי חסרון בסבת המיתה קהיא פ בגלל הדבר קהוא יכרחו יל חמנס קמעלם עשט שעשה עצמו כאלו אינו רואהו יבא מירה על עטישו · בקום רשעם בעת שימשלו קרשעם והיו שוכטי קארץ ויסהרו קאנשים קצמיקים · ובאחד קרשעם יגדע קנדיקים במעלה · ואיפער שקרא רשעם קכחות קחמירות · וכשימשלו בעק קאדם יפתר קשכל שקוץ עצמות קאדם ולל יראו פעולתו הטובות · ובעת שיכעס קאדם וישעבדס אל קשכל תתפשטנה קכחות קשכלות וקראינה פעולתקס קנכבדות · ואיפער קרמון ברשעם קקכס קמויקים שבתלוי ומאדם שבעת קממלנתס צריך קאדם שיקהר על דרך ערוס קיאה רעה ונקטר

אשרי אדם מפחד תמיד מעשותו שפעה ופעה תשובה ומתדה עלתה וגם מפחד תמיד בבל טעמו ואינו
מתעבר וטוחו מתוך שקוף מפחד לו יכעס עצמו בדבר מסוכן ומקשה לו של יפחד מדבר ולא ירא
האחרות יפול ברעה שחשב לעשות או ברעה קבוצת עלו ויהיה מפחד טעל ינחא ללב ארי כוקס שוקק מגויר
שוק על ירך לשון מרוץ וקלך יאמר כארי כוקס וכדוב שוקק שטורפס כל אשר ימצאו כן מוסל רשע על פס

אֲשֶׁר יֵאָדָם מִפֶּחַד תְּמִיד וּמִקְשָׁה לִבּוֹ
יִפּוֹל בְּרָעָה: אַרְיֵי נַהֵם וְדָב שׁוֹקֵק מוֹשֵׁל
רָשָׁע עַל עַם דָּל: נִגְדַת חֶסֶד הַבֹּנֹזֶרֶת
וְרַב מַעֲשֵׂקוֹת שְׁנֵאֵי בַצַּע יֶאֱרֶךְ יָמָיו:
אָדָם עֹשֶׂה בְדָם נִפְשֵׁה עַד בּוֹר יָנוֹס אֶל
יְתָמָיו בּוֹ: הוֹלֵךְ חַמִּים יִשְׁעֵה וְנִקְשָׁה
דְּרָכָיו יִפּוֹל בְּאֶחָת: עֹבֵד אֲדָמָתוֹ
יִשְׁבַּע לַחֶסֶד מֵרֶדֶף רֵקִים יִשְׁבַּע רֵישׁוֹ:
אִישׁ אֲמוּנֹת רַב בְּרָכוֹת וְאֵין לְהַעֲשִׂי
לֹא יִנְקָה: הַכֹּהֵן פָּגַע לֹא טוֹב וְעַל פֶּתַח

לל שאין להם עוזרים שטורף וצול מקס או
שטעק שהנהימה כארי והסקיקה בדוב
ושעקס לשון בעקק: או יאמר כיון שיפחדו
האנשים מארי כוקס ודוב שמתפונעט כן
דבר תמיד כן יירא קטס קהל ממושל רשע
וירמוז לנב קתלוק שבמלך הוא מוסל רש
ולכחות השכלות שהם פס לל ובמלך קינד
יגבר בכחות השכלות ויחרידס כיון ארי
כוקס: נגיד חסר ודב תאר מפעל קכטל
כיון על כל רבצת פרושו גדול
וזב קפסוק לטק עם קחונה עלו והטעם
זה קיוסל קרשע וקוף נגד ומעק כאשר
יקיה רב מעשקות שפעה קלס וגו'
ממוס הוא חסר תבנות שאין בו חכמה
והטנה שאינו פתן לב שרשעת קכרר
מלטות אך כאשר הוא אונל נעע ומקנהג
בצק ובמספט יאריך ימים: או יאמר קכגד

חס יתקבצו בו שטע קחסרות האלה אעפ שהם חסרות גדולות להיות חסר תבנות ורב מעשקות חס תקיה זאת
המדה הטובה בו שיהיה אונל נעע ולל יקח סוחד לטוות משפט הוא יאריך ימים ואמר כן לקלג רוב מדות לקיחת
הסוחד וליפטר שנפדס ורב ממריבה ויאמר קכגד שקוף חסר תבנות שאינו חכם אכל יש לו מדו טובות שקוף מריב
השעק וקגול בחוטן שלל ישוקו וסול נעעס גל כוק יאריך ימים: אדם עשוק כיון אסור ופשא נעטר שקרב
את קנפס והוא מעשתו לבל קטנש לו יהיה זה מעת קנלמל עלקט קבל לקוחס למות וגדרק קנחוקו סירוזל קכרר
ואל שאול חרד ולל יקיה מי סירחס עלו ואל יתמוט בו אוקבו ויסעפו סיכל מאות עון ואמר יפוס פ' בפחד קוף כל
ימיו ופוס ממקוס למקוס שלל ימצאכו ואל קדס או יקיה עשוק פטעל במקוס פטעל על דרך חן שחוט לטס קכרר
שעטיכו לנש ועשוק במקוס עשאק שיש לו עשאק דס נפס והוא קמחטיח את חכרו ואניק נפשו על ידו עי יוס מוות
יפוס לערה שיהכפרו עמפתו וט יתמוט בו מסמים שלל יהא הוא בגן עני ותלמידו בגנים: הולך תמים יושע
מצרות קומן ומי שקוף עקס נפעלותו יפול באחת לל חס ינכל בדוב מן קעקסיות שיפעה סופ שיפול באחת
מקן או ברעה אחת עובר ומרדף אחר אנשים רקים ופחוס למדמות במעשיקס ולל יראה בקטשו ולל ישנע לחס
אל מן קטעט שיקוף אות איש חיס שיפעה מעשו באמונה או שיאמין באלקו שיקו טרפו ולל יקיה חן לקעשיר
יקיה רב כריות שהסס יסל קכרר באסמיו ובקפך קחן לקעשיר כן בגול כן בחמים ולל ינמח בשס שלל
יקיה נקי מן קטנש: או יאמר חפי יקיה חיס אמנות ורב כריות חס יקיה חן לקעשיר לל יקיה לפי שזק דבר מענמ

איש חכם נשפט תואר יצטנן נפשו : כאשר קחם יצא למשפטם איש אדל וירגו כל בן שיכעס בן שיחזק
 אין לו נחת לא יצא למשפט : או לא יהיה נחת לחכם עמו : אנשי דמים : אנשי דמים יצאו לויש שקוף
 הם בעבור שיופסו על מעשיהם : או בעבור שלא יתחבר עמקם
 בעל יושר ונדקק יבקשו נפשו ולפניו קיימו : ויש מפרשים יבקשו נפשו להציל מיד קרוביהם
 ויש מפרשים יבקשו נפשו על דרך מה שאמ
 דוד לא יתיר שבה אחי אל תירא כי אשר
 יבקש את נפשי יבקש את נפשי מי שיצאו
 לחסד יצאו לך חכד מי שיקדב יקרב
 לך : כל רוחו יוצא כסיל : כל כעסו או
 כל אשר בלם יוצא כסיל
 בקטנותו עם חכמה ירבה דברים לא יעח
 דבר של יאמר קן קדברים קדריטן על
 העטן קוץ קן דברי אחרים לא יצטרך
 אלהים : אמונה קחם לא ירבה דבריו רק
 אחר שישלם הכסיל לפוצץ כל רוחו קוח
 יטבח הרוח קוץ כלומי יכעפו וישפלו
 מן משבח שאון ימים : או יהיה שבהנה
 כמשמע : וקחם באחרית דברי הכסיל
 יאמר טעמות ויבארנה וישימנה משוברה
 או יאמרו ואיש חכם למפרע יבחרנה ויקלנה
 כלומר שיסתר את דבריו לחורו מושל
 מנשלח : מביש : אמו :

כאשר המושל מקשיב ומזין לדברי שקר וכזב למשרתו רשעם כמקומו שלמדו ממעשיו : וקנה חטאו גדול
 שמתעורר ומחטוף את קרובים : או יטון שלמה למשרתים העלופים מהם ככת לכת סכמ חכבל : וכל אחר מקום
 מושל צדק יום קחמה צום ראשון וקלבה צום שני וקסימן חלם כזכו ראשי ימים : ובלות גם כן יש ממשל לכל
 אחד בלול יום ראשון טכב ובלול יום שני וקסימן כנגש חמר ראשי ללות : וקרא מושל לטכב קמושל בתחיל
 צום ולמושל בתחיל בלול : ומשרתים לטכב השעות שחיות קיום ואותה קללה : כי בכל השעות ימשלו כל
 הקטנים על הסדר : ועם כל זה האדמות טהן לטכב שמתחיל בתחיל צום ובללה : וקו שאמר כשיארכו קמושל
 רעול שיקים מן הקטנים המזיקים שהם שבתיו ומאדים : שאר הקטנים הטובים שישתהפו עמו במשלות צום
 או בלה לא יוכלו לבטל הקוק שזרק עלו קמושל אל כל מוזיקים כמקומו : רש ואיש קבטם שם
 מנעל הכפל ושרשו תקך עטן שבר שהלות יצברו : ויש מפרשים מן תוך קבת אשר הוא קבנוץ איש כבוד
 שיסתר שבו יאמר רש ואיש קבטם נפשו לעשות להם חסד : וקשם מאיר את שני שניהם שיהן להם את
 חלם בעות : מלך שופט המלך בעת שיטעו באמת קללם של יטק משפטם בהיותם נאפטים לטעו עם
 גדולם מקם ממלכת תבון לעד שתחול ברנות קשם עלו בעבור יושרו וכל קשם יאקו קו
 שבת ותבחת שבת ומוסר שייסר אדם את בנו ויכין בשבת יתן חכמה בלב קנעו : וקנעו כאשר ישלסו אמו
 לרעפו ולא יפחטו מכלשם אמו בעבור שהאם יושבת בבית המיד אמר קן :

משלי

איש תוכחות לל איש שרץ תמיד למוצחו ועכו מקסה ערפו ול יסמע לקול מוסיחו פתאום יסני נעמן של יקיה לו רפאה או יאמר קאים שקוא מוסיח את האשים שיסו מדרת קרעה וקוא נלה דודס ואינו נלח מקיים שמקסה ערפו ואינו מכח במה שיוסיח אחרים לו תהיה רפואה לפניו ברבות צדיקים לו שיהיו מושלים נעם יסמחו כלם כי ידעו של יעשו עול או יקיה צרות מן רב צות מגולה ועמשול רשעים על קעם יקיו כל

איש תכחות מקשה עורפת עישבר ואין מרפא ברבות צדיקים ישמר העם ובמשל רשע יאנהעם : איש אהב חכמה ישמח אביו ורעה זונרת יאבד הון מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יהרסנה נבר מחלק על רעהו רשת פורש על פעמיו : בפשע אישרע מוקש צדיק ירון ושמח ידע צדיק דין דלים רשע לא יבין דעת אנשי לצון יפיהו קריה וחכמים ישיבו אף :

קעם נלחמים ודאגת ארץ נתנה צד רשע ואיפשר שרמזו צדיקים לכחות השכלות שרמזו שקה ימסלו כל איברי קצף יסמחו לפי שהקנהגת קצף כל יקיה על קטוב שבענינים אמנם המלך זקן וכסיל יאנחו כחות קצף מטע שפועלתו יפחו א אבדן קצף וקנפס : איש אהב ודועה זופות שמתחזר אל קוזקות או שמענה אהתן שתהינה קוזמות לתחת קנה קנהגתות ותינה כחן ירו או יאמר שמוזנו ובעשית קוז קוזות שקוא רועה עמנו מקוזמות מלך במשפט קמלך שינהג עמו צדך משפט קוא יעמיד ארצות מלכות על קטוב שב שבענינים אמנם אם יקיה המלך לוקח מקוזמות מנבע אדם או ירים מם על עמו קוא יקרום קעיר במעשהו זה או יאמר אעפ שקמלך צמשפט יעמיד ארץ אסקוא

איש תרומות יקרום ואיפשר שכתב המלך שקוא מלך צמשפט וקו קיוסר שירס המלכות מאכנשו קוז עמיד קארץ שקיא ירושת אבות וחומל על ארצו וקמלך שהרימו וקו קעם עליהם למלך ליו סנה קוא יקרום קארץ כמו דני שאינה שלו : גבר מחלק על רעהו האיש שאינו מוסיח רעהו רק קוא דובר אלו דברי חלקות לו יחשוב שפועה מעשה קטן כי קוא בזה פורס רשת על פצעמו וקרום לו שיכאל כי קוא יקיה סנה צולת ואס ופחאו אולי יוסר ולא יסוב לעשות הדבר קוא : בפשע איש רע צנת קפסע שיפסע קאדם יטאקו רע ורע תאר למוקש אמנם הצדיק של יפסע וידבק אמנם הדבק בהבלחה המהיבת השמה יורע צדיק קאדם הצדיק ידע קדין של ללס ודואס זותם בדיפתם וקדסע לו ידע מעשיהם כי השכלית דלס ואמר שקאדם קשם קוא יורע דינס והמטון מהם וידע כי דינס קוא למלך ומלכס על כחות קפף אמנם קדסע הנמשך אחר תאוותו לו יתן אל לבו לבין החכמות שהם דין דלס כלומר חק הכחות השכלית אנשי לצון לטן שם מעחי קעין בקל ודון שסון פי לעבות וקטעם אנשי רשעים ולנעם יגרו אנשי קעס בצלות ורשעתם ויקיה יפיהו מגו אשר יפיהו נהם או יקיה מגו פח יקוש כלומ יסבם פחי על אנשי קעס וכל החכמים בחכמתם וביעתם יסקיטו חמת קלעם או חמת המוסל על קעס או ישיט קאף אחרות ויסירוהו

חולק עם גנב האדם החולק עם הגנב אעפ"י של יגוב קוץ הדברים בעצמו קוץ סוף נפשו וזק"ס קוץ ישמע
קקלות שיקללו האנשים שכנגע מקום הדבר הקוץ ואומר כך וכך יחול על ראש מי הגנב ממנו
דבר פלוט ועל מי שראה או שמע או יעצאם לא יגד ועם כל זה קוץ לא יגד וקנה אחרי שישמעו קוץ יודע שקולל
תעשה רושם במקולל וקוץ יגד מראיה שקוץ סוף נפשו או ירצה באלה ישמע בטובה ישמע בשישבע בד כל מי

שיודע ערות בדבר זה וזה החולק לא יגד
לפי שלקח חלקו ועבד על השטמה
חרדת אדם קרי זה מקרח
מסורס מוקש העברה
יתן חרדה לאדם או יאמר כי קחרה
קיתרה שיפחד מכל דבר שישמעו יתן
מוקש על בעלמך וזה שרטי קחרה יגיד
לבו בקרב וגי' חס יצא האדם לחוש על
כל המקרים שיוכלו להתחדש על דבר ודבר
לפי יצא האדם לעשות דבר מן הדברים
לשולש כי אין דבר של יעל עליו ספק
ולפי יקרה קינרשלות רבות יקרה קחרה
הוא זה מוקש לנפשו גם קינרו קחריים
הטקיים שקחרה שתקיה לאדם כן יקרמו
חול ידוע אעפ"י של יקרה מוקש אל אותה חול
ומיגנפו עומד באווי קנה קחרה
וקמחטבה קהיח פעלת בעני ויחול

חולק עם גנב שונא נפשו אלה ישמע
ולא יגיד חרדת אדם יתן בוקש
ובוטח ביהוה ישגב רבים מבקשים
פני מושלומיהוה משפט איש הועבת
צדיקים איש עול ותועבת רשע ישר

דרך

דברי אגור בן יקה המשיא נאם הנבר
לאיתא לאיתא לאוכל כי בער
אנכי מאיש ולא בנת אדם לי ולא
למדת חכמה ודעת קדשים אדע

על קחול קוץ רבים מבקשים פי' אהבת המושל ומקשם משפטו של אדם אס ילך בדרכו יתן חסו בעני
כל דואו כמון שאמר בעצת יי' דרש איש או יאמר רבים מבקשים מן המושל שיתנהג

במשפט איש כפי דענו וקם חוששים שפנותם תועיל או תזיק ומקשם קוץ המשפט כפי מה שקולל גור
תועבת צדיקים קדיקים יתענו כל איש עשה עליו וקדשע יתעב כל איש ישר ירך בדרך ישרה
דברי אגור דברי שלמה שאגר את השנה ומקיהה כך פרכוהו חכמים קמא קנטיחה
קוץ יאמר קנבר שלמה על עצמו בשביל איתא על סמך על חכמתו להרבות רחף וקבולתה
נשים שקווקר של לעשות כן וקוץ אמר איתא איתא וחרבה נשים ולם יסירו לגת חרבה וקבולת חשיבת
קעם מקרימה ואוכל לעשות ולא אכשל לאיתא על איתא כמון לבט ישראל על בני ישראל עבד חס
מאיש על ששמכת על חכמתו בדבר שהקד דאג שמא יטא לדי עברה ולם למדת חכמה ולם דעת קדושים
קייית יודע שגרעת או קוספת על דברי משה או יאמר שלם למד חכמה על דרך החקירה אלם במתנה אלפית
כמלשם הקדושים וימ' שאגר קיה חכם גדול זמין שלמה ושם אשתיקה ושלמה אסף דברי חכמות בספרו
וקם דברי נטיחה ואין בהם משל ואיתא ואוכל שמות חכמים שאלו מאגד דברי חכמה בענין תלדות השמים
וק' ארץ וחכמת האלהו וקוץ קשיבם ע בער אנט מאיש ולם למדת חכמה על עטקה אלפו ודעת קדושי הסמלשים

משלו

ברבות רשעים כאשר ידם רשעם בעולם שעושים רעה לזדויקים פשאים עלהם פגע ופזן וזדויקים במפלתם יראו מגווי אל תראו ביום אחיך עטן שמחה וכמוהו המה יצטוו יראו ב וזדויקים יראו בעצמם במפלתם שיפלט קסם ושמח לבם ואפשר פ חסו במלת מפלתם חוזר לזדויקים וכל ברות קרשעם ירבה פגע וזדויקים יראו עצמם בעטן רע פ ברות קרשעם תמיה מפלת קדויקים יסר בנד פי נגערות ויתן לך

מפחה ומעדרם לכפף ברזוקר חות חס ונטון ותמיה סנע כאלו האמלך כל מעדרם עלם וגם לעד וקנתך יהיה שר ברהר ויתן למפחה פ הוא ימציא טרפך באין חזון יפרע מבטן נפעל מגווי פ פרוע קוא ויטל לפיות מגווי ותפרע כל פגת כשיתנהג העם אל תורה ול אלהי אמת יהיה פרוע אמצה בקמו וזק שהתורה והחקים והסינים קן תגידת קאומה ומעלתם פ היות האדם משולם לפי טבע ולפי תאוות הוא דבר רע מאד ומי שיסמור התורה וישמע לקול מופתיו אשר יקו שאחרים יאשרוהו ברות טובת ברברים לא יוסר עברי קעבה מטבע רע

ברבות רשעים ירבה פשע וזדויקים במפלתם יראו יסר בנד ויעהך ויתן מעדרים לנפשך באין חזון יפרע עם ושמר תורה אשרהו בדברים לא יוסר עבד כי יבין ואין מענה חזית איש אין בדבריו תקווה לכסיל ממנו מפניק מנער עברו ואחריתו יהיה מנון איש אף יגדה מדון ובעל המהרב פשע נאות אדם תשפלנו וישפל רוח יתמך כבוד :

שהוא לא יקבל מוסר בעם שיהגבר דברו רק כדך לעמו בשבט מוסר פ יבין זה קעבה המוסר וידע באמת פ לטובת יוכחו המופת ואעפכ לא יענה אל ולו יודק להגרו ולו ישמע למוסר חזית איש אם תראה איש שיקה נבדל לפשיב ולו יתבונן במה שיש לו להשיב לו תקוה ממנו טוב ויותר תקום יש בכסיל כסל יקיה אן בדבריו ממנה שיש מעמ או יאמר איש דלית איש שיקיה נמקד בדבריו נקה ממנו שיקיה כסיל מפניק מנוער פרוש מעדן הרעם מעדר מלך הפמקי מלכין מוכטר שם מנוירת נער מפון שם מעחי הפזן וסקל מטון מלון פרושו מי ששעה נעמשים לעבדו ונעדרות ומחטע ומשקמו ומל פשו מל פשים נאים לחזיתת שקוא גדול יתגשא על אדוטי כאלו הוא בנן ומלת מפון שרשו סון מן ולפט ולכדרי פן וככד ויש מפרש מפון שלט וכן ימן שמו וכן פש יחד וכן כל פן שבמקרא על שם שסנן קס תחת חשו לשלט בכסין קרוי פן איש אף יגדה מרון פרוש מי שקוא בעל אף של יכסם את יכרו יגדה מלמיה בהנקמו מירוישו ובעל חמה ויבא האדם לפשיית נכשו ולפזיק לזולת ופנה למעלה גאות אדם תשפלנו גאות של אדם מפחית פח שטות וקבעה ומי שקוא שכל רוח ופטו יתמוך כבוד קכסד יתמכהו שיקיה נכבר בכל מקום

קעבה המוסר וידע באמת פ לטובת יוכחו המופת ואעפכ לא יענה אל ולו יודק להגרו ולו ישמע למוסר חזית איש אם תראה איש שיקה נבדל לפשיב ולו יתבונן במה שיש לו להשיב לו תקוה ממנו טוב ויותר תקום יש בכסיל כסל יקיה אן בדבריו ממנה שיש מעמ או יאמר איש דלית איש שיקיה נמקד בדבריו נקה ממנו שיקיה כסיל מפניק מנוער פרוש מעדן הרעם מעדר מלך הפמקי מלכין מוכטר שם מנוירת נער מפון שם מעחי הפזן וסקל מטון מלון פרושו מי ששעה נעמשים לעבדו ונעדרות ומחטע ומשקמו ומל פשו מל פשים נאים לחזיתת שקוא גדול יתגשא על אדוטי כאלו הוא בנן ומלת מפון שרשו סון מן ולפט ולכדרי פן וככד ויש מפרש מפון שלט וכן ימן שמו וכן פש יחד וכן כל פן שבמקרא על שם שסנן קס תחת חשו לשלט בכסין קרוי פן איש אף יגדה מרון פרוש מי שקוא בעל אף של יכסם את יכרו יגדה מלמיה בהנקמו מירוישו ובעל חמה ויבא האדם לפשיית נכשו ולפזיק לזולת ופנה למעלה גאות אדם תשפלנו גאות של אדם מפחית פח שטות וקבעה ומי שקוא שכל רוח ופטו יתמוך כבוד קכסד יתמכהו שיקיה נכבר בכל מקום

פן אשבע' טן אהיה עשיר. ואשבע מהעפוני העולם ואהיה מבחש. ואמרתי מני יי' כמו שאמר פרעה מני
אשר אשמע בקולי. וכן אהיה עט ואהיה צב בשל פרנסת והגשתי שם אלפי אשבע על קננה
וכשיצא הספר לפני אהיה טו ואשבע על האכזריות שבו לשקר כדי לפגול שלם ימכרוט בגבתי. או יאמר
סמתך עמות אשכח קאי ומעטו לפי שטרוד בנקשת מחיית טן על דרך אסור טן על דרך מונד. ומתוך כך
לם ישאר ל מעטקה ומעושה רק שאחזיק
צדי שם אלפי בלבי. ומלת שוא האמור
למעלה כופל על עטן אשבע וכחשת
ואמרתי. ודבר כזב על עטן ותגשתי שם
אלפי אשבע על קננה. אל תלשן
עבד. מבטן הפגל וטעיסו

וְכַחֲשֵׁתִי וְאָמַרְתִּי מִי הוּא וְהוֹפֵן אוֹרֵשׁ
וְגַבְתוֹת פִּשְׁתִּי שֵׁם אֱלֹהִי: אֵל תִּלְשֵׁן
עַבְדְּ אֵל אֲדֹנָיו וְיִקְלַךְ וְאִשְׁמַת: דוֹר
אֲבוֹתֶיךָ לֹא יָבֹרַךְ: דוֹר
טָהוֹר בְּעֵינָיו מִצֵּאתוֹ לֹא רַחֵם: דוֹר
מִהָרְמוֹ עֵינָיו וְעַפְעָפוּ יְנִישָׁאוּ: דוֹר
חַרְבֹת שָׁנוֹ וּמַאֲכָלוֹת מִתְלַעְרֵיוּ
לְאֵבֵל עֵינַיִם מֵאֲרָץ וְאֲבוֹנֵם מֵאֲדָם:
לְעֹלְקָהּ יִשְׁתִּי בְּנוֹת הַבַּיִת שְׁלוֹשָׁה
לֹא תִשְׁבַּעְנָה אַרְבַּע לֹא אָמְרוּ הוֹן:

לשון רבולות. והפסוק באמר על מיה
שכתב בתורה אל תקסגר עבד אל אדוניו
פן יקלך ואשמתי פן יענישך ויקלך אותי
העבד בעטור שהסבב הקורו ותאסס כלמ
שיחול עלך כוון קקלה קהיח' קקלה
תעסק רוסס במקולל. או יהיה וסימת
סבה שנת כלומר אל תלשן העבד בינה
שיחט אל אדוניו פן יקלך מערף אל זה
שתהיה אסס בקמותך לנפך מדת
קרבולת והאכזריות. דור אבו יקלל
ענה קזטר ארבעדורות שמתקבס במדו

רעות וקס כופלס לנהינס. ויש מקס דור אבו יקלל. ואת אמנו שקיח ראויק לברכה טגילתע מהינה ויחל במק
ל' יברך. דור טקור כלומר יש מיין אחר מבט אדם שקס מחזיקים עצמם בחזקת טקורים ונקיים ועל דרך האמת
כשתקדקק בעיניקס תמצאס שקס כשעס גמורים שלם התקן מטידוף מעשיקס ולל עשאת שונה. או יאמר
סנראיס טקוריס מבחוז. ונקרס יסיס אורס לט יקבץ חון ל. דור מה רמו שטנו וילט בקוניה וקופה לך
גאוק ועפשו ינשאו למעלה כדרך כל גסי הרוח ומשפעלס כל איס טפן וחסיד. דור חרבות יש דור שקס חרבות
שט כל כ" קס שפוסות כחרב חדק ומאכלות קס סטעס כמו ויקח את המאכלת. ומתלעות קס
קשיעס הארוטות שיוצאות לכאן ולכאן. ויש מפרשים שקס קשיעס קפמניות ושיע קס קשיעס קחצפות
לכל עניס רצה למר שבע אדם אלה בטבעס טטבת האטבה שקס קשונאיס קמיין האוסו. ומתטונים לקויק
בכל עטן ואפו במקום שלם יקבלו תעלות כמו העניס והאטונים. לעלוקה שתי בגות. הנכון שפלוקה קיח
קארץ קמוודץ את קדס ולל השבע ואמר דרך משל שיש לה שט
ואומרות לפעלס קב כמו אימס שלם השבע גם כן. ועוד יש דבר אחר שלשי לפס ששלשתם לל השבעה. ועוד
יש דבר רמש אשר עמו קס ארבעה וארבעה לל אמרו קון כלומר יש לפו די והארבעה נמת קסמה שאמר מיד
שאלו ועשרי רחס ונ

מי עלה שמים וירד במשקימי אסף רוח בחפזו פיהו כדבשן מי צרר מים קפחו תקומות נכסו כד נדמית
של משק מי הקיס המשכן שבהקמות נתבסו כל אפסי ארץ כן נדרש צפסיקהא ש תדיע אס
תדע ואיך לאידאת לעבור על דבריו כל אמרת אזה כרופה ומזוקקה ולס כתב שלל לערך וקיה לעשר פן יוצח
על פטר שעל ידי תוספתך אתה בא לעי עמרה וכל שכן אס תגדע ולפ קפסט קיה תשובה שמיש אגד

**מִי עָלָה שָׁמַיִם וַיֵּרֵד מִי אֶסְף־רִוּחַ
בַּחֲפָזוֹ מִי צָרַר מַיִם בְּשִׁמְלֵה מִי הִקִּים
כָּל־אֶפְסֵי אֶרֶץ מַה שְׁמוֹמָה יֵשֶׁם בְּנוֹ
כִּי תִדְעַע כָּל־אִמְרַת אֱלֹהִים צְרוּפָה
מִגֵּן הוּא לַחֹסִים בּוֹ אֵל־תּוֹסֵף־עַל
דְּבָרָיו פֶּן יִזְכַּח בְּךָ וְנִכְזַבְתָּ׃**

**שְׁתֵּים־שָׁאֵלְתִי מֵאֵתְךָ אֵל תִּמְנַע
מִמֶּנִּי בְּטָרְס־אִמּוֹת׃ שׂוֹאֵי־דְבַר כִּזָּב
הֲרַחֵק מִמֶּנִּי רֵאשׁוּעֵי־שָׂר אֵל־תִּתֵּן לִי
הֲמָרִיפְנֵי לַחֶם־חֶקִי׃ פֶּן־יֵאָשְׁבַע־**

לא לה קחמים ששאלו על מעשה בראשי
ומעשה מרכבה אמר אין השאלע בעניני
עמוקים כאלה ומי קווא זה מאנשי החכמ
שוכל לעלות לואת המדרגה להשיב על
ענינים עמוקים כאלה מי קווא שעל
לשמים וראה הדברים הקס בעש וירד
וקדיע קדבר קווא לבט קעלפעד ספול
לעמוד על שאלתך ואשר שאלתע
מעטן קרוח עטן פלעט ופלעט מי אכף רוח
בחפטו עד שיע להשיב אל העטן אשר
שאלתע וקוצר קרוח במקום יסוד קאויר
וכן מי צרר ממי קעלפ בשמלתע עד שיוכל
להשיב אל תשובת שאך ששאלתע בעטן
יסוד קמים ומי קווא קאיש שקקים
גטע קארץ עד אפס מקום שיוכל לתטון
על מנה ששאלת מעטן כדוד קארץ מנה
סמו של קאיש שקשיב כל אלפ הדברים

ואס תאמר כבד קיה קאיש קוז לעלמים אשר קיו מלפפטו מנה שס צפו אחרי שתאמר שידעת אותי כלומך דבר
עמנע קווא שימצא איש שיקיה על זה קתאר ולכן עבתי קיה לקטח אן קעניעס קנעלמים אחר כלל יוכל קאדס
לעמוד עלקס ולרחו קדברים קתורים וקס אמרות יא צרופת ואין צורך לקבא עלקס מופתס לזמתס כלל
יחישס וקווא קומרו כל אמרת אלוה ואס נחויק באמרות קכס יקיה מנגן בגריוס פ קווא יתמנגן אל קחוסיס ב
אל תוסף אין לפו לקוסיף על דבריו ולחקור במה של עה לקור פן יטווא במשפט עמנו על
קשתלפו לקור במה של עה ואס נאמר פ קווא ית עה בזה נהיה טובס או יאמר מי עלה
שמים אין ע חכמה לדעת מי קווא שעל לשמים כל ש ב כח על השמים קעליעס לדעת מראיקס ומעשיקס
ולדת על קארץ לדעת תנאותה ותלדותה ומי יוכל לדעת באי זה עטן יאסף קרוח בחטנו שלל תקי
כזבת וכאשר ירבה משיב אותה לכל ד שתקיה רעפו ובאי זה עטן יקשור קמים בעטס בשמלה ולל כבקעענן
תחתס וכשירצא עתחס ויוריד קגסס ואין ידוע ועבר מקום פתחתס ובאי זה עטן יקיס קסס כל קעות קארץ
שלל ימוטו מי קקומס קס קקרים והג בעת מנה סמו ונ אס תדע באמת שאמרת אלה כרופה ונ
שתים שאלתי אל תמנע ממני שאלת קודס שאמות שאן שלל אדבר כזבס בשום עטן שיבא לעי ושלל
אקיה עשיר ולה עט אלל כפוע

כן הרבש נעלם שקוף דבר רחוק לפני דבר נראה כאלו תהיה בתלבו וכו' וכו' כפי מה שכתבנו להעלות קטעין יקום רחוק לפני אלו יעשה נה דוהס יוכר אחר שעה ולפי סמך כן דרך אשה מנאחת כלומר כהעלש הדברים הנכבדים כן העלם מעשה אשה המנאחת שאוכלת לל מנאחת ומקנחת פיה של מטק ואחר זה תוכל למר לא פעלע און . ומודיענו בזה כי הנשים תכלנה לזאת תחת בעלה ונתנה להעלם וכו' וכן רמזו בזה לענינים נעלמים . תחת שלישי פי בעבור כיון תחת אשר

לא עבדת אמן שאלש דברים קס שנעת המנאחס ראוי הוא שתרגו הארץ בעבורם לפיותם דבר זה ובלתי נאות ועם דבר אחר רבש יקו ל שאין מן הראוי שתבטל הארץ דבר כזה ואימכן על דרך הרחבת לשון והעטן שידגו ויפלאו אנשי הארץ והוכר אלו קל בעבור של איה תנודתם בממשלה וכאשר יפעל למעלה גזולת מיידיאים ומכנזים את אשר תחת ידיקסו . תחת עבר פי קעט על קרוב אסף רוע קטנני וקנץ קמדות המנאחות כגון קנול וקנענה ובע שידמין שימלך לשמית קעס תקי ונל . פי שבע לשם . נבל הוא תאר לאדם פלעפ כל אדם שיש לו פלעית מדבר דבריו ברשע ובאכזריות ואינו מושל לשום אדם בקטיעו

אַרְבַּע לֹא תוֹכַל שְׂאֵת: תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלוֹךְ וְנָבַל כִּי יִשְׁבַּע לַחֵם : תַּחַת שְׁנוּאָה בֵּית בַּעַל וְשִׁפְחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבֵרָתָהּ: אַרְבַּעָה הֵם קִטְנֵי אֶרֶץ וְהֵמָּה חֲכָמִים מְחַכְּמִים: הַנְּמָלִים עִם לֹא עוֹ וְכִנּוּ בְקִיץ לַחֲמָם: שְׁפָנִים עִם לֹא עֲזוּסִים וַיִּשְׁימוּ בְּסֵלַע בֵּיתָם: מֶלֶךְ אֵין לְאַרְבָּה וַיֵּצֵא חֲצֵץ כָּלוּ: שְׂמֵמִית בְּיָדַיִם תִּתְפַּשׁוּ וְהִיא בְּהִיכָלֵי מֶלֶךְ: שְׁלֹשָׁה הֵמָּה מִיֵּטִיבֵי צֶעֶד וְאַרְבַּעָה מִיֵּטִיבֵי לֵלֶת :

ולכן דבר בלתי נאות הוא שיטע בעל מקפיע קעלם . תחת שנואה קאשה קשפואה בעבור מעשים רעים ומנדוהתה קמנאחות ועכו' תמצא בעל יאקננה דבר מננה קנולת ותרגו סגור גמרתה קוא דבר שראוי שיחרנו האנשים על זה לפיות דבר בלתי ראוי ונאות . ארבעה הם קטע ארץ פי קטעם גמפס ופחותם שנמנאחות וגדולם בחכמותם מכל . קקטעם קנבראים בארץ . וחכמים מחוכמים כלומר חכמים בותרי . או יאמר שקס חכמים מעצמם כאלו קס מחוכמים מאחרים ש'מרו מקס הנמלים עם לא עעס וקוא רבמלך אך קיא בריאה שפל וקס יגעו ועמלם לבקש מהייתם ביות הקיץ שיסטיק לקס כל ימי קחורף . שפנים עם לא עעס . חוק ובעבור שיכרו חולשתם ישמון מקומם בעלנים לקסתר סס ולפטמן . מלך אין לרנה . ואעפ' שקוא מין מבטעל קחיים קשפלה ואין לו מננה ילט כלם יחדו כאלו מנניו וחובץ פי יבא מאוסף ומחונר ומשחית את קשרות ואין כל אדם יוכל לפעל מקס . ששממית . ארטיא ובריק קיא אורגת וקיא סנה סנה אשלו בקלע מלך ויש מפרשים שקוא קקוף שקיא חלשת קענה עם כל זה יש בה מן קערמה שתפסת מאכלה בדיק על דרך בע אדם לא כשאר בעל חיים ומתך כך יתאוו קמלפס שתקיה בחזרם : שלשה המה מטיב צעדי . רונה לומר שקליכתם בנות ולפרשעם או יאמר שקולפס ומעלפס בגבורתם ומסוף עליקס הרבש ועמון קס ארבעה וארבעת קס מטיב לכ . כיון מטיב צעדי או לקח לשון קענה שקוא לשון יותי מעלש בעבור הרבש שקוא קמלך .

שאל ועוצר רחם . קודיעם קהאל וקוא קבנר ל' ישבע לעלם מטגריס . וכן האשה שעבר קשי בעד רחוקה
ול' תקבל קהון לא תשבע לעלם מקודונ עס איש לתאותה שיקיה לה זרע אנשים . גם
איפאר שקראי קחכס קזה קהויה וקקמסד שאול ועוצר רחם . וקראי קקמסד שאול לפע שמדרס לפכסיר קהויות
וקראי שעבר רחם קהויה לפע שדומה בעטן קלרה . ואמר ע קהויה וקקמסד לא ישבע לעלם ולא ישאן פפעלתס ע
קס חוורים חלפנ לעלם ותהיה קקמסד

שאל ועוצר רחם ארץ לא שבעה
מים ואש לא אמרה הון : עין יחלעג
לאבותבז לקהתאם יקרוה ערבנהל
ויאכלוה בנינשר : שלשה המה נפלאו
ממני וארבע לא ידעתים :
דרך הנשר בשמיס דרך נחש עלי
צור דרך אנה בלב ים ודרך גבר
בעלמה : כן דרך אשה מנאפתאכלה
ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און :
תחת שלושרגזה ארץ ותחת

סבת קהויה . וקהויה סבת קקמסד .
ארץ לא שבעה מים רימז א קשתנות
קיסודות מזה א
זה שקוא סבת קהויה וקקמסד ויסוד
קארץ לא ישבע לעלם מקהתהפך קנת
מן קמים אל קעטר . ואש לא אמרה
קון כל יסוד קאש שקוא קיסוד קעלון לא
אימ לעלם די ויש לפו קרנה בעת שיתהפך
חלק מחלקי קאויר קעלון אל אש . ויש
מקבשים פסוק זה מקושר עס קפסוקים
אל מעלה אימר לעלקה בעבור קדרך
קמענות שמפעותס יותה קארענה דורו
קאימורים למעלה קיו סולדים בעלם פעיני
ותולדות ארבעה אשר בסידיש קאל כרוע
מעלעקס . ועלקה מלפ קפכה מגוירת
משפט משקל . וקעטן קראשון שאול

סידרו אלה קדור קמקאל וימותו בלם עתס כעטן ומקאל אבו ועמר . ועבר רחם שיעצור קרחס פרי קבטן ולא
ולד . כעטן ע עצור עבר אי בעבור קדור של רוח מוטומאת זפות ולא יקיו לע בטס ולא ישאר לע זרע וקיא מארד
גולה בעלם . וארץ לא שבעה מים של ירד עלה בשמים וישו קורעס . ויקיו קדור אבר רימז עטנו כשפלים
ומתס ברעב . ואש קיורדת מן השמים ותכל קדור קאוכל קעטיס . ען תלענ קטען אשר תלענ למעות קאב
והבו לקמטים קקבצטס וקקריס בטב אימו . או לעוי קאס יקרק עורב נחל ולא יקנה מימנה . ויבא קנשר שקוא
רחמט על בנו ויאכלנה ויקנה מימנה קעורב אכורי שנאמר לבט עורב אשר יקראו ונשר רחמט שנאמר ישאקו
על אברת . שלשה המה נפלאו ממני . פינעלמו . וארבעה לא ידעותס בחכמות כל אס תחבר עמקס דבר
רעשי יקיו ארבעה . דרך קנשר וקוא קדין לשאר קעפות של יעחו רושס
באויר שוכר אחר שיעבור ע . ולקח קנשר בעבור שניפה לעף ועלם מן קאדס קדרך אשר יעף ע . דרך
נחש על קצר לא יעשה רושס שיוכל קאדס לעין מקוס קלכות וקוא קדין לכל אחר מבעל חיים קקטעס אשר לע
יעאו רושס . ולקח קנש לשתי סבת קאחת לפ שאיפו דורך ברנלס ששסיסרושס בפרסות כמו בשאר בעל חיים
שעת קהיות קליכות מפעקלת בלת ישראל שקיא סבה גם כן של יוכל קאדס לעון תטנת קלכת . דרך אשה
בעת שהלך על טע קמים אעפ שעשה רושס גדול אחריה מינ אחר שעה יתפסטו קמים ולא ישאר בקס רושס
וקנה אל קשלה עטיעס אין סכל שיבקסס אכל טונות ע כמו שנעלמו קעטיעס קאלפ מעש קאדס

אל למלכים פ' אל יאותו אלו המדות למלכס שהן צדיקס לפניהם אנשי מלכותם ולא יאות המלכס לשרותם סתית
קיון ולכונטס אי שר כל ולכונטס לא יאות לפרטות בשותית השכר ויקיה אי במקום הזק המורת חין
כמו אי כבוד שפניפו חין כבוד או יאמר ולכונטס לא יאות למפס אחר שכר ולומר אנה הוא השכר ויקיה אי כמו אי קבל
אחר פן ישתה כלומטן קמלך או קרון שקוא צריך להנהיג אנשי מלכותו בעת ובחכמה ישתה לרוב ועבר
גבל ומתך כך ישכר מחוקק כלומי שכר

אל למלכים למואלאל למלכים שתו
יין ולרוזנים או שכר: פן ישתה וישכח
מחקקו וישנה הין כל בני עני: הנו
שכר לאובד ויין למרינפיש: ישתה
וישכח רישו ועמלו לא יזכר עוד:
פתח פיך לאלם אל דין כל בני חלוק:
פתח פיך שפט צדק ודין עני ואביון:

דין מפורש ומחוקק בערה וחקי מלכות
וחקוקי הדייטס בחקק לפס קשיוס
העשויי להנהגת מלכותו ומתך שיכח זה
ישנה דין כל בעט שטע שיתחייב אותם בשקס
זכאין וקרא דלת העס בעט עני תנו
לאובד כמו על פי של נמצא

פעל ממנו וקטטס תבו שכר אל קאובד
קאדם הנפסד בכל ענינו ועח מינקומו
לרוב דלותו ויין למרינפיש קס העשירי
שירדו מרביקס שיש לקס מריכות לב
יותר ממני שקיה עט כל ימנו ויין ישמח לב
אמסי ישתה רישו שס מנבו קש
מנוינת קי תרש פ תאנגר לחוס
רשסו ומצאו שלשק שרסיס בעטן חרד
דיס רשס ירש ישתה העט מן קיון וישכח
שטו ויגעו ועמלו ל יזכר עוד כל זמן

אשת חיל מי ימצא ורהק מפנינם
מכרה:

סקיון יקיה בקרם פ הוא ישמח לב וזק צריך שתהיה סתית קיון תמידית כדי שתהיה שכחת קרס וקעמל
תמידית פתח פיך מעט על קדין אס תרא אדם צדיק צדינו ומחמת בעל ריטו יקבל דבריו ומעפותו יכרח פו
ויחוק דבריו וכן פתח פיך אל דין כל בעט חלוק כלומטן יקיה מנמת כטק לראות דין כל בעט שאם וקרא בעט
הזה בעט חלוק בעטור שבקד ייעו ויתלפט (עכבימולו וישאו והוא על דרך שקוראים קחכמיס העלס הזק שרש
התמודק כמו עלס קקויה ופסד פתח פיך כל מנה שקוקרהתך כתיאה ותעין דין אנשי מלכותך כונתה היא
שתשפט אותם משפט אמית לא שתשפט אותם בלי זק משפט שידמין ודין עט וחביון כל ותראה ותשפט קדין
של עט וחביון ותציא לשור משפטס או יקיה ודין פועל והוא עוי מנחי קטן מובטן קפצל יקיה עטימו ודון דין עט
ואביון אשת חיל בעטור שראה שלמה שהנשים דעתן קלות והנה קטו את (בבו ובמעט ימצא אדם בקן שתה
חכמות כמו שאמר אשה בכל אלה ר אמצאותי קעלה החכמה המצאת ואמר אשת חיל מי
שתקיעה ימצא פ הוא כמעט דבר נמנע ולא המצא פ אס בעת מן העתס על בני הזרות ורחוק מפניס מכרה פ קעינה
וערכה יותר רחוק הוא שיגע האדם אל זק המסחר ואל זק השכרות מן ונתתי מכרס מקנעת האדם למצא
הפענעס כונה לומר יותר קרוב ימצא האדם הפענעס עס רוחק מציאותס ממנה שימצא אשה שתקיה אשת חיל
וענינה הוא שימצאו בק כל קתאריס שיוצר אחר זק והוא שיבטח בה לב בעלה ואל ל יחסר

לי שגבור בבהמה קול הארי שהוא גור בנמרים ועוזים וצל מיע קהיות ולא יאונ אחורנית ממע כל צדק
ואלעט בעבור גבורתו ושהוא לא יירא מפני כל מטיב קלעתו ורזיר מהמס קול קלב
הצי משפטם ושמו לזריר בלע ויא סנקרא גאלע והוא קל בגלעו ומקיר צמרונתו וצי ומורו מכל הקממות והקות
וקת ש קולך ראשון לפט קענד צרוב קלתו ומצין לא תעבורנה לפעו ויעלה צריחים וכל מעש ובעבור קלת ייטיב

לי שגבור בבהמה ולא ישוב מפני כל
זריר מתנעם או תישומלך אלקום
עמו: אם נבלת בהתנשא ואם זמורת
יד לפה: כי מיין חלב יוציא חמאה
ומיין אה יוציא דם ומיין אפים יוציא
ריב:

דברי למואל מלך משא אשר
יסרתו אמו: מה ברי ומה בר בטני
ומה בר נדרי: אל תתן לנשים חילך
ודרכיך למחות מלכין:

לכת ומלך אלקום הוא המלך של יקום
אחר לפות שוק למעלות וכשאין אדם קס
לפחס עמו ייטיב צעו ומלת אל כמו אל
ואפשר שהענינים האלה הסוכרי קס רמו
אל ענינים נטלים אל התצורה המתתם
אם נבלת פעל עומד מגוי נבל פיאס
רשעת בעפעל כאשר תתנשא
לפעלה גדולה או אפי עלה במחשבתך
להתנשא ולהחויק במדת הגאוק ולהקויק ל
לטרך שים ירך כגד פך באדם שחושב
מחשבה בלב ומתענין עם עצמו יבי מיין
חלב: אם מנחי קשן מגו שעת
מצת למען תמוצו ונמצא ג שרשים בעטן
מיין מצה כן ואמר ענין המלכה כחלב
ידוע קול ש בהקסת החלב בתוך קמוד
צחוק קנא קחמאה וקמצנה בהקסק
קקיא וכן מיין אף שעל ידי מיין החוכם

יצא דם יותר מדי כן יצא ריבעל ידי מיין אפס של כעס כשיכעסו שני אנשים זה עם זה או ירצה צנא דם ש מחרון
אף יקרוג באפס דם נקי וקמשיל האף לדבר עצרה והחלב למחשבת של מצה ומזק אמרו רזל מצה עררת מצה
דברי למואל מלך אמר שאלו המשלם אשר יוצר קס דברים נאמרו על לפואל אל שחנים לפואל רק המשלם

האלה קס המשא אשר יסרתו אינו בהם והנטון שהוא שלמה ונקרא כן בעטר שקלך בדרת האל
ואמר משמרתו וצנה שיה ויקיה לפואל מלה אחת עומדת במקום לפו אל כמין ידמו למנועצת ואמר שאלה
המשלם שנאמרו על שלמה קיה נבואה ותכחה אשר קווצחתו אינו בראותה ש לבו ודעתה להרצות לו נשים
מה ברי ומה בר בטני מה זה קדבר אשר אתה עושה צע ומה זה אשר העסק אתה שיעת מנבטני וחרדת
עליך את כל החרדה קוזאת ומה זה אשר אתה עושה קבן אשר נדרת בעטרך
לא לים כמה וכמה נדרים אם יתן לי קסם בן חכם אעשה כך וכך כדרך הנשים ואחשוב שרמזו אנדר סנדר לפ דוד
שיתן לו המלכה ש כן אמר לו בשעת פטירתו וקיא גב ערה לדוד שלל תשכב עמו עי שידור לו שאותה קבן ימלוך
והומר לו קנ דברים שכזולס ראוי לו לקבל תכחתה קא בשכל האדמות שיש לפו עלני שהוא כפו ומחוייב לפעו רצונ
ב מפי הסורח קנול שסלה בהיותו בבטנה ודקה עצמה בהנהגתה לפיות צרור ומלובן במאכל ועמשתו עשמיש
כזסק חדשי האחרונ שקול טוב לפעו כמון שארזל שכל נשי דוד משנתעברו אינו באות עול לשמש וקיא דקה עצמה נו
חדשים כבי שיקיה מלובן ולכן קוזברו בלשון עיי ג שביל האקנה שאקטו עי שערך מה שערך אל תתן חילך
מיווכר או כחך למחות מלכין א יקו דרכך מקלכין ושי קמתו וכו' למחות קמלכס ואת ענתם ולעקור מלכס

ואשת חיל מרחימת על קנענים לטוב טענה ופועל מדותיה ואינן בראותה קטע
והיא קודם שכל מנכריו תפרוש לו כפה לתמוך בה ועמור שהטע איננו כל כך גדל כמו האבון

אימר למי שקיף תרחס עליו ביד אחד אימנע בראותה האבון והוא קטע בותר תקימקו ותעורקו בשפת ידיו או יקיה
אומרו כפח פרשק לעט כלומר שקיף בעצמוק תהן קלמס אל קטע בידה שיטח בפתח ביתה ולש השמוך בזה את

בערותה ואם תינע אבון של יחזיר על
קפתחיס קיף תשלח להם שקטשא בדיק
בעצרה את האבון או יאנ שקיף תשלח
מה שקרחיקה בעמל ידיו אל האבון וינע
בגפה פרשק קלמס ונתנה אותה לעט וכדיק
להק קלמס ושלחת אל האבון לא תירא
אינה מהתפחדת שיתקרחו בע
ב כלם לטשים מגב שט ומתולעת שט חו
יאמר לו תירא מיתה פן ירד ע השלב
בזמן השלב ט כל ביתה מצפה מבפנים
ומאחו בגבי מן התולעת קשט עד השלב
לא יוכל לעברו חו תקיף קתו במלת תירח
לכח לזכר אינן חס תרצה חתה בן ארס
לכנס ליתה בזמן הקור לא תירא מן
קקור ט תמצא כל ביתה מלאו בגבי חו
תמצא בבית האש במלה שני מרברים
לשן מכסה קושרטור בלש ויס אמר

כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאבון:
לא תירא לביתה משלג כיכל ביתה
לבוש שנים: מרברים עשתה לה שש
וארנמן לבושה: נודע בשערי סבעלה
בשבתו עם זקני ארץ: סדין עשתה
ותמכר וחגור נתנה לפנעני: עז והדר
לבושה ותשחק ליום אחרון: פיה
פתחה בכמה ותורת חסד על
לשונה: צופיה הילכות ביתה ולרחם
עצלות לא תאכל:

מנעיס ענק ס מרבר וקנע כזר כול לא תירא ליתה ואינן שקמלמסו שקיף לנחת הס שס וארנמן לכתור והכחרי
נודע לשון קניה כאשר ישבע קוקטס יספר בשחיה ויכצוקו בעצורה סדין פילתה של פשק לעסול בלש
וינע מטפחות וקבר קוף קאזור וכבעט פי קוחר אינן חאשק שקיף אשת חיל קיף עשה מן

קסדיטס מנה סיספיקו לערך ביתה ומנוסף על זה שקיף מוכרת מהם וכן קיף עשה הצרות וקתבת קיף עד התבי
סימכרוס בעצורה או מוכרת מהם לתגיס עזו והדר ידוע ט קעשו וקדרר אינן מלבושים שילבאו אימנע קימכוון
מקס קוף שקיף אשת חיל נאורת בגצרה לא שתקיה רכת לבב בעצמנשים אימנע קיף מוחוקת
ומתגבית בכל עזו במה שיש לה לעשות וקיף תשחק והלעג אל מה שיבוא מן הזמן ט לא תירא מרעב ט יקיה בחר
או פן יחולו עלה מקדים מוויקיס פ יס לתמן קקון מה סיספיק לה בעת רעה וגם תשחק לעיני קנה ט לא תפחד שיבא
לעת חסרון לעת זקנתה פיה פתחה לא תתנה פיה בעני קבל וסכלות רק פותחת אותה בדברי חכמה
ודעת וכשקיף מדברת תמצא על לשונה תורה של חסד או ירמונו אל קתורה ממנש שטל חסד: צופיה

קלעת ביתה עפה ומנמות קדרפס שקס חוז ליתה ובאים ליתה לראות חס יטחו סוקרים לכחור
עמק או לראות קעגרים ושפס חס תראה להם דבר מן הדברים קנעיסם לה לערך ביתה או יאמר שקיף
עמק קעגנת ביתה לראות חס חולטות על סדר עאות ולא תחל לממה בעצלות באשק עגלה שושנת רוב
קיס לאסל ולשנת רק אוכלת בוכיות כדי לחקור במלאכתה

בטח בה פי לעשות כל צדק קצת ולא יירא מן הנופה החטו ולא יחסר שלל מן קצתו ויהי שלל כמו נכחי קצת
והבטיחו כמו וזאת כל שלל תקטן ודבס כאלו יאמר שלל תפור ימוסו בעטר שומן בטחוסו נה וגם
שקיא בעטלותה תמצא כל הצריך לבטלה עד שבטלה לא יחסר דבר מכל הצריך לו גמלתהו טוב אעפ שגמל
יכעס עלה בעת מן קצתים ויזיק לה לא תגמלוהו רע בעטר זה רק תתחזק בעטות
לעשות רעיו

בטח בה לב בעלה ושלל לא יחכר :
גמלתהו טוב ולא דע כלמי חיה :
דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ
בפיה היתה כאנות סוחר ממרהק
תביא לחמה ונתקם בעוד לילה ותתן
טרה לבית הוהק לערתיה : זממרה
שדהותקהו מפרי כפיה נטע כרם :
חגרה בעוז מתנהו ותאמץ זרעתיה :
טעמה כי טוב סהרה לא יכבה בלילה
ידיה שלחה בכישור וכפיה המכו פלך :

ולקצות קטיטו ומשלמת טובה תחת רע
ולא תעסקו זה פעם יחת או שפעם אלא
התנהגו בזה הדרך כל ימי חייה ומטע
התמדה זו ראו שתקרא אשת חיל וזה שב
שאמר כל ימי חייה ולא כל ימי חייו להודיע
שאפי אחרי מותה היא תגמלוהו טוב שלא
לעשות דבר שתחללו כבוד בטלה כל ימי
חייה ענין מותה דרשה צמר אמר
סודרת ומנקשת
או לפוחרים שיבאו לה קצמר והשטתים
וקיא עשה מיהם המלכות כמו קטויה
וקארניה בחפץ גדול בכפיה ובזה מלת
כפיה בחסרון בית או יאמר ותעש חפץ
בכפיה ובא על דרך שלבו נאש מקדשך
שעטיסו שלבו נאש במקדשך היתה
באניות כמו שקאטות
יבאו בהם הסודרות והמזונות

מאדץ מרחקים כן זאת האשה ממרחק תביא לממה והעטן שקיא לא תרויח עש השוכעס בעצרה בלבי רק קיני
משתלית וכל עש הרחוקים גם השלם מלשכת ידיה למטר בנה ומות קידועי לה שקס נמכרות כס ביקר או יאמר באס
לא תמצא הענייטס הצריך לה ומזובותה בעצרה או קרוב למקומה היא תשתלל לה באס מן המקומות הרחוקים
ותקם תקום משנתה נטרס עלות השחר וקיא פותפת טרף ומזון לבט צתה קס קינים קקטעס קצריטס מיד ט
קמאל ופותפת חק לערותה קריוות לעשות מלסכה פותפת לכל אחת מקן חקס כפ שישר שללה וכפ
כזה זמלסכה : זבמה אס יעלה במחשבתה לקנות שדה במה שקיא הרויח בעמל ידיה קיא תקשוו ויאפי נטיעת
שקוא דבר קשה לרוב מהוצאה שיוציא זה האדם קיא לרוב חריעתה מממה שקרויח בכפיה נטעה כרם :
חגרה : לפי שדרך האדם הרובה לעשות עטיסו בזריוות יחגר מתשו ולו ימצא עצמה מוכן וזריו לכל הצריך באומרו
אזור על כגרי חלצך ואמר שהאשה שקיא על זה קתאר קיא תאזור אזורך בגבורה וזרועותיה יהיו אמצס
וחוקים לעשות הצריך טעמה פ טובסחרה לשון עצה כמו וטעס זקטס יקח יעבה עס עצמה או מן טעמו וראו
במטר שטעמה שקמסחר שקיא משתלית ט טוב או קסדה או כרס שלקה חוס ובלילה
משתללת עס שתפרע דמי הקטייה ידיה פשור קוא קעץ קקטן שטוות טי ופלך קעץ קגדול שטעמד ט
מיה שאיפו טווי ויש אומרים שפלך קוא פשוו ופשור קושויוכו קמכסיר את קפלך לשוות י ק

קמו בניה האשה שקיח אשת חיל לא יקרה לה מה שקרה לגשים הפחותת
ובעלה שהם ענים מעצמיהם ובשר מבשרה לא יוכלו להתאפק שלם יספרו בצותה ואת שקיח
אשת חיל בעה קס מאשרים אותה כלומר שיונו שקיח המאשרת שבאשים ובעלה גם כן קיח מקולם לפועם
מדותה או יאמר שבעה וקס וצחי חלצה יקיו פועם דומים לה ולא יקיה אחד מקס מי שיביש פני אמו בעליוש

Handwritten signature or scribble

קמו

פ

בנה ויאשרה

בעלה ויהללה רבות

בנות עשו חיל ואת עלית

על כלנהו שקר החן והבלהיפי

אשה יראת יהוה היא תהלהלל תנו

לה מפרי ידיה ויהללה בשערים

מעשיה

סבום פסוקי דספר משלי

תשע מאות וחמשה עשר וסימן יהץ

ואמרו ויאשרוהו לל כשיגדלו בעה לפועם
מדותהם וטוב שכלש יורו על קיות
אינם מאשרת שבאשים לפי שקבן פוער
מדם קאס וכשיקיה קבן טוב וירק ער
קאס שקיח ממנו טוב וכשיקיה קבן רע
יורה ממוג אמו רע על הרוב רבות
בנות חיל כמו וישראל עשה
חיל וקו קשנח שיסבחה בעה
ובעלה רבות בפות קמו ממנו טוב וריותם
ואת עלית בגדולה ודורות על כלן וקא
פוסטת כמו אותה בחכמה ישקר החן
ועה יאמרו במקלם פ חן
קאס על רוב יופה מקוללת אס לא יקיו
מעשיה ישם ותקיה בה יראת יי אך קאס
קזאת וקדומה לה במדותה שקיח אשר
חיל ויש בה יראת יי קיח התקלל כלומר
קיח ראויק שיבאנה בע אדם או יאמר

שקר קחן וקבל היוש כלומר יאמרו בעה ובעלה קאס קזאת אשר אין מספרים מקולם אעפ שקיח אשת חן
ויש בה מן היוש מה שראוי שהקרא בעטרה יפה שקר הוא זה קחן וזה היוש כלומר קבל הוא ולא נשבח אותה
בעטרה זה אלא בעטרה מה שקבצה מעיראת קשם יתברך והוא אמרו אשה יראת יי קיח התקלל בעטרה מה שיש בה
מעיראת יי קיח ראויק קלל או יאמר שקר קחן כלומר אינו דבר של כלום קחן וקיוש שיש בה בערך מה שיש
בה מעיראת קשם יתברך או יקיה אומר אשה יראת יי קיח יתקלל כלומר שקיח יראת קיח התקלל בעטרה
כלומר קיח עשה מעשים שבעטרה יקללה וכאלו קיח מעתה ונתעמה תנו לה מפרי ידיה אחד
שקופר האשה שקיח אשת חיל וספר כל קתורים שנריכה שהתאר בהם וקמקלל
שיקללה בעה ובעלה אמר מיחד קסטר לבעלה ולבעה תנו לה מפרי ידיה אחד שקיח אשתה וזה קשלות
קגדול ואספה מפועם קמדות מה שאספה וקבצה מן קהון מה שקבצה תנו גם אתם לה מפרי ידיה כלומר
תגדלו גם אתם חסד לה כפי מה שיחייבו טוב שכלה ופועם מדותה או יאמר עשו אותה חסד וכסד פ קבל
הוא מה שקנתה בעמל ידיה ויקללה בשערים כלומר אינה צריכה מעתה שהתקלל קיח או שיקללו
קאכשם רק מעשיה קאכשם קס קס שיקללה וזרה על קיותה מקוללת וכאלו קמעשים קס ידברו ותנו
לפי קיח קנתה בעטרה כעטן תנו ללמיכס כעטרה בילאן בריך רחמנא דסייען מריש ספרא ופע כעטן

Handwritten signature or scribble at the bottom of the page